LUCA CAIOLI

Việt Cường *(dịch)*

MESSI VS RONALDO

Đại chiến giữa những vị thần

NHÀ XUẤT BẢN HÀ NỘI

THBOOKS

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

NHÀ XUẤT BẢN HÀ NỘI

Số 4 - Tống Duy Tân, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội

ĐT: (04) 38252916 – Fax: (04) 39289143

Email: nxbhanoi@yahoo.com.vn

Messi vs Ronaldo - Đại chiến giữa những vị thần

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Tổng giám đốc - Lê Tiến Dũng

Biên tập: Hoàng Thị Tâm

Vẽ bìa: Thanh Hà

Trình bày: Song Ngư

Sửa bản in: Nguyên Lê - Thanh Thủy

Liên kết xuất bản: Cty Cổ phần Sách TH

Nhà sách THBooks

Địa chỉ: Số 51, Ngõ 441, Đường Lĩnh Nam

P. Lĩnh Nam, Q. Hoàng Mai, Hà Nội

Tel: (84-24) 32011882 - 097.354.0078

Website: http://thbooks.vn

Fanpage: http://m.facebook.com/THBooks

Mã ISBN: 978-604-55-5474-6

In 1.000 cuốn, khổ 13x20,5 cm tại Công ty TNHH In và Thương mại Thuận Phát, Văn Trì, Minh Khai, Bắc Từ Liêm, Hà Nội. Số xác nhận ĐKXB: 396-2020/CXBIPH/01-24/HN. Quyết định xuất bản số: 56/QĐ-HN ngày 11/02/2020. In xong và nộp lưu chiểu năm 2020.

Chương 1

Messi và Cristiano, Cristiano và Messi

Đội Messi hay Đội Cristiano? Ngày nay bạn gần như bắt buộc phải chọn đứng về một bên nào đó. Thế giới bóng đá đã bị chia đôi. Tuy nhiên, lựa chọn không hề là công việc dễ dàng. Đấy không chỉ là vấn đề những thống kê và những danh hiệu. Mà là vấn đề về lòng trung thành, về cảm xúc hai cầu thủ này tạo ra. Đó là một tranh cãi toàn diện, có cả cảm xúc và tình yêu, cũng như thống kê và lý trí. Mọi chi tiết nhỏ nhất đều được mang ra phân tích và so sánh: những cử chỉ, cách hành xử trên sân, kỹ thuật rê dắt, những pha phạm lỗi, kiến tạo, bàn thắng, số trận đấu, các giải vô địch, những phần thưởng, các phát ngôn mới nhất, những nghiên cứu mới nhất.

Cuộc đối đầu giữa CR7 và Messi đã tự nâng bản thân nó lên thành một trận derby kinh điển. Thể thao hấp dẫn hơn bởi sự kình địch giữa các cổ động viên, giữa các đội bóng và các quốc gia, cũng như qua sự so sánh về những giai đoạn khác nhau trong lịch sử. So sánh giữa một nhân vật này với một nhân vật nọ luôn là một thú vui ưa thích. Truyền thông thế giới bởi vậy cũng luôn ở trong tình trạng bị chia rẽ. Trong quyền anh có Ali và Foreman. F1 có Prost và Senna. Tennis có Borg và McEnroe. Bóng rổ có Magic Johnson và Larry Bird. Đua motor có Valentino Rossi và Marc Márquez. Điền kinh thì có Carl Lewis và Ben Johnson... Nhưng riêng trong bóng đá, chuyện một cầu thủ được xem là "vĩ đại" có thể bị làm lu mờ bởi một cầu thủ cùng thời là điều thực sự rất hiếm. Pelé, Cruyff, Maradona và Di Stéfano chưa bao giờ "giẫm chân" nhau, nếu xét thời điểm họ đứng trên đỉnh cao. Nhưng điều đó đã và đang diễn ra. Kể từ khi Cristiano Ronaldo đặt chân tới La Liga, anh và Lionel Messi đã cùng nhau tạo ra một cuộc chạy đua cá nhân chưa từng có trong lịch sử.

Từ đó dẫn chúng ta tới một câu hỏi quen thuộc: ai là người giỏi nhất? Đấy là câu hỏi đã được đặt ra không biết bao nhiêu lần trên báo, trên radio, truyền hình, cũng như trên các blog, và là khởi nguồn cho không biết bao nhiêu cuộc tranh cãi. Tất cả những ai có chút dính dáng tới bóng đá, từ các huấn luyện viên, các cầu thủ, giới chuyên gia cho tới những cổ động viên lớn tuổi chất phác, đều bị cuốn vào những cuộc tranh cãi đó. Mỗi người đều có ý kiến của riêng mình. Trong thời gian làm huấn luyện viên trưởng đội tuyển Anh, Fabio Capello từng nói: "Rất khó xác định xem cầu thủ nào xuất sắc hơn. Cả hai đều rất giỏi, nhưng là theo những cách khác nhau. Messi thì khó lường, những gì mà anh ta làm được khó ai theo nổi. Nhưng Cristiano thì rất mạnh mẽ, và sở hữu tốc độ khó tin." Nhưng khi được hỏi nếu chọn một trong hai người để đưa vào đội của mình, ông sẽ chọn ai, Capello lại đùa: "Cristiano nói tiếng Anh. Nhưng Messi nói ngôn ngữ bóng đá."

Cựu huấn luyện viên Argentina Sergio 'El Checho' Batista thì nhận định Messi là hay nhất, dù vẫn đánh giá rất cao Cristiano. "Với tôi, Messi là người xuất sắc nhất", tờ Economist dẫn lời ông. "Tuy nhiên, cả hai cầu thủ đều xứng đáng có mặt trong danh sách những cầu thủ vĩ đại nhất. Leo sở hữu những kỹ năng đáng kinh ngạc, cực kỳ điêu luyện, và có cú sút chân trái khiến bao cầu thủ khác phải ghen tị. Cristiano thì sút rất chuẩn; anh ta rất mạnh mẽ, và di chuyển rất nhanh." Pep Guardiola thậm chí còn tỏ ra cực đoan hơn khi khẳng định Leo là cầu thủ vĩ đại nhất trong lịch sử. "Messi là một hiện tượng vô tiền khoáng hậu. Chưa có ai như anh ấy, và tôi nghĩ sau này cũng sẽ không có ai khác như anh ấy," vị huấn luyện viên của Manchester City từng nói.

Có một số người từ chối bị cuốn vào những tranh cãi. "Cả hai đều là những cầu thủ hàng đầu," cựu huấn luyện viên đội tuyển Bồ Đào Nha Paulo Bento nhận xét. "Nếu họ không cùng chơi bóng ở một quốc gia thì đã không có những tranh cãi về việc ai là người giỏi hơn." Và cũng có những người luôn đứng về phía Cristiano bất chấp điều gì xảy ra. "Anh ấy toàn diện hơn Messi, theo cách là anh ấy có thể dứt điểm tốt bằng cả hai chân lẫn bằng đầu," Ángel Dealbert, cựu cầu thủ Valencia hiện đang chơi cho CD Castellón nhận xét. "Anh ấy rất mạnh trong những pha dốc bóng và dứt điểm. Messi thì mất điểm khi xét tới khả năng đánh đầu và sử dụng chân phải." Carlo Ancelotti cũng không cần ai phải thuyết phục thêm về tài năng của Ronaldo. "Cristiano tới từ một thế giới khác. Anh ấy ghi bàn dễ dàng tới khó tin. Không dễ để tìm ra được từ ngữ miêu tả chính xác về anh ấy." Như thể thế vẫn là chưa đủ, vị huấn luyện viên người Italia, thời điểm này còn dẫn dắt Bayern Munich, nói thêm: "Tôi không muốn tỏ ra thiếu tôn trọng bất kỳ

ai, nhưng Cristiano chính là cầu thủ xuất sắc nhất mà tôi từng được dẫn dắt." Ngay cả Usain Bolt cũng là một fan lớn của cầu thủ người Bồ Đào Nha. "Ronaldo hay hơn Messi, chẳng có gì phải nghi ngờ cả. Là cầu thủ, anh ấy toàn diện hơn nhiều," nhà vô địch môn chạy tốc độ nhận xét, trước khi bổ sung: "Ngoài ra, anh ấy còn rất đáng yêu và là một nhân cách lớn." Và tất nhiên, cuộc tranh cãi không thể kết thúc nếu chưa có ý kiến của Sir Alex Ferguson. "Người ta thường hỏi, 'Ai là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới?' Rất nhiều người trả lời là Lionel Messi. Họ nói đúng. Chúng ta không nên tranh cãi về điều đó. Nhưng Ronaldo có thể chơi cho Millwall, Queens Park Rangers hay Doncaster mà vẫn ghi được một hat-trick. Đấy là điều mà tôi không chắc Messi cũng làm được. Ronaldo chơi được cả hai chân, và rất dũng cảm trong những pha không chiến. Còn Messi, theo tôi, là một cầu thủ kiểu Barcelona 100%."

Từ lần đầu tiên Cristiano và Messi đụng độ, họ đã được mô tả như là những đối thủ lớn của nhau. Từ khi CR7 chuyển sang Real Madrid thì báo giới và các cổ động viên đã chuyển sang xem mối quan hệ giữa hai người là mối quan hệ kình địch. Họ vừa là những ngôi sao lớn vừa là những kẻ thù nguy hiểm. Người này là siêu nhân thì người kia là đá kryptonite. Cả các cổ động viên của Ronaldo lẫn những người không ưa anh đều bị ám ảnh bởi Messi - và ngược lại. Bất cứ khi nào các cổ động viên của bất kỳ đội bóng nào ở bất kỳ vùng nào trên thế giới muốn trêu điên một trong hai người, họ sẽ réo tên người còn lại. Trong các cuộc phỏng vấn, họ cũng thường xuyên bị yêu cầu phải đưa ra ý kiến về đối phương.

Tuy nhiên, bản thân hai cầu thủ lại luôn thể hiện sự tôn trọng tuyệt đối dành cho nhau, ít nhất là trên các phương tiện thông tin đại chúng. "Chúng tôi là đồng nghiệp. Về mặt nghề nghiệp thì chúng tôi là bạn bè. Tất nhiên, rõ ràng là chúng tôi không dành nhiều thời gian cho nhau bên ngoài thế giới bóng đá. Quan hệ giữa tôi với Messi cũng như quan hệ giữa tôi với nhiều cầu thủ khác thôi," Ronaldo giải thích. "Anh ấy, cũng như tôi, luôn nỗ lực hết sức để có thể cống hiến nhiều nhất cho câu lạc bộ và cho đất nước mình. Nếu có cái gì đó gọi là kình địch, thì nó xuất phát từ việc cả hai chúng tôi đều muốn làm những điều tốt nhất cho các đội bóng của mình. Tôi hi vọng là trong vòng ít năm nữa, chúng tôi sẽ có cơ hội nhìn lại quãng thời gian này. Hẳn là vui lắm. Hãy xem bóng đá đúng bản chất là một trò chơi, một trò giải trí, một cái gì đó khiến chúng ta vui vẻ. Đó là một thứ đẹp đẽ, thứ mà bất kỳ ai trên thế giới này cũng muốn tận hưởng. Chúng ta cần phải nhìn nhận sự đối đầu trong bóng đá với một thái độ tích cực, bởi thực sự thì đó là một điều tốt." Sự hiện diện của một người như

Messi chính là động lực để nâng CR7 lên một tầm cao mới. Và chính cầu thủ người Argentina cũng có ý kiến tương tự: "Chẳng có sự kình địch nào, chưa bao giờ có. Đấy chỉ đơn giản là hệ quả của việc truyền thông cứ thích làm quá lên thôi. Cả hai chúng tôi đều chỉ muốn làm những gì tốt nhất cho các câu lạc bộ của mình. Không phải là chuyện Messi đối đầu với Ronaldo. Chưa bao giờ là như thế."

Thực tế thì trong những ngày đầu, luôn có một chút căng thẳng mỗi khi hai người đụng mặt, cả trong các trận đấu lẫn trong các sự kiện họ cùng tham gia. Nhưng trong những mùa giải gần đây, họ đã hoàn toàn vượt qua được tình trạng này. Cả hai thậm chí còn bị bắt gặp đang thì thầm hay có những cử chỉ dành riêng cho nhau, như trong lễ trao giải Ballon d'Or hồi tháng 1/2015. Sự trưởng thành trên sân đã được phản chiếu lên thế giới thực. Nhưng dù vậy, thì cả hai người họ vẫn chỉ luôn hướng tới một mục tiêu giống nhau: đánh bại người kia. Chúng ta đang nói tới những người lúc nào cũng đói khát chiến thắng, những người lúc nào cũng hừng hực lửa khát khao, những người dường như không biết mỏi mệt. Ý chí vươn tới thành công của họ rất mạnh, và họ luôn tìm ra động lực để tiến bộ không ngừng.

Cả hai đều quan niệm thành công luôn ở trong tầm với, nên họ chỉ cần sự tự tin và quyết tâm để có được nó. Chưa ai trong số hai người từng bỏ cuộc. Họ biết rằng thành công đòi hỏi tính kỷ luật và sự hi sinh. Một điểm chung đáng kể giữa hai người là khả năng gạt cảm xúc sang bên để cống hiến hết 200% năng lực cho mục tiêu họ đang hướng tới. Họ đều là những tài năng thiên bẩm, có sẵn tố chất, không thiếu kỹ năng, và là những tay săn bàn tự nhiên. Nhưng họ cũng là hai nhà chuyên nghiệp bị ám ảnh bởi công việc mình làm và luôn tìm kiếm sự hoàn hảo.

Ai là người xuất sắc hơn? Đấy không phải là câu hỏi mà cuốn sách này cố gắng trả lời. Nhưng thông qua cuốn sách này, các bạn sẽ có được tất cả những gì các bạn cần phải biết về hai siêu sao bóng đá đương đại, để từ đó có thể tự mình đưa ra quyết định.

Chương 2

Một người Rosario, một gã Madeira

Cristiano và Leo là hai trong số những vận động viên thể thao có thu nhập cao nhất trên thế giới. Nhưng để có thể sống một cuộc sống thượng lưu cho xứng với thu nhập đó, họ cũng phải học, và mất thời gian làm quen. Bởi cả hai đều sinh ra trong những gia đình thuộc tầng lớp lao động bình thường, mà với họ, việc cân đối được thu chi vẫn thường là một thách thức lớn.

Ngôi sao của Real Madrid sinh ra vào ngày 5/2/1985, chính xác là vào lúc 10 giờ 20 phút sáng, tại bệnh viện Cruz de Carvalho ở Funchal, thủ phủ của Madeira, một hòn đảo thuộc Đại Tây Dương cách Lisbon 860km. Lúc chào đời, cậu nhóc Ronaldo nặng 4kg. Anh là con thứ tư của María Dolores dos Santos và José Dinis Aveiro. Các anh chị của anh có Hugo, Elma và Katia. Cả gia đình sáu người sống trong một căn nhà xã hội có ba phòng ngủ thuộc khu Quinta do Falcão. Tới năm 2007, khu nhà này đã bị đập bỏ để tránh những vấn đề liên quan tới sở hữu đất đai.

Sau khi có ba con, vợ chồng Dolores và José không hề có ý định sinh thêm đứa nữa. Đứa bé nhất, Katia, năm đó cũng đã 9 tuổi rồi. Nên khi biết bà Maria lại mang bầu, cả nhà đã tỏ ra khá ngỡ ngàng. Nhưng dù vậy thì CR7 vẫn nhanh chóng trở thành bé cưng của cả nhà. Điều đầu tiên họ phải làm là tìm cho cậu một cái tên. “Chị tôi, người lúc đó đang làm việc ở một trại trẻ mồ côi, nói rằng nếu đứa bé là con trai thì hãy đặt tên nó là Cristiano,” bà Dolores nhớ lại. “Tôi nghĩ rằng đấy là một gợi ý không tồi. Và cả tôi lẫn chồng đều thích cái tên Ronaldo, gọi theo Ronald Reagan, nên chúng tôi thống nhất đặt tên cho thằng bé là Cristiano Ronaldo.”

Chỉ hơn hai năm sau, ở một nơi cách xa hàng ngàn dặm, Celia

Cuccittini được tiếp nhận vào khoa sản của bệnh viện Garibaldi tại Rosario, thành phố lớn nhất trong tỉnh Santa Fe, Argentina. Rodrigo, 7 tuổi, và Matías, 5 tuổi, phải ở nhà cùng với bà trong khi bố chúng, ông Jorge Messi, đưa vợ tới phòng đẻ. Quá trình mang thai diễn ra bình thường, nhưng trong thời khắc cuối cùng lại xuất hiện một vài vấn đề phức tạp. Bác sĩ sản khoa Norberto Odetto phát hiện sản phụ có biểu hiện bị suy kiệt nghiêm trọng, do đó quyết định phải can thiệp nhằm tránh để lại những hệ quả về sau cho đứa trẻ. Cho tới tận bây giờ, Jorge vẫn còn nhớ như in cảm giác sợ hãi mà ông đã phải trải qua ở thời khắc đó. Ông gần như hoảng loạn khi được bác sĩ thông báo là có thể phải dùng tới kẹp thai để "gắp" em bé ra, và, sau khi định thần, ông không ngừng khẩn nài bác sĩ làm mọi việc có thể để tránh phải chạm tới cái thứ kinh khủng đó. Jorge, như phần lớn các bậc làm cha làm mẹ khác, đều đã được nghe rất nhiều câu chuyện kinh hoàng về những biến dạng mà việc sử dụng kẹp thai có thể gây ra cho những đứa trẻ. Cuối cùng thì những cái kẹp thai trở thành không cần thiết. Lionel Andrés Messi chào đời khỏe mạnh sau đó ít phút, vào lúc 6 giờ sáng ngày 24/6/1987. Khi nỗi sợ hãi ban đầu đã qua đi, chỉ còn niềm vui ngập tràn. Thành viên mới nhất của gia đình Messi nặng tròn 3kg.

Leo lớn lên trong ngôi nhà mà ông Jorge đã tự xây vào các ngày cuối tuần với sự giúp sức từ bố ông - Eusebio. Đấy là một ngôi nhà gạch được xây trên một khoảnh đất có diện tích 300m2, có sân sau cho lũ trẻ chơi. Ngôi nhà nằm trong khu Las Heras ở phía nam Rosario, là khu vực dành cho dân lao động. Jorge là trưởng bộ phận ở một công ty sản xuất thép, còn Celia làm việc trong một xưởng sản xuất nam châm.

Trong khi đó ở Madeira, bố của Cristiano, Dinis, làm nghề chăm sóc cây cối ở tòa thị chính, còn mẹ anh, Dolores, làm đầu bếp. Để các con có được bữa ăn tươm tất, bà Dolores phải làm việc không ngơi tay suốt cả ngày. Giống như hàng nghìn công dân Bồ Đào Nha khác, năm 20 tuổi, Dolores di cư tới Pháp. Ở đó, cô làm nghề lau dọn nhà cửa trong ba tháng. Theo kế hoạch thì vợ chồng cô sẽ sớm tái hợp trên đất Pháp. Tuy nhiên, vì một lý do nào đó, kế hoạch ấy bất thành. Chồng cô không thể sang Pháp, nên cô quyết định trở lại Madeira. Thời điểm đó họ đã kịp có hai con. Cuộc sống với gia đình Aveiro là không hề dễ dàng. Thực tế thì cuộc sống không dễ dàng với mọi cư dân Madeira không kiếm được một chân trong ngành công nghiệp kinh doanh khách sạn hạng sang, là ngành kinh tế chủ đạo trên hòn đảo. Gia đình sáu người chui rúc trong một căn nhà chật chội, và ọp ẹp - cứ mỗi khi bão về là nhà lại dột lỗ chỗ. Để xử lý được phần nào mấy chỗ dột này, bà

Dolores đã phải "mượn tạm" ít gạch và vữa từ tòa thị chính. Nhưng bây giờ nhìn lại, Cristiano vẫn cho rằng anh đã có một tuổi thơ hạnh phúc. Năm 2 hay 3 tuổi, khi đang chơi trên sân nhà hay trên phố Lombinho, cậu bé Cristiano bắt đầu khám phá ra người bạn tốt nhất của mình - trái bóng.

"Vào Giáng sinh một năm nọ, tôi tặng thằng bé một chiếc xe hơi điều khiển từ xa, chắc mẩm là thằng bé sẽ bận rộn suốt ngày với nó," cha đỡ đầu của Cristiano, Fernão Sousa, nhớ lại, "nhưng cuối cùng, nó vẫn thích chơi với trái bóng hơn. Trái bóng chẳng bao giờ rời Cristiano, ngay cả trong lúc ngủ. Thằng bé có đi bất cứ đâu, thì tay vẫn phải kè kè ôm theo quả bóng."

Tình yêu bóng đá của Ronaldo mang tính di truyền. Trong thời gian rảnh rỗi, Dinis là người chuẩn bị trang phục cho đội bóng địa phương Andorinha. Không có gì ngạc nhiên khi ông chọn đội trưởng của đội làm cha đỡ đầu cho Cristiano. Thực tế thì cả Dinis và Fernão Sousa đều bị muộn nửa tiếng trong lễ đặt tên thánh cho Cristiano, bởi vì cả hai không muốn bỏ lỡ trận đấu giữa Andorinha với Ribeira Brava.

"Ngay từ lần đầu bước chân qua cánh cổng trường học, Cristiano đã thể hiện bóng đá là môn thể thao ưa thích của em ấy rồi," một trong các giáo viên cũ của Ronaldo, María dos Santos, nhớ lại. "Em ấy vẫn tham gia đầy đủ các hoạt động khác, vẫn học hát, làm bài tập đầy đủ. Nhưng em ấy luôn tỏ ra muốn có thời gian riêng cho bản thân, thời gian cho bóng đá. Nếu không có bóng - mà thường thì không có - em ấy sẽ tự làm ra một quả từ những chiếc tất. Em ấy luôn tìm ra cách để có thể chơi bóng đá trong khu vui chơi ở trường. Tôi không hiểu em ấy xoay xở kiểu gì."

Cristiano phải chơi bóng trên đường phố bởi vì xung quanh nhà của cậu chẳng có sân bóng nào. Một trong các con phố, Quinta do Falcão, là một thử thách thực sự, mỗi lần xe bus, ô tô hay xe máy muốn đi qua, Cristiano và bạn bè lại phải dọn hết những gạch đá mà chúng dùng để làm cột gôn đi, chờ cho tất cả đi qua hết mới xếp lại như cũ, và cứ thế. Những trận đấu trên đường phố thường là những cuộc chiến căng thẳng giữa những đứa trẻ trong cùng khu phố, hay giữa các nhóm bạn khác nhau. Những trận đấu như thế chẳng bao giờ có điểm dừng. Ở Madeira vẫn còn cái giếng mà Cristiano thường dùng làm nơi tập sút. Cậu có thể chỉ làm mỗi một động tác là sút bóng vào tường trong hàng giờ đồng hồ. Cái giếng và những con phố chính là những sân tập đầu tiên của cậu bé. Chính ở đây, giữa vỉa hè, lòng đường và xe cộ, sau những trận đấu với những đứa trẻ thuộc mọi lứa tuổi khác, Ronaldo đã học

được những chiêu trò, những kỹ thuật sẽ biến cậu thành một cầu thủ vĩ đại và tạo nên phong cách đặc trưng, không thể lẫn vào đâu được của cậu. “Cậu ấy thường dành cả ngày trên đường phố để luyện các kỹ năng với bóng. Cứ như thể trái bóng dính liền với chân của cậu ấy vậy,” Adelino Andrade, người sống gần gia đình Aveiro, nhớ lại. “Về bóng đá thì cậu ấy lúc nào cũng tỏ ra thực sự có năng khiếu,” chị gái của Cristiano, Elma, nói thêm. “Nhưng chúng tôi chưa bao giờ mơ rằng cậu ấy sẽ có được vị thế như ngày hôm nay.”

Leo mất nhiều thời gian hơn một chút mới khám phá ra được tình yêu với trái bóng. Ở tuổi lên 3, “Bọ chét”, như mọi người vẫn gọi, thích chơi thẻ ảnh và bắn bi ve hơn. Cậu bé thắng rất nhiều, nên ba lô lúc nào cũng đầy những thứ này. Ở nhà trẻ hay ở trường, cậu bé luôn có thời gian để chơi với những vật thể hình tròn. Vào sinh nhật 4 tuổi, bố mẹ Leo tặng cậu một quả bóng trắng có họa tiết là những viên kim cương đỏ. Có lẽ đấy là thời điểm bóng đá bắt đầu hớp hồn Leo. Không ai biết cụ thể, chỉ biết là tới một ngày, cậu bé khiến tất cả ngỡ ngàng. Khi bố và các anh trai đang chơi bóng trên phố, Leo quyết định tham gia chơi cùng. Đó là ngạc nhiên đầu tiên bởi bình thường cậu bé ưu tiên cho việc giành thêm những viên bi ve mới hơn. Và sau ngạc nhiên này là những ngạc nhiên khác. “Chúng tôi có chút bị sốc khi thấy những gì mà thằng bé có thể làm được,” Jorge kể lại. “Trước đó, nó có chơi bóng bao giờ đâu.”

Đó là lúc Leo bước vào một hành trình không có điểm quay về. Bóng đá rồi sẽ trở thành toàn bộ cuộc sống của cậu, cũng như của Cristiano, dù cả hai cầu thủ này đều bước vào trận đấu “chính thức” đầu tiên một cách hoàn toàn tình cờ. Có rất nhiều điểm tương đồng trong câu chuyện về trận đấu đầu tiên đó của hai siêu sao. Cả hai đều đến với tư cách khán giả, nhưng cuối cùng lại có mặt trên sân. Nuno, anh họ đồng thời là bạn thân của Cristiano, chơi cho Andorinha. Một ngày nọ, Nuno mời Cristiano tới xem một trận đấu, và hỏi liệu cậu có muốn thử khoác lên người chiếc áo màu xanh da trời hay không. Cristiano nhận lời. Sau buổi tập, cậu quyết định sẽ gắn chặt với màu áo này. Lúc đó cậu chỉ mới 6 tuổi. Ba năm sau, cậu sẽ nhận được chứng chỉ bóng đá đầu tiên, mang số hiệu 17.182 của Hiệp hội bóng đá Funchal. Cristiano nhanh chóng được đặt cho biệt danh Abelhinha, “Ong nhỏ”, bởi cậu vo ve không ngừng trên khắp mặt sân. “Cậu ấy rất nhanh, sở hữu kỹ thuật tuyệt vời, và dùng cả hai chân tốt như nhau,” giáo viên thể dục của Ronaldo ở trường tiểu học đồng thời là huấn luyện viên đầu tiên của cậu, nhớ lại. Cậu ấy khẳng khiu, nhưng cao hơn những đứa trẻ đồng trang lứa cả một cái đầu. Và về tài năng thì chẳng có gì phải nghi ngờ - nó có sẵn ở trong gen của cậu

ấy rồi. Cậu ấy chạy không ngừng, vì luôn muốn là người quyết định số phận của trận đấu. Cậu ấy rất tập trung, và luôn luôn nỗ lực hết mình bất chấp được xếp chơi ở vị trí nào. Mỗi khi không thể ra sân hay bỏ lỡ một trận đấu, cậu ấy tỏ ra suy sụp."

Trong cùng năm đó, ở Rosario, bà của Leo cứ mỗi thứ Ba và thứ Năm hằng tuần lại tới xem các cháu Rodrigo và Matías tập luyện trên sân Grandoli. Vào một buổi chiều mùa hè, Leo quyết định đi cùng với các anh. Huấn luyện viên ở thời điểm đó là Salvador Ricardo Aparicio, còn gọi là Don Apa, người đã qua đời ở tuổi 80. Ông không bao giờ quên được lần đầu tiên thấy "Bọ chét". "Tôi cần thêm một người cho đủ đội '86'," ông vẫn luôn kể lại như thế mỗi khi có ai đó hỏi về việc khám phá ra tài năng của ngôi sao đang chơi bóng cho Barça. "Tôi đứng chờ cầu thủ cuối cùng, giữ sẵn áo cho cậu ta, trong khi những cầu thủ còn lại đã bắt đầu khởi động. Nhưng thằng bé đó không xuất hiện. Tôi nhìn quanh và phát hiện một cậu nhóc đang đá bóng vào khán đài. Sắp tới giờ thi đấu rồi, tôi chửi thầm trong bụng... Tôi không biết thằng nhóc có biết chơi hay không nhưng kệ... Vì thế tôi tiến về phía người bà, một người rất say mê và am hiểu bóng đá, và nói: 'Cho tôi mượn thằng bé một lúc.' Bà ấy luôn muốn được thấy cháu mình trên sân. Không biết bao nhiêu lần bà ấy kể về thằng nhóc với tôi và đề nghị tôi cho nó thi đấu thử xem sao. Bà ấy nói rằng thằng nhóc tài năng lắm. Một người khác, mẹ hay dì, tôi không nhớ, thì lại không muốn thằng bé ra sân: 'Nó còn bé tí, trong khi mấy đứa kia thì to đùng.' Tôi buộc phải trấn an: 'Tôi sẽ xếp thằng bé chơi ở đây, nếu các cầu thủ khác tấn công nó, thì tôi sẽ dừng trận đấu và mang nó ra sân ngay'."

"Rồi tôi đưa cho thằng nhóc một chiếc áo để nó khoác vào. Trái bóng đầu tiên đi về phía của Leo, nó nhìn trái bóng, và... chẳng làm gì cả. Thằng nhóc thuận chân trái, nên không biết phải xử lý trái bóng đó như thế nào. Trái bóng thứ hai tìm tới chân trái. Nó giẫm lên bóng để khống chế. Rồi vượt qua một đối thủ, một đối thủ tiếp theo, và một đối thủ nữa. Tôi gào lên: 'Sút đi, sút đi!' Thằng bé mặt tái mét vì sợ bị đau, nhưng trong lúc đó chân vẫn không ngừng rê bóng. Tôi không nhớ là thằng nhóc có ghi được bàn thắng hay không - chỉ biết rằng trong đời mình tôi chưa bao giờ thấy điều gì tương tự như thế. Tôi tự nói với chính mình: 'Thằng nhóc này sẽ chẳng bao giờ phải rời sân đâu.' Và thực tế là tôi chẳng bao giờ phải rút nó ra."

Và như thế, sự nghiệp thể thao của Cristiano và Leo bắt đầu. Rất lâu trước khi bước vào tuổi thanh niên, cả hai đã xác lập được chỗ đứng ở các giải trẻ, Messi trong màu áo Newell's Old Boys, còn

Ronaldo trong màu áo Nacional da Madeira. Họ tỏ ra quá vượt trội so với phần còn lại, và không có gì đáng ngạc nhiên khi họ nhanh chóng lọt vào tầm ngắm của các tuyển trạch viên. “Các kỹ năng của Cristiano đã phát triển tới trình độ rất cao: cả tốc độ cá nhân, khả năng rê dắt, dứt điểm, lẫn tốc độ thực hiện. Bóng đá đường phố đã dạy cậu ấy cách tránh đòn, vượt qua đối thủ và đương đầu với những cầu thủ to lớn hơn. Nó cũng giúp rèn luyện tính cách của cậu ấy - cậu ấy đặc biệt dũng cảm,” António Mendoça, huấn luyện viên của Cristiano trong hai mùa giải cậu khoác áo đội bóng sọc đen-trắng, kể lại. “Leo là một hiện tượng đặc biệt,” huấn luyện viên thứ hai của Messi ở Newell’s, Ernesto Vecchio, nhận xét. “Cậu ấy rất thông minh, có khả năng tăng tốc tuyệt vời và sở hữu những đường chuyền chính xác. Cậu ấy thích chơi bóng đồng đội, nhưng đủ khả năng rê bóng qua một nửa số cầu thủ đối phương. Có một lần, trong trận đấu trên sân của Trường Đào tạo bóng đá Malvinas, thủ môn chuyền bóng cho Messi ở gần khu vực phòng ngự của đội. Cậu ấy đã chạy một mạch hết sân và ghi một bàn thắng không thể tin nổi. Cậu ấy chẳng cần ai phải dạy thêm điều gì cả. Anh có thể dạy Maradona hay Pelé cái gì? Các huấn luyện viên, vì thế, chỉ còn cần phải chỉnh sửa những chi tiết rất bé.”

Họ đã sẵn sàng. Giờ là lúc thực hiện chuyến đi quyết định vượt qua đại dương để đến với châu Âu lục địa. CR7 sẽ gia nhập Sporting Lisbon, còn “Bọ chét” sẽ tiến về FC Barcelona.

Chương 3

30-22

Nói tới bóng đá cấp câu lạc bộ thì giữa họ có sự khác biệt - Ronaldo đã chơi cho ba đội bóng (tính cả Juventus là bốn) trong khi Messi gắn chặt với một đội duy nhất. Nghe có vẻ không có gì ghê gớm, nhưng đó thực sự là một sự khác biệt lớn. Liệu Leo có cảm thấy việc hòa nhập sẽ trở nên dễ dàng hơn nếu anh có được cơ hội trải nghiệm những phòng thay đồ khác nhau? Có phải là sự cao ngạo của CR7 là kết quả của việc anh từng chơi bóng ở ba giải vô địch quốc gia khác nhau (nay là bốn)? Không có gì phải nghi ngờ, hành trình của mỗi cầu thủ đều có những tác động quan trọng lên con người mà họ trở thành, cũng như những thành tựu mà họ có được cho tới thời điểm này. Hãy ngược dòng quá khứ, và bắt đầu với những bước đi đầu tiên...

Mùa giải 2002-03

Sporting là gia đình của Cristiano. Chính nơi đây đã hình thành nên con người Ronaldo ngày nay. Đội bóng Lisbon đã trao cho anh cơ hội thực sự đầu tiên để tỏa sáng, đồng thời cũng sẵn lòng để anh ra đi khi anh đã sẵn sàng trở thành một ngôi sao.

Ngày 1/7/2002, khoảnh khắc mà Cristiano chờ đợi cuối cùng cũng xuất hiện: Anh được trở thành cầu thủ của đội Một. Người quyết định "thăng cấp" cho Ronaldo là huấn luyện viên người Romania László Bölöni, cựu tiền vệ ngôi sao của Steaua Bucharest, đội bóng đã đánh bại Barcelona trong trận chung kết C1 năm 1986. Sau khi chứng kiến Ronaldo tỏa sáng trong những trận giao hữu trước mùa, vị huấn luyện viên quyết định thực hiện một vài điều chỉnh. Ronaldo vốn quen thi đấu ở vị trí tiền đạo, nhưng ông đã quyết định kéo anh xuống cánh trái. Ở đó Ronaldo sẽ phát huy được điểm mạnh về tốc độ. Đồng thời, anh cũng che giấu được điểm yếu là chưa sẵn sàng về mặt thể chất để đương đầu trực diện

với các hậu vệ.

Ở vị trí mới, Ronaldo không khiến ai phải thất vọng. Anh nhanh nhẹn, có kỹ năng kiểm soát bóng tốt, và không ngừng gây rắc rối cho những người theo kèm. "Hãy chú ý tới cậu bé này," tờ báo chuyên về thể thao của Bồ Đào Nha, Record, viết. "Cậu ta biết làm thế nào để thoát khỏi đối thủ, cậu ta có thể rê dắt, và cậu ta biết đánh hơi bàn thắng." Sau trận giao hữu đầu mùa với Paris Saint-Germain, chàng trai đang được nhắc tới cũng có nhiều điều để nói: "Mọi người còn chưa được thấy một Ronaldo đích thực đâu. Đây chỉ mới là sự khởi đầu thôi mà." Rất tinh quái, có chút lấc cấc, nhưng đặc biệt tự tin vào bản thân. Không thường gặp ở một cậu bé chỉ mới 17 tuổi.

Ngày 14/8/2002, Ronaldo chơi trận chính thức đầu tiên cho "Những con sư tử", trận đấu với Inter Milan ở vòng loại Champions League. Không tạo ra điều gì đặc biệt, nhưng cơ bản thì anh đã có một trận đấu tròn vai. Chỉ có một chút chỉ trích - anh hơi lạm dụng khả năng rê dắt, và lúc nào cũng muốn lao vào những cuộc đấu tay đôi. Đấy là một phần của tính cách tuổi trẻ, mà thường phải mất vài năm mới có thể điều chỉnh được.

Nhưng cũng nhờ cách chơi đó mà anh thường dễ dàng tạo ra sự phấn khích trong các cổ động viên, như đã làm trong trận đấu thứ hai. Đó là trận đấu thuộc khuôn khổ giải SpuperLiga giữa Sporting - nhà đương kim vô địch, và Moreirense FC - đội bóng mới thăng hạng. Trận đấu diễn ra vào ngày 7/10, trên sân nhà của Sporting. Đó là lần đầu tiên Cristiano có mặt trong đội hình xuất phát. Nhưng không chỉ dừng ở đó, anh còn đi vào lịch sử của Sporting với tư cách là cầu thủ ghi bàn trẻ nhất khi nổ súng ở tuổi 17 cộng 8 tháng và 2 ngày. Đó là một bàn thắng "kỳ vĩ, tráng lệ, không thể tin nổi...," các bình luận viên gào lên trên truyền hình, "không thể nào tìm ra đủ tính từ để mô tả những gì mà thiên tài trẻ tuổi của Sporting vừa làm được."

Bàn thắng ấy đến ở phút 34. Ronaldo nhận một đường chuyền bằng gót từ đồng đội Toñito ngay trên vạch giữa sân. Anh thoát khỏi hai hậu vệ đối phương, đi bóng lắt léo trên quãng đường phải lên tới 60m, khi tới sát vòng cấm, thực hiện một cú đảo chân loại bỏ thêm một hậu vệ trước khi tung ra một cú sút chìm hạ gục thủ thành João Ricardo của Moreirense, người đã lao ra trong vô vọng. Nhưng anh vẫn chưa chịu dừng lại ở đó. Sang hiệp hai, anh còn ghi thêm một bàn thắng bằng đầu tuyệt vời để ấn định chiến thắng 3-0 cho đội nhà. Ngày tiếp theo, báo chí như phát cuồng với Cristiano. Và không chỉ có báo giới Bồ Đào Nha mới như thế. La

Gazzetta dello Sport dành nguyên cả trang nhất cho người mà họ gọi là "Ronaldo mới". Họ so sánh anh với tiền đạo người Brazil Ronaldo Nazario da Lima, một trong những cầu thủ ưa thích của Cristiano, người lúc đó còn chơi ở Real Madrid.

Những màn trình diễn của Cristiano trong màu áo đội Một Sporting là quá nổi bật. Anh nhanh chóng trở thành cậu bé vàng trong mắt các cổ động viên. Nhưng sự cạnh tranh trên hàng công của Sporting là rất khắc nghiệt, nên tới cuối mùa, anh chỉ có tổng cộng mười một lần được xuất hiện trong đội hình xuất phát. Phong độ của đội bóng cũng không thực sự ấn tượng. Họ thất bại trong nhiệm vụ đoạt vé vào vòng bảng Champions League sau khi để thua Inter 0-2 trong trận lượt về tại San Siro. Họ cũng bị loại sớm khỏi UEFA Cup sau khi để thua đội bóng Serbia FK Partizan 1-3 ngay trên sân nhà và chỉ có thể có được một trận hòa 3-3 ở lượt về trên sân khách. Ở Cúp Bồ Đào Nha, họ bị Naval loại từ vòng tứ kết. Và trên hết, họ đã không thể bảo vệ thành công chức vô địch SuperLiga.

Mùa đó Sporting chỉ về thứ ba, kém 27 điểm so với Porto của José Mourinho và 16 điểm so với Benfica. Đối với câu lạc bộ thì đó là một mùa giải đáng quên. Nhưng với Cristiano thì đó là một mùa giải mang tính bước ngoặt, mãi mãi thay đổi cuộc đời anh.

Mùa giải 2003-04

Việc Cristiano chuyển sang Manchester United chỉ còn là vấn đề mang tính thủ tục. Quỷ đỏ đã đạt được thỏa thuận với Sporting từ lâu. Học viện Alcochete từ lâu đã trở thành một kiểu chi nhánh của học viện Manchester United - United được quyền ưu tiên mua tất cả các cầu thủ triển vọng của Sporting, và bất kỳ khi nào có sự quan tâm từ một đội thứ ba, Sporting phải lập tức thông báo cho Quỷ đỏ biết. Tuy vậy, những cuộc thương thảo giữa hai đội bóng vẫn được tiến hành trong sự bí mật tuyệt đối. Không ai muốn có bất kỳ thông tin nào lọt ra ngoài cho tới sau trận giao hữu nhân dịp khánh thành sân bóng mới của Sporting. Ngày 6/8/2003, Cristiano để cho các cổ động viên của Man United thấy anh có thể làm được những gì. Mang số áo 28 trên lưng, đó sẽ là trận đấu hay nhất của anh trong màu áo Sporting. Anh không mất nhiều thời gian để nhập cuộc và gần như ngay lập tức khiến các cầu thủ phòng ngự ở biên của United khốn đốn. Anh cũng liên tục thử tài thủ thành Fabien Barthez với những pha dứt điểm từ xa, và một tình huống mặt đối mặt mà thủ môn người Pháp là người chiến thắng. Cristiano là người đã có đường chuyền quyết định cho Luís Filipe ghi bàn mở tỉ số ở phút 25. Nhưng trên hết, anh khiến tất cả

những ai chứng kiến trận đấu đều phải ngỡ ngàng bởi khả năng đi bóng, tốc độ, những động tác giả, những cú biến tốc và khả năng thoát khỏi sự kèm cặp của đối thủ tuyệt vời.

Trở lại phòng thay đồ của United, tất cả các cầu thủ đều lên tiếng yêu cầu Sir Alex Ferguson mua cầu thủ trẻ người Bồ Đào Nha ngay lập tức. Vị huấn luyện viên già không nói gì. Ông không có ý định thông báo với các học trò vụ chuyển nhượng thực chất đã xong xuôi rồi. Người đàn ông Scotland này là một con cáo già tinh quái. Ông muốn cậu bé được chào đón trong phòng thay đồ ngay từ ngày đầu tiên. Và còn gì hiệu quả hơn việc để cho các cầu thủ nghĩ rằng họ là những người đã góp công mang cậu bé về từ Sporting.

Một tuần sau trận giao hữu (có tỉ số 3-1 nghiêng về phía Sporting), Cristiano tới Manchester để gặp Ferguson. Chàng trai trẻ khi đó chắc chắn rằng mình sẽ ký hợp đồng, kiểm tra y tế, tham quan Old Trafford và cơ sở vật chất của đội bóng, rồi trở lại Sporting và chơi thêm một năm ở đó theo một hợp đồng cho mượn. Nhưng Ferguson có những kế hoạch khác. Sau khi Cristiano đã tới và ký hợp đồng (trị giá 2 triệu euro mỗi năm - tương đương hơn 150.000 euro mỗi tháng, một con số khổng lồ nếu so với mức lương 2.000 euro mỗi tháng mà Cristiano nhận ở Sporting), Ferguson mới ngồi xuống với người đại diện của Cristiano là Jorge Mendes. “Tôi nghe tiếng Anh như vịt nghe sấm,” nhiều năm sau, Cristiano kể lại với tờ Público (Bồ Đào Nha). “Mendes sau đó giải thích với tôi là Ferguson muốn tôi ở lại Manchester. Nghe xong tôi bị sốc luôn, và cảm thấy hết sức căng thẳng.” Anh không biết phải làm gì - anh thậm chí còn không mang theo đồ đạc. Sau khi quyết định được đưa ra, Cristiano tới Carrington tập luyện luôn. Phải mấy ngày sau thì anh mới có cơ hội trở lại Bồ Đào Nha để chuẩn bị đồ đạc.

13/8, ngày ra mắt. Không phải ai cũng dành cho tân binh những nhận xét tích cực. Ronaldo chính là cầu thủ tuổi teen đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá Anh. Mười lăm triệu euro là một khoản tiền không nhỏ với một cầu thủ 18 tuổi mới chỉ có 25 trận đấu và 3 bàn thắng ở giải vô địch quốc gia. Nhưng Ferguson đã quyết định chấp nhận rủi ro, và thời gian đã chứng minh là ông đúng. Cristiano ra mắt với chiếc áo số 7. Đó là số áo thuộc về những huyền thoại của United: George Best, Steve Coppell, Bryan Robson, Eric Cantona và David Beckham. Tại sao một tân binh còn non cả tuổi đời lẫn tuổi nghề như vậy lại được trao số áo mang trên nó sức nặng của cả lịch sử câu lạc bộ? Ronaldo sau này kể với tờ Sun về những gì đã xảy ra. “Tôi hỏi không biết liệu số 28, là số áo tôi mang ở Sporting Lisbon, có còn không. Alex Ferguson nhìn tôi rồi

nói, 'Không, không, cậu sẽ mang áo số 7.' 'OK sếp!' Tôi nhận luôn. Tôi không có ý định nói rằng, 'Không, không, tôi chỉ muốn mang số 28 thôi'." Trùng hợp làm sao, số 7 cũng là một số áo đặc biệt với Cristiano. Đó là số áo từng thuộc về thần tượng Luís Figo, người cũng trưởng thành từ lò Sporting.

Ba ngày sau lễ ra mắt, Ronaldo đá trận đầu tiên ở Old Trafford. Trận khai màn mùa giải, Man United tiếp đón Bolton trên sân nhà. Cristiano xuất phát trên băng ghế dự bị, nhưng tới phút 60, khi trận đấu vẫn đang là 1-0 và huấn luyện viên Ferguson muốn tạo ra một sức sống mới cho trận đấu, ông đã tung anh vào sân thay cho Nicky Butt. Khán giả trên sân đứng hết cả dậy để chào đón chàng tân binh, trong khi các bình luận viên nhanh nhẩu nhắc nhở khán giả truyền hình rằng Ronaldo là "một trong những cầu thủ trẻ đắt giá nhất trong lịch sử." 67.647 khán giả có mặt trên sân Old Trafford hôm đó đã không phải thất vọng với tốc độ và khả năng rê dắt của Ronaldo. Trong 30 phút có mặt trên sân, số 7 mới của đội bóng đã thể hiện được hết tiềm năng của mình. Anh tạo ra hai cơ hội ăn bàn và kiếm được một quả penalty, tiếc là van Nistelrooy lại không tận dụng thành công. Anh được bầu là cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu và do đó được bật nắp chai champagne đầu tiên. Roy Keane là người đầu tiên tới chúc mừng anh, và sau đó là tất cả các đồng đội khác. Trên các khán đài, cổ động viên đã đứng hết cả dậy để hoan hô chàng tân binh.

Nhưng đó chỉ mới là khởi đầu của một mùa giải rất dài, một mùa giải mà Ronaldo phải thích nghi với phong cách chơi nặng về thể lực hơn, một mùa giải mà Man United gây thất vọng khi chỉ về thứ ba ở Premier League, sau Arsenal và Chelsea. Họ chỉ giành được duy nhất một danh hiệu là FA Cup. Trong trận chung kết, với Millwall, Ronaldo ghi 1 trong 3 bàn thắng của Quỷ đỏ và là người lĩnh xướng các đợt tấn công. Anh không được bầu là cầu thủ xuất sắc nhất trận, nhưng ai cũng nói về anh. Mùa giải đầu tiên của Ronaldo đã diễn ra không đến nỗi nào. Anh ghi được 8 bàn sau 39 lần ra sân trên tất cả các đấu trường. Với hơn 10.000 lượt bỏ phiếu từ các cổ động viên của Man United, anh đã nhận được giải thưởng Sir Busby cho Cầu thủ xuất sắc nhất trong năm.

Cũng trong mùa giải đó, một cầu thủ trẻ khác cũng bắt đầu chuyến phiêu lưu với bóng đá đỉnh cao của mình. Ngày 16/11/2003 chắc chắn sẽ mãi mãi được khắc ghi trong tâm trí của Lionel Messi. Đó là ngày Messi có trận đấu đầu tiên với đội Một Barcelona. Lúc vào sân, anh mới chỉ 16 tuổi, 4 tháng và 23 ngày. Đó là trận giao hữu với Porto nhân dịp đội bóng Bồ Đào Nha khánh thành sân mới Dragão. Messi vào sân ở phút 74. Trong hơn

15 phút có mặt trên sân, anh tạo ra hai cơ hội ghi bàn.

Mùa giải 2004-05

Chưa đầy một năm sau, vào ngày 26/10/2004, Leo có trận đấu chính thức đầu tiên, qua đó trở thành cầu thủ trẻ nhất trong lịch sử Barça ra sân trong một trận đấu ở La Liga (kỷ lục này sau sẽ bị Bojan Krkić phá vỡ). Nhưng anh sẽ phải chờ tới tận ngày 1/5/2005 để được ăn mừng bàn thắng đầu tiên. Đó là một trận đấu thuộc vòng 34 La Liga. Bảng điện tử nói rằng trận đấu chỉ còn 3 phút nữa là kết thúc, và Blaugrana đang dẫn trước Albacete với tỉ số mong manh 1-0. Huấn luyện viên Frank Rijkaard quyết định rút Samuel Eto'o khỏi sân, để Messi vào chơi ở vị trí khá lạ lẫm với anh là tiền đạo cắm. Chàng trai bé nhỏ đã có một pha di chuyển thông minh nhận đường kiến tạo của Ronaldinho và bấm bóng qua đầu thủ môn Valbuena vào lưới. Lúc đó Leo mới bước qua sinh nhật thứ 18 được hai tháng, và với bàn thắng đó, anh đã trở thành cầu thủ trẻ nhất ghi được bàn thắng trong lịch sử La Liga (một lần nữa, kỷ lục này lại bị Krkić xô đổ, vào ngày 20/10/2007, với 1 bàn thắng vào lưới Villareal).

Ở phía kia của Kênh Anh, Cristiano đang trải qua một khởi đầu mùa giải khá chật vật. Phải tới ngày 5/12/2004 anh mới ghi được bàn thắng đầu tiên ở Premier League, trong trận đấu trên sân nhà với Southampton. "Cậu ấy đã hứa với chúng tôi là sẽ ghi được 12 bàn, nên hi vọng đó là bàn đầu tiên trong 12 bàn ấy," Ferguson nói. Nhưng rốt cuộc Cristiano chỉ có thể ghi được 9 bàn, sau 50 trận đấu. United lại trải qua thêm một mùa giải thất vọng nữa. Họ kết thúc tay trắng, trong khi Chelsea giành chức vô địch Anh.

Mùa giải 2005-06

Mùa giải thứ ba của Cristiano trên đất Anh là một mùa giải đầy khó khăn, cả trong lẫn ngoài sân cỏ. Anh một lần nữa thất bại trong trò cá cược với Ferguson; anh nói sẽ ghi được 15 bàn, nhưng cuối cùng chỉ có 12. An ủi duy nhất là anh đã tiến khá sát tới mục tiêu của mình. Rõ ràng là Cristiano đã tiến bộ qua từng mùa giải. Tuy nhiên, United vẫn về nhì sau Chelsea của José Mourinho năm thứ hai liên tiếp, và họ còn bị loại ngay từ vòng bảng Champions League. Danh hiệu duy nhất mà họ đạt được là Cúp Liên đoàn. Họ đánh bại Wigan 4-0 trong trận chung kết, với bàn thứ 3 được ghi do công của Ronaldo.

Ngày 29/10/2005, Cristiano ghi được 1 bàn thắng bằng đầu trong phút bù giờ trận đấu với Middlesbrough - đó là bàn thắng thứ

1.000 của Man United ở Premier League. Rất tiếc là trận ấy, United để thua 1-4. Trong màn trình diễn thất vọng của đội bóng, Ronaldo vẫn là một điểm sáng, và được các cổ động viên bầu chọn là cầu thủ trẻ xuất sắc nhất năm.

Cũng trong năm này, Leo chơi trận Clásico đầu tiên. Ngày 19/11 sẽ còn được nhớ mãi nhờ một hình ảnh hiếm gặp - tất cả các cổ động viên của Real Madrid đứng hết cả dậy để hoan hô Ronaldinho, người đã ghi 2 bàn và có một màn trình diễn siêu đẳng. Messi cũng để lại dấu ấn của mình với pha kiến tạo cho Eto'o mở tỉ số, và khởi phát một số pha bóng nổi bật khác.

Nhưng trận đấu mà anh thực sự chơi nổi bật phải là trận diễn ra vào ngày 22/2/2006, trận lượt đi vòng 16 đội Champions League với đối thủ là Chelsea. Bước ra bên cạnh những cầu thủ to lớn của đối phương, anh trông như một chú bé đi lạc vào sân. Nhưng chú bé ấy sẽ trở thành cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu. Anh hoạt động không ngơi nghỉ, cướp bóng chỗ này, chuyền bóng chỗ kia, phối hợp với đồng đội, tạo ra các cơ hội, và gieo những hạt giống hoảng loạn lên hàng phòng ngự của Chelsea. Blaugrana giành chiến thắng nhờ bàn thắng duy nhất của Eto'o, nhưng mọi sự giận dữ của các đối phương thì dồn hết về phía Leo. Mourinho chỉ trích anh đã cố tình ăn vạ khiến Asier Del Horno bị đuổi và Chelsea phải kết thúc trận đấu với 10 người. "Chúng tôi có thể làm được gì? Yêu cầu họ rút lại thẻ đỏ của Del Horno? Treo giò Messi vì đóng kịch? Chẳng điều gì có thể thay đổi được kết quả của trận đấu... Bởi vì, nói một cách nghiêm túc, Messi đã có một màn đóng kịch xuất sắc. Catalonia là xứ sở của văn hóa, tất cả các bạn đều biết điều đó. Tôi đã tới các nhà hát ở đó rất nhiều lần, tất cả đều ở chất lượng rất cao. Và Messi rõ ràng đã học hỏi được từ những người giỏi nhất..."

Nhưng may mắn đã không ở bên Lionel trong trận lượt về vào ngày 7/3. Phút 23, anh cướp bóng từ chân của Robben, nhưng đột nhiên lấy tay ôm đầu gối trái và ngã xuống. Vì chấn thương này, anh sẽ phải ngồi ngoài 79 ngày và phải theo dõi trận chung kết Champions League từ khán đài của sân Stade de France ở Paris. Các đồng đội của anh đã đánh bại Arsenal để giành chiếc Cúp Champions League thứ hai trong lịch sử Barça. Buồn và cô đơn, Leo quyết định không xuống sân nhận huy chương vô địch.

Mùa giải 2006-07

Gần một năm sau, Messi không chỉ hoàn toàn bình phục chấn thương, mà còn "biến hình" thành cơn ác mộng tồi tệ nhất của

Fabio Capello. Vị huấn luyện viên người Italia chưa từng giành chiến thắng trên sân Nou Camp, cả với Juventus, Roma hay Real Madrid. Trong trận đấu diễn ra vào ngày 10/3/2007, ông đã tiến rất gần tới việc chấm dứt cơn khô hạn đó... nhưng cứ một lần Real Madrid của ông vượt lên là một lần Messi tỏa sáng để đưa trận đấu trở lại vạch xuất phát. Rồi tới phút 90, khi mọi chuyện có vẻ sẽ an bài với một chiến thắng cho đội bóng áo Trắng, Messi lại thi triển độc chiêu, solo ở tốc độ cao rồi sút chìm vào góc, gỡ hòa 3-3. Capello và các cầu thủ của ông trông không khác gì những đứa trẻ đã đưa chiếc kẹo mút vào miệng còn bị giật mất. Một tháng sau, Messi lại khiến tất cả ngỡ ngàng với một siêu phẩm trong trận đấu với Getafe ở Cúp Nhà Vua.

Trong khi Leo đang thắp sáng La Liga, Cristiano cũng đang trải qua mùa giải tuyệt vời nhất với United cho tới thời điểm đó. Đó là năm mà Cristiano đã thể hiện sự trưởng thành vượt bậc khi biết vượt lên những thị phi với cánh báo lá cải để toàn tâm toàn ý cho những màn trình diễn trên sân. Đầu tiên là những cáo buộc hiếp dâm; nhưng tất cả chỉ là vô căn cứ, Cristiano được tuyên vô tội. Và sau đó là tranh cãi xung quanh trận Bồ Đào Nha-Anh ở World Cup 2006 tại Đức. Trận đó, người đồng đội của Ronaldo ở United là Wayne Rooney phải nhận thẻ đỏ, còn đội tuyển Anh thì bị loại. "Tôi đã cho thấy rằng áp lực chỉ có thể khiến tôi trở nên mạnh mẽ hơn," Ronaldo sau này nói. Vào ngày 22/4/2007, anh nhận cú đúp danh hiệu - Cầu thủ xuất sắc nhất năm và Cầu thủ trẻ xuất sắc nhất năm - từ Hiệp hội các cầu thủ chuyên nghiệp. Và cuối cùng anh cũng được chạm tay vào danh hiệu Premier League. Cầu thủ mang áo số 7 của Quỷ đỏ đã góp công không nhỏ trong chiến tích đó khi đứng thứ ba trong danh sách những tay săn bàn hàng đầu với 16 bàn thắng.

Mùa giải 2007-08

Nỗi thèm khát bàn thắng của Cristiano ngày một lớn hơn. Mùa giải tiếp theo, anh giành ngôi Vua phá lưới với 31 bàn thắng. Trận đấu đặc biệt nổi bật của Cristiano trong mùa là trận đấu với Newcastle hôm 12/1/2008. Trận đó, anh đã có được hat-trick đầu tiên trong màu áo United. Hai tháng sau, Ferguson lần đầu tiên trao cho anh tấm băng đội trưởng. Anh kết thúc mùa giải với một danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất năm của PFA, và tất nhiên, thêm một chức vô địch Premier League nữa với United. Nhưng chưa hết, United mùa này còn có thêm hai danh hiệu khác là Siêu Cúp Anh và đặc biệt là Champions League. Ở Champions League, ngoài chiến tích tập thể, Cristiano còn có thể ăn mừng những thành tựu cá nhân khi vừa là Cầu thủ xuất sắc nhất vừa là Vua

phá lưới, với 8 bàn thắng.

Nhưng anh cũng phải trải qua những giây phút thất vọng. Trong trận chung kết Champions League với Chelsea, diễn ra vào ngày 21/5/2008, Cristiano là người đưa United vượt lên với một pha đánh đầu tuyệt vời ở phút 26. Nhưng The Blues đã kịp gỡ hòa ngay trước khi hiệp một kết thúc. Trận đấu sau đó phải kéo dài tới hiệp phụ, rồi loạt penalty. Carlos Tévez là người đá quả đầu tiên, anh đưa United vượt lên dẫn 1-0. Tiếp theo là Michael Ballack: 1-1. Cả Michael Carrick lẫn Juliano Belletti đều thực hiện thành công quả đá của mình để duy trì thế cân bằng: 2-2. Người thực hiện quả penalty thứ ba cho Quỷ đỏ là số 7 của họ. Ronaldo hôn lên trái bóng, rồi cẩn thận đặt nó lên chấm penalty. Như thường lệ, anh lại chống tay lên hông, cúi đầu xuống, hít một hơi thật sâu và chờ đợi tín hiệu từ trọng tài. Anh chạy đà theo kiểu "paradinha" như cách nói của người Brazil - đang chạy thì dừng lại một chút để khiến cho thủ môn đối phương bối rối. Nhưng Petr Čech đã đoán được ý đồ của Ronaldo và đẩy được cú sút. Cristiano lấy cả hai tay che mặt, rồi từ từ bước đi, bộ dạng trông thất vọng tới cùng cực. Anh không phải là cầu thủ lớn đầu tiên sút hỏng. Nhưng với Ronaldo, hôm đó dường như là ngày đen tối nhất trong cuộc đời anh. Nhưng may mắn vẫn ở bên Ronaldo và đồng đội. Terry và Anelka đã thực hiện không thành công các cú đá của họ, qua đó gián tiếp mang về chiến thắng cho United. "Cuối cùng thì hôm ấy lại là ngày hạnh phúc nhất của đời tôi," Ronaldo sau này nhớ lại.

Trong khi đó, Leo lại phải trải qua một cái kết buồn khi Barcelona kết thúc mùa giải trong tay trắng. Bản thân Leo đã trải qua một năm không tồi. Anh luôn tạo được ấn tượng mạnh trong những lần có mặt trên sân, và đâu đó, người ta đã bắt đầu nói về anh như là một người có thể trở thành cầu thủ xuất sắc nhất thế giới, một ứng viên cho danh hiệu Ballon d'Or đầy tiềm năng. Nhưng vào ngày 4/3/2008, anh lại dính phải một chấn thương gân khoeo trong trận lượt về vòng 16 đội Champions League với Celtic, và vì thế phải nghỉ thi đấu một tháng rưỡi. Kết thúc mùa giải, anh có được 10 bàn ở La Liga và 6 bàn ở Champions League.

Mùa giải 2008-09

Mùa bóng tiếp theo, may mắn bắt đầu đứng về phía của Messi. "Bọ chét" và Cristiano mặt đối mặt trong trận chung kết Champions League diễn ra trên sân Olympic ở Rome vào ngày 27/05/2009. Đấy là trận đấu mà Barça thống trị hoàn toàn và đánh bại United với tỉ số 2-0. Dù bảo vệ được chức vô địch Premier League, đồng thời còn đánh bại Tottenham trong trận chung kết Cúp Liên đoàn,

Ronaldo vẫn phải rời United trong nỗi buồn thất bại khi để thua ở trận đấu cuối cùng trong màu áo Quỷ đỏ. Ngày 6/7/2009, anh ra mắt Real Madrid trước sự chứng kiến của 80.000 cổ động viên trên sân Santiago Bernabéu. Để có được anh, Real đã phải chi tới 80 triệu bảng, một kỷ lục thế giới.

Messi đã trải qua một mùa giải thành công hơn, khi Barça trở thành đội bóng Tây Ban Nha đầu tiên đoạt cú ăn ba: La Liga, Champions League và Cúp Nhà Vua. Chỉ có năm đội bóng châu Âu từng giành được cả ba danh hiệu cao quý nhất trong một mùa giải - đội gần nhất trước Barça chính là Man United. Đấy cũng là mùa giải Messi ghi được nhiều bàn thắng hơn cả từ khi bắt đầu sự nghiệp cầu thủ chuyên nghiệp. Với 23 bàn, anh là chân sút tốt thứ tư ở La Liga, sau Diego Forlán, Samuel Eto'o và David Villa. Trong 23 bàn ấy, có 1 bàn thắng đặc biệt, là bàn thắng thứ 5.000 của Barça trong lịch sử La Liga, được Messi ghi trong trận đấu với Santander vào ngày 1/2/2009. Đó là bàn thắng thứ hai của Messi trong trận ấy, cũng có thể xem là bàn quyết định thắng lợi cho Barça. Ngoài ra Messi còn có thêm 6 bàn ở Cúp Nhà Vua, qua đó trở thành Vua phá lưới của giải đấu dù chỉ ra sân có 452 phút (tức trung bình chỉ 75 phút mỗi trận). "Bọ chét" còn có 2 bàn khác ở Siêu Cúp Tây Ban Nha. Nhưng đáng kể hơn cả là thành tích ghi 9 bàn ở Champions League. Thành tích ấy đã đưa Messi tới danh hiệu Vua phá lưới của giải đấu cấp câu lạc bộ danh giá nhất châu Âu. Trái ngược với hai mùa giải trước đó, Messi không dính phải chấn thương nào, dù là chấn thương nhỏ trong cả 51 lần ra sân. "Đó là một năm khó tin. Tôi thực sự tận hưởng từng giây phút," ngôi sao người Argentina thú nhận một cách phấn khích. Năm đó, anh về nhì trong cuộc đua tới danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất năm của FIFA, sau... Cristiano Ronaldo. Nhưng chỉ mười hai tháng nữa thôi, anh sẽ đánh bại ngôi sao người Bồ khỏi vị trí cao nhất.

Mùa giải 2009-10

Không ai có thể cản "Bọ chét". Ngày 19/12/2009, Barcelona cuối cùng cũng có được chức vô địch FIFA Club World Cup đầu tiên sau hai lần bước hụt vào các năm 1992 (khi giải đấu còn mang tên Cúp Liên lục địa) và 2006. Họ đánh bại Estudiantes de La Plata trong một trận đấu mà Messi đã ghi bàn bằng ngực - bằng trái tim thì đúng hơn, ở chính vị trí đặt biểu trưng của đội bóng. Anh thoát khỏi sự kèm cặp của người bạn lớn đồng hương Juan Sebastián Verón để kết thúc quả tạt của Dani Alves theo cách chẳng ai ngờ. Lúc đó, đồng hồ đã chỉ sang phút 110. Tỉ số chung cuộc là 2-1. Blaugrana trở thành những nhà vua mới của thế giới bóng đá. Trong lịch sử, chưa từng có đội bóng nào giành được tới

sáu danh hiệu trong một năm dương lịch. Nhưng đó là điều mà Barça đã làm được, với các chức vô địch Club World Cup, Champions League, Siêu Cúp Châu Âu, Siêu Cúp Tây Ban Nha, Cúp Nhà Vua và La Liga.

Nhưng như thể thế vẫn còn chưa đủ ấn tượng, Leo còn phá thêm một kỷ lục khác. Ngày 16/1/2010, trong trận đấu với Sevilla ở La Liga, anh trở thành cầu thủ trẻ nhất trong lịch sử Barça chạm tới cột mốc 100 bàn thắng. Ở thời điểm lập kỷ lục, anh mới được 22 tuổi rưỡi. Ba tháng sau, anh trở thành cầu thủ Barça đầu tiên ghi 4 bàn trong một trận đấu ở Champions League khi đội bóng xứ Catalunya đánh bại Arsenal 4-1 ở trận lượt về vòng tứ kết. Kết thúc mùa giải, anh ghi được tổng cộng 46 bàn trên mọi đấu trường, trong đó có 9 cú đúp và 4 hat-trick. Với 34 bàn thắng ở La Liga, anh cũng đã cân bằng thành tích mà Ronaldo người Brazil lập được ở mùa giải 1996-97, khi "Ro béo" còn chơi cho Barcelona. "Bọ chét" đã vượt qua tất cả những thành tích ghi bàn cá nhân mà anh có được kể từ khi ra mắt đội Một sáu năm trước. Điểm trừ duy nhất là anh và đồng đội đã bị loại từ vòng bán kết Champions League sau thất bại trước Inter Milan của José Mourinho.

Với CR7, mùa giải đã không diễn ra như anh mong muốn, dù vấn đề không nằm ở những màn thể hiện của cá nhân anh. Thực tế là anh đã có một khởi đầu như mơ, khởi đầu tốt nhất trong sự nghiệp, khi ghi được 7 bàn trong năm trận đấu đầu tiên. Anh kết thúc mùa giải đầu tiên trên đất Tây Ban Nha với 33 bàn thắng dù mất tới hai tháng vì chấn thương. Trong 33 bàn này có 26 bàn ở La Liga (gồm cả hat-trick đầu tiên, ghi trong trận Real gặp Mallorca vào ngày 5/5/2010) và 7 bàn ở Champions League. Anh đã khiến các khán đài của sân Bernabéu vui thích, và giành được tình cảm của các cổ động viên. Nhưng anh có quyền giận dữ: Real đã trải qua một mùa giải tồi tệ. Ở Champions League hay Cúp Nhà Vua, họ đều không vượt qua được vòng 16 đội. Còn ở La Liga, tất cả đều chỉ nói về Barcelona.

Mùa giải 2010-11

Mùa giải tiếp theo của ngôi sao người Bồ Đào Nha cũng không khác mấy. Cristiano đã trở thành một cỗ máy săn bàn không thể ngăn chặn; anh ghi được tổng cộng 53 bàn, trở thành cầu thủ ghi bàn số một ở các giải vô địch lớn ở châu Âu. Với 40 bàn thắng chỉ sau 34 trận ở La Liga, anh đã xô đổ kỷ lục của huyền thoại Telmo Zarra, người ghi được 38 bàn trong 30 trận cho Athletic Bilbao ở mùa giải 1950-51, và Hugo Sánchez, tác giả của 38 bàn trong 35 trận cho chính Real Madrid ở mùa giải 1989-90.

Nhưng một lần nữa đội bóng áo Trắng chỉ giành được vỏn vẹn một danh hiệu là Cúp Nhà Vua, sau khi đánh bại Barcelona trong trận chung kết. Ngần ấy đương nhiên không đủ làm thỏa mãn một người tham vọng như Cristiano. "Real luôn khao khát giành mọi danh hiệu, và tôi sẵn sàng đánh đổi một nửa số bàn thắng mà tôi đã ghi được để đổi lấy chức vô địch La Liga hay Champions League," anh tâm sự trong một cuộc phỏng vấn với đài Cadena COPE. Nhưng nói gì thì nói, về mặt cá nhân, Ronaldo đang có những bước trưởng thành vượt bậc. "Tôi cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều. Các anh cũng có thể gọi đây là mùa giải tốt nhất trong sự nghiệp của tôi." Anh tự chấm cho màn trình diễn của mình cũng như của cả đội điểm 8 hoặc 9 trên 10. Nhưng không thể phủ nhận là tình trạng khó khăn mà Real và Cristiano đã và đang phải trải qua xuất phát từ chính những đối thủ truyền kiếp của họ: Barcelona của Pep Guardiola và, trên hết, Leo Messi.

Leo đã tự nâng mình lên một tầm vóc mới vĩ đại hơn. Về thành tích tổng, anh cũng có được 53 bàn trên mọi đấu trường như Cristiano. Nhưng ở Champions League, anh là cầu thủ ghi bàn tốt nhất. Với 12 bàn, anh cũng đã cân bằng kỷ lục về số bàn thắng trong một mùa giải mà Ruud van Nistelrooy lập được trong màu áo Man United ở mùa 2002-03. Ở tuổi 23, Messi đã có lần thứ ba đoạt danh hiệu Vua phá lưới Champions League. Chỉ riêng thành tích đó thôi đã đủ ấn tượng, chưa cần nói tới chuyện anh đã giành được mười bốn danh hiệu cùng Barcelona. Nhưng bên cạnh những thống kê và các danh hiệu, cần phải nhấn mạnh rằng sự khác biệt về tầm vóc của Messi thể hiện ở chỗ anh luôn biết cách xuất hiện lúc người ta cần mình. Anh cứ ra sân là thể hiện phong độ cao nhất, và luôn là nhân tố quyết định số phận của trận đấu. Trong chức vô địch Liga thứ ba liên tiếp của Barcelona, Messi đóng một vai trò cực kỳ quan trọng.

Và có lẽ, quan trọng hơn, anh đã có cơ hội lần thứ ba được nâng cao chức vô địch Champions League, sau khi đánh bại Man United một lần nữa trong trận chung kết diễn ra trên sân Wembley vào ngày 29/5/2011. Trên sân vận động được xem là tổ ấm của bóng đá Anh, "Bọ chét" và đồng đội đã chơi một trận đấu sống động tuyệt vời, đẹp đẽ và gây mê mẩn. Những người Anh khi rời sân biết rằng họ vừa được chứng kiến một màn trình diễn tối thượng của cái gọi là "bóng đá đẹp". Đó là trận đấu mà họ sẽ phải nhớ để sau này còn kể lại cho con cháu. Và đáng nhớ không kém là màn trình diễn của cầu thủ hay nhất trận, người đã khiến toàn bộ giới truyền thông rơi vào tình trạng "cạn lời". The Times chỉ biết hô lên: "Vua Messi thống trị". Tờ Guardian thì so sánh màn trình diễn của Messi với màn trình diễn của Nándor Hidegkuti cũng trên sân

vận động Wembley hồi 1953, trong trận đấu mà Hungary của ông đã vùi dập đội tuyển Anh với tỉ số 6-3. Tỉ số lần này "chỉ" là 3-1, nhưng đó là một chiến thắng không kém phần thuyết phục. "Anh ấy là cầu thủ hay nhất mà tôi từng được chứng kiến, và có lẽ sau này tôi cũng không bao giờ được chứng kiến một cầu thủ nào hay hơn," huấn luyện viên Pep Guardiola phát biểu sau trận chung kết. "Chúng tôi có thể tranh đấu ở trình độ cao nhất, nhưng không có anh ấy, chúng tôi sẽ không thể nào chơi được một trận đấu ở chất lượng cao như thế. Chúng tôi đã cho cả thế giới thấy là chúng tôi có thể nỗ lực tột cùng, chúng tôi có tài năng, và chúng tôi có Messi. Anh ấy là cầu thủ độc nhất vô nhị, không ai có thể thay thế."

Mùa giải 2011-12

Leo thực sự là một cầu thủ đặc biệt, và anh đã thể hiện điều đó một lần nữa trong chiến thắng của Barça trước Real Madrid ở các trận tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha diễn ra vào tháng 8/2011. Anh ghi bàn trong cả hai lượt đi và về để mang về cho Barça chức vô địch thứ mười trong lịch sử (Barça thắng chung cuộc 3-1). Anh cũng vượt qua huyền thoại Raúl González để trở thành chân sút số một của giải đấu, với 8 bàn thắng. Huấn luyện viên của Real, Mourinho, đã không giữ được bình tĩnh và chọc vào mắt trợ lý của Pep Guardiola là Tito Vilanova. Cũng trong tháng 8, "Bọ chét" còn ghi bàn (mở tỉ số) trong trận tranh Siêu Cúp Châu Âu với Porto. Với một bàn thắng khác do công của Cesc Fàbregas, Barça lại có thể bổ sung vào bộ sưu tập thêm một danh hiệu mới. Tháng 12, trên đất Nhật Bản, họ một lần nữa giành Club World Cup, sau khi đánh bại Santos của Neymar. Messi ghi 2 bàn trong trận chung kết và được bầu chọn là cầu thủ xuất sắc nhất giải đấu.

Và chưa dừng lại ở đó, anh tiếp tục xô đổ các kỷ lục, hết kỷ lục này tới kỷ lục khác. Ngày 18/1/2012, anh chơi trận thứ 300 trong màu áo của Blaugrana. Thật trùng hợp, đó là trận đấu với đối thủ truyền kiếp Real Madrid - trận lượt đi vòng tứ kết Cúp Nhà Vua. Ngày 7/3, anh hủy diệt Bayer Leverkusen với 5 bàn thắng trong trận lượt về vòng 16 đội Champions League mà Barça thắng 7-1. Người gần nhất trước đó ghi được 5 bàn trong một trận đấu ở Cúp C1/Champions League là chân sút người Đan Mạch Søren Lerby, ở mùa 1979-80, trong trận đấu giữa Ajax với đội bóng Hy Lạp AC Omonia. Kể từ khi Champions League ra đời thì chưa có cầu thủ nào làm được điều này. Và tới ngày 20/3, anh trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử Barcelona, với 234 bàn chỉ sau 315 trận. Anh đánh dấu cột mốc khó quên này bằng một hat-trick vào lưới Granada trong trận đấu thuộc vòng 29 La

Liga.

Nhưng dù những thống kê cứ ngày một trở nên ấn tượng hơn, Messi vẫn không thể có được hạnh phúc trọn vẹn. Ngày 24/4, trong thời khắc quyết định, Messi bước hụt. Anh sút hỏng quả penalty có thể đưa Barça vào chơi trận chung kết Champions League. Pha bóng ấy diễn ra trong trận Barça gặp Chelsea ở Nou Camp. Trong trận lượt đi tại Stamford Bridge, Chelsea đã thắng 1-0 nhờ bàn thắng của Drogba. Trước trận lượt về, mọi ánh mắt lại dồn về phía Messi, người chưa từng ghi bàn trong bảy lần đối đầu với The Blues trong quá khứ. Hai đội bước vào giờ nghỉ với tỉ số hòa 1-1. Không lâu sau khi trận đấu bắt đầu trở lại, Drogba phạm lỗi với Fàbregas trong vòng cấm, và trọng tài không ngần ngại chỉ tay vào chấm 11m. Dưới khung gỗ, Petr Čech dang rộng tay, cố gắng khiến cho mình trở nên to lớn nhất có thể. Messi bước tới chấm đá phạt với vẻ mặt căng thẳng. Anh sút. Čech bay người về góc trái. Nhưng Messi đã ngắm hơi cao, bóng chạm xà ngang trước khi bay ra ngoài. Đó là một cú sốc lớn cho cả Messi lẫn Barça. Khi hồi còi chung cuộc vang lên, anh lập tức vùi mặt mình dưới áo. Đó là buổi tối tệ hại nhất của anh trong một thời gian dài. Việc anh đoạt ngôi Vua phá lưới Champions League mùa thứ tư liên tiếp, qua đó cân bằng kỷ lục từ những năm 1970 của Gerd Müller, không còn nhiều ý nghĩa.

Champions League đã tuột khỏi tầm tay anh, và La Liga cũng thế. Trong cuộc đối đầu ở Nou Camp, Cristiano là người chiến thắng, và đội bóng của anh, Real Madrid, cũng chiến thắng trong cuộc đua tới chức vô địch. Trận đấu ở Nou Camp là một trong những trận đấu hay nhất của ngôi sao người Bồ Đào Nha trên sân của đại kình địch. Anh chính là người ghi bàn nâng tỉ số lên 2-1. Cuối cùng thì Ronaldo cũng có cơ hội chạm tay vào chức vô địch La Liga. “Cảm giác thật tuyệt vời - tôi đang thấy rất hạnh phúc. Các cổ động viên xứng đáng với chiến thắng này,” Ronaldo phát biểu khi đang cùng toàn đội chia vui với các cổ động viên trên quảng trường Plaza de Cibeles ở Madrid.

Nhưng cũng chỉ bốn ngày sau chiến thắng trước Barcelona, niềm vui của Ronaldo và đồng đội tan biến. Hai bàn thắng của cầu thủ người Bồ Đào Nha trong trận bán kết lượt về Champions League với Bayern Munich chỉ đủ để đưa trận đấu tới loạt penalty... Trên chấm 11m, Ronaldo đã... đá hỏng. Như Messi. Ở thời khắc quyết định, Ronaldo đã đá hỏng quả penalty có thể đưa số phận của Real Madrid rẽ sang một hướng hoàn toàn khác. Nhưng không giống như Messi, anh đã để lại được dấu ấn của mình trong 120 phút trước đó. Anh ghi bàn từ chấm 11 ở phút thứ 6, và ghi thêm một

bàn khác ở phút 14. Rồi, với việc Real dẫn trước 2-0, anh lùi xuống 10 bước, chờ đợi đội bóng Đức sai sót và trừng phạt họ trong những pha phản công. Nhưng lựa chọn chiến thuật quá thận trọng đó của Mourinho đã khiến Real phải trả giá, bất chấp những nỗ lực của Iker Casillas dưới khung gỗ. Robben ghi bàn từ chấm 11m và đưa trận đấu tới loạt luân lưu. Tạm biệt Champions League.

Mùa giải 2012-13

Ronaldo bắt đầu mùa giải mới trong tâm trạng không tốt. Dù Real đã đánh bại Barça trong trận tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha diễn ra vào tháng 8, còn bản thân anh thì trở thành cầu thủ duy nhất ghi bàn trong sáu trận Clásico liên tiếp, Ronaldo lại không ăn mừng các bàn thắng của mình. Khi truyền thông hỏi tại sao, anh đáp lại một cách đầy bí ẩn: "Có thể là tôi cảm thấy hơi buồn một chút. Tôi không ăn mừng các bàn thắng vì tôi không vui, thế thôi." Anh từ chối đi sâu hơn vào vấn đề, và điều đó chỉ càng khiến cho những tin đồn được dịp bùng phát. Liệu đó có phải là một phần trong chiến thuật đòi tăng lương của anh hay không? Anh muốn được ra đi? Hay chỉ đơn giản là anh đang muốn tìm kiếm thêm một chút yêu thương nữa từ đội bóng? Phải tới cuối mùa thì Florentino Pérez mới đưa ra lời giải thích trên quan điểm của ông. Trong một cuộc phỏng vấn với đài Cadena SER, vị Chủ tịch của Real Madrid tiết lộ: "Cristiano nói với tôi rằng anh ấy cảm thấy không hạnh phúc. Tôi nói lại là đội bóng sẽ làm tất cả những gì có thể để khiến cho anh ấy hạnh phúc, bởi vì anh ấy là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới. Tôi không biết liệu anh ấy có nhận được lời đề nghị nào từ phía Paris Saint-Germain hay không. Anh ấy thấy hơi khó ở một chút, và chỉ thế thôi, chẳng có gì khác xảy ra. Những gì anh ấy thể hiện trong thời gian gần đây là quá tuyệt vời."

Chẳng ai có thể tranh cãi về điều đó, bởi đơn giản là Cristiano đã trải qua một mùa giải thực sự xuất sắc. Anh ghi được 55 bàn trong đúng 55 trận, qua đó vươn lên vị trí thứ sáu trên bảng xếp hạng những cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử câu lạc bộ. Chỉ sau có bốn mùa, anh đã vượt qua một loạt những tên tuổi lẫy lừng như Amancio Amaro, Emilio Butragueño, Pirri và Paco Gento. Ronaldo chính là đầu tàu của Real Madrid, không ít lần đóng vai người hùng của đội bóng. Bằng bản lĩnh và khát khao của mình, Ronaldo nhiều lần tự mình định đoạt trận đấu, kéo Real ra khỏi những tình huống khó khăn. Anh đã trở thành một thủ lĩnh đầy quyền lực cả trên sân lẫn trong phòng thay đồ, sẵn sàng và mong muốn đương đầu với mọi thách thức xuất hiện trên

đường đi của mình. Như trong các trận đấu với Man United ở vòng 16 đội Champions League. Anh ghi bàn trong cả hai lượt đi và về để loại đội bóng của Sir Alex Ferguson. Đó chắc chắn là những khoảnh khắc đáng tự hào. Tuy nhiên, mùa 2012-13 lại là một mùa giải nữa Real Madrid trắng tay.

Bởi, một lần nữa, La Liga là của Messi. Blaugrana đã giành chức vô địch La Liga thứ 22 trong lịch sử theo cách không thể thuyết phục hơn. Họ thống trị giải đấu từ đầu tới cuối. Và một lần nữa, Messi lại vượt lên trên mọi kỳ vọng, dù phải nghỉ thi đấu ba trận vì chấn thương. Ngày 9/12, anh ghi 2 bàn trong trận đấu với Real Betis ở Sevilla, nâng thành tích ghi bàn của anh trong năm 2012 (cho cả câu lạc bộ lẫn đội tuyển quốc gia) lên thành 86 bàn, qua đó xô đổ kỷ lục ghi 85 bàn trong năm 1972 của Gerd Müller. Hơn một tháng sau, chính xác là vào ngày 27/1/2013, anh ghi 4 bàn trong trận đấu với Osasuna để chạm cột mốc 200 bàn thắng ở La Liga, và đi vào lịch sử với tư cách là cầu thủ trẻ nhất làm được điều đó. Khi Telmo Zarra ghi bàn thắng thứ 200 ở La Liga (trong màu áo Athletic Bilbao) vào năm 1951, ông đã 29 tuổi và 352 ngày. "Bọ chét" trẻ hơn ông tới 4 tuổi. Ngày 30/3, với bàn thắng vào lưới Celta Vigo, Messi đã làm được điều hiếm gặp là ghi bàn liên tiếp vào lưới tất cả các đội bóng ở giải vô địch quốc gia. Rồi tới 1/4, anh lại cân bằng kỷ lục ghi bàn của Alfredo Di Stéfano ở các trận Clásicos. Giống như huyền thoại đồng hương, anh cũng đã có 18 bàn trong các trận đấu giữa Barcelona và Real Madrid. Blaugrana một lần nữa bị loại ở bán kết Champions League, nhưng Messi cũng phần nào được an ủi với chức vô địch Liga thứ sáu trong sự nghiệp. Miệng ngậm ti giả, tay bế cậu con trai Thiago, Messi tạo được một hình ảnh bình dị khi cùng các đồng đội Barça ăn mừng chiến thắng ở giải vô địch quốc gia. Lúc ấy, không ai tưởng tượng được điều sắp xảy ra...

Mùa giải 2013-14

Ngày 28/9/2013, Messi dính chấn thương trong trận đấu trên sân của Almería... Đó là chấn thương thứ ba của anh trong vòng chưa tới năm tháng, và chưa phải là chấn thương cuối cùng. Vào tháng 11, anh lại gặp phải một chấn thương khác, trong trận đấu với Real Betis, khi chỉ mới có mặt trên sân được 20 phút. Bắt đầu xuất hiện lời rì rầm về những gì đang xảy ra với "Bọ chét". Một số người nhớ lại là mấy năm về trước, Messi cũng phải chịu một serie những chấn thương do có vấn đề trong ăn uống - anh được cho là dùng quá nhiều đồ uống có ga, chocolate và đặc biệt là đồ nướng Argentina. Số khác cho rằng nguyên nhân nằm ở tâm lý. Cũng có người tin rằng tất cả bắt nguồn từ việc Messi có mâu thuẫn với

Juanjo Brau, cho tới thời điểm đó là chuyên gia vật lý trị liệu chính của anh.

Tám tuần sau, Messi trở lại danh sách đăng ký cho trận lượt đi Cúp Nhà Vua với Getafe. Anh xuất phát từ băng ghế dự bị, nhưng tới phút 61 thì vào sân, khi Barça đã dẫn trước 2-0. Trong vòng 30 phút tiếp theo, anh đã có 36 pha chạm bóng, tung ra 19 đường chuyền chính xác, sút trúng đích 4 lần và ghi được 2 bàn thắng. "Anh ấy trở lại một cách dữ dội," Tata Martino, huấn luyện viên người Argentina mới của Barça, nhận xét. Nhưng tới giữa tháng 2, lại xuất hiện những tín hiệu đáng ngại khác. Messi nôn mửa ngay trên sân trong trận đấu với Real Sociedad cũng ở Cúp Nhà Vua. Nhưng cũng như một số lần trước, sau khi cúi gập người xuống để nôn, Messi lại tiếp tục chơi bóng như thể không có điều gì xảy ra. Tuy nhiên, rõ ràng là Messi đang không được khỏe, và cả giới truyền thông lẫn cổ động viên đều rất tò mò muốn biết điều gì đang xảy ra với anh. "Tôi không biết. Tôi đã trải qua hàng nghìn bài kiểm tra rồi," Messi nói. "Đôi khi chuyện này xảy ra trước trận. Tôi nôn khan, cảm thấy như mình đang bị bệnh, nhưng sau một lúc lại thấy khá hơn." Do không nhận được một lời giải thích chính thức, các cổ động viên và cánh chuyên gia bắt đầu tung ra những giả thuyết của riêng mình. Một số cho rằng tình trạng nôn mửa có thể là hệ quả của việc Messi phải tiêm hormone tăng trưởng từ khi còn nhỏ cho tới lúc thành niên. Tuy nhiên, vị bác sĩ chuyên khoa nội tiết, người trực tiếp điều trị cho Messi, đã phủ nhận khả năng xuất hiện những tác dụng phụ. Một số lại cho rằng nguyên nhân có thể xuất phát từ sự căng thẳng. Số khác thì nghĩ là Messi đang nỗ lực quá sức. Bí ẩn ấy không bao giờ được giải mã, và bởi thế thuyết âm mưu càng có cơ hội nở rộ.

Trong cùng tháng, Barça hụt hơi trong cuộc đua ở La Liga. 2013-14 trở thành mùa giải tệ nhất của Barça trong nhiều năm, khi chỉ có được duy nhất một danh hiệu là Siêu Cúp Tây Ban Nha. "Bọ chét" có thể đã chính thức vươn lên ngôi vị tay săn bàn số Một trong lịch sử đội bóng, nhưng với một thiên tài bóng đá đã quá quen với việc giành các danh hiệu, chừng đó là chưa đủ để anh cảm thấy được an ủi.

Như trong thuyết âm - dương, khi Leo đang trải qua một giai đoạn khó khăn, thì Cristiano Ronaldo lại được tận hưởng một quãng thời gian hạnh phúc. Đây là mùa giải rực rỡ của anh. Chỉ trong hơn hai tháng, từ 1/9 tới 19/11, anh đã ghi được tới 34 bàn thắng trên mọi đấu trường, trong đó có 5 cú hat-trick. Nhưng điều quan trọng là CR7 đã chứng tỏ được rằng anh không chỉ là một tay săn bàn hiệu quả. Anh đã thực sự trưởng thành, đa năng hơn và đọc

trận đấu tốt hơn. Ngày 10/12, trong trận đấu cuối cùng của bảng B Champions League trên sân Parken của Copenhagen, anh đi vào sách kỷ lục với tư cách người đầu tiên ghi được 9 bàn thắng ở vòng bảng. Trong năm 2013, Ronaldo đã ghi được tổng cộng 69 bàn trong 59 trận, đạt hiệu suất trung bình 1,16 bàn/trận, hiệu suất cao nhất của cá nhân anh.

Nhưng những thống kê ấn tượng ấy không đủ giúp Ronaldo chạm tay vào chức vô địch La Liga. Atlético Madrid mới là những nhà vô địch. Real buộc phải tạm hài lòng với danh hiệu Cúp Nhà Vua mà họ giành được sau khi đánh bại Barcelona 3-0 trong trận chung kết trên sân Mestalla của Valencia vào ngày 16/4/2014. Đó là trận đấu mà Cristiano không thể góp mặt sau khi dính phải một loạt chấn thương. Kể từ đầu tháng 4, cơ thể của Cristiano đã bắt đầu phát ra những tín hiệu cảnh báo. Các bác sĩ sau khi khám cho anh phát hiện anh bị viêm gân ở đầu gối trái và xuất hiện tình trạng sưng cơ bắp nghiêm trọng. Họ đề nghị anh nghỉ ngơi hoàn toàn, nếu không tình trạng có thể trở nên tồi tệ hơn. Họ nói cơ thể của anh đang ở trong tình trạng hết sức nhạy cảm. Lần đầu tiên trong sự nghiệp, cơ thể tưởng không gì có thể phá hủy được của anh có dấu hiệu xộc xệch. Nhưng anh đã bỏ qua lời khuyên của các bác sĩ, bởi anh quyết tâm phải có mặt trong trận chung kết Champions League với Atlético ở Lisbon. Nỗ lực vượt qua nỗi đau của Cristiano đã được đền đáp xứng đáng, khi Real có cơ hội nâng cao chức vô địch mà họ đã khao khát trong nhiều năm. Đó là danh hiệu Champions League thứ mười của Real, và thứ hai của Cristiano.

Không có nhiều phần thưởng danh giá hơn danh hiệu đó. Nhưng nâng cao chức vô địch Champions League không phải là khoảnh khắc đặc biệt duy nhất của Cristiano trong mùa giải này. Ít ngày sau khi Cristiano nhận danh hiệu Ballon d'Or 2013, Tổng thống Bồ Đào Nha, ông Cavaco Silva, đã trao tặng cho anh Huân chương Hoàng tử Henry (Huân chương Hiệp sĩ của Bồ Đào Nha) vì "những đóng góp của anh trong việc quảng bá hình ảnh Bồ Đào Nha tới toàn thế giới".

Mùa giải 2014-15

Sau nhiều tháng ép cơ thể phải hoạt động quá giới hạn, Cristiano bắt đầu mùa giải mới trong tình trạng bị hành hạ bởi những vấn đề liên quan tới thể lực. Nhưng điều đó không ngăn được anh ra sân trong trận tranh Siêu Cúp Châu Âu với Sevilla. Trong trận đấu diễn ra vào ngày 12/8 trên sân Cardiff City, Ronaldo đã ghi được 2 bàn thắng, góp công lớn mang về danh hiệu đầu tiên của mùa giải

cho Real. Ít tuần sau, vào ngày 28/8, Chủ tịch UEFA Michel Platini trao cho anh danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất châu Âu mùa giải 2013-14. Trong những tháng tiếp theo, các giải thưởng cá nhân bắt đầu dồn dập đổ về, từ giải thưởng Cầu thủ xuất sắc nhất, Bàn thắng đẹp nhất, Tiền đạo xuất sắc nhất do LFP trao tặng, tới giải Cầu thủ xuất sắc nhất 2014 của Globe Soccer.

Đây là một năm vàng của Cristiano. Anh đã từ bỏ phong cách cá nhân để chuyển sang đóng vai một thủ lĩnh, dù không phải là đội trưởng của đội. Trong thời gian trước Giáng sinh, Cristiano thể hiện một phong độ không gì có thể ngăn cản được. Từ tháng 9 tới cuối năm 2014, anh ghi được tổng cộng 25 bàn trên mọi đấu trường. Real có cơ hội giành thêm một danh hiệu trước khi bước vào giai đoạn nghỉ giữa mùa với chức vô địch Club World Cup ở Morocco.

Nhưng khi bước qua năm 2015, ngay sau lễ trao giải Ballon d'Or, gió đã đổi chiều. Cristiano đã phải trải qua một quãng thời gian đầy thách thức, cả trong lẫn ngoài sân cỏ. Đầu tiên, anh chia tay với người tình lâu năm Irina Shayk. Và sau đó là những tranh cãi xung quanh bữa tiệc sinh nhật thứ 30 đầy hoang phí mà anh tổ chức vào ngày 7/2, chỉ vài giờ sau khi Real bị Atlético vùi dập 4-0 - thất bại nhục nhã nhất của đội bóng áo Trắng kể từ sau thất bại 0-5 trước Barça của Guardiola hồi tháng 11/2010. Trong trận đấu với Atlético, Ronaldo chỉ tung ra được đúng một cú sút trúng đích. "Chúng tôi cần phải quên trận đấu này càng nhanh càng tốt," anh thừa nhận. Nhưng cuối cùng thì Real vẫn không thể tránh được một mùa giải tồi tệ; họ trắng tay ở cả ba đấu trường La Liga, Champions League và Cúp Nhà Vua. Ronaldo phải tự an ủi bản thân bằng danh hiệu Vua phá lưới La Liga, và cột mốc 300 bàn thắng cho Real Madrid. Ngoài ra, trong tháng 4, anh còn lần đầu tiên ghi được 5 bàn trong một trận đấu, ở chiến thắng 9-1 trước Granada. Mùa giải của Messi ít nhiều là hình ảnh trái ngược với mùa giải của Cristiano. Nửa đầu tiên của mùa giải diễn ra tương đối khó khăn khi anh không có được quan hệ tốt với huấn luyện viên mới Luis Enrique. Hai người không thể nói chuyện trực tiếp với nhau, thậm chí cuối cùng còn nổ ra mâu thuẫn. Messi không còn là người bất khả xâm phạm, một điều khó chấp nhận, và anh cũng làm hết sức để cưỡng lại điều đó, như khi anh từ chối bị thay ra trong trận đấu với Eibar hôm 20/10/2014. Có vẻ như vị huấn luyện viên mới đã bỏ qua lời khuyên của Pep Guardiola, người dẫn dắt Barcelona trong giai đoạn từ 2008 tới 2012. "Làm huấn luyện viên ở Barça có nghĩa là đến sân tập, gọi Messi lại, hỏi xem anh ấy cảm thấy thế nào, và từ đó bắt đầu làm mọi việc còn lại," ông nói.

Nhưng bất chấp những căng thẳng ở Nou Camp, Messi vẫn tiếp tục vượt qua chính bản thân mình. Khoảnh khắc tuyệt vời nhất của anh đến vào ngày 22/11, khi anh trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử La Liga. Với 253 bàn, anh đã vượt qua thành tích ghi 251 bàn của Telmo Zarra cách đấy hơn 60 năm. Leo dành tặng thành tựu đặc biệt đó cho cậu con trai Thiago, cũng như người bạn thân và đồng đội cũ Ronaldinho, người đóng một vai trò hết sức quan trọng trong việc giúp anh ổn định ở Barça. Ba ngày sau, anh vượt qua Raúl González và trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất ở Champions League. Và từ tháng 1, may mắn cũng bắt đầu đứng về phía đội bóng. Họ tìm thấy động lực từ cái gọi là "thảm họa Anoeta", khi họ phải chịu cảnh bị làm nhục trong thất bại 0-1 trước Real Sociedad. Đó là trận đấu hiếm hoi Messi phải xuất phát trên băng ghế dự bị, sau một quyết định được một số người xem là đòn trừng phạt từ ban huấn luyện. Từ đó về sau, Leo và Luis Enrique thống nhất để những bất đồng bên ngoài sân cỏ. Và bộ ba "MSN" (Messi-Suárez-Neymar) của Barça biến hình thành một hàng công đáng sợ. "Chúng tôi có mối quan hệ tuyệt vời. Khi có sự hiểu nhau ở ngoài đời, thì chơi cùng nhau trên sân cũng dễ hơn nhiều," Messi giải thích.

Kết quả: Barcelona lại có thêm một mùa giải rực rỡ nữa, khi vô địch La Liga và Cúp Nhà Vua trong tháng 5, và vô địch Champions League trong tháng 6. Đó là cú ăn ba thứ ba trong vòng 5 năm của Blaugrana. Mùa giải này cũng là một mùa giải thành công của Messi, trái ngược hoàn toàn với mùa giải trước đó. "Tôi cảm thấy hạnh phúc. Tôi thừa nhận là tôi đã bắt đầu mùa giải từ một vị trí rất khác, sau những gì đã xảy ra trong năm trước đó. Đó là một năm khó khăn, với tất cả những gì đã xảy ra bên ngoài sân, cũng như với các chấn thương và phong độ của tôi. Nhưng năm nay tôi đã bắt đầu lại từ đầu, và tôi cảm thấy rất tuyệt."

Mùa giải 2015-16

Chưa đầy sáu tháng sau những phát biểu đó, Leo đã khép lại năm 2015 theo cách tốt nhất có thể: vô địch Club World Cup ở Nhật Bản. "Đây là một giải đấu tuyệt vời, một trong những giải đấu ưa thích nhất của tôi. Một phần vì bản thân chất lượng giải đấu, một phần để tham gia giải, chúng tôi phải vô địch Champions League trước đó. Chúng tôi từng nghĩ là sẽ không bao giờ lặp lại được thành tích vô địch tất cả các giải đấu như trong cái năm còn dưới sự dẫn dắt của huấn luyện viên Guardiola. Nhưng bây giờ thì chúng tôi lại đang có mặt ở đây," ngôi sao người Argentina tâm sự trong một cuộc phỏng vấn với trang FIFA.com không lâu trước

trận chung kết với River Plate vào ngày 20/12. Đó là lần thứ hai trong lịch sử anh đối đầu với một câu lạc bộ Argentina - lần đầu tiên là với Estudiantes, trong trận chung kết Club World Cup năm 2009. “River là một đội bóng lớn, ở đẳng cấp thế giới, nên tôi nghĩ trận đấu sắp tới sẽ là một trận đấu hay.” Và tất nhiên, cầu thủ người Rosario không những không gây thất vọng mà còn là đầu tàu kéo cả đội tới chiến thắng. Anh mở tỉ số ở phút 36 với một cú sút chân trái từ ngoài vòng cấm sau đường chuyền bằng đầu của Neymar. Hai bàn thắng tiếp theo được ghi do công của Suárez trong hiệp hai. Tỉ số chung cuộc là 3-0. Barça của Leo trở thành đội bóng thành công nhất trong lịch sử giải đấu.

Thêm một chiến thắng nữa để xua đi những ký ức về khởi đầu mùa giải đầy khó khăn trước đó, khi một chấn thương khiến Leo phải rời xa sân cỏ trong gần hai tháng, và báo hiệu một nửa sau mùa giải tuyệt vời như nửa sau của mùa giải trước đấy. Khi năm 2016 mở ra, tất cả đều có thể. Toàn đội rất đoàn kết. Tất cả những hiểu lầm với huấn luyện viên trưởng, mà năm ngoái còn suýt phá hỏng cả mùa giải, đều chỉ còn là quá khứ. “Ban đầu mọi chuyện hơi khó khăn, nhưng một khi chúng tôi đã làm được điều mà chúng tôi muốn, điều mà huấn luyện viên muốn, chúng tôi bắt đầu thể hiện sự tiến bộ và càng chơi càng ấn tượng hơn,” Lionel giải thích.

Barcelona coi như đã “bỏ túi” La Liga khi họ tiếp đón Celta Vigo vào ngày 14/2. Lúc đó thì Leo chưa biết, nhưng trận đấu đó sẽ trở thành trận đấu được bàn luận nhiều nhất trong mùa, không chỉ vì tỉ số quá ấn tượng (6-1). Anh mở tỉ số chỉ sau nửa giờ đồng hồ với một pha sút phạt, sau đó kiến tạo cho Luis Suárez nâng tỉ số lên 2-1, trước khi góp công trong bàn thắng thứ 3. Cho tới lúc đó thì Leo đã gây được ấn tượng với một nửa thế giới rồi, nhưng với việc ghi bàn thắng thứ 4, ở phút 80, anh đã chiếm luôn trái tim của nửa còn lại. Anh kiếm được một quả penalty, tự mình đặt trái bóng lên chấm 11m, và rồi, khi tất cả đều nghĩ là anh sẽ sút, thì anh dừng lại, gạt nhẹ sang một bên để Suárez ập vào ghi bàn. Pha bóng ấy gợi nhớ lại pha phối hợp giữa Johan Cruyff và Jesper Olsen trong một trận đấu của Ajax vào năm 1982. Một số người hết lời ngợi ca pha dàn xếp đó, nhưng cũng có một số khác xem đó là một biểu hiện của sự thiếu tôn trọng đối thủ. Leo quyết định đứng ngoài mọi tranh cãi. Tất cả sự tập trung của anh chỉ dồn vào một mục tiêu: vô địch La Liga.

Khi mùa giải tiếp diễn, Leo còn lập được thêm hai kỷ lục nữa: trở thành cầu thủ đầu tiên ghi được 300 bàn thắng ở La Liga, và sau đó, vào ngày 20/4, chạm tới cột mốc 500 bàn thắng chuyên

nghiệp. Phần lớn trong số các bàn thắng đó được ghi bằng chân trái (hơn 81%). 25 bàn được ghi từ những pha đá phạt trực tiếp. 64 bàn từ penalty. Và 411 bàn từ các tình huống bóng sống. 450 bàn được ghi trong màu áo Barça, phần còn lại là cho đội tuyển Argentina. Thành tựu cá nhân gần nhất được Leo gặt hái trên sân Riazor của Deportivo de La Coruña, là trận đấu mà Barcelona đã vùi dập đối phương 8-0.

Nhưng dù Messi liên tục bổ sung thêm những cột mốc mới trong hồ sơ cá nhân, những tuần cuối mùa giải đã diễn ra khó khăn hơn so với kỳ vọng. Barça bị Atlético Madrid loại từ vòng tứ kết Champions League, còn ở La Liga, Real đã phả hơi nóng vào gáy họ. "Chúng tôi đã có lợi thế nhưng lại để mất. Nó xảy ra đúng vào lúc chúng tôi ít chuẩn bị nhất - ngay sau loạt trận đội tuyển quốc gia. Real Madrid âm thầm áp sát, chúng tôi bị loại bởi Atlético Madrid, rồi những trận đấu mà chúng tôi để mất điểm ở La Liga... Thật may là chúng tôi vẫn còn niềm tin vào bản thân mình," Leo nói, trong một nỗ lực trấn an các cổ động viên của Barça. Trên thực tế, Real và Atlético không những cần phải thắng, mà còn cần Barça phải trượt chân. Nhưng Blaugrana đã không để cho áp lực đánh gục. Ngày 14/5/2016, họ đánh bại Granada 3-0 trong trận đấu cuối cùng của La Liga. "Bọ chét" đã giành được danh hiệu thứ tám trong mười một mùa giải. Một tuần sau, họ lại giành thêm Cúp Nhà Vua sau khi đánh bại Sevilla 2-0 trong trận chung kết.

Thế còn Champions League thì sao? Lần này, nó thuộc về Cristiano Ronaldo. Ngôi sao người Bồ Đào Nha sẽ nhớ tới mùa giải này, mùa giải mà anh giành được chức vô địch châu Âu thứ ba trong sự nghiệp. "Tôi thấy một viễn cảnh. Tôi biết rằng tôi sẽ là người ghi bàn thắng quyết định, nên tôi nói với Zizou, 'Hãy để tôi sút quả penalty cuối cùng, bởi vì tôi sẽ là người thực hiện cú đá mang lại thắng lợi cho đội bóng.' Đó chính xác là những gì đã xảy ra." Rất CR7 - không hề có chỗ cho sự e dè khi cầu thủ người Bồ Đào Nha phân tích lại những gì đã xảy ra trong trận chung kết với Atlético Madrid ở Milan vào ngày 28/5. Trận đấu được quyết định bằng trò "Cò quay Nga" - loạt đấu súng penalty - và Ronaldo là người bước lên cuối cùng. Bàn thắng của anh đã mang về chức vô địch Champions League cho đội bóng. "Cậu là người xuất sắc nhất," người ta nói Zinedine Zidane nói thế với Ronaldo khi cả đội đang ăn mừng trên sân San Siro. Và thực tế đúng như vậy, ít nhất là xét trên số lượng bàn thắng. CR7 là Vua phá lưới với 16 bàn thắng, gần gấp đôi thành tích của tiền đạo Robert Lewandowski của Bayern Munich, người ghi được 9 bàn. Luis Suárez của Barça đã giành được ngôi Vua phá lưới La Liga và danh hiệu Chiếc giày vàng châu Âu. Tuy nhiên, khi nói tới Champions League, thì

không ai có thể mon men tới gần CR7.

Và trong suy nghĩ của chính Ronaldo thì chỉ có danh hiệu ở Champions League mới đáng nói. "Cú đúp La Liga và Cúp Nhà Vua của Barça chẳng mảy may khiến tôi phải bận lòng. Bởi vì tôi biết rằng nếu chúng tôi vô địch Champions League, những gì chúng tôi có được sẽ giá trị hơn cả cú đúp đó. Có rất nhiều ngôi sao lớn chưa từng một lần được chạm tay vào danh hiệu này. Vô địch Champions League chính là một giấc mơ. Tôi đang nói với anh bằng trái tim mình, rằng tôi sẽ không đổi nó lấy bất kỳ thứ gì khác," anh nói, vài ngày sau trận chung kết.

Với chiến thắng ở Milan, Real đã giải cứu được một mùa giải đầy bất ổn, khi băng ghế huấn luyện viên chịu những biến động dữ dội nhất trong nhiều năm trở lại đây. Ngay cả dưới thời José Mourinho cũng không hỗn loạn như thế. Mùa giải bắt đầu với Rafa Benítez được mời về để thay thế cho Carlo Ancelotti. Nhưng rất nhanh chóng người ta phát hiện ra rằng giữa vị huấn luyện viên mới và các cầu thủ ngôi sao của đội không có sự hòa hợp, căng thẳng lớn dần và cuối cùng Benítez phải ra đi. Zinedine Zidane được đôn lên thay thế ngay trước kỳ nghỉ Giáng sinh. Từ thời điểm đó, đội bóng bắt đầu thực hiện được một cú "ngược dòng" khó tin, với đỉnh cao chính là chức vô địch ở Milan. Ronaldo cũng trở thành cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất cho Real Madrid ở La Liga với 231 bàn. Ngoài ra, anh còn trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất cho họ trên tất cả các đấu trường. Anh ghi tổng cộng 324 bàn sau 308 trận, nghĩa là trung bình mỗi trận ghi 1,05 bàn. Hơn một bàn, nhưng kém tới 433 trận so với người nắm giữ kỷ lục trước đó là Raúl.

Mùa giải 2016-17

Ngày 17/8/2016, sau khi đã giành trọn toàn bộ sự nghiệp để bảo vệ màu áo Blaugrana, Messi cuối cùng cũng có được danh hiệu đầu tiên với tư cách đội trưởng của đội. Barça đoạt Siêu Cúp Tây Ban Nha sau khi vùi dập Sevilla với tổng tỉ số 5-0 sau hai lượt trận. Ngôi sao người Argentina đóng góp 2 pha kiến tạo và 1 bàn thắng.

Tuy nhiên, Barça đã không thể mang khởi đầu hạnh phúc ấy tới La Liga. Hồi chuông báo động đầu tiên rung lên sau thất bại đầy bất ngờ trước Alavés vào ngày 10/9. Tới 21/9, khi Messi dính chấn thương, thì đội bóng thực sự rơi vào tình trạng hoảng loạn. Họ đang trong hiệp hai trận đấu với Atlético Madrid thì Messi bất ngờ đặt tay lên hông và đổ gục xuống sân. Anh nhìn về phía khu kỹ thuật với ánh mắt chán chường. Cuộc kiểm tra sau đó cho thấy

anh bị rách cơ ở đùi phải. Anh sẽ phải nghỉ thi đấu ba tuần. Đó không phải là lần đầu tiên Leo bị loại khỏi vòng chiến vì chấn thương kiểu này. Trước đó, anh từng phải nghỉ một tháng vì chấn thương tương tự ở chân trái khi đang chơi cho đội tuyển Argentina. Tuy nhiên, phía Argentina đã rất nhanh chóng đổ hết trách nhiệm sang cho câu lạc bộ. "Barcelona luôn gửi cho chúng tôi những tin nhắn nhắc nhở là phải chăm sóc cho Messi, nhưng chính họ lại không hề quan tâm tới anh ấy," huấn luyện viên đội tuyển Argentina Edgardo Bauza nói với Fox Sports.

Nhờ vẫn còn Neymar và Suárez, Barça vẫn cầm cự được trong thời gian số 10 vắng mặt. Để rồi khi trở lại, anh mang đến một vụ nổ: bốn chiến thắng liên tiếp trong tháng 11, và hai kỷ lục mới - 500 bàn thắng cho câu lạc bộ cả trong các trận chính thức lẫn giao hữu, và 100 bàn trong các giải đấu quốc tế. Nhưng đúng vào thời điểm anh nhận được nhiều sự chú ý nhất, trận Clásico với Real Madrid, thì anh lại bất ngờ trở nên mờ nhạt. Bàn thắng của Sergio Ramos ngay trước khi trận đấu kết thúc đã giúp Real có được trận hòa 1-1 xứng đáng ở Nou Camp. Kình địch của Barça đã bảo toàn được ngôi đầu La Liga sau trận đấu khó khăn nhất trong mùa.

Trong khi đó, Ronaldo không làm gì cũng có được danh hiệu đầu tiên của mùa giải. Trong lúc anh đang hồi phục sau chấn thương gặp phải ở EURO 2016, các đồng đội của anh đã đánh bại Sevilla trong trận tranh Siêu Cúp Châu Âu diễn ra vào ngày 9/8 trên sân Lerkendal ở Trondheim, Na Uy. Trận đấu kết thúc với tỉ số 3-2 sau hiệp phụ - khởi đầu tuyệt vời nhất có thể cho đội bóng áo Trắng. Khi Madrid chuẩn bị bước vào một cuộc chinh phục danh hiệu tiếp theo, giải Club World Cup diễn ra ở Nhật Bản vào tháng 12, Ronaldo đã sẵn sàng để lại dấu ấn. Vừa là Vua phá lưới vừa là Cầu thủ xuất sắc nhất, CR7 trở nên nổi bật nhờ hat-trick trong trận chung kết với Kashima Antlers. Chiến thắng ấy cũng giúp Real khép lại năm 2016 một cách mỹ mãn với một danh hiệu mới.

Nhưng khi trở lại Madrid, họ sớm phải nếm trải những khoảnh khắc thất vọng hiếm hoi. Sau chuỗi 40 trận không thua, họ bất ngờ trượt chân trong trận đấu với Sevilla ở La Liga vào ngày 15/1, rồi sau đó lại trượt chân một lần nữa trong trận đấu với Celta Vigo ở Cúp Nhà Vua. Sau chiến thắng gây sốc 2-1 ngay tại Bernabéu tiếp nối bằng trận hòa 2-2 ở lượt về, Celta đã khiến thầy trò Zidane lần đầu tiên trong mùa phải nếm trải cảm giác thất vọng khi bị loại khỏi một giải đấu. Những trận tiếp theo, Ronaldo đã bị chính các cổ động viên nhà la ó và huýt sáo.

Leo và Cristiano sẽ không có cơ hội đối mặt với nhau ở Cúp Nhà

Vua cho tới năm 2018. Ở Champions League cũng vậy. Blaugrana đã làm nên lịch sử với một cuộc lội ngược dòng kỳ vĩ. Trong trận lượt về vòng 16 đội, sau thất bại 0-4 trước Paris St Germain trên sân Parc des Princes vào ngày 14/2, các chàng trai của Luis Enrique đã thực hiện thành công cuộc lội ngược dòng vĩ đại nhất trong lịch sử Champions League khi ghi bàn thắng ấn định tỉ số 6-1 trong những giây cuối cùng (chung cuộc 6-5). Messi chỉ ghi được một bàn, từ chấm 11m, nhưng là ngôi sao trong một bức ảnh mang tính biểu tượng, bức ảnh đáng nhớ nhất của cả buổi tối. Được chụp bởi phóng viên ảnh tự do người Mexico Santiago Garcés, bức ảnh ghi lại khoảnh khắc Messi giơ cao tay phải, ưỡn mình kiêu hãnh khi đang đứng trên một trong những barie ở cạnh sân, xung quanh là một rừng cổ động viên. Đó là một khoảnh khắc ăn mừng hoàn hảo, vừa thể hiện được sự điên cuồng của các cổ động viên giữa thời khắc cao trào, vừa khắc họa được tố chất thủ lĩnh của Messi. Bức ảnh lập tức trở thành một hiện tượng trên mạng xã hội. Trên Instagram, nó nhận được 1,6 triệu like chỉ sau có 36 tiếng đồng hồ. Ngoài ra nó nhận được 2,6 triệu like và 56 triệu lượt xem trên Facebook, và 2,5 triệu lượt xem trên Twitter.

Thật không may, chỉ sau đó vài tuần, Juventus đã chôn vùi hi vọng của Barcelona ở Champions League khi đánh bại họ ở vòng tứ kết (3-0 ở lượt đi, 0-0 ở lượt về). Leo và đồng đội đành phải nói lời tạm biệt với giấc mơ châu lục, và nhanh chóng trở về với cuộc chiến ở La Liga. Họ sẽ có chuyến làm khách quyết định trên sân Bernabéu không lâu sau thất bại trước đội bóng Italia. Hai đội bước vào trận Clásico trong bối cảnh Real đang có nhiều hơn Barça 2 điểm và một trận chưa đấu trong tay. Những phút cuối diễn ra trong cảm giác nghẹt thở. Real gỡ hòa 2-2 khi đồng hồ chỉ sang phút thứ 85, nhưng Messi mới là người chiếm lĩnh các trang nhất trong ngày tiếp theo với bàn ấn định chiến thắng đầy cảm xúc ở phút 90. Đó là bàn thắng thứ 500 của anh trong các trận đấu chính thức với Barça - một cột mốc đặc biệt xứng đáng với một màn ăn mừng đặc biệt. Sau khi chung vui với các đồng đội, Messi tiến về góc sân, cởi áo ra, giơ lưng áo với số 10 trên đó về phía các cổ động viên. Anh đứng như thế trong vài giây, vẻ mặt đầy nghiêm túc, rồi làm dấu thánh, giơ hai tay lên cao và nhìn lên trời, trước khi trở lại vòng tròn trung tâm với toàn đội. Đêm đó, Barça vươn lên chiếm lấy ngôi đầu La Liga, nhưng Real thì vẫn còn một trận chưa đấu.

Không có đội nào vấp ngã trong giai đoạn còn lại của mùa giải, nên sau khi thi đấu đủ số trận, Real Madrid đã đòi lại được ngôi đầu, và chính thức đăng quang La Liga sau trận đấu trên sân của

Málaga vào ngày 21/5. Cristiano có lẽ là cầu thủ kém vui vẻ nhất trong đội. Trong suốt mùa giải, anh đã phải chịu đựng rất nhiều lời chỉ trích. “Họ nói về tôi như thể tôi là một kẻ phạm pháp vậy. Người ta luôn nói sai về tôi, cả chuyện trong sân lẫn ngoài sân,” anh nói khi đứng trong khu vực báo chí sau trận đấu. “Tôi không phải là một thiên thần. Nhưng tôi cũng không phải là con ác quỷ như nhiều người cố gắng tô vẽ.”

Một tuần sau đó, trận chung kết Cúp Nhà Vua với Deportivo Alavés trở thành cơ hội cuối cùng để Messi và Barça có được một danh hiệu trong mùa. Phút 29, cầu thủ người Argentina ghi bàn mở tỉ số sau những pha phối hợp đẹp mắt với Neymar. “Bọ chét” đã có một pha dứt điểm hoàn hảo từ rìa vòng cấm, không cho thủ thành Pacheco một cơ hội cản phá nào. Ngay khi các đồng đội còn chưa kịp tới ăn mừng với anh, một nửa các chuyên gia phân tích bóng đá trên thế giới đã kịp thông báo với các khán/thính giả của họ một thống kê quan trọng: Barcelona chưa từng thua một trận chung kết nào mà Messi ghi bàn.

Và trận chung kết này cũng không phải là ngoại lệ, bất chấp việc Alavés đã gỡ hòa không lâu sau đó với một pha sút phạt hàng rào đẹp mắt của Theo Hernández. Neymar là người tái lập thế dẫn bàn cho Blaugrana ở phút 44, sau một đường chuyền của André Gomes. Không lâu sau, trận đấu coi như được an bài sau một pha bóng ma thuật của Messi. Bị vây chặt bởi bốn cầu thủ đối phương, Messi không hiểu làm cách nào vẫn có thể xoay xở thoát ra được trước khi tung ra một cú chọc khe hoàn hảo cho Alcácer, người ấn định chiến thắng 3-1 cho Barça với một cú sút chìm chéo sân.

Messi như vậy đã giành tổng cộng 30 danh hiệu với Barcelona. Đây cũng là mùa thứ tám liên tiếp anh ghi được từ 40 bàn thắng trở lên. Đó là một kỷ lục khác. Cũng trong khoảng thời gian nói trên, Messi còn đạt được một thành tích hiếm có là ghi được tối thiểu 25 bàn ở tất cả những đấu trường chính mà anh tham dự. Thành tích ghi bàn mùa này giúp Messi lần thứ tư giành danh hiệu Pichichi cho cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất La Liga, và sau đó là danh hiệu Chiếc giày vàng, cũng lần thứ tư trong sự nghiệp. Như thể thế vẫn là chưa đủ, tạp chí của Hà Lan Voetbal đã bầu chọn anh là cầu thủ vĩ đại nhất trong lịch sử. Họ xếp anh trên các huyền thoại Maradona, Cruyff, Pelé và Di Stéfano. Trong khi kình địch Cristiano Ronaldo thậm chí còn không thể chen chân vào top 5.

Nhưng tất cả những điều đó không đủ khiến Messi vui. Trong một chuyến đi quảng bá tới Trung Quốc, Leo thú nhận với ESPN châu

Á: “Chúng tôi đã đặt mục tiêu lọt vào chung kết Champions League và vô địch La Liga. Dù đã nỗ lực hết sức, cuối cùng chúng tôi cũng không thể hoàn thành mục tiêu của mình. Năm nay chúng tôi phải hài lòng với Cúp Nhà Vua. Hi vọng năm sau sẽ thành công hơn, xét về các danh hiệu.”

Trong khi đó, Ronaldo đang thẳng tiến tới trận chung kết Champions League ở Cardiff, sau khi có những màn trình diễn ấn tượng ở tứ kết và bán kết. Ở tứ kết, anh ghi 3 bàn vào lưới Bayern Munich, qua đó trở thành cầu thủ đầu tiên ghi 100 bàn ở Champions League. Và sau đó là một hat-trick trong trận bán kết lượt đi với Atlético Madrid. “Cristiano, vua của Champions League,” tờ Marca dõng dạc giật tít cho số báo ngày hôm sau. “Cristiano Ronaldo bây giờ đã trở thành CR9, tiền đạo xuất sắc nhất trên thế giới,” tờ La Gazzetta dello Sport nhận định. “Cửa đoạt Ballon d’Or chưa bao giờ sáng hơn với Cristiano,” tờ L’Équipe dự đoán.

Bản thân nhân vật chính cũng hoàn toàn ý thức được vai trò then chốt của mình. “Khiêm tốn quá cũng không tốt. Chúng tôi cần phải làm thế nào để những năng lực của bản thân có cơ hội tỏa sáng, để có thể cho cả thế giới thấy ai mới là những người giỏi nhất.” Những bình luận của Ronaldo trong buổi họp báo trước trận chung kết cho thấy anh khao khát vinh quang đến thế nào. Khát khao và sự tự tin của anh được cụ thể hóa ở phút 20, khi anh phối hợp gọn ghẽ với Carvajal trước khi tung ra một cú sút chìm đập chân Bonucci bay vào lưới. Juve chưa sẵn sàng buông súng. Họ nhanh chóng gỡ hòa sau một cú volley đẹp mắt của Mandžukić ngay trước khi đồng hồ điểm sang phút 30. Nhưng đoàn quân áo Trắng thiện chiến không cho họ một giây ngơi nghỉ. Dưới sức ép liên tục của họ, sức kháng cự của Juventus vỡ vụn trong hiệp hai. Kết thúc trận đấu, Real giành chiến thắng với tỉ số ấn tượng 4-1.

Bên đường piste, cầu thủ xuất sắc nhất trận Ronaldo đang trả lời kênh Antena 3: “Tôi chuẩn bị cho trận đấu này rất kỹ, bởi trận chung kết luôn là trận đấu quan trọng nhất. Trận đấu là một cơ hội lớn với tôi, với huấn luyện viên của tôi, và tôi rất hạnh phúc khi đã đạt được điều mình cần.” Bên cạnh các danh hiệu tập thể, Ronaldo còn có những màn trình diễn cá nhân xuất sắc. Anh đoạt ngôi Vua phá lưới ở Champions League, chạm tới cột mốc 400 bàn cho Real Madrid, và trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất mọi thời đại ở 5 giải vô địch quốc gia hàng đầu châu Âu với 371 bàn, phá sâu kỷ lục 366 bàn mà Jimmy Greaves lập được trong năm 1971. Nếu 2016 đã rất tuyệt vời, thì nửa đầu của 2017 còn tuyệt vời hơn.

So sánh qua một số mùa giải giúp chúng ta có cái nhìn tổng quan về những thành tựu khó tin mà bộ đôi siêu sao nói trên đã đạt được. Ngoài ra, cũng cần phải xem xét số danh hiệu mà từng người đã giành được với câu lạc bộ của mình. Cho tới lúc này thì Leo vẫn đang dẫn trước, do anh được hưởng lợi từ việc là thành viên của một vài trong số những tập thể Barça xuất sắc nhất trong lịch sử (hay phải nói ngược lại, chính anh tạo nên những tập thể đó?). Leo đã giành được tám danh hiệu La Liga, bảy Siêu Cúp Tây Ban Nha, bốn Champions League, năm Cúp Nhà Vua, ba Siêu Cúp Châu Âu và ba chức vô địch Club World Cup - đều trong màu áo Barcelona. Cristiano Ronaldo ở sau một quãng. Trong màu áo ba câu lạc bộ - Sporting Lisbon, Manchester United và Real - anh đã giành được tổng cộng 22 danh hiệu. Bốn Champions League, ba Club World Cup, một FA Cup, hai Cúp Liên đoàn, hai Siêu Cúp Anh, ba danh hiệu Premier League, hai danh hiệu La Liga, hai Cúp Nhà Vua, hai Siêu Cúp Châu Âu và một Siêu Cúp Tây Ban Nha.

Cho tới hết mùa giải 2016-17, tỉ số đang tạm thời là 30-22 nghiêng về phía cầu thủ người Argentina.

Chương 3

30-22

Nói tới bóng đá cấp câu lạc bộ thì giữa họ có sự khác biệt - Ronaldo đã chơi cho ba đội bóng (tính cả Juventus là bốn) trong khi Messi gắn chặt với một đội duy nhất. Nghe có vẻ không có gì ghê gớm, nhưng đó thực sự là một sự khác biệt lớn. Liệu Leo có cảm thấy việc hòa nhập sẽ trở nên dễ dàng hơn nếu anh có được cơ hội trải nghiệm những phòng thay đồ khác nhau? Có phải là sự cao ngạo của CR7 là kết quả của việc anh từng chơi bóng ở ba giải vô địch quốc gia khác nhau (nay là bốn)? Không có gì phải nghi ngờ, hành trình của mỗi cầu thủ đều có những tác động quan trọng lên con người mà họ trở thành, cũng như những thành tựu mà họ có được cho tới thời điểm này. Hãy ngược dòng quá khứ, và bắt đầu với những bước đi đầu tiên...

Mùa giải 2002-03

Sporting là gia đình của Cristiano. Chính nơi đây đã hình thành nên con người Ronaldo ngày nay. Đội bóng Lisbon đã trao cho anh cơ hội thực sự đầu tiên để tỏa sáng, đồng thời cũng sẵn lòng để anh ra đi khi anh đã sẵn sàng trở thành một ngôi sao.

Ngày 1/7/2002, khoảnh khắc mà Cristiano chờ đợi cuối cùng cũng xuất hiện: Anh được trở thành cầu thủ của đội Một. Người quyết định "thăng cấp" cho Ronaldo là huấn luyện viên người Romania László Bölöni, cựu tiền vệ ngôi sao của Steaua Bucharest, đội bóng đã đánh bại Barcelona trong trận chung kết C1 năm 1986. Sau khi chứng kiến Ronaldo tỏa sáng trong những trận giao hữu trước mùa, vị huấn luyện viên quyết định thực hiện một vài điều chỉnh. Ronaldo vốn quen thi đấu ở vị trí tiền đạo, nhưng ông đã quyết định kéo anh xuống cánh trái. Ở đó Ronaldo sẽ phát huy được điểm mạnh về tốc độ. Đồng thời, anh cũng che giấu được điểm yếu là chưa sẵn sàng về mặt thể chất để đương đầu trực diện

với các hậu vệ.

Ở vị trí mới, Ronaldo không khiến ai phải thất vọng. Anh nhanh nhẹn, có kỹ năng kiểm soát bóng tốt, và không ngừng gây rắc rối cho những người theo kèm. "Hãy chú ý tới cậu bé này," tờ báo chuyên về thể thao của Bồ Đào Nha, Record, viết. "Cậu ta biết làm thế nào để thoát khỏi đối thủ, cậu ta có thể rê dắt, và cậu ta biết đánh hơi bàn thắng." Sau trận giao hữu đầu mùa với Paris Saint-Germain, chàng trai đang được nhắc tới cũng có nhiều điều để nói: "Mọi người còn chưa được thấy một Ronaldo đích thực đâu. Đây chỉ mới là sự khởi đầu thôi mà." Rất tinh quái, có chút lấc cấc, nhưng đặc biệt tự tin vào bản thân. Không thường gặp ở một cậu bé chỉ mới 17 tuổi.

Ngày 14/8/2002, Ronaldo chơi trận chính thức đầu tiên cho "Những con sư tử", trận đấu với Inter Milan ở vòng loại Champions League. Không tạo ra điều gì đặc biệt, nhưng cơ bản thì anh đã có một trận đấu tròn vai. Chỉ có một chút chỉ trích - anh hơi lạm dụng khả năng rê dắt, và lúc nào cũng muốn lao vào những cuộc đấu tay đôi. Đấy là một phần của tính cách tuổi trẻ, mà thường phải mất vài năm mới có thể điều chỉnh được.

Nhưng cũng nhờ cách chơi đó mà anh thường dễ dàng tạo ra sự phấn khích trong các cổ động viên, như đã làm trong trận đấu thứ hai. Đó là trận đấu thuộc khuôn khổ giải SpuperLiga giữa Sporting - nhà đương kim vô địch, và Moreirense FC - đội bóng mới thăng hạng. Trận đấu diễn ra vào ngày 7/10, trên sân nhà của Sporting. Đó là lần đầu tiên Cristiano có mặt trong đội hình xuất phát. Nhưng không chỉ dừng ở đó, anh còn đi vào lịch sử của Sporting với tư cách là cầu thủ ghi bàn trẻ nhất khi nổ súng ở tuổi 17 cộng 8 tháng và 2 ngày. Đó là một bàn thắng "kỳ vĩ, tráng lệ, không thể tin nổi...," các bình luận viên gào lên trên truyền hình, "không thể nào tìm ra đủ tính từ để mô tả những gì mà thiên tài trẻ tuổi của Sporting vừa làm được."

Bàn thắng ấy đến ở phút 34. Ronaldo nhận một đường chuyền bằng gót từ đồng đội Toñito ngay trên vạch giữa sân. Anh thoát khỏi hai hậu vệ đối phương, đi bóng lắt léo trên quãng đường phải lên tới 60m, khi tới sát vòng cấm, thực hiện một cú đảo chân loại bỏ thêm một hậu vệ trước khi tung ra một cú sút chìm hạ gục thủ thành João Ricardo của Moreirense, người đã lao ra trong vô vọng. Nhưng anh vẫn chưa chịu dừng lại ở đó. Sang hiệp hai, anh còn ghi thêm một bàn thắng bằng đầu tuyệt vời để ấn định chiến thắng 3-0 cho đội nhà. Ngày tiếp theo, báo chí như phát cuồng với Cristiano. Và không chỉ có báo giới Bồ Đào Nha mới như thế. La

Gazzetta dello Sport dành nguyên cả trang nhất cho người mà họ gọi là "Ronaldo mới". Họ so sánh anh với tiền đạo người Brazil Ronaldo Nazario da Lima, một trong những cầu thủ ưa thích của Cristiano, người lúc đó còn chơi ở Real Madrid.

Những màn trình diễn của Cristiano trong màu áo đội Một Sporting là quá nổi bật. Anh nhanh chóng trở thành cậu bé vàng trong mắt các cổ động viên. Nhưng sự cạnh tranh trên hàng công của Sporting là rất khắc nghiệt, nên tới cuối mùa, anh chỉ có tổng cộng mười một lần được xuất hiện trong đội hình xuất phát. Phong độ của đội bóng cũng không thực sự ấn tượng. Họ thất bại trong nhiệm vụ đoạt vé vào vòng bảng Champions League sau khi để thua Inter 0-2 trong trận lượt về tại San Siro. Họ cũng bị loại sớm khỏi UEFA Cup sau khi để thua đội bóng Serbia FK Partizan 1-3 ngay trên sân nhà và chỉ có thể có được một trận hòa 3-3 ở lượt về trên sân khách. Ở Cúp Bồ Đào Nha, họ bị Naval loại từ vòng tứ kết. Và trên hết, họ đã không thể bảo vệ thành công chức vô địch SuperLiga.

Mùa đó Sporting chỉ về thứ ba, kém 27 điểm so với Porto của José Mourinho và 16 điểm so với Benfica. Đối với câu lạc bộ thì đó là một mùa giải đáng quên. Nhưng với Cristiano thì đó là một mùa giải mang tính bước ngoặt, mãi mãi thay đổi cuộc đời anh.

Mùa giải 2003-04

Việc Cristiano chuyển sang Manchester United chỉ còn là vấn đề mang tính thủ tục. Quỷ đỏ đã đạt được thỏa thuận với Sporting từ lâu. Học viện Alcochete từ lâu đã trở thành một kiểu chi nhánh của học viện Manchester United - United được quyền ưu tiên mua tất cả các cầu thủ triển vọng của Sporting, và bất kỳ khi nào có sự quan tâm từ một đội thứ ba, Sporting phải lập tức thông báo cho Quỷ đỏ biết. Tuy vậy, những cuộc thương thảo giữa hai đội bóng vẫn được tiến hành trong sự bí mật tuyệt đối. Không ai muốn có bất kỳ thông tin nào lọt ra ngoài cho tới sau trận giao hữu nhân dịp khánh thành sân bóng mới của Sporting. Ngày 6/8/2003, Cristiano để cho các cổ động viên của Man United thấy anh có thể làm được những gì. Mang số áo 28 trên lưng, đó sẽ là trận đấu hay nhất của anh trong màu áo Sporting. Anh không mất nhiều thời gian để nhập cuộc và gần như ngay lập tức khiến các cầu thủ phòng ngự ở biên của United khốn đốn. Anh cũng liên tục thử tài thủ thành Fabien Barthez với những pha dứt điểm từ xa, và một tình huống mặt đối mặt mà thủ môn người Pháp là người chiến thắng. Cristiano là người đã có đường chuyền quyết định cho Luís Filipe ghi bàn mở tỉ số ở phút 25. Nhưng trên hết, anh khiến tất cả

những ai chứng kiến trận đấu đều phải ngỡ ngàng bởi khả năng đi bóng, tốc độ, những động tác giả, những cú biến tốc và khả năng thoát khỏi sự kèm cặp của đối thủ tuyệt vời.

Trở lại phòng thay đồ của United, tất cả các cầu thủ đều lên tiếng yêu cầu Sir Alex Ferguson mua cầu thủ trẻ người Bồ Đào Nha ngay lập tức. Vị huấn luyện viên già không nói gì. Ông không có ý định thông báo với các học trò vụ chuyển nhượng thực chất đã xong xuôi rồi. Người đàn ông Scotland này là một con cáo già tinh quái. Ông muốn cậu bé được chào đón trong phòng thay đồ ngay từ ngày đầu tiên. Và còn gì hiệu quả hơn việc để cho các cầu thủ nghĩ rằng họ là những người đã góp công mang cậu bé về từ Sporting.

Một tuần sau trận giao hữu (có tỉ số 3-1 nghiêng về phía Sporting), Cristiano tới Manchester để gặp Ferguson. Chàng trai trẻ khi đó chắc chắn rằng mình sẽ ký hợp đồng, kiểm tra y tế, tham quan Old Trafford và cơ sở vật chất của đội bóng, rồi trở lại Sporting và chơi thêm một năm ở đó theo một hợp đồng cho mượn. Nhưng Ferguson có những kế hoạch khác. Sau khi Cristiano đã tới và ký hợp đồng (trị giá 2 triệu euro mỗi năm - tương đương hơn 150.000 euro mỗi tháng, một con số khổng lồ nếu so với mức lương 2.000 euro mỗi tháng mà Cristiano nhận ở Sporting), Ferguson mới ngồi xuống với người đại diện của Cristiano là Jorge Mendes. “Tôi nghe tiếng Anh như vịt nghe sấm,” nhiều năm sau, Cristiano kể lại với tờ Público (Bồ Đào Nha). “Mendes sau đó giải thích với tôi là Ferguson muốn tôi ở lại Manchester. Nghe xong tôi bị sốc luôn, và cảm thấy hết sức căng thẳng.” Anh không biết phải làm gì - anh thậm chí còn không mang theo đồ đạc. Sau khi quyết định được đưa ra, Cristiano tới Carrington tập luyện luôn. Phải mấy ngày sau thì anh mới có cơ hội trở lại Bồ Đào Nha để chuẩn bị đồ đạc.

13/8, ngày ra mắt. Không phải ai cũng dành cho tân binh những nhận xét tích cực. Ronaldo chính là cầu thủ tuổi teen đắt giá nhất trong lịch sử bóng đá Anh. Mười lăm triệu euro là một khoản tiền không nhỏ với một cầu thủ 18 tuổi mới chỉ có 25 trận đấu và 3 bàn thắng ở giải vô địch quốc gia. Nhưng Ferguson đã quyết định chấp nhận rủi ro, và thời gian đã chứng minh là ông đúng. Cristiano ra mắt với chiếc áo số 7. Đó là số áo thuộc về những huyền thoại của United: George Best, Steve Coppell, Bryan Robson, Eric Cantona và David Beckham. Tại sao một tân binh còn non cả tuổi đời lẫn tuổi nghề như vậy lại được trao số áo mang trên nó sức nặng của cả lịch sử câu lạc bộ? Ronaldo sau này kể với tờ Sun về những gì đã xảy ra. “Tôi hỏi không biết liệu số 28, là số áo tôi mang ở Sporting Lisbon, có còn không. Alex Ferguson nhìn tôi rồi

nói, 'Không, không, cậu sẽ mang áo số 7.' 'OK sếp!' Tôi nhận luôn. Tôi không có ý định nói rằng, 'Không, không, tôi chỉ muốn mang số 28 thôi'." Trùng hợp làm sao, số 7 cũng là một số áo đặc biệt với Cristiano. Đó là số áo từng thuộc về thần tượng Luís Figo, người cũng trưởng thành từ lò Sporting.

Ba ngày sau lễ ra mắt, Ronaldo đá trận đầu tiên ở Old Trafford. Trận khai màn mùa giải, Man United tiếp đón Bolton trên sân nhà. Cristiano xuất phát trên băng ghế dự bị, nhưng tới phút 60, khi trận đấu vẫn đang là 1-0 và huấn luyện viên Ferguson muốn tạo ra một sức sống mới cho trận đấu, ông đã tung anh vào sân thay cho Nicky Butt. Khán giả trên sân đứng hết cả dậy để chào đón chàng tân binh, trong khi các bình luận viên nhanh nhẩu nhắc nhở khán giả truyền hình rằng Ronaldo là "một trong những cầu thủ trẻ đắt giá nhất trong lịch sử." 67.647 khán giả có mặt trên sân Old Trafford hôm đó đã không phải thất vọng với tốc độ và khả năng rê dắt của Ronaldo. Trong 30 phút có mặt trên sân, số 7 mới của đội bóng đã thể hiện được hết tiềm năng của mình. Anh tạo ra hai cơ hội ăn bàn và kiếm được một quả penalty, tiếc là van Nistelrooy lại không tận dụng thành công. Anh được bầu là cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu và do đó được bật nắp chai champagne đầu tiên. Roy Keane là người đầu tiên tới chúc mừng anh, và sau đó là tất cả các đồng đội khác. Trên các khán đài, cổ động viên đã đứng hết cả dậy để hoan hô chàng tân binh.

Nhưng đó chỉ mới là khởi đầu của một mùa giải rất dài, một mùa giải mà Ronaldo phải thích nghi với phong cách chơi nặng về thể lực hơn, một mùa giải mà Man United gây thất vọng khi chỉ về thứ ba ở Premier League, sau Arsenal và Chelsea. Họ chỉ giành được duy nhất một danh hiệu là FA Cup. Trong trận chung kết, với Millwall, Ronaldo ghi 1 trong 3 bàn thắng của Quỷ đỏ và là người lĩnh xướng các đợt tấn công. Anh không được bầu là cầu thủ xuất sắc nhất trận, nhưng ai cũng nói về anh. Mùa giải đầu tiên của Ronaldo đã diễn ra không đến nỗi nào. Anh ghi được 8 bàn sau 39 lần ra sân trên tất cả các đấu trường. Với hơn 10.000 lượt bỏ phiếu từ các cổ động viên của Man United, anh đã nhận được giải thưởng Sir Busby cho Cầu thủ xuất sắc nhất trong năm.

Cũng trong mùa giải đó, một cầu thủ trẻ khác cũng bắt đầu chuyến phiêu lưu với bóng đá đỉnh cao của mình. Ngày 16/11/2003 chắc chắn sẽ mãi mãi được khắc ghi trong tâm trí của Lionel Messi. Đó là ngày Messi có trận đấu đầu tiên với đội Một Barcelona. Lúc vào sân, anh mới chỉ 16 tuổi, 4 tháng và 23 ngày. Đó là trận giao hữu với Porto nhân dịp đội bóng Bồ Đào Nha khánh thành sân mới Dragão. Messi vào sân ở phút 74. Trong hơn

15 phút có mặt trên sân, anh tạo ra hai cơ hội ghi bàn.

Mùa giải 2004-05

Chưa đầy một năm sau, vào ngày 26/10/2004, Leo có trận đấu chính thức đầu tiên, qua đó trở thành cầu thủ trẻ nhất trong lịch sử Barça ra sân trong một trận đấu ở La Liga (kỷ lục này sau sẽ bị Bojan Krkić phá vỡ). Nhưng anh sẽ phải chờ tới tận ngày 1/5/2005 để được ăn mừng bàn thắng đầu tiên. Đó là một trận đấu thuộc vòng 34 La Liga. Bảng điện tử nói rằng trận đấu chỉ còn 3 phút nữa là kết thúc, và Blaugrana đang dẫn trước Albacete với tỉ số mong manh 1-0. Huấn luyện viên Frank Rijkaard quyết định rút Samuel Eto'o khỏi sân, để Messi vào chơi ở vị trí khá lạ lẫm với anh là tiền đạo cắm. Chàng trai bé nhỏ đã có một pha di chuyển thông minh nhận đường kiến tạo của Ronaldinho và bấm bóng qua đầu thủ môn Valbuena vào lưới. Lúc đó Leo mới bước qua sinh nhật thứ 18 được hai tháng, và với bàn thắng đó, anh đã trở thành cầu thủ trẻ nhất ghi được bàn thắng trong lịch sử La Liga (một lần nữa, kỷ lục này lại bị Krkić xô đổ, vào ngày 20/10/2007, với 1 bàn thắng vào lưới Villareal).

Ở phía kia của Kênh Anh, Cristiano đang trải qua một khởi đầu mùa giải khá chật vật. Phải tới ngày 5/12/2004 anh mới ghi được bàn thắng đầu tiên ở Premier League, trong trận đấu trên sân nhà với Southampton. "Cậu ấy đã hứa với chúng tôi là sẽ ghi được 12 bàn, nên hi vọng đó là bàn đầu tiên trong 12 bàn ấy," Ferguson nói. Nhưng rốt cuộc Cristiano chỉ có thể ghi được 9 bàn, sau 50 trận đấu. United lại trải qua thêm một mùa giải thất vọng nữa. Họ kết thúc tay trắng, trong khi Chelsea giành chức vô địch Anh.

Mùa giải 2005-06

Mùa giải thứ ba của Cristiano trên đất Anh là một mùa giải đầy khó khăn, cả trong lẫn ngoài sân cỏ. Anh một lần nữa thất bại trong trò cá cược với Ferguson; anh nói sẽ ghi được 15 bàn, nhưng cuối cùng chỉ có 12. An ủi duy nhất là anh đã tiến khá sát tới mục tiêu của mình. Rõ ràng là Cristiano đã tiến bộ qua từng mùa giải. Tuy nhiên, United vẫn về nhì sau Chelsea của José Mourinho năm thứ hai liên tiếp, và họ còn bị loại ngay từ vòng bảng Champions League. Danh hiệu duy nhất mà họ đạt được là Cúp Liên đoàn. Họ đánh bại Wigan 4-0 trong trận chung kết, với bàn thứ 3 được ghi do công của Ronaldo.

Ngày 29/10/2005, Cristiano ghi được 1 bàn thắng bằng đầu trong phút bù giờ trận đấu với Middlesbrough - đó là bàn thắng thứ

1.000 của Man United ở Premier League. Rất tiếc là trận ấy, United để thua 1-4. Trong màn trình diễn thất vọng của đội bóng, Ronaldo vẫn là một điểm sáng, và được các cổ động viên bầu chọn là cầu thủ trẻ xuất sắc nhất năm.

Cũng trong năm này, Leo chơi trận Clásico đầu tiên. Ngày 19/11 sẽ còn được nhớ mãi nhờ một hình ảnh hiếm gặp - tất cả các cổ động viên của Real Madrid đứng hết cả dậy để hoan hô Ronaldinho, người đã ghi 2 bàn và có một màn trình diễn siêu đẳng. Messi cũng để lại dấu ấn của mình với pha kiến tạo cho Eto'o mở tỉ số, và khởi phát một số pha bóng nổi bật khác.

Nhưng trận đấu mà anh thực sự chơi nổi bật phải là trận diễn ra vào ngày 22/2/2006, trận lượt đi vòng 16 đội Champions League với đối thủ là Chelsea. Bước ra bên cạnh những cầu thủ to lớn của đối phương, anh trông như một chú bé đi lạc vào sân. Nhưng chú bé ấy sẽ trở thành cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu. Anh hoạt động không ngơi nghỉ, cướp bóng chỗ này, chuyền bóng chỗ kia, phối hợp với đồng đội, tạo ra các cơ hội, và gieo những hạt giống hoảng loạn lên hàng phòng ngự của Chelsea. Blaugrana giành chiến thắng nhờ bàn thắng duy nhất của Eto'o, nhưng mọi sự giận dữ của các đối phương thì dồn hết về phía Leo. Mourinho chỉ trích anh đã cố tình ăn vạ khiến Asier Del Horno bị đuổi và Chelsea phải kết thúc trận đấu với 10 người. "Chúng tôi có thể làm được gì? Yêu cầu họ rút lại thẻ đỏ của Del Horno? Treo giò Messi vì đóng kịch? Chẳng điều gì có thể thay đổi được kết quả của trận đấu... Bởi vì, nói một cách nghiêm túc, Messi đã có một màn đóng kịch xuất sắc. Catalonia là xứ sở của văn hóa, tất cả các bạn đều biết điều đó. Tôi đã tới các nhà hát ở đó rất nhiều lần, tất cả đều ở chất lượng rất cao. Và Messi rõ ràng đã học hỏi được từ những người giỏi nhất..."

Nhưng may mắn đã không ở bên Lionel trong trận lượt về vào ngày 7/3. Phút 23, anh cướp bóng từ chân của Robben, nhưng đột nhiên lấy tay ôm đầu gối trái và ngã xuống. Vì chấn thương này, anh sẽ phải ngồi ngoài 79 ngày và phải theo dõi trận chung kết Champions League từ khán đài của sân Stade de France ở Paris. Các đồng đội của anh đã đánh bại Arsenal để giành chiếc Cúp Champions League thứ hai trong lịch sử Barça. Buồn và cô đơn, Leo quyết định không xuống sân nhận huy chương vô địch.

Mùa giải 2006-07

Gần một năm sau, Messi không chỉ hoàn toàn bình phục chấn thương, mà còn "biến hình" thành cơn ác mộng tồi tệ nhất của

Fabio Capello. Vị huấn luyện viên người Italia chưa từng giành chiến thắng trên sân Nou Camp, cả với Juventus, Roma hay Real Madrid. Trong trận đấu diễn ra vào ngày 10/3/2007, ông đã tiến rất gần tới việc chấm dứt cơn khô hạn đó... nhưng cứ một lần Real Madrid của ông vượt lên là một lần Messi tỏa sáng để đưa trận đấu trở lại vạch xuất phát. Rồi tới phút 90, khi mọi chuyện có vẻ sẽ an bài với một chiến thắng cho đội bóng áo Trắng, Messi lại thi triển độc chiêu, solo ở tốc độ cao rồi sút chìm vào góc, gỡ hòa 3-3. Capello và các cầu thủ của ông trông không khác gì những đứa trẻ đã đưa chiếc kẹo mút vào miệng còn bị giật mất. Một tháng sau, Messi lại khiến tất cả ngỡ ngàng với một siêu phẩm trong trận đấu với Getafe ở Cúp Nhà Vua.

Trong khi Leo đang thắp sáng La Liga, Cristiano cũng đang trải qua mùa giải tuyệt vời nhất với United cho tới thời điểm đó. Đó là năm mà Cristiano đã thể hiện sự trưởng thành vượt bậc khi biết vượt lên những thị phi với cánh báo lá cải để toàn tâm toàn ý cho những màn trình diễn trên sân. Đầu tiên là những cáo buộc hiếp dâm; nhưng tất cả chỉ là vô căn cứ, Cristiano được tuyên vô tội. Và sau đó là tranh cãi xung quanh trận Bồ Đào Nha-Anh ở World Cup 2006 tại Đức. Trận đó, người đồng đội của Ronaldo ở United là Wayne Rooney phải nhận thẻ đỏ, còn đội tuyển Anh thì bị loại. "Tôi đã cho thấy rằng áp lực chỉ có thể khiến tôi trở nên mạnh mẽ hơn," Ronaldo sau này nói. Vào ngày 22/4/2007, anh nhận cú đúp danh hiệu - Cầu thủ xuất sắc nhất năm và Cầu thủ trẻ xuất sắc nhất năm - từ Hiệp hội các cầu thủ chuyên nghiệp. Và cuối cùng anh cũng được chạm tay vào danh hiệu Premier League. Cầu thủ mang áo số 7 của Quỷ đỏ đã góp công không nhỏ trong chiến tích đó khi đứng thứ ba trong danh sách những tay săn bàn hàng đầu với 16 bàn thắng.

Mùa giải 2007-08

Nỗi thèm khát bàn thắng của Cristiano ngày một lớn hơn. Mùa giải tiếp theo, anh giành ngôi Vua phá lưới với 31 bàn thắng. Trận đấu đặc biệt nổi bật của Cristiano trong mùa là trận đấu với Newcastle hôm 12/1/2008. Trận đó, anh đã có được hat-trick đầu tiên trong màu áo United. Hai tháng sau, Ferguson lần đầu tiên trao cho anh tấm băng đội trưởng. Anh kết thúc mùa giải với một danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất năm của PFA, và tất nhiên, thêm một chức vô địch Premier League nữa với United. Nhưng chưa hết, United mùa này còn có thêm hai danh hiệu khác là Siêu Cúp Anh và đặc biệt là Champions League. Ở Champions League, ngoài chiến tích tập thể, Cristiano còn có thể ăn mừng những thành tựu cá nhân khi vừa là Cầu thủ xuất sắc nhất vừa là Vua

phá lưới, với 8 bàn thắng.

Nhưng anh cũng phải trải qua những giây phút thất vọng. Trong trận chung kết Champions League với Chelsea, diễn ra vào ngày 21/5/2008, Cristiano là người đưa United vượt lên với một pha đánh đầu tuyệt vời ở phút 26. Nhưng The Blues đã kịp gỡ hòa ngay trước khi hiệp một kết thúc. Trận đấu sau đó phải kéo dài tới hiệp phụ, rồi loạt penalty. Carlos Tévez là người đá quả đầu tiên, anh đưa United vượt lên dẫn 1-0. Tiếp theo là Michael Ballack: 1-1. Cả Michael Carrick lẫn Juliano Belletti đều thực hiện thành công quả đá của mình để duy trì thế cân bằng: 2-2. Người thực hiện quả penalty thứ ba cho Quỷ đỏ là số 7 của họ. Ronaldo hôn lên trái bóng, rồi cẩn thận đặt nó lên chấm penalty. Như thường lệ, anh lại chống tay lên hông, cúi đầu xuống, hít một hơi thật sâu và chờ đợi tín hiệu từ trọng tài. Anh chạy đà theo kiểu "paradinha" như cách nói của người Brazil - đang chạy thì dừng lại một chút để khiến cho thủ môn đối phương bối rối. Nhưng Petr Čech đã đoán được ý đồ của Ronaldo và đẩy được cú sút. Cristiano lấy cả hai tay che mặt, rồi từ từ bước đi, bộ dạng trông thất vọng tới cùng cực. Anh không phải là cầu thủ lớn đầu tiên sút hỏng. Nhưng với Ronaldo, hôm đó dường như là ngày đen tối nhất trong cuộc đời anh. Nhưng may mắn vẫn ở bên Ronaldo và đồng đội. Terry và Anelka đã thực hiện không thành công các cú đá của họ, qua đó gián tiếp mang về chiến thắng cho United. "Cuối cùng thì hôm ấy lại là ngày hạnh phúc nhất của đời tôi," Ronaldo sau này nhớ lại.

Trong khi đó, Leo lại phải trải qua một cái kết buồn khi Barcelona kết thúc mùa giải trong tay trắng. Bản thân Leo đã trải qua một năm không tồi. Anh luôn tạo được ấn tượng mạnh trong những lần có mặt trên sân, và đâu đó, người ta đã bắt đầu nói về anh như là một người có thể trở thành cầu thủ xuất sắc nhất thế giới, một ứng viên cho danh hiệu Ballon d'Or đầy tiềm năng. Nhưng vào ngày 4/3/2008, anh lại dính phải một chấn thương gân khoeo trong trận lượt về vòng 16 đội Champions League với Celtic, và vì thế phải nghỉ thi đấu một tháng rưỡi. Kết thúc mùa giải, anh có được 10 bàn ở La Liga và 6 bàn ở Champions League.

Mùa giải 2008-09

Mùa bóng tiếp theo, may mắn bắt đầu đứng về phía của Messi. "Bọ chét" và Cristiano mặt đối mặt trong trận chung kết Champions League diễn ra trên sân Olympic ở Rome vào ngày 27/05/2009. Đấy là trận đấu mà Barça thống trị hoàn toàn và đánh bại United với tỉ số 2-0. Dù bảo vệ được chức vô địch Premier League, đồng thời còn đánh bại Tottenham trong trận chung kết Cúp Liên đoàn,

Ronaldo vẫn phải rời United trong nỗi buồn thất bại khi để thua ở trận đấu cuối cùng trong màu áo Quỷ đỏ. Ngày 6/7/2009, anh ra mắt Real Madrid trước sự chứng kiến của 80.000 cổ động viên trên sân Santiago Bernabéu. Để có được anh, Real đã phải chi tới 80 triệu bảng, một kỷ lục thế giới.

Messi đã trải qua một mùa giải thành công hơn, khi Barça trở thành đội bóng Tây Ban Nha đầu tiên đoạt cú ăn ba: La Liga, Champions League và Cúp Nhà Vua. Chỉ có năm đội bóng châu Âu từng giành được cả ba danh hiệu cao quý nhất trong một mùa giải - đội gần nhất trước Barça chính là Man United. Đấy cũng là mùa giải Messi ghi được nhiều bàn thắng hơn cả từ khi bắt đầu sự nghiệp cầu thủ chuyên nghiệp. Với 23 bàn, anh là chân sút tốt thứ tư ở La Liga, sau Diego Forlán, Samuel Eto'o và David Villa. Trong 23 bàn ấy, có 1 bàn thắng đặc biệt, là bàn thắng thứ 5.000 của Barça trong lịch sử La Liga, được Messi ghi trong trận đấu với Santander vào ngày 1/2/2009. Đó là bàn thắng thứ hai của Messi trong trận ấy, cũng có thể xem là bàn quyết định thắng lợi cho Barça. Ngoài ra Messi còn có thêm 6 bàn ở Cúp Nhà Vua, qua đó trở thành Vua phá lưới của giải đấu dù chỉ ra sân có 452 phút (tức trung bình chỉ 75 phút mỗi trận). "Bọ chét" còn có 2 bàn khác ở Siêu Cúp Tây Ban Nha. Nhưng đáng kể hơn cả là thành tích ghi 9 bàn ở Champions League. Thành tích ấy đã đưa Messi tới danh hiệu Vua phá lưới của giải đấu cấp câu lạc bộ danh giá nhất châu Âu. Trái ngược với hai mùa giải trước đó, Messi không dính phải chấn thương nào, dù là chấn thương nhỏ trong cả 51 lần ra sân. "Đó là một năm khó tin. Tôi thực sự tận hưởng từng giây phút," ngôi sao người Argentina thú nhận một cách phấn khích. Năm đó, anh về nhì trong cuộc đua tới danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất năm của FIFA, sau... Cristiano Ronaldo. Nhưng chỉ mười hai tháng nữa thôi, anh sẽ đánh bại ngôi sao người Bồ khỏi vị trí cao nhất.

Mùa giải 2009-10

Không ai có thể cản "Bọ chét". Ngày 19/12/2009, Barcelona cuối cùng cũng có được chức vô địch FIFA Club World Cup đầu tiên sau hai lần bước hụt vào các năm 1992 (khi giải đấu còn mang tên Cúp Liên lục địa) và 2006. Họ đánh bại Estudiantes de La Plata trong một trận đấu mà Messi đã ghi bàn bằng ngực - bằng trái tim thì đúng hơn, ở chính vị trí đặt biểu trưng của đội bóng. Anh thoát khỏi sự kèm cặp của người bạn lớn đồng hương Juan Sebastián Verón để kết thúc quả tạt của Dani Alves theo cách chẳng ai ngờ. Lúc đó, đồng hồ đã chỉ sang phút 110. Tỉ số chung cuộc là 2-1. Blaugrana trở thành những nhà vua mới của thế giới bóng đá. Trong lịch sử, chưa từng có đội bóng nào giành được tới

sáu danh hiệu trong một năm dương lịch. Nhưng đó là điều mà Barça đã làm được, với các chức vô địch Club World Cup, Champions League, Siêu Cúp Châu Âu, Siêu Cúp Tây Ban Nha, Cúp Nhà Vua và La Liga.

Nhưng như thể thế vẫn còn chưa đủ ấn tượng, Leo còn phá thêm một kỷ lục khác. Ngày 16/1/2010, trong trận đấu với Sevilla ở La Liga, anh trở thành cầu thủ trẻ nhất trong lịch sử Barça chạm tới cột mốc 100 bàn thắng. Ở thời điểm lập kỷ lục, anh mới được 22 tuổi rưỡi. Ba tháng sau, anh trở thành cầu thủ Barça đầu tiên ghi 4 bàn trong một trận đấu ở Champions League khi đội bóng xứ Catalunya đánh bại Arsenal 4-1 ở trận lượt về vòng tứ kết. Kết thúc mùa giải, anh ghi được tổng cộng 46 bàn trên mọi đấu trường, trong đó có 9 cú đúp và 4 hat-trick. Với 34 bàn thắng ở La Liga, anh cũng đã cân bằng thành tích mà Ronaldo người Brazil lập được ở mùa giải 1996-97, khi "Ro béo" còn chơi cho Barcelona. "Bọ chét" đã vượt qua tất cả những thành tích ghi bàn cá nhân mà anh có được kể từ khi ra mắt đội Một sáu năm trước. Điểm trừ duy nhất là anh và đồng đội đã bị loại từ vòng bán kết Champions League sau thất bại trước Inter Milan của José Mourinho.

Với CR7, mùa giải đã không diễn ra như anh mong muốn, dù vấn đề không nằm ở những màn thể hiện của cá nhân anh. Thực tế là anh đã có một khởi đầu như mơ, khởi đầu tốt nhất trong sự nghiệp, khi ghi được 7 bàn trong năm trận đấu đầu tiên. Anh kết thúc mùa giải đầu tiên trên đất Tây Ban Nha với 33 bàn thắng dù mất tới hai tháng vì chấn thương. Trong 33 bàn này có 26 bàn ở La Liga (gồm cả hat-trick đầu tiên, ghi trong trận Real gặp Mallorca vào ngày 5/5/2010) và 7 bàn ở Champions League. Anh đã khiến các khán đài của sân Bernabéu vui thích, và giành được tình cảm của các cổ động viên. Nhưng anh có quyền giận dữ: Real đã trải qua một mùa giải tồi tệ. Ở Champions League hay Cúp Nhà Vua, họ đều không vượt qua được vòng 16 đội. Còn ở La Liga, tất cả đều chỉ nói về Barcelona.

Mùa giải 2010-11

Mùa giải tiếp theo của ngôi sao người Bồ Đào Nha cũng không khác mấy. Cristiano đã trở thành một cỗ máy săn bàn không thể ngăn chặn; anh ghi được tổng cộng 53 bàn, trở thành cầu thủ ghi bàn số một ở các giải vô địch lớn ở châu Âu. Với 40 bàn thắng chỉ sau 34 trận ở La Liga, anh đã xô đổ kỷ lục của huyền thoại Telmo Zarra, người ghi được 38 bàn trong 30 trận cho Athletic Bilbao ở mùa giải 1950-51, và Hugo Sánchez, tác giả của 38 bàn trong 35 trận cho chính Real Madrid ở mùa giải 1989-90.

Nhưng một lần nữa đội bóng áo Trắng chỉ giành được vỏn vẹn một danh hiệu là Cúp Nhà Vua, sau khi đánh bại Barcelona trong trận chung kết. Ngần ấy đương nhiên không đủ làm thỏa mãn một người tham vọng như Cristiano. "Real luôn khao khát giành mọi danh hiệu, và tôi sẵn sàng đánh đổi một nửa số bàn thắng mà tôi đã ghi được để đổi lấy chức vô địch La Liga hay Champions League," anh tâm sự trong một cuộc phỏng vấn với đài Cadena COPE. Nhưng nói gì thì nói, về mặt cá nhân, Ronaldo đang có những bước trưởng thành vượt bậc. "Tôi cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều. Các anh cũng có thể gọi đây là mùa giải tốt nhất trong sự nghiệp của tôi." Anh tự chấm cho màn trình diễn của mình cũng như của cả đội điểm 8 hoặc 9 trên 10. Nhưng không thể phủ nhận là tình trạng khó khăn mà Real và Cristiano đã và đang phải trải qua xuất phát từ chính những đối thủ truyền kiếp của họ: Barcelona của Pep Guardiola và, trên hết, Leo Messi.

Leo đã tự nâng mình lên một tầm vóc mới vĩ đại hơn. Về thành tích tổng, anh cũng có được 53 bàn trên mọi đấu trường như Cristiano. Nhưng ở Champions League, anh là cầu thủ ghi bàn tốt nhất. Với 12 bàn, anh cũng đã cân bằng kỷ lục về số bàn thắng trong một mùa giải mà Ruud van Nistelrooy lập được trong màu áo Man United ở mùa 2002-03. Ở tuổi 23, Messi đã có lần thứ ba đoạt danh hiệu Vua phá lưới Champions League. Chỉ riêng thành tích đó thôi đã đủ ấn tượng, chưa cần nói tới chuyện anh đã giành được mười bốn danh hiệu cùng Barcelona. Nhưng bên cạnh những thống kê và các danh hiệu, cần phải nhấn mạnh rằng sự khác biệt về tầm vóc của Messi thể hiện ở chỗ anh luôn biết cách xuất hiện lúc người ta cần mình. Anh cứ ra sân là thể hiện phong độ cao nhất, và luôn là nhân tố quyết định số phận của trận đấu. Trong chức vô địch Liga thứ ba liên tiếp của Barcelona, Messi đóng một vai trò cực kỳ quan trọng.

Và có lẽ, quan trọng hơn, anh đã có cơ hội lần thứ ba được nâng cao chức vô địch Champions League, sau khi đánh bại Man United một lần nữa trong trận chung kết diễn ra trên sân Wembley vào ngày 29/5/2011. Trên sân vận động được xem là tổ ấm của bóng đá Anh, "Bọ chét" và đồng đội đã chơi một trận đấu sống động tuyệt vời, đẹp đẽ và gây mê mẩn. Những người Anh khi rời sân biết rằng họ vừa được chứng kiến một màn trình diễn tối thượng của cái gọi là "bóng đá đẹp". Đó là trận đấu mà họ sẽ phải nhớ để sau này còn kể lại cho con cháu. Và đáng nhớ không kém là màn trình diễn của cầu thủ hay nhất trận, người đã khiến toàn bộ giới truyền thông rơi vào tình trạng "cạn lời". The Times chỉ biết hô lên: "Vua Messi thống trị". Tờ Guardian thì so sánh màn trình diễn của Messi với màn trình diễn của Nándor Hidegkuti cũng trên sân

vận động Wembley hồi 1953, trong trận đấu mà Hungary của ông đã vùi dập đội tuyển Anh với tỉ số 6-3. Tỉ số lần này "chỉ" là 3-1, nhưng đó là một chiến thắng không kém phần thuyết phục. "Anh ấy là cầu thủ hay nhất mà tôi từng được chứng kiến, và có lẽ sau này tôi cũng không bao giờ được chứng kiến một cầu thủ nào hay hơn," huấn luyện viên Pep Guardiola phát biểu sau trận chung kết. "Chúng tôi có thể tranh đấu ở trình độ cao nhất, nhưng không có anh ấy, chúng tôi sẽ không thể nào chơi được một trận đấu ở chất lượng cao như thế. Chúng tôi đã cho cả thế giới thấy là chúng tôi có thể nỗ lực tột cùng, chúng tôi có tài năng, và chúng tôi có Messi. Anh ấy là cầu thủ độc nhất vô nhị, không ai có thể thay thế."

Mùa giải 2011-12

Leo thực sự là một cầu thủ đặc biệt, và anh đã thể hiện điều đó một lần nữa trong chiến thắng của Barça trước Real Madrid ở các trận tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha diễn ra vào tháng 8/2011. Anh ghi bàn trong cả hai lượt đi và về để mang về cho Barça chức vô địch thứ mười trong lịch sử (Barça thắng chung cuộc 3-1). Anh cũng vượt qua huyền thoại Raúl González để trở thành chân sút số một của giải đấu, với 8 bàn thắng. Huấn luyện viên của Real, Mourinho, đã không giữ được bình tĩnh và chọc vào mắt trợ lý của Pep Guardiola là Tito Vilanova. Cũng trong tháng 8, "Bọ chét" còn ghi bàn (mở tỉ số) trong trận tranh Siêu Cúp Châu Âu với Porto. Với một bàn thắng khác do công của Cesc Fàbregas, Barça lại có thể bổ sung vào bộ sưu tập thêm một danh hiệu mới. Tháng 12, trên đất Nhật Bản, họ một lần nữa giành Club World Cup, sau khi đánh bại Santos của Neymar. Messi ghi 2 bàn trong trận chung kết và được bầu chọn là cầu thủ xuất sắc nhất giải đấu.

Và chưa dừng lại ở đó, anh tiếp tục xô đổ các kỷ lục, hết kỷ lục này tới kỷ lục khác. Ngày 18/1/2012, anh chơi trận thứ 300 trong màu áo của Blaugrana. Thật trùng hợp, đó là trận đấu với đối thủ truyền kiếp Real Madrid - trận lượt đi vòng tứ kết Cúp Nhà Vua. Ngày 7/3, anh hủy diệt Bayer Leverkusen với 5 bàn thắng trong trận lượt về vòng 16 đội Champions League mà Barça thắng 7-1. Người gần nhất trước đó ghi được 5 bàn trong một trận đấu ở Cúp C1/Champions League là chân sút người Đan Mạch Søren Lerby, ở mùa 1979-80, trong trận đấu giữa Ajax với đội bóng Hy Lạp AC Omonia. Kể từ khi Champions League ra đời thì chưa có cầu thủ nào làm được điều này. Và tới ngày 20/3, anh trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử Barcelona, với 234 bàn chỉ sau 315 trận. Anh đánh dấu cột mốc khó quên này bằng một hat-trick vào lưới Granada trong trận đấu thuộc vòng 29 La

Liga.

Nhưng dù những thống kê cứ ngày một trở nên ấn tượng hơn, Messi vẫn không thể có được hạnh phúc trọn vẹn. Ngày 24/4, trong thời khắc quyết định, Messi bước hụt. Anh sút hỏng quả penalty có thể đưa Barça vào chơi trận chung kết Champions League. Pha bóng ấy diễn ra trong trận Barça gặp Chelsea ở Nou Camp. Trong trận lượt đi tại Stamford Bridge, Chelsea đã thắng 1-0 nhờ bàn thắng của Drogba. Trước trận lượt về, mọi ánh mắt lại dồn về phía Messi, người chưa từng ghi bàn trong bảy lần đối đầu với The Blues trong quá khứ. Hai đội bước vào giờ nghỉ với tỉ số hòa 1-1. Không lâu sau khi trận đấu bắt đầu trở lại, Drogba phạm lỗi với Fàbregas trong vòng cấm, và trọng tài không ngần ngại chỉ tay vào chấm 11m. Dưới khung gỗ, Petr Čech dang rộng tay, cố gắng khiến cho mình trở nên to lớn nhất có thể. Messi bước tới chấm đá phạt với vẻ mặt căng thẳng. Anh sút. Čech bay người về góc trái. Nhưng Messi đã ngắm hơi cao, bóng chạm xà ngang trước khi bay ra ngoài. Đó là một cú sốc lớn cho cả Messi lẫn Barça. Khi hồi còi chung cuộc vang lên, anh lập tức vùi mặt mình dưới áo. Đó là buổi tối tệ hại nhất của anh trong một thời gian dài. Việc anh đoạt ngôi Vua phá lưới Champions League mùa thứ tư liên tiếp, qua đó cân bằng kỷ lục từ những năm 1970 của Gerd Müller, không còn nhiều ý nghĩa.

Champions League đã tuột khỏi tầm tay anh, và La Liga cũng thế. Trong cuộc đối đầu ở Nou Camp, Cristiano là người chiến thắng, và đội bóng của anh, Real Madrid, cũng chiến thắng trong cuộc đua tới chức vô địch. Trận đấu ở Nou Camp là một trong những trận đấu hay nhất của ngôi sao người Bồ Đào Nha trên sân của đại kình địch. Anh chính là người ghi bàn nâng tỉ số lên 2-1. Cuối cùng thì Ronaldo cũng có cơ hội chạm tay vào chức vô địch La Liga. “Cảm giác thật tuyệt vời - tôi đang thấy rất hạnh phúc. Các cổ động viên xứng đáng với chiến thắng này,” Ronaldo phát biểu khi đang cùng toàn đội chia vui với các cổ động viên trên quảng trường Plaza de Cibeles ở Madrid.

Nhưng cũng chỉ bốn ngày sau chiến thắng trước Barcelona, niềm vui của Ronaldo và đồng đội tan biến. Hai bàn thắng của cầu thủ người Bồ Đào Nha trong trận bán kết lượt về Champions League với Bayern Munich chỉ đủ để đưa trận đấu tới loạt penalty... Trên chấm 11m, Ronaldo đã... đá hỏng. Như Messi. Ở thời khắc quyết định, Ronaldo đã đá hỏng quả penalty có thể đưa số phận của Real Madrid rẽ sang một hướng hoàn toàn khác. Nhưng không giống như Messi, anh đã để lại được dấu ấn của mình trong 120 phút trước đó. Anh ghi bàn từ chấm 11 ở phút thứ 6, và ghi thêm một

bàn khác ở phút 14. Rồi, với việc Real dẫn trước 2-0, anh lùi xuống 10 bước, chờ đợi đội bóng Đức sai sót và trừng phạt họ trong những pha phản công. Nhưng lựa chọn chiến thuật quá thận trọng đó của Mourinho đã khiến Real phải trả giá, bất chấp những nỗ lực của Iker Casillas dưới khung gỗ. Robben ghi bàn từ chấm 11m và đưa trận đấu tới loạt luân lưu. Tạm biệt Champions League.

Mùa giải 2012-13

Ronaldo bắt đầu mùa giải mới trong tâm trạng không tốt. Dù Real đã đánh bại Barça trong trận tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha diễn ra vào tháng 8, còn bản thân anh thì trở thành cầu thủ duy nhất ghi bàn trong sáu trận Clásico liên tiếp, Ronaldo lại không ăn mừng các bàn thắng của mình. Khi truyền thông hỏi tại sao, anh đáp lại một cách đầy bí ẩn: "Có thể là tôi cảm thấy hơi buồn một chút. Tôi không ăn mừng các bàn thắng vì tôi không vui, thế thôi." Anh từ chối đi sâu hơn vào vấn đề, và điều đó chỉ càng khiến cho những tin đồn được dịp bùng phát. Liệu đó có phải là một phần trong chiến thuật đòi tăng lương của anh hay không? Anh muốn được ra đi? Hay chỉ đơn giản là anh đang muốn tìm kiếm thêm một chút yêu thương nữa từ đội bóng? Phải tới cuối mùa thì Florentino Pérez mới đưa ra lời giải thích trên quan điểm của ông. Trong một cuộc phỏng vấn với đài Cadena SER, vị Chủ tịch của Real Madrid tiết lộ: "Cristiano nói với tôi rằng anh ấy cảm thấy không hạnh phúc. Tôi nói lại là đội bóng sẽ làm tất cả những gì có thể để khiến cho anh ấy hạnh phúc, bởi vì anh ấy là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới. Tôi không biết liệu anh ấy có nhận được lời đề nghị nào từ phía Paris Saint-Germain hay không. Anh ấy thấy hơi khó ở một chút, và chỉ thế thôi, chẳng có gì khác xảy ra. Những gì anh ấy thể hiện trong thời gian gần đây là quá tuyệt vời."

Chẳng ai có thể tranh cãi về điều đó, bởi đơn giản là Cristiano đã trải qua một mùa giải thực sự xuất sắc. Anh ghi được 55 bàn trong đúng 55 trận, qua đó vươn lên vị trí thứ sáu trên bảng xếp hạng những cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử câu lạc bộ. Chỉ sau có bốn mùa, anh đã vượt qua một loạt những tên tuổi lẫy lừng như Amancio Amaro, Emilio Butragueño, Pirri và Paco Gento. Ronaldo chính là đầu tàu của Real Madrid, không ít lần đóng vai người hùng của đội bóng. Bằng bản lĩnh và khát khao của mình, Ronaldo nhiều lần tự mình định đoạt trận đấu, kéo Real ra khỏi những tình huống khó khăn. Anh đã trở thành một thủ lĩnh đầy quyền lực cả trên sân lẫn trong phòng thay đồ, sẵn sàng và mong muốn đương đầu với mọi thách thức xuất hiện trên

đường đi của mình. Như trong các trận đấu với Man United ở vòng 16 đội Champions League. Anh ghi bàn trong cả hai lượt đi và về để loại đội bóng của Sir Alex Ferguson. Đó chắc chắn là những khoảnh khắc đáng tự hào. Tuy nhiên, mùa 2012-13 lại là một mùa giải nữa Real Madrid trắng tay.

Bởi, một lần nữa, La Liga là của Messi. Blaugrana đã giành chức vô địch La Liga thứ 22 trong lịch sử theo cách không thể thuyết phục hơn. Họ thống trị giải đấu từ đầu tới cuối. Và một lần nữa, Messi lại vượt lên trên mọi kỳ vọng, dù phải nghỉ thi đấu ba trận vì chấn thương. Ngày 9/12, anh ghi 2 bàn trong trận đấu với Real Betis ở Sevilla, nâng thành tích ghi bàn của anh trong năm 2012 (cho cả câu lạc bộ lẫn đội tuyển quốc gia) lên thành 86 bàn, qua đó xô đổ kỷ lục ghi 85 bàn trong năm 1972 của Gerd Müller. Hơn một tháng sau, chính xác là vào ngày 27/1/2013, anh ghi 4 bàn trong trận đấu với Osasuna để chạm cột mốc 200 bàn thắng ở La Liga, và đi vào lịch sử với tư cách là cầu thủ trẻ nhất làm được điều đó. Khi Telmo Zarra ghi bàn thắng thứ 200 ở La Liga (trong màu áo Athletic Bilbao) vào năm 1951, ông đã 29 tuổi và 352 ngày. "Bọ chét" trẻ hơn ông tới 4 tuổi. Ngày 30/3, với bàn thắng vào lưới Celta Vigo, Messi đã làm được điều hiếm gặp là ghi bàn liên tiếp vào lưới tất cả các đội bóng ở giải vô địch quốc gia. Rồi tới 1/4, anh lại cân bằng kỷ lục ghi bàn của Alfredo Di Stéfano ở các trận Clásicos. Giống như huyền thoại đồng hương, anh cũng đã có 18 bàn trong các trận đấu giữa Barcelona và Real Madrid. Blaugrana một lần nữa bị loại ở bán kết Champions League, nhưng Messi cũng phần nào được an ủi với chức vô địch Liga thứ sáu trong sự nghiệp. Miệng ngậm ti giả, tay bế cậu con trai Thiago, Messi tạo được một hình ảnh bình dị khi cùng các đồng đội Barça ăn mừng chiến thắng ở giải vô địch quốc gia. Lúc ấy, không ai tưởng tượng được điều sắp xảy ra...

Mùa giải 2013-14

Ngày 28/9/2013, Messi dính chấn thương trong trận đấu trên sân của Almería... Đó là chấn thương thứ ba của anh trong vòng chưa tới năm tháng, và chưa phải là chấn thương cuối cùng. Vào tháng 11, anh lại gặp phải một chấn thương khác, trong trận đấu với Real Betis, khi chỉ mới có mặt trên sân được 20 phút. Bắt đầu xuất hiện lời rì rầm về những gì đang xảy ra với "Bọ chét". Một số người nhớ lại là mấy năm về trước, Messi cũng phải chịu một serie những chấn thương do có vấn đề trong ăn uống - anh được cho là dùng quá nhiều đồ uống có ga, chocolate và đặc biệt là đồ nướng Argentina. Số khác cho rằng nguyên nhân nằm ở tâm lý. Cũng có người tin rằng tất cả bắt nguồn từ việc Messi có mâu thuẫn với

Juanjo Brau, cho tới thời điểm đó là chuyên gia vật lý trị liệu chính của anh.

Tám tuần sau, Messi trở lại danh sách đăng ký cho trận lượt đi Cúp Nhà Vua với Getafe. Anh xuất phát từ băng ghế dự bị, nhưng tới phút 61 thì vào sân, khi Barça đã dẫn trước 2-0. Trong vòng 30 phút tiếp theo, anh đã có 36 pha chạm bóng, tung ra 19 đường chuyền chính xác, sút trúng đích 4 lần và ghi được 2 bàn thắng. "Anh ấy trở lại một cách dữ dội," Tata Martino, huấn luyện viên người Argentina mới của Barça, nhận xét. Nhưng tới giữa tháng 2, lại xuất hiện những tín hiệu đáng ngại khác. Messi nôn mửa ngay trên sân trong trận đấu với Real Sociedad cũng ở Cúp Nhà Vua. Nhưng cũng như một số lần trước, sau khi cúi gập người xuống để nôn, Messi lại tiếp tục chơi bóng như thể không có điều gì xảy ra. Tuy nhiên, rõ ràng là Messi đang không được khỏe, và cả giới truyền thông lẫn cổ động viên đều rất tò mò muốn biết điều gì đang xảy ra với anh. "Tôi không biết. Tôi đã trải qua hàng nghìn bài kiểm tra rồi," Messi nói. "Đôi khi chuyện này xảy ra trước trận. Tôi nôn khan, cảm thấy như mình đang bị bệnh, nhưng sau một lúc lại thấy khá hơn." Do không nhận được một lời giải thích chính thức, các cổ động viên và cánh chuyên gia bắt đầu tung ra những giả thuyết của riêng mình. Một số cho rằng tình trạng nôn mửa có thể là hệ quả của việc Messi phải tiêm hormone tăng trưởng từ khi còn nhỏ cho tới lúc thành niên. Tuy nhiên, vị bác sĩ chuyên khoa nội tiết, người trực tiếp điều trị cho Messi, đã phủ nhận khả năng xuất hiện những tác dụng phụ. Một số lại cho rằng nguyên nhân có thể xuất phát từ sự căng thẳng. Số khác thì nghĩ là Messi đang nỗ lực quá sức. Bí ẩn ấy không bao giờ được giải mã, và bởi thế thuyết âm mưu càng có cơ hội nở rộ.

Trong cùng tháng, Barça hụt hơi trong cuộc đua ở La Liga. 2013-14 trở thành mùa giải tệ nhất của Barça trong nhiều năm, khi chỉ có được duy nhất một danh hiệu là Siêu Cúp Tây Ban Nha. "Bọ chét" có thể đã chính thức vươn lên ngôi vị tay săn bàn số Một trong lịch sử đội bóng, nhưng với một thiên tài bóng đá đã quá quen với việc giành các danh hiệu, chừng đó là chưa đủ để anh cảm thấy được an ủi.

Như trong thuyết âm - dương, khi Leo đang trải qua một giai đoạn khó khăn, thì Cristiano Ronaldo lại được tận hưởng một quãng thời gian hạnh phúc. Đây là mùa giải rực rỡ của anh. Chỉ trong hơn hai tháng, từ 1/9 tới 19/11, anh đã ghi được tới 34 bàn thắng trên mọi đấu trường, trong đó có 5 cú hat-trick. Nhưng điều quan trọng là CR7 đã chứng tỏ được rằng anh không chỉ là một tay săn bàn hiệu quả. Anh đã thực sự trưởng thành, đa năng hơn và đọc

trận đấu tốt hơn. Ngày 10/12, trong trận đấu cuối cùng của bảng B Champions League trên sân Parken của Copenhagen, anh đi vào sách kỷ lục với tư cách người đầu tiên ghi được 9 bàn thắng ở vòng bảng. Trong năm 2013, Ronaldo đã ghi được tổng cộng 69 bàn trong 59 trận, đạt hiệu suất trung bình 1,16 bàn/trận, hiệu suất cao nhất của cá nhân anh.

Nhưng những thống kê ấn tượng ấy không đủ giúp Ronaldo chạm tay vào chức vô địch La Liga. Atlético Madrid mới là những nhà vô địch. Real buộc phải tạm hài lòng với danh hiệu Cúp Nhà Vua mà họ giành được sau khi đánh bại Barcelona 3-0 trong trận chung kết trên sân Mestalla của Valencia vào ngày 16/4/2014. Đó là trận đấu mà Cristiano không thể góp mặt sau khi dính phải một loạt chấn thương. Kể từ đầu tháng 4, cơ thể của Cristiano đã bắt đầu phát ra những tín hiệu cảnh báo. Các bác sĩ sau khi khám cho anh phát hiện anh bị viêm gân ở đầu gối trái và xuất hiện tình trạng sưng cơ bắp nghiêm trọng. Họ đề nghị anh nghỉ ngơi hoàn toàn, nếu không tình trạng có thể trở nên tồi tệ hơn. Họ nói cơ thể của anh đang ở trong tình trạng hết sức nhạy cảm. Lần đầu tiên trong sự nghiệp, cơ thể tưởng không gì có thể phá hủy được của anh có dấu hiệu xộc xệch. Nhưng anh đã bỏ qua lời khuyên của các bác sĩ, bởi anh quyết tâm phải có mặt trong trận chung kết Champions League với Atlético ở Lisbon. Nỗ lực vượt qua nỗi đau của Cristiano đã được đền đáp xứng đáng, khi Real có cơ hội nâng cao chức vô địch mà họ đã khao khát trong nhiều năm. Đó là danh hiệu Champions League thứ mười của Real, và thứ hai của Cristiano.

Không có nhiều phần thưởng danh giá hơn danh hiệu đó. Nhưng nâng cao chức vô địch Champions League không phải là khoảnh khắc đặc biệt duy nhất của Cristiano trong mùa giải này. Ít ngày sau khi Cristiano nhận danh hiệu Ballon d'Or 2013, Tổng thống Bồ Đào Nha, ông Cavaco Silva, đã trao tặng cho anh Huân chương Hoàng tử Henry (Huân chương Hiệp sĩ của Bồ Đào Nha) vì "những đóng góp của anh trong việc quảng bá hình ảnh Bồ Đào Nha tới toàn thế giới".

Mùa giải 2014-15

Sau nhiều tháng ép cơ thể phải hoạt động quá giới hạn, Cristiano bắt đầu mùa giải mới trong tình trạng bị hành hạ bởi những vấn đề liên quan tới thể lực. Nhưng điều đó không ngăn được anh ra sân trong trận tranh Siêu Cúp Châu Âu với Sevilla. Trong trận đấu diễn ra vào ngày 12/8 trên sân Cardiff City, Ronaldo đã ghi được 2 bàn thắng, góp công lớn mang về danh hiệu đầu tiên của mùa giải

cho Real. Ít tuần sau, vào ngày 28/8, Chủ tịch UEFA Michel Platini trao cho anh danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất châu Âu mùa giải 2013-14. Trong những tháng tiếp theo, các giải thưởng cá nhân bắt đầu dồn dập đổ về, từ giải thưởng Cầu thủ xuất sắc nhất, Bàn thắng đẹp nhất, Tiền đạo xuất sắc nhất do LFP trao tặng, tới giải Cầu thủ xuất sắc nhất 2014 của Globe Soccer.

Đây là một năm vàng của Cristiano. Anh đã từ bỏ phong cách cá nhân để chuyển sang đóng vai một thủ lĩnh, dù không phải là đội trưởng của đội. Trong thời gian trước Giáng sinh, Cristiano thể hiện một phong độ không gì có thể ngăn cản được. Từ tháng 9 tới cuối năm 2014, anh ghi được tổng cộng 25 bàn trên mọi đấu trường. Real có cơ hội giành thêm một danh hiệu trước khi bước vào giai đoạn nghỉ giữa mùa với chức vô địch Club World Cup ở Morocco.

Nhưng khi bước qua năm 2015, ngay sau lễ trao giải Ballon d'Or, gió đã đổi chiều. Cristiano đã phải trải qua một quãng thời gian đầy thách thức, cả trong lẫn ngoài sân cỏ. Đầu tiên, anh chia tay với người tình lâu năm Irina Shayk. Và sau đó là những tranh cãi xung quanh bữa tiệc sinh nhật thứ 30 đầy hoang phí mà anh tổ chức vào ngày 7/2, chỉ vài giờ sau khi Real bị Atlético vùi dập 4-0 - thất bại nhục nhã nhất của đội bóng áo Trắng kể từ sau thất bại 0-5 trước Barça của Guardiola hồi tháng 11/2010. Trong trận đấu với Atlético, Ronaldo chỉ tung ra được đúng một cú sút trúng đích. "Chúng tôi cần phải quên trận đấu này càng nhanh càng tốt," anh thừa nhận. Nhưng cuối cùng thì Real vẫn không thể tránh được một mùa giải tồi tệ; họ trắng tay ở cả ba đấu trường La Liga, Champions League và Cúp Nhà Vua. Ronaldo phải tự an ủi bản thân bằng danh hiệu Vua phá lưới La Liga, và cột mốc 300 bàn thắng cho Real Madrid. Ngoài ra, trong tháng 4, anh còn lần đầu tiên ghi được 5 bàn trong một trận đấu, ở chiến thắng 9-1 trước Granada. Mùa giải của Messi ít nhiều là hình ảnh trái ngược với mùa giải của Cristiano. Nửa đầu tiên của mùa giải diễn ra tương đối khó khăn khi anh không có được quan hệ tốt với huấn luyện viên mới Luis Enrique. Hai người không thể nói chuyện trực tiếp với nhau, thậm chí cuối cùng còn nổ ra mâu thuẫn. Messi không còn là người bất khả xâm phạm, một điều khó chấp nhận, và anh cũng làm hết sức để cưỡng lại điều đó, như khi anh từ chối bị thay ra trong trận đấu với Eibar hôm 20/10/2014. Có vẻ như vị huấn luyện viên mới đã bỏ qua lời khuyên của Pep Guardiola, người dẫn dắt Barcelona trong giai đoạn từ 2008 tới 2012. "Làm huấn luyện viên ở Barça có nghĩa là đến sân tập, gọi Messi lại, hỏi xem anh ấy cảm thấy thế nào, và từ đó bắt đầu làm mọi việc còn lại," ông nói.

Nhưng bất chấp những căng thẳng ở Nou Camp, Messi vẫn tiếp tục vượt qua chính bản thân mình. Khoảnh khắc tuyệt vời nhất của anh đến vào ngày 22/11, khi anh trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử La Liga. Với 253 bàn, anh đã vượt qua thành tích ghi 251 bàn của Telmo Zarra cách đấy hơn 60 năm. Leo dành tặng thành tựu đặc biệt đó cho cậu con trai Thiago, cũng như người bạn thân và đồng đội cũ Ronaldinho, người đóng một vai trò hết sức quan trọng trong việc giúp anh ổn định ở Barça. Ba ngày sau, anh vượt qua Raúl González và trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất ở Champions League. Và từ tháng 1, may mắn cũng bắt đầu đứng về phía đội bóng. Họ tìm thấy động lực từ cái gọi là "thảm họa Anoeta", khi họ phải chịu cảnh bị làm nhục trong thất bại 0-1 trước Real Sociedad. Đó là trận đấu hiếm hoi Messi phải xuất phát trên băng ghế dự bị, sau một quyết định được một số người xem là đòn trừng phạt từ ban huấn luyện. Từ đó về sau, Leo và Luis Enrique thống nhất để những bất đồng bên ngoài sân cỏ. Và bộ ba "MSN" (Messi-Suárez-Neymar) của Barça biến hình thành một hàng công đáng sợ. "Chúng tôi có mối quan hệ tuyệt vời. Khi có sự hiểu nhau ở ngoài đời, thì chơi cùng nhau trên sân cũng dễ hơn nhiều," Messi giải thích.

Kết quả: Barcelona lại có thêm một mùa giải rực rỡ nữa, khi vô địch La Liga và Cúp Nhà Vua trong tháng 5, và vô địch Champions League trong tháng 6. Đó là cú ăn ba thứ ba trong vòng 5 năm của Blaugrana. Mùa giải này cũng là một mùa giải thành công của Messi, trái ngược hoàn toàn với mùa giải trước đó. "Tôi cảm thấy hạnh phúc. Tôi thừa nhận là tôi đã bắt đầu mùa giải từ một vị trí rất khác, sau những gì đã xảy ra trong năm trước đó. Đó là một năm khó khăn, với tất cả những gì đã xảy ra bên ngoài sân, cũng như với các chấn thương và phong độ của tôi. Nhưng năm nay tôi đã bắt đầu lại từ đầu, và tôi cảm thấy rất tuyệt."

Mùa giải 2015-16

Chưa đầy sáu tháng sau những phát biểu đó, Leo đã khép lại năm 2015 theo cách tốt nhất có thể: vô địch Club World Cup ở Nhật Bản. "Đây là một giải đấu tuyệt vời, một trong những giải đấu ưa thích nhất của tôi. Một phần vì bản thân chất lượng giải đấu, một phần để tham gia giải, chúng tôi phải vô địch Champions League trước đó. Chúng tôi từng nghĩ là sẽ không bao giờ lặp lại được thành tích vô địch tất cả các giải đấu như trong cái năm còn dưới sự dẫn dắt của huấn luyện viên Guardiola. Nhưng bây giờ thì chúng tôi lại đang có mặt ở đây," ngôi sao người Argentina tâm sự trong một cuộc phỏng vấn với trang FIFA.com không lâu trước

trận chung kết với River Plate vào ngày 20/12. Đó là lần thứ hai trong lịch sử anh đối đầu với một câu lạc bộ Argentina - lần đầu tiên là với Estudiantes, trong trận chung kết Club World Cup năm 2009. “River là một đội bóng lớn, ở đẳng cấp thế giới, nên tôi nghĩ trận đấu sắp tới sẽ là một trận đấu hay.” Và tất nhiên, cầu thủ người Rosario không những không gây thất vọng mà còn là đầu tàu kéo cả đội tới chiến thắng. Anh mở tỉ số ở phút 36 với một cú sút chân trái từ ngoài vòng cấm sau đường chuyền bằng đầu của Neymar. Hai bàn thắng tiếp theo được ghi do công của Suárez trong hiệp hai. Tỉ số chung cuộc là 3-0. Barça của Leo trở thành đội bóng thành công nhất trong lịch sử giải đấu.

Thêm một chiến thắng nữa để xua đi những ký ức về khởi đầu mùa giải đầy khó khăn trước đó, khi một chấn thương khiến Leo phải rời xa sân cỏ trong gần hai tháng, và báo hiệu một nửa sau mùa giải tuyệt vời như nửa sau của mùa giải trước đấy. Khi năm 2016 mở ra, tất cả đều có thể. Toàn đội rất đoàn kết. Tất cả những hiểu lầm với huấn luyện viên trưởng, mà năm ngoái còn suýt phá hỏng cả mùa giải, đều chỉ còn là quá khứ. “Ban đầu mọi chuyện hơi khó khăn, nhưng một khi chúng tôi đã làm được điều mà chúng tôi muốn, điều mà huấn luyện viên muốn, chúng tôi bắt đầu thể hiện sự tiến bộ và càng chơi càng ấn tượng hơn,” Lionel giải thích.

Barcelona coi như đã “bỏ túi” La Liga khi họ tiếp đón Celta Vigo vào ngày 14/2. Lúc đó thì Leo chưa biết, nhưng trận đấu đó sẽ trở thành trận đấu được bàn luận nhiều nhất trong mùa, không chỉ vì tỉ số quá ấn tượng (6-1). Anh mở tỉ số chỉ sau nửa giờ đồng hồ với một pha sút phạt, sau đó kiến tạo cho Luis Suárez nâng tỉ số lên 2-1, trước khi góp công trong bàn thắng thứ 3. Cho tới lúc đó thì Leo đã gây được ấn tượng với một nửa thế giới rồi, nhưng với việc ghi bàn thắng thứ 4, ở phút 80, anh đã chiếm luôn trái tim của nửa còn lại. Anh kiếm được một quả penalty, tự mình đặt trái bóng lên chấm 11m, và rồi, khi tất cả đều nghĩ là anh sẽ sút, thì anh dừng lại, gạt nhẹ sang một bên để Suárez ập vào ghi bàn. Pha bóng ấy gợi nhớ lại pha phối hợp giữa Johan Cruyff và Jesper Olsen trong một trận đấu của Ajax vào năm 1982. Một số người hết lời ngợi ca pha dàn xếp đó, nhưng cũng có một số khác xem đó là một biểu hiện của sự thiếu tôn trọng đối thủ. Leo quyết định đứng ngoài mọi tranh cãi. Tất cả sự tập trung của anh chỉ dồn vào một mục tiêu: vô địch La Liga.

Khi mùa giải tiếp diễn, Leo còn lập được thêm hai kỷ lục nữa: trở thành cầu thủ đầu tiên ghi được 300 bàn thắng ở La Liga, và sau đó, vào ngày 20/4, chạm tới cột mốc 500 bàn thắng chuyên

nghiệp. Phần lớn trong số các bàn thắng đó được ghi bằng chân trái (hơn 81%). 25 bàn được ghi từ những pha đá phạt trực tiếp. 64 bàn từ penalty. Và 411 bàn từ các tình huống bóng sống. 450 bàn được ghi trong màu áo Barça, phần còn lại là cho đội tuyển Argentina. Thành tựu cá nhân gần nhất được Leo gặt hái trên sân Riazor của Deportivo de La Coruña, là trận đấu mà Barcelona đã vùi dập đối phương 8-0.

Nhưng dù Messi liên tục bổ sung thêm những cột mốc mới trong hồ sơ cá nhân, những tuần cuối mùa giải đã diễn ra khó khăn hơn so với kỳ vọng. Barça bị Atlético Madrid loại từ vòng tứ kết Champions League, còn ở La Liga, Real đã phả hơi nóng vào gáy họ. "Chúng tôi đã có lợi thế nhưng lại để mất. Nó xảy ra đúng vào lúc chúng tôi ít chuẩn bị nhất - ngay sau loạt trận đội tuyển quốc gia. Real Madrid âm thầm áp sát, chúng tôi bị loại bởi Atlético Madrid, rồi những trận đấu mà chúng tôi để mất điểm ở La Liga... Thật may là chúng tôi vẫn còn niềm tin vào bản thân mình," Leo nói, trong một nỗ lực trấn an các cổ động viên của Barça. Trên thực tế, Real và Atlético không những cần phải thắng, mà còn cần Barça phải trượt chân. Nhưng Blaugrana đã không để cho áp lực đánh gục. Ngày 14/5/2016, họ đánh bại Granada 3-0 trong trận đấu cuối cùng của La Liga. "Bọ chét" đã giành được danh hiệu thứ tám trong mười một mùa giải. Một tuần sau, họ lại giành thêm Cúp Nhà Vua sau khi đánh bại Sevilla 2-0 trong trận chung kết.

Thế còn Champions League thì sao? Lần này, nó thuộc về Cristiano Ronaldo. Ngôi sao người Bồ Đào Nha sẽ nhớ tới mùa giải này, mùa giải mà anh giành được chức vô địch châu Âu thứ ba trong sự nghiệp. "Tôi thấy một viễn cảnh. Tôi biết rằng tôi sẽ là người ghi bàn thắng quyết định, nên tôi nói với Zizou, 'Hãy để tôi sút quả penalty cuối cùng, bởi vì tôi sẽ là người thực hiện cú đá mang lại thắng lợi cho đội bóng.' Đó chính xác là những gì đã xảy ra." Rất CR7 - không hề có chỗ cho sự e dè khi cầu thủ người Bồ Đào Nha phân tích lại những gì đã xảy ra trong trận chung kết với Atlético Madrid ở Milan vào ngày 28/5. Trận đấu được quyết định bằng trò "Cò quay Nga" - loạt đấu súng penalty - và Ronaldo là người bước lên cuối cùng. Bàn thắng của anh đã mang về chức vô địch Champions League cho đội bóng. "Cậu là người xuất sắc nhất," người ta nói Zinedine Zidane nói thế với Ronaldo khi cả đội đang ăn mừng trên sân San Siro. Và thực tế đúng như vậy, ít nhất là xét trên số lượng bàn thắng. CR7 là Vua phá lưới với 16 bàn thắng, gần gấp đôi thành tích của tiền đạo Robert Lewandowski của Bayern Munich, người ghi được 9 bàn. Luis Suárez của Barça đã giành được ngôi Vua phá lưới La Liga và danh hiệu Chiếc giày vàng châu Âu. Tuy nhiên, khi nói tới Champions League, thì

không ai có thể mon men tới gần CR7.

Và trong suy nghĩ của chính Ronaldo thì chỉ có danh hiệu ở Champions League mới đáng nói. "Cú đúp La Liga và Cúp Nhà Vua của Barça chẳng mảy may khiến tôi phải bận lòng. Bởi vì tôi biết rằng nếu chúng tôi vô địch Champions League, những gì chúng tôi có được sẽ giá trị hơn cả cú đúp đó. Có rất nhiều ngôi sao lớn chưa từng một lần được chạm tay vào danh hiệu này. Vô địch Champions League chính là một giấc mơ. Tôi đang nói với anh bằng trái tim mình, rằng tôi sẽ không đổi nó lấy bất kỳ thứ gì khác," anh nói, vài ngày sau trận chung kết.

Với chiến thắng ở Milan, Real đã giải cứu được một mùa giải đầy bất ổn, khi băng ghế huấn luyện viên chịu những biến động dữ dội nhất trong nhiều năm trở lại đây. Ngay cả dưới thời José Mourinho cũng không hỗn loạn như thế. Mùa giải bắt đầu với Rafa Benítez được mời về để thay thế cho Carlo Ancelotti. Nhưng rất nhanh chóng người ta phát hiện ra rằng giữa vị huấn luyện viên mới và các cầu thủ ngôi sao của đội không có sự hòa hợp, căng thẳng lớn dần và cuối cùng Benítez phải ra đi. Zinedine Zidane được đôn lên thay thế ngay trước kỳ nghỉ Giáng sinh. Từ thời điểm đó, đội bóng bắt đầu thực hiện được một cú "ngược dòng" khó tin, với đỉnh cao chính là chức vô địch ở Milan. Ronaldo cũng trở thành cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất cho Real Madrid ở La Liga với 231 bàn. Ngoài ra, anh còn trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất cho họ trên tất cả các đấu trường. Anh ghi tổng cộng 324 bàn sau 308 trận, nghĩa là trung bình mỗi trận ghi 1,05 bàn. Hơn một bàn, nhưng kém tới 433 trận so với người nắm giữ kỷ lục trước đó là Raúl.

Mùa giải 2016-17

Ngày 17/8/2016, sau khi đã giành trọn toàn bộ sự nghiệp để bảo vệ màu áo Blaugrana, Messi cuối cùng cũng có được danh hiệu đầu tiên với tư cách đội trưởng của đội. Barça đoạt Siêu Cúp Tây Ban Nha sau khi vùi dập Sevilla với tổng tỉ số 5-0 sau hai lượt trận. Ngôi sao người Argentina đóng góp 2 pha kiến tạo và 1 bàn thắng.

Tuy nhiên, Barça đã không thể mang khởi đầu hạnh phúc ấy tới La Liga. Hồi chuông báo động đầu tiên rung lên sau thất bại đầy bất ngờ trước Alavés vào ngày 10/9. Tới 21/9, khi Messi dính chấn thương, thì đội bóng thực sự rơi vào tình trạng hoảng loạn. Họ đang trong hiệp hai trận đấu với Atlético Madrid thì Messi bất ngờ đặt tay lên hông và đổ gục xuống sân. Anh nhìn về phía khu kỹ thuật với ánh mắt chán chường. Cuộc kiểm tra sau đó cho thấy

anh bị rách cơ ở đùi phải. Anh sẽ phải nghỉ thi đấu ba tuần. Đó không phải là lần đầu tiên Leo bị loại khỏi vòng chiến vì chấn thương kiểu này. Trước đó, anh từng phải nghỉ một tháng vì chấn thương tương tự ở chân trái khi đang chơi cho đội tuyển Argentina. Tuy nhiên, phía Argentina đã rất nhanh chóng đổ hết trách nhiệm sang cho câu lạc bộ. "Barcelona luôn gửi cho chúng tôi những tin nhắn nhắc nhở là phải chăm sóc cho Messi, nhưng chính họ lại không hề quan tâm tới anh ấy," huấn luyện viên đội tuyển Argentina Edgardo Bauza nói với Fox Sports.

Nhờ vẫn còn Neymar và Suárez, Barça vẫn cầm cự được trong thời gian số 10 vắng mặt. Để rồi khi trở lại, anh mang đến một vụ nổ: bốn chiến thắng liên tiếp trong tháng 11, và hai kỷ lục mới - 500 bàn thắng cho câu lạc bộ cả trong các trận chính thức lẫn giao hữu, và 100 bàn trong các giải đấu quốc tế. Nhưng đúng vào thời điểm anh nhận được nhiều sự chú ý nhất, trận Clásico với Real Madrid, thì anh lại bất ngờ trở nên mờ nhạt. Bàn thắng của Sergio Ramos ngay trước khi trận đấu kết thúc đã giúp Real có được trận hòa 1-1 xứng đáng ở Nou Camp. Kình địch của Barça đã bảo toàn được ngôi đầu La Liga sau trận đấu khó khăn nhất trong mùa.

Trong khi đó, Ronaldo không làm gì cũng có được danh hiệu đầu tiên của mùa giải. Trong lúc anh đang hồi phục sau chấn thương gặp phải ở EURO 2016, các đồng đội của anh đã đánh bại Sevilla trong trận tranh Siêu Cúp Châu Âu diễn ra vào ngày 9/8 trên sân Lerkendal ở Trondheim, Na Uy. Trận đấu kết thúc với tỉ số 3-2 sau hiệp phụ - khởi đầu tuyệt vời nhất có thể cho đội bóng áo Trắng. Khi Madrid chuẩn bị bước vào một cuộc chinh phục danh hiệu tiếp theo, giải Club World Cup diễn ra ở Nhật Bản vào tháng 12, Ronaldo đã sẵn sàng để lại dấu ấn. Vừa là Vua phá lưới vừa là Cầu thủ xuất sắc nhất, CR7 trở nên nổi bật nhờ hat-trick trong trận chung kết với Kashima Antlers. Chiến thắng ấy cũng giúp Real khép lại năm 2016 một cách mỹ mãn với một danh hiệu mới.

Nhưng khi trở lại Madrid, họ sớm phải nếm trải những khoảnh khắc thất vọng hiếm hoi. Sau chuỗi 40 trận không thua, họ bất ngờ trượt chân trong trận đấu với Sevilla ở La Liga vào ngày 15/1, rồi sau đó lại trượt chân một lần nữa trong trận đấu với Celta Vigo ở Cúp Nhà Vua. Sau chiến thắng gây sốc 2-1 ngay tại Bernabéu tiếp nối bằng trận hòa 2-2 ở lượt về, Celta đã khiến thầy trò Zidane lần đầu tiên trong mùa phải nếm trải cảm giác thất vọng khi bị loại khỏi một giải đấu. Những trận tiếp theo, Ronaldo đã bị chính các cổ động viên nhà la ó và huýt sáo.

Leo và Cristiano sẽ không có cơ hội đối mặt với nhau ở Cúp Nhà

Vua cho tới năm 2018. Ở Champions League cũng vậy. Blaugrana đã làm nên lịch sử với một cuộc lội ngược dòng kỳ vĩ. Trong trận lượt về vòng 16 đội, sau thất bại 0-4 trước Paris St Germain trên sân Parc des Princes vào ngày 14/2, các chàng trai của Luis Enrique đã thực hiện thành công cuộc lội ngược dòng vĩ đại nhất trong lịch sử Champions League khi ghi bàn thắng ấn định tỉ số 6-1 trong những giây cuối cùng (chung cuộc 6-5). Messi chỉ ghi được một bàn, từ chấm 11m, nhưng là ngôi sao trong một bức ảnh mang tính biểu tượng, bức ảnh đáng nhớ nhất của cả buổi tối. Được chụp bởi phóng viên ảnh tự do người Mexico Santiago Garcés, bức ảnh ghi lại khoảnh khắc Messi giơ cao tay phải, ưỡn mình kiêu hãnh khi đang đứng trên một trong những barie ở cạnh sân, xung quanh là một rừng cổ động viên. Đó là một khoảnh khắc ăn mừng hoàn hảo, vừa thể hiện được sự điên cuồng của các cổ động viên giữa thời khắc cao trào, vừa khắc họa được tố chất thủ lĩnh của Messi. Bức ảnh lập tức trở thành một hiện tượng trên mạng xã hội. Trên Instagram, nó nhận được 1,6 triệu like chỉ sau có 36 tiếng đồng hồ. Ngoài ra nó nhận được 2,6 triệu like và 56 triệu lượt xem trên Facebook, và 2,5 triệu lượt xem trên Twitter.

Thật không may, chỉ sau đó vài tuần, Juventus đã chôn vùi hi vọng của Barcelona ở Champions League khi đánh bại họ ở vòng tứ kết (3-0 ở lượt đi, 0-0 ở lượt về). Leo và đồng đội đành phải nói lời tạm biệt với giấc mơ châu lục, và nhanh chóng trở về với cuộc chiến ở La Liga. Họ sẽ có chuyến làm khách quyết định trên sân Bernabéu không lâu sau thất bại trước đội bóng Italia. Hai đội bước vào trận Clásico trong bối cảnh Real đang có nhiều hơn Barça 2 điểm và một trận chưa đấu trong tay. Những phút cuối diễn ra trong cảm giác nghẹt thở. Real gỡ hòa 2-2 khi đồng hồ chỉ sang phút thứ 85, nhưng Messi mới là người chiếm lĩnh các trang nhất trong ngày tiếp theo với bàn ấn định chiến thắng đầy cảm xúc ở phút 90. Đó là bàn thắng thứ 500 của anh trong các trận đấu chính thức với Barça - một cột mốc đặc biệt xứng đáng với một màn ăn mừng đặc biệt. Sau khi chung vui với các đồng đội, Messi tiến về góc sân, cởi áo ra, giơ lưng áo với số 10 trên đó về phía các cổ động viên. Anh đứng như thế trong vài giây, vẻ mặt đầy nghiêm túc, rồi làm dấu thánh, giơ hai tay lên cao và nhìn lên trời, trước khi trở lại vòng tròn trung tâm với toàn đội. Đêm đó, Barça vươn lên chiếm lấy ngôi đầu La Liga, nhưng Real thì vẫn còn một trận chưa đấu.

Không có đội nào vấp ngã trong giai đoạn còn lại của mùa giải, nên sau khi thi đấu đủ số trận, Real Madrid đã đòi lại được ngôi đầu, và chính thức đăng quang La Liga sau trận đấu trên sân của

Málaga vào ngày 21/5. Cristiano có lẽ là cầu thủ kém vui vẻ nhất trong đội. Trong suốt mùa giải, anh đã phải chịu đựng rất nhiều lời chỉ trích. “Họ nói về tôi như thể tôi là một kẻ phạm pháp vậy. Người ta luôn nói sai về tôi, cả chuyện trong sân lẫn ngoài sân,” anh nói khi đứng trong khu vực báo chí sau trận đấu. “Tôi không phải là một thiên thần. Nhưng tôi cũng không phải là con ác quỷ như nhiều người cố gắng tô vẽ.”

Một tuần sau đó, trận chung kết Cúp Nhà Vua với Deportivo Alavés trở thành cơ hội cuối cùng để Messi và Barça có được một danh hiệu trong mùa. Phút 29, cầu thủ người Argentina ghi bàn mở tỉ số sau những pha phối hợp đẹp mắt với Neymar. “Bọ chét” đã có một pha dứt điểm hoàn hảo từ rìa vòng cấm, không cho thủ thành Pacheco một cơ hội cản phá nào. Ngay khi các đồng đội còn chưa kịp tới ăn mừng với anh, một nửa các chuyên gia phân tích bóng đá trên thế giới đã kịp thông báo với các khán/thính giả của họ một thống kê quan trọng: Barcelona chưa từng thua một trận chung kết nào mà Messi ghi bàn.

Và trận chung kết này cũng không phải là ngoại lệ, bất chấp việc Alavés đã gỡ hòa không lâu sau đó với một pha sút phạt hàng rào đẹp mắt của Theo Hernández. Neymar là người tái lập thế dẫn bàn cho Blaugrana ở phút 44, sau một đường chuyền của André Gomes. Không lâu sau, trận đấu coi như được an bài sau một pha bóng ma thuật của Messi. Bị vây chặt bởi bốn cầu thủ đối phương, Messi không hiểu làm cách nào vẫn có thể xoay xở thoát ra được trước khi tung ra một cú chọc khe hoàn hảo cho Alcácer, người ấn định chiến thắng 3-1 cho Barça với một cú sút chìm chéo sân.

Messi như vậy đã giành tổng cộng 30 danh hiệu với Barcelona. Đây cũng là mùa thứ tám liên tiếp anh ghi được từ 40 bàn thắng trở lên. Đó là một kỷ lục khác. Cũng trong khoảng thời gian nói trên, Messi còn đạt được một thành tích hiếm có là ghi được tối thiểu 25 bàn ở tất cả những đấu trường chính mà anh tham dự. Thành tích ghi bàn mùa này giúp Messi lần thứ tư giành danh hiệu Pichichi cho cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất La Liga, và sau đó là danh hiệu Chiếc giày vàng, cũng lần thứ tư trong sự nghiệp. Như thể thế vẫn là chưa đủ, tạp chí của Hà Lan Voetbal đã bầu chọn anh là cầu thủ vĩ đại nhất trong lịch sử. Họ xếp anh trên các huyền thoại Maradona, Cruyff, Pelé và Di Stéfano. Trong khi kình địch Cristiano Ronaldo thậm chí còn không thể chen chân vào top 5.

Nhưng tất cả những điều đó không đủ khiến Messi vui. Trong một chuyến đi quảng bá tới Trung Quốc, Leo thú nhận với ESPN châu

Á: “Chúng tôi đã đặt mục tiêu lọt vào chung kết Champions League và vô địch La Liga. Dù đã nỗ lực hết sức, cuối cùng chúng tôi cũng không thể hoàn thành mục tiêu của mình. Năm nay chúng tôi phải hài lòng với Cúp Nhà Vua. Hi vọng năm sau sẽ thành công hơn, xét về các danh hiệu.”

Trong khi đó, Ronaldo đang thẳng tiến tới trận chung kết Champions League ở Cardiff, sau khi có những màn trình diễn ấn tượng ở tứ kết và bán kết. Ở tứ kết, anh ghi 3 bàn vào lưới Bayern Munich, qua đó trở thành cầu thủ đầu tiên ghi 100 bàn ở Champions League. Và sau đó là một hat-trick trong trận bán kết lượt đi với Atlético Madrid. “Cristiano, vua của Champions League,” tờ Marca dõng dạc giật tít cho số báo ngày hôm sau. “Cristiano Ronaldo bây giờ đã trở thành CR9, tiền đạo xuất sắc nhất trên thế giới,” tờ La Gazzetta dello Sport nhận định. “Cửa đoạt Ballon d’Or chưa bao giờ sáng hơn với Cristiano,” tờ L’Équipe dự đoán.

Bản thân nhân vật chính cũng hoàn toàn ý thức được vai trò then chốt của mình. “Khiêm tốn quá cũng không tốt. Chúng tôi cần phải làm thế nào để những năng lực của bản thân có cơ hội tỏa sáng, để có thể cho cả thế giới thấy ai mới là những người giỏi nhất.” Những bình luận của Ronaldo trong buổi họp báo trước trận chung kết cho thấy anh khao khát vinh quang đến thế nào. Khát khao và sự tự tin của anh được cụ thể hóa ở phút 20, khi anh phối hợp gọn ghẽ với Carvajal trước khi tung ra một cú sút chìm đập chân Bonucci bay vào lưới. Juve chưa sẵn sàng buông súng. Họ nhanh chóng gỡ hòa sau một cú volley đẹp mắt của Mandžukić ngay trước khi đồng hồ điểm sang phút 30. Nhưng đoàn quân áo Trắng thiện chiến không cho họ một giây ngơi nghỉ. Dưới sức ép liên tục của họ, sức kháng cự của Juventus vỡ vụn trong hiệp hai. Kết thúc trận đấu, Real giành chiến thắng với tỉ số ấn tượng 4-1.

Bên đường piste, cầu thủ xuất sắc nhất trận Ronaldo đang trả lời kênh Antena 3: “Tôi chuẩn bị cho trận đấu này rất kỹ, bởi trận chung kết luôn là trận đấu quan trọng nhất. Trận đấu là một cơ hội lớn với tôi, với huấn luyện viên của tôi, và tôi rất hạnh phúc khi đã đạt được điều mình cần.” Bên cạnh các danh hiệu tập thể, Ronaldo còn có những màn trình diễn cá nhân xuất sắc. Anh đoạt ngôi Vua phá lưới ở Champions League, chạm tới cột mốc 400 bàn cho Real Madrid, và trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất mọi thời đại ở 5 giải vô địch quốc gia hàng đầu châu Âu với 371 bàn, phá sâu kỷ lục 366 bàn mà Jimmy Greaves lập được trong năm 1971. Nếu 2016 đã rất tuyệt vời, thì nửa đầu của 2017 còn tuyệt vời hơn.

So sánh qua một số mùa giải giúp chúng ta có cái nhìn tổng quan về những thành tựu khó tin mà bộ đôi siêu sao nói trên đã đạt được. Ngoài ra, cũng cần phải xem xét số danh hiệu mà từng người đã giành được với câu lạc bộ của mình. Cho tới lúc này thì Leo vẫn đang dẫn trước, do anh được hưởng lợi từ việc là thành viên của một vài trong số những tập thể Barça xuất sắc nhất trong lịch sử (hay phải nói ngược lại, chính anh tạo nên những tập thể đó?). Leo đã giành được tám danh hiệu La Liga, bảy Siêu Cúp Tây Ban Nha, bốn Champions League, năm Cúp Nhà Vua, ba Siêu Cúp Châu Âu và ba chức vô địch Club World Cup - đều trong màu áo Barcelona. Cristiano Ronaldo ở sau một quãng. Trong màu áo ba câu lạc bộ - Sporting Lisbon, Manchester United và Real - anh đã giành được tổng cộng 22 danh hiệu. Bốn Champions League, ba Club World Cup, một FA Cup, hai Cúp Liên đoàn, hai Siêu Cúp Anh, ba danh hiệu Premier League, hai danh hiệu La Liga, hai Cúp Nhà Vua, hai Siêu Cúp Châu Âu và một Siêu Cúp Tây Ban Nha.

Cho tới hết mùa giải 2016-17, tỉ số đang tạm thời là 30-22 nghiêng về phía cầu thủ người Argentina.

Chương 5
Những cuộc đối đầu

Đó là ngày 27/5/2009. Cristiano mặc áo trắng, màu áo thứ hai của Man United. Messi mặc trang phục truyền thống của Barça - xanh thẫm và đỏ vang. Một người vừa được bầu chọn là cầu thủ xuất sắc nhất lục địa - dù thực tế anh vừa trải qua một mùa giải không mấy xuất sắc - trong khi người kia là ngôi sao đang lên. Đó là một cuộc đối đầu rất được chờ đợi. Và nó diễn ra trên một sân khấu hoàn hảo: trận chung kết Champions League giữa hai trong số những đội bóng hay nhất thế giới.

Hai ngôi sao bước lên mặt cỏ của sân Olimpico ở Rome với ý thức rõ ràng về những trọng trách mà mình đang phải gánh trên vai. Mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía họ, dù cả hai cố gắng lảng tránh điều đó. "Messi là một cầu thủ tuyệt vời, nhưng trận đấu ngày mai là giữa Barcelona và Manchester United," Cristiano nói trong đêm trước ngày diễn ra trận đấu. Leo hoàn toàn đồng ý với phát biểu đó, và nói thêm rằng việc tập trung vào màn đối đầu cá nhân giữa họ chính là "một hành động thể hiện sự thiếu tôn trọng với hai đội bóng tuyệt vời - những đội bóng đang chơi thứ bóng đá đẹp đẽ nhất. Trong hai đội, vẫn còn rất nhiều cầu thủ khác có thể định đoạt trận đấu." Nhưng nỗ lực của hai người không ngăn được thực tế là màn đọ tài giữa Cristiano và Messi trở thành chủ đề thống trị trong các cuộc thảo luận. Ngay cả Sir Alex Ferguson cũng bị cuốn vào, dù ông không thể chắc chắn ai là người giỏi hơn: "Cả hai đều là những cầu thủ xuất sắc, có thể vừa kiến tạo và vừa ghi bàn. Cả hai. Khi những cầu thủ lớn đạt tới tầm vóc đó, sự khác biệt chỉ đến từ các tiểu tiết. Một trong hai người có thể sẽ có một buổi tối không được như mong muốn. Ngoài ra, bạn có thể nói gì được về những cầu thủ giỏi đến như thế?"

Với ngôi sao người Bồ Đào Nha, trận đấu là cơ hội để anh có thể nâng cao chức vô địch năm thứ hai liên tiếp. Với ngôi sao người

Argentina, đấy có thể xem là lần đầu tiên, bởi vì dù là thành viên của Barça vô địch giải đấu hồi 2006, anh không thể góp mặt trong trận chung kết ở Paris vì chấn thương. Nhưng với báo chí Italia thì cuộc đối đầu sắp tới không chỉ vì danh hiệu trước mắt, mà còn có thể quyết định ai sẽ là người chiến thắng trong cuộc bình chọn Ballon d'Or tiếp theo. "Ai thắng trong trận đấu hôm nay có thể sẽ có nhiều cơ hội hơn," Ronaldo thừa nhận, "nhưng điều đó không quá quan trọng. Điều mà tôi thực sự mong muốn là giành chức vô địch Champions League." Người ta cũng nhanh chóng xác định đây là cơ hội hoàn hảo để "Bọ chét" có thể vượt lên trước kình địch đáng gờm nhất của anh, dù anh không nhìn nhận vấn đề theo hướng đó. "Điều quan trọng là đội bóng có thể giành được gì. Điều chắc chắn là bất kỳ đội nào chiến thắng trong trận đấu ở Rome cũng sẽ được tôn vinh là đội bóng xuất sắc nhất ở châu Âu."

8 giờ 46 phút tối, trái bóng bắt đầu lăn ở Rome. Man United gây sức ép ngay từ đầu, ép đối phương phải lùi về phần sân nhà. Barça gặp khó khăn trong việc bắt nhịp với trận đấu. Ronaldo đã chơi tuyệt hay. Anh là động lực chính trong những pha lên bóng của United. Ngược lại, Messi vẫn như một kẻ tàng hình trên sân. Bố anh, Jorge, cũng nhận ra điều đó: "Tôi nhận ra Leo đã đứng ngoài trận đấu trong một thời gian. Chỉ tới khi chúng tôi ghi được bàn thắng thì tôi mới bắt đầu thấy thằng bé tham gia một cách tích cực hơn." Thực tế thì sau khi Eto'o đưa Barcelona vượt lên dẫn trước ở phút thứ 10, Messi phải mất thêm 9 phút nữa mới có được đóng góp đáng kể đầu tiên. Từ cánh phải, anh cố gắng đi bóng vào trung lộ trước khi thực hiện một cú sút xa táo bạo từ khoảng cách gần 35m, tiếc là bóng lại đi hơi cao. Phút 22, Cristiano có một pha đánh đầu nguy hiểm, nhưng bóng lại đi vọt xà. Đó là cơ hội thứ sáu mà cầu thủ mang áo số 7 của United có được cho tới lúc đó. Anh tràn đầy quyết tâm, có vẻ như sẵn sàng một mình mang lại chiến thắng cho đội nhà nếu thấy cần thiết.

Nhưng Barcelona dần dần kiểm soát được trận đấu. Messi càng đá càng hay, dù màn trình diễn ở Rome chắc chắn không phải là màn trình diễn ấn tượng nhất của anh khi anh chỉ có vài lần xâm nhập được vào hàng thủ áo trắng. Nhưng cuối cùng, ở phút 70, cầu thủ nhỏ bé nhất trên sân cũng để lại dấu ấn của mình. Xavi đoạt lại được bóng sau một tình huống bóng bật ra từ hàng thủ của United. Anh dẫn bóng tới sát vòng cấm của đối phương, ngẩng đầu lên quan sát rất nhanh trước khi tung ra một quả tạt xoáy vào vòng cấm, rất gọn ghẽ và chính xác. Ở phía trong, Messi bật cao hơn tất thảy, dừng một thoáng trên không và đánh đầu lái bóng về cột xa, trong khi thủ môn của United đã đoán nhầm hướng. 2-0. 8 phút sau đó, Ronaldo thể hiện rõ sự mệt mỏi và bực bội.

Anh tranh cãi điều gì đó với Rooney và, trong tâm trạng cáu bẳn, phải nhận một thẻ vàng không đáng có sau pha phạm lỗi với Puyol trong tình thế anh không có cách gì chạm tới bóng.

Khi tiếng còi chung cuộc vang lên, Leo lao nhanh về phía huấn luyện viên Guardiola và nhảy lên ôm chầm lấy ông. "Tôi thấy như mình là người hạnh phúc nhất trên thế giới. Tất cả diễn ra như tôi đã từng mơ. Đây chắc chắn là chiến thắng quan trọng nhất trong cuộc đời tôi. Xin được dành tặng chiến thắng này cho gia đình và Argentina của tôi. Đây là một thành quả xứng đáng cho đội bóng, sau tất cả những công sức mà toàn đội đã bỏ ra trong suốt một năm qua," Messi phát biểu trong tâm trạng thăng hoa.

Trong khi đó, Cristiano biết rằng anh vừa bỏ lỡ cơ hội để giành được một chiến thắng lịch sử. Khi anh lên bục trao giải để nhận huy chương cho đội về Nhì từ tay Chủ tịch UEFA Michel Platini, có thể nghe thấy rõ những tiếng la ó và huýt sáo từ các khán đài. Cổ động viên của Barça đã bắt đầu xem anh như là một biểu tượng của Real Madrid, sau khi biết tin đội bóng áo Trắng đang rất ráo riết săn đón anh. Sau đó, trong bộ vest dù rất lịch lãm nhưng không thể che giấu được nỗi đau, Ronaldo thừa nhận: "Đó không phải là trận đấu giữa tôi với Messi. Nhưng đội của anh ấy rõ ràng xuất sắc hơn, và anh ấy cũng vậy, bởi vì anh ấy ghi được bàn thắng." Kẻ thất bại tôn vinh người chiến thắng. Một thời gian sau, anh mới thú nhận việc chấp nhận một thất bại như trong trận chung kết ở Rome khó khăn đến nhường nào: "Đêm đó tôi đã rất mong manh. Suýt chút nữa thì tôi đã khóc ngay trên sân, trước sự chứng kiến của hàng triệu khán giả xem truyền hình. Tôi ghét thua trận, nhất là trong một trận chung kết như thế." Đó cũng là trận đấu cuối cùng của anh trong màu áo United. Với Messi, đó là trận đấu khởi đầu cho một kỷ nguyên vàng. Ngày hôm sau, tờ báo có trụ sở ở Rome, Corriere dello Sport, giật ra trang nhất dòng tít rất kêu: "Messi: Vua của châu Âu".

Lần tiếp theo ngôi sao người Bồ Đào Nha và ngôi sao người Argentina đối mặt với nhau sẽ là trong khuôn khổ La Liga ở Tây Ban Nha. Kể từ mùa giải 2009-10 về sau, tên của họ là không thể tách rời. Những so sánh cũng chẳng bao giờ có dấu hiệu hạ nhiệt. Họ trở thành đại diện cho một cuộc đối đầu lịch sử mang tầm vóc lớn lao hơn giữa Real Madrid và FC Barcelona, và gần như mọi cuộc đụng độ giữa họ đều bị đẩy lên thành vấn đề mang tính quốc gia. Cho tới lúc này họ đã đối đầu với nhau trong tổng cộng 25 trận Clásico. Messi chiến thắng về kết quả (giành 12 chiến thắng so với 7 của Ronaldo), nhưng Cristiano lại vượt lên về bàn thắng (16 bàn cho CR7, 15 bàn cho LM10).

Trong tất cả những cuộc đối đầu, có một cuộc đối đầu sẽ mãi mãi được khắc ghi trong tâm trí của nhiều người, không phải vì màn trình diễn của hai ngôi sao (cả hai đều không thể hiện gì nổi bật), mà vì tỷ số khó tin: 5-0 cho Barça. Trận đấu diễn ra vào ngày thứ Hai, 29/11/2010 ở Nou Camp. Thường thì các trận Clásico không diễn ra vào thứ Hai. Tuy nhiên, do cuộc tổng tuyển cử ở Catalonia diễn ra vào Chủ nhật, nên các nhà tổ chức cho rằng không nên tăng thêm kịch tính cho vấn đề chính trị vốn đã quá nhạy cảm. Đội ngũ quảng bá cho trận đấu gọi đây là trận Clásico cân bằng nhất trong nhiều năm, thậm chí còn ám chỉ khả năng xảy ra một cuộc chuyển giao quyền lực từ Barcelona sang Real Madrid. Vì sao? Bởi vì dư luận phần đông tin rằng Cristiano hay hơn Messi, bên cạnh việc Mourinho - huấn luyện viên của Real Madrid ở thời điểm đó - không phải là Manuel Pellegrini, cũng chẳng phải là Bernd Schuster hay Juande Ramos hay thậm chí là Fabio Capello.

Chỉ cách đó sáu tháng, huấn luyện viên người Bồ Đào Nha đã đánh bại Blaugrana trên cương vị huấn luyện viên của Inter Milan, qua đó giật lấy tấm vé vào chơi trận chung kết Champions League ở Madrid từ tay chính thầy trò Guardiola. Ông là người được chính chủ tịch của Real lựa chọn để làm đối trọng với ma thuật của người Catalonia. Là một huấn luyện viên, từ vị trí cao nhất trên bảng xếp hạng La Liga (tới lúc đó vẫn bất bại và có nhiều hơn Barça một điểm), dám đặt ra những nghi vấn liên quan tới những thành công của Barça, đồng thời chỉ trích trọng tài và các huấn luyện viên đối thủ đã trao cho họ quá nhiều quyền lực.

Trong khi đó, Cristiano tỏ ra khá kiệm lời khi chỉ nhận xét rằng Blaugrana không chỉ biết chơi "tiki-taka", trong khi Real ra sân chỉ với một mục đích duy nhất là ghi bàn càng nhanh càng tốt. Anh nói rằng Barcelona vẫn là một đội bóng cực kỳ khó đánh bại, ngay cả nếu họ không thể giành được sáu danh hiệu ở mùa này (như đã làm ở mùa trước). "Họ vẫn mạnh như họ luôn luôn thế trong vài năm trở lại đây. Đấy là một đội bóng mạnh, đặc biệt là trên sân nhà. Họ đã chứng tỏ là họ có thể cạnh tranh quyết liệt với chúng tôi trong cuộc đua ở La Liga." Anh không đề cập gì tới Lionel, mà nhấn mạnh vào việc Real Madrid đã chơi tốt đến thế nào: "Chúng tôi biết rằng chúng tôi đang có được một vị thế tốt. Đó là lý do trận đấu này sẽ là một trận hay. Đội hay nhất sẽ giành chiến thắng ở Nou Camp. Và đội hay nhất chính là Real Madrid."

Buồn thay, Cristiano đã sai. Ở Nou Camp buổi tối thứ Hai đó, Barça đã dạy cho những vị khách biết thế nào là bóng đá đẹp, trong khi đội bóng áo Trắng không biết làm cách nào để chống chọi lại những pha phối hợp tới lui liên tục đã khiến cho đội hình của họ

tan tác. Buổi tối lạnh lẽo và mưa gió khép lại với chiến thắng 5 sao cho Barça. Nhưng số bàn thắng có thể dễ dàng là 6, 7 hay 8 nếu không có những tình huống chơi xấu. Real Madrid bị nhấn chìm trong nước lạnh. Ronaldo gần như tàng hình. Anh bị ép phải đi ngược dòng nước, chờ đợi trong vô vọng dưới cơn mưa những đường chuyền không bao giờ được thực hiện. Một vài khoảnh khắc đáng kể bao gồm cú sút phạt đưa bóng lên trời từ cự ly khoảng 40m, và tình huống một đối một với Valdés mà anh không thành công. Còn một vài tình huống khác Ronaldo được nhắc tên, nhưng lại theo nghĩa tiêu cực. Tính chất căng thẳng của trận đấu đã khiến anh không giữ được bình tĩnh và gặp rắc rối. Trong một tình huống như thế, khi trái bóng đi hết đường biên ngang gần khu kỹ thuật của đội chủ nhà, huấn luyện viên Guardiola nhặt nó lên, giả vờ thực hiện một cú ném trước khi thả nó lại xuống đất cho Cristiano. Nhưng cầu thủ người Bồ Đào Nha đã phản ứng bằng cách đẩy huấn luyện viên đối thủ, khiến ông ta lảo đảo về sau. Andrés Iniesta và Víctor Valdés lập tức có mặt can thiệp. Hai bên lao vào nhau, xô đẩy, lời qua tiếng lại. Để ngăn tình huống vượt quá khả năng kiểm soát, trọng tài chính Iturralde González nhanh chóng rút thẻ vàng cảnh cáo Ronaldo. Trên các khán đài, cổ động viên chủ nhà bắt đầu la ó, huýt sáo anh. Ngoài ra, chẳng có thêm điều gì đáng kể.

Ronaldo vẫn chưa ghi được bàn thắng nào trong sáu cuộc đối đầu với Barça tính tới thời điểm đó. Nhưng hôm ấy Messi cũng không ghi bàn. Thực tế thì anh chưa bao giờ ghi được bàn thắng vào lưới các đội bóng do Mourinho dẫn dắt, từ Chelsea, Inter tới Real Madrid. Trận đấu chứng kiến Messi đứt mạch 10 trận ghi bàn liên tiếp. Nhưng dẫu vậy, anh vẫn thể hiện được sự hiệu quả. Anh là người kiến tạo các bàn thắng thứ 3 và thứ 4, đều do David Villa ghi, với sự chính xác đáng kinh ngạc. "Bọ chét" không ngừng thử thách sự bình tĩnh của Carvalho, Lass, Pepe và Sergio Ramos. Và cuối cùng, sau một pha phạm lỗi vô nghĩa với cầu thủ người Argentina ở phút 92, kéo theo đó là màn đẩy tay chân giữa Puyol và Ramos, thẻ đỏ cũng xuất hiện. Ramos không còn giữ được sự bình tĩnh, điều hoàn toàn bình thường ở một trận đấu căng thẳng như trận đấu này. Đặc biệt là khi các cầu thủ áo Trắng biết rằng lối chơi của Mourinho vẫn đang trong quá trình xây dựng, các ý tưởng của ông vẫn cần được trau chuốt, và trên hết ông vẫn chưa biết phải làm thế nào để đánh bại đối thủ truyền kiếp. Thú vị thay, đây chính là lần đầu tiên một đội bóng của Mourinho bị đánh bại với tỉ số 5-0.

Messi và Ronaldo có lẽ sẽ nhớ trận đấu diễn ra vào ngày 7/10/2012 hơn. Đó cũng là một trận đấu thuộc khuôn khổ Liga và

cũng diễn ra ở Nou Camp. CR7 đã ghi được 12 bàn cho tới thời điểm đó, với 8 bàn được ghi trong bốn trận gần nhất. Anh vừa lập được 2 hat-trick, 1 trong trận gặp Ajax ở Champions League, và 1 trong trận gặp Deportivo de La Coruña ở La Liga. Leo cũng đã ghi được 10 bàn, nhưng không có bàn nào được ghi trong ba trận gần nhất. Lần này cả hai đều ghi được bàn thắng, không chỉ 1 mà là 2 lần. Họ là những ngôi sao sáng nhất trong một màn trình diễn căng thẳng và đầy cảm xúc, chắc chắn là không phụ sự mong mỏi của hơn 400 triệu khán giả truyền hình. "Thực sự phi thường," nhật báo thể thao của Tây Ban Nha, Marca, giật tít trang nhất. Tờ báo này cũng bình luận thêm: "Messi và Cristiano đã chứng tỏ họ chính là những người xuất sắc nhất trên thế giới."

Ngoài ra, còn rất nhiều khoảnh khắc khác đáng để nhắc lại. Ngôi sao người Bồ Đào Nha đương nhiên sẽ không thể quên được bàn thắng anh ghi vào ngày 20/4/2011, trong trận chung kết Cúp Nhà Vua ở Mestalla, Valencia. Đó là bàn thắng đẹp nhất theo bình chọn của các cổ động viên, một phần vì nó đã mang về cho Real danh hiệu duy nhất của mùa giải. Nhưng người ta đã phải chờ bàn thắng ấy hơn 100 phút. Trận đấu đó, Cristiano xuất phát ở vị trí số 9, vốn không phải là vị trí mà anh cảm thấy thoải mái nhất. Kết thúc 90 phút căng thẳng và hấp dẫn, anh chỉ tung ra được vỏn vẹn một cú sút trúng đích. Anh sẽ phải chờ tới hiệp phụ mới có thể chấm dứt được cơn khô hạn bàn thắng kéo dài trước Barça. Di María phối hợp một-hai với Marcelo rồi dốc bóng bên cánh trái, vượt qua cả Alves trước khi tung ra một quả tạt có lực đi rất mạnh. Cristiano bật cao hơn hẳn Adriano, và, với kỹ năng kiểm soát vòng cấm đã học được từ thời còn ở Manchester United, tung ra một cú đánh đầu cực mạnh đưa bóng găm vào lưới. Thủ thành của Barça, Pinto, không thể làm gì để ngăn chặn pha dứt điểm đó. Bàn thắng tuyệt vời ấy mang về cho Real chức vô địch Cúp Nhà Vua đầu tiên sau gần hai thập kỷ. Messi ở đâu trong trận đấu? "Anh ấy tỏ ra vô vọng. Mỗi khi có bóng Messi đều cố gắng làm một cái gì đó, nhưng không thể," tờ El País nhận định về màn trình diễn của Messi. "Những pha đi bóng cuối cùng đều đưa anh vào giữa nanh vuốt của các cầu thủ Real. 'Bọ chét' đã cố gắng kiểm soát trận đấu quá mức - trong hiệp một, bóng hầu như không được luân chuyển. Sau giờ nghỉ, đã có những thay đổi. Những đường chuyền từ phía dưới lên cho Pedrito là rất tuyệt. Tiếc là bàn thắng duy nhất mà Barça ghi được lại không được công nhận vì lỗi việt vị. Tóm lại, Messi đã hơi lạm dụng vị thế thủ lĩnh của mình và cố gắng kiểm soát trận đấu một cách thái quá, bởi thế tạo điều kiện cho Real Madrid vùng lên." Đó là một đánh giá công bằng. Bàn thắng của Ronaldo cũng khiến Barça của Guardiola phải chịu

thất bại đầu tiên trong các trận chung kết.

Và đừng quên một bàn thắng khác cũng rất quan trọng của CR7, được ghi trong năm tiếp theo. Đó là bàn thắng ấn định chiến thắng 2-1 cho Real ở phút 73 trận Clásico diễn ra ở Nou Camp, chiến thắng mang về cho đội bóng áo Trắng chức vô địch La Liga 2011-12.

Về phần Leo, không thể không nhắc tới màn trình diễn ở Santiago Bernabéu hôm 27/4/2011. Real Madrid gặp Barça trong khuôn khổ lượt đi bán kết Champions League. 2 pha bóng thành công và 2 bàn thắng của cầu thủ người Argentina đã đánh sập những nỗ lực kháng cự của một Real Madrid đã lựa chọn một chiến thuật quá cầu toàn và chỉ chăm chăm bảo vệ khu vực trước cầu môn. Ngay từ đầu, các cầu thủ áo Trắng đã cố gắng ngăn không cho Messi chơi bóng; bản thân họ thì không hề có ý định làm điều đó. Chỉ sau 15 phút, Ronaldo đã phải ra dấu, trong vô vọng, cho các đồng đội rời khỏi vị trí để anh có thể phối hợp với họ và họ có thể tạo ra các cơ hội cho anh. Kết thúc hiệp một, anh là người tạo được nhiều tình huống nguy hiểm nhất cho Real Madrid. Một cú nã đại bác từ xa của Ronaldo đã khiến Valdés phải gặp rất nhiều khó khăn mới có thể kiểm soát được tình hình. Nhưng trừ một cú sút khác của Oezil ở cuối trận, nỗ lực của Ronaldo là cơ hội đáng kể duy nhất của Real. Ở đầu kia sân, Messi đang lùi xuống chơi như một tiền vệ. Anh chơi quá xa vòng cấm, khu vực anh có thể gây ra nhiều rắc rối cho đối phương nhất. Anh bận rộn với hết pha đi bóng này tới pha đi bóng khác, nhưng chúng thường thì không dẫn tới đâu. Tuy nhiên, bước ngoặt đã xuất hiện ở phút 60. Pepe có một pha vào bóng nguy hiểm với Dani Alves. Trọng tài lập tức rút thẻ đỏ đuổi anh ra khỏi sân. Barça giờ đã ở trong thế mười một đánh mười, và Leo bắt đầu có nhiều cơ hội xâm nhập vòng cấm của đối phương. Phút 77, sau một pha nhảy múa trước vòng cấm của đội bóng áo Trắng, Messi tung ra một cú sút. Bóng bật ra và nảy tới chân của Xavi, người rất nhanh tìm thấy Afellay bên cánh phải. Tiền vệ người Hà Lan dốc bóng xuống sát đường biên ngang rồi căng ngược trả lại, nhắm vào chấm đá phạt 11m. Ở phía trong, Messi đã nhanh hơn Sergio Ramos trong cuộc đua tới trái bóng. Anh đệm bóng vào lưới bằng những đầu ngón chân. 1-0 cho Barça. 10 phút sau, show diễn của "Bọ chét" được đẩy lên cao trào. Đó là một pha bóng kỳ diệu: Messi bắt đầu di chuyển từ vòng tròn giữa sân, phối hợp với Busquets, đi bóng lắt léo vượt qua Ramos, vượt qua tiếp Albiol, đổi hướng vào vòng cấm, vượt qua thêm Marcelo, và, trước khi Ramos kịp can thiệp, dứt điểm gọn ghẽ bằng chân phải. Messi đã hoàn toàn đánh sụm Real Madrid. Riêng trong trận đấu này, anh là bậc thầy.

Một trận Clásico khác cũng rất đáng được nhắc tới (thực ra là hai): các trận tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha năm 2011 mà Messi đã ghi 4 trong 5 bàn thắng để mang về cho Blaugrana danh hiệu đầu tiên của mùa giải. Trong 4 bàn đó, 2 bàn được ghi trong trận lượt đi diễn ra vào ngày 14/8 ở Bernabéu, 2 bàn khác được ghi trong trận lượt về tại Nou Camp vào ngày 17/8.

Trận Clásico diễn ra vào ngày 16/4/2013 chứng kiến khoảnh khắc chung được nói tới nhiều nhất giữa Ronaldo và Messi cho tới lúc này. Real Madrid và Barcelona gặp nhau trong trận chung kết Cúp Nhà Vua ở Mestalla, với phần thắng 3-0 nghiêng về phía đội bóng áo Trắng. Nhưng kết quả ấn tượng đó đã bị lu mờ trước một hình ảnh hiếm gặp: Cristiano an ủi Messi. Cầu thủ người Bồ Đào Nha không thể góp mặt trong trận đấu vì chấn thương, nhưng điều đó không ngăn được anh tiến về phía đối thủ người Argentina và giúp anh ta đỡ suy sụp sau một thất bại cay đắng.

Lần tiếp theo họ đối đầu với nhau là vào ngày 25/10/2014, ở Santiago Bernabéu. Đó là ngày Barça ra mắt hàng công mới đáng gờm, gồm Leo, ngôi sao người Brazil Neymar và tiền đạo người Uruguay Luis Suárez, người sẽ chơi trận ra mắt sau khi mãn hạn tám trận treo giò vì cắn hậu vệ Chiellini của Italia ở World Cup. Nhưng bộ ba của Barça đã không thể làm gì để ngăn chặn Real Madrid. Đội bóng áo Trắng thắng trận clásico đầu tiên của mùa giải với tỉ số 3-1 nhờ một màn ngược dòng được Ronaldo truyền cảm hứng.

Tới trận lượt về, diễn ra vào ngày 22/3/2015, thì tình thế đảo ngược. Lần này, Real là đội khởi đầu tốt hơn. Nhưng tới phút 18, Blaugrana đã tận dụng thành công một tình huống cố định để vượt lên dẫn trước. Messi chuyền bóng cho Mathieu đánh đầu mở tỉ số. Real tìm được bàn gỡ hòa do công của Cristiano. Tuy nhiên, chỉ 10 phút sau khi hiệp hai bắt đầu, Suárez đã tỏa sáng để ấn định chiến thắng 2-1 cho đội chủ nhà. Trận này Leo không ghi bàn, nhưng anh vẫn đi vào lịch sử Clásico với tư cách là cầu thủ có nhiều pha kiến tạo nhất.

Ở mùa giải tiếp theo, 2015-16, chuyện cũng không khác mấy. Thứ Bảy, 21/11, Barça làm khách của Real. Leo đã được các bác sĩ cho phép thi đấu sau sáu tuần phải ngồi ngoài vì chấn thương. Tuy nhiên, anh vẫn phải bắt đầu trận đấu từ băng ghế dự bị. Leo chỉ vào sân trong hiệp hai... và anh không khiến ai phải thất vọng. Chung cuộc, đội bóng tới từ Catalonia vùi dập đối thủ với tỉ số đậm 4-0, chiến thắng ở Clásico là chiến thắng ấn tượng nhất của họ kể từ 2009.

Trận lượt về diễn ra vào ngày 2/4 trên sân Nou Camp, chỉ ít ngày sau cái chết của cầu thủ và huấn luyện viên huyền thoại của Barça, Johan Cruyff. Cái chết của Cruyff là một cú sốc với toàn đội, và họ rất muốn có thể giành được một chiến thắng thật ấn tượng trước Real để thay cho món quà tri ân gửi tới huyền thoại người Hà Lan. Trận đấu bắt đầu với một đoạn video tưởng nhớ Cruyff. Trên khán đài, các cổ động viên xếp hình tạo thành số 14 và dòng chữ "Graciès Johan" (Cảm ơn Johan). Tuy nhiên, kết quả của trận đấu đã khiến họ không có cơ hội để làm điều mình muốn. Barça vượt lên dẫn trước ở phút 55, nhưng Real cũng rất nhanh chóng gỡ hòa với bàn thắng ở phút 62 của Karim Benzema. Và Cristiano là người ấn định chiến thắng 2-1 cho Real với một pha dứt điểm ấn tượng: anh khống chế gọn ghẽ bằng ngực quả tạt từ Gareth Bale trước khi tung ra cú sút chìm đưa bóng đi qua khe giữa hai chân thủ thành Claudio Bravo. Với chiến thắng đó, Real đã cắt đứt chuỗi 39 trận bất bại liên tiếp của Blaugrana.

Thế còn trong màu áo đội tuyển quốc gia thì sao? Đáng ngạc nhiên thay, hai người chỉ mới đối đầu với nhau có hai lần trong màu áo các đội tuyển của mình, và cả hai đều là ở giao hữu. Lần đầu diễn ra vào ngày 9/2/2011 ở Geneva. Đó là một trận đấu rất được chờ đợi. 33.000 vé đã được bán hết veo trong vòng 10 phút. Trên mạng, vé chợ đen được rao với giá 600 bảng, gấp mười lần giá gốc. Trận đấu sẽ được truyền hình trực tiếp ở cả năm châu lục; sẽ có khoảng 250 phóng viên tới từ 16 nước đến đưa tin. Leo và Cristiano quyết định không đưa ra bất kỳ phát biểu nào trước trận đấu, trong khi các huấn luyện viên của họ cố mọi cách có thể để nhấn mạnh rằng trận đấu này là giữa Bồ Đào Nha với Argentina chứ không phải giữa Ronaldo với Messi. Nhưng rõ ràng là họ không mấy thành công.

Trận đấu bắt đầu với việc trọng tài Massimo Busacca nổi còi để tay đua công thức 1 từng bảy lần vô địch thế giới Michael Schumacher thực hiện quả giao bóng danh dự. Phút 19, Messi khiến đám đông phấn khích với một trong những pha đi bóng sở trường. Anh nhận bóng từ vị trí chếch bên cánh trái ở phần sân nhà, vượt qua một loạt các cầu thủ phòng ngự của đối phương trước khi chuyền một đường sắc lẹm xuyên qua hàng thủ của Bồ Đào Nha cho Di María. Cầu thủ lúc đó còn khoác áo Real không bỏ lỡ cơ hội đánh bại thủ thành Eduardo. 1-0 cho Argentina. Không lâu sau, Cristiano gỡ hòa cho Bồ Đào Nha. Một bàn thắng nhờ may mắn nhiều hơn là nỗ lực cá nhân. Nani có một pha xử lý khiến hàng thủ Argentina bối rối từ rìa vòng cấm trước khi trả ngược lại cho đồng đội băng lên từ phía dưới, Quả tạt sau đó không thực sự thuận lợi với Almeida, nhưng cú đánh đầu hụt của cầu thủ này lại

vô tình trở thành một đường chuyền thuận lợi cho Ronaldo, người đang băng xuống. CR7 đã nhanh hơn Romero trong pha tranh chấp sau đó. 1-1. Giờ thì các cổ động viên đã có thể chắc chắn rằng họ đang có mặt trong một show diễn chất lượng, và ai là những ngôi sao chính của show diễn đó. 20 cầu thủ còn lại trên sân rõ ràng chỉ đóng vai phụ. Nhưng tới phút 60, huấn luyện viên của Bồ Đào Nha là Paulo Bento bất ngờ rút Ronaldo ra để thay bằng Danny.

Người Bồ nghĩ rằng trận đấu có lẽ đã khép lại. Nhưng người Argentina thì không nghĩ vậy. Họ khao khát chiến thắng, và đã đẩy đội hình lên cao hòng tìm kiếm bàn thắng tiếp theo. Và tới phút cuối cùng của trận đấu, những nỗ lực ấy được đền đáp khi Coentrão gây ra một quả phạt đền. Đó là cơ hội để Messi ghi bàn mang về chiến thắng cho Argentina đồng thời cân bằng tỉ số với Ronaldo.

Ba năm sau, hai bên gặp lại nhau trong trận tái đấu diễn ra ở Old Trafford vào ngày 18/11/2014. Ronaldo vừa mới trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử EURO với 23 pha lập công, bao gồm cả các bàn thắng ở vòng loại lẫn vòng chung kết. Anh vượt qua thành tích của cựu tiền đạo đội tuyển Đan Mạch, Jon Dahl Tomasson, nhờ bàn thắng giúp Bồ Đào Nha đánh bại Armenia 1-0 bốn ngày trước trận đấu với Argentina. Đội trưởng của Bồ Đào Nha cũng đang sở hữu kỷ lục ghi bàn cho đội tuyển quốc gia, với 52 bàn sau 117 trận. Nhưng trong trận đấu hôm nay, cả anh lẫn Leo đều không thể hiện được nhiều. Ronaldo thậm chí còn bị thay ra sau giờ nghỉ. Nhưng các cổ động viên thì vẫn dành cho anh những tràng pháo tay tán thưởng. Họ muốn tri ân anh vì những gì anh đã làm được trong sáu năm gắn bó với Man United. Và như để xóa hết mọi nghi ngờ còn sót lại về lòng trung thành của họ với Ronaldo, các cổ động viên không ngại ném những tiếc "buuuuu" về phía Messi. Trận đấu kết thúc với chiến thắng 1-0 cho Bồ Đào Nha với pha lập công của Raphaël Guerreiro.

CR7 đối đầu Messi đã khẳng định được vị thế là một trong những cuộc đối đầu kinh điển. Trong nhiều năm, họ đã đóng vai những người phất cờ trong một sự kình địch lịch sử, sự kình địch đã thúc đẩy họ trở thành những cầu thủ và những vận động viên hoàn thiện hơn. Trên mạng xã hội lan truyền một câu chuyện dù là đùa song có thể tổng kết một cách hoàn hảo màn ganh đua bất tận này. Ronaldo và Messi đang ngồi chuyện phiếm trên một chiếc sofa. "Chúa gửi tôi xuống Trái Đất để dạy mọi người đá bóng," Ronaldo nói. "Đừng nói linh tinh thế," Messi đáp lời. "Tôi đâu có gửi ai xuống Trái Đất."

Chương 6
Bàn thắng

Cristiano Ronaldo

Bàn thắng: 604 (cả cấp câu lạc bộ lẫn đội tuyển quốc gia) tính tới 28/6/2017.

Lionel Messi

Bàn thắng: 581 (cả cấp câu lạc bộ lẫn đội tuyển quốc gia) tính tới 22/7/2017.

Họ là những cỗ máy săn bàn hoàn hảo. Trước thời điểm họ xuất hiện trên sân khấu bóng đá châu Âu, chưa có ai ghi được nhiều bàn thắng như họ. Trong một mùa giải, một mình họ có thể ghi được số bàn thắng nhiều hơn tổng số bàn thắng của không ít đội bóng ở La Liga. Và hằng năm họ lại lập ra những kỷ lục mới. Xét về số lượng, Ronaldo là cầu thủ ghi bàn xuất sắc nhất trên thế giới, kể cả khi chỉ tính số bàn thắng cho câu lạc bộ lẫn khi tính cả số bàn thắng trong màu áo đội tuyển quốc gia. Anh là tay săn bàn số Một của bóng đá châu Âu cấp câu lạc bộ (108 bàn). Anh cũng là cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử EURO (29 bàn, tính cả bàn thắng ở vòng loại và vòng chung kết). Và anh cũng là cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử đội tuyển Bồ Đào Nha (75 bàn).

Ngoài ra, anh còn là cầu thủ duy nhất ghi được ít nhất 50 bàn trong sáu mùa - chính xác là sáu mùa liên tiếp (từ 2010-11 tới 2015-16). Là cầu thủ duy nhất trong lịch sử Champions League ghi được ít nhất 10 bàn mỗi mùa trong sáu mùa liên tiếp (từ 2011-12 tới 2016-17). Anh từng chia sẻ kỷ lục ghi nhiều bàn thắng nhất trong một mùa giải Premier League với Alan Shearer (31 bàn trong 38 trận ở mùa 2007-08). Anh là cầu thủ duy nhất

trong lịch sử Man United từng giành Chiếc Giày Vàng Châu Âu và phần thưởng FIFA Puskás cho bàn thắng đẹp nhất. Anh là người đầu tiên ghi được 40 bàn trong một mùa giải La Liga (2010-11). Anh là cầu thủ duy nhất từng ghi bàn trong sáu trận Clásico giữa Real Madrid và Barcelona liên tiếp. Anh đang giữ kỷ lục về số hat-trick ở giải Vô địch quốc gia Tây Ban Nha (tổng cộng 32), và kỷ lục về số bàn thắng trong một năm dương lịch cho Real Madrid (69 bàn, trong năm 2013). Anh là cầu thủ Real Madrid ghi được nhiều bàn thắng nhất trên sân khách trong lịch sử La Liga (119 bàn).

Leo Messi giữ kỷ lục về số bàn thắng ghi được trong các trận đấu chính thức trong một năm dương lịch (91 bàn cho câu lạc bộ và đội tuyển quốc gia trong năm 2012) và trong một mùa giải (82 bàn ở mùa 2011-12). Anh là cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất cho một câu lạc bộ trong một năm dương lịch (79 bàn trong 60 trận, năm 2012) và trong một mùa giải (73 bàn ở mùa 2011-12). Anh cũng giữ kỷ lục là cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong một trận đấu ở Champions League (5 bàn trong trận đấu với Bayer Leverkusen vào ngày 7/3/2012. Kỷ lục này hiện đã phải san sẻ với Luiz Adriano). Anh đã vượt qua Gerd Müller để nắm giữ kỷ lục về số lần đoạt ngôi Vua phá lưới Champions League (năm lần, từ 2008-09 tới 2011-12 và 2014-15). Lionel là cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất cho đội tuyển Argentina từ trước tới nay (74 bàn). Anh là đội trưởng Argentina ghi được nhiều bàn thắng nhất, cũng là cầu thủ trẻ nhất của Albiceleste ghi được bàn thắng ở một kỳ World Cup (Đức 2006). Ở La Liga, anh đang giữ các kỷ lục là cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử (349 bàn trong 382 trận), ghi nhiều bàn thắng nhất trong một mùa (50 bàn ở mùa 2011-12) và ghi nhiều bàn nhất trong các trận Clásico (23 bàn trong 34 trận). Anh là cầu thủ đầu tiên trong lịch sử bóng đá Tây Ban Nha ghi được 500 bàn thắng cho duy nhất một câu lạc bộ (tính cả các trận đấu chính thức lẫn giao hữu). Anh cũng là người ghi được nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử Siêu Cúp Tây Ban Nha (12 bàn trong 15 trận). Và cuối cùng, anh là cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất cho FC Barcelona tính cả ở các trận đấu chính thức lẫn các trận giao hữu, cũng là cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất cho câu lạc bộ ở các giải đấu quốc tế.

Đáng nói hơn, Messi và Ronaldo đang chia sẻ với nhau những bốn kỷ lục: ghi nhiều bàn thắng nhất trong các trận đấu quốc tế trong một năm (25 bàn cho câu lạc bộ và đội tuyển quốc gia), lập nhiều hat-trick nhất trong lịch sử Champions League (7), lập nhiều hat-trick nhất trong một mùa giải Liga (8), và ghi bàn vào lưới tất cả các đối thủ trong một mùa bóng ở Liga. Ngoài ra, họ còn thay

phiên nhau giữ kỷ lục về số bàn thắng ở Champions League (tính tới ngày 24/7/2017, CR7 vẫn đang dẫn trước Messi với tỉ số 105-94).

Những thống kê nói trên chắc chắn khiến nhiều người choáng ngợp, nhất là khi hai ngôi sao của chúng ta so kè sít sao trên quá nhiều khía cạnh. CR7 đang ghi được nhiều bàn thắng hơn ở thời điểm này, nhưng một phần nguyên nhân là vì anh bắt đầu chơi bóng ở cấp độ chuyên nghiệp sớm hơn Messi tới hai năm (anh lớn hơn hai tuổi). Giữa hai người có một sự tương đồng đầy thú vị: cả hai đều có bước nhảy vọt về khả năng ghi bàn ở mùa giải chuyên nghiệp thứ năm.

Với Leo và Cristiano, ghi bàn cũng tự nhiên như hít thở vậy. Tất nhiên, không phải bàn thắng nào cũng giống bàn thắng nào. Trong tất cả những bàn thắng mà họ đã ghi được, có những bàn thắng mang nhiều ý nghĩa hơn hẳn. Đó có thể là những bàn thắng quyết định số phận của một trận đấu. Là những bàn thắng đơn giản là quá đẹp. Hoặc là những bàn thắng mang tính biểu tượng. Và sau đây là sáu trong số những bàn thắng đáng nhớ nhất.

Leo Messi: Barcelona vs Getafe, bán kết Cúp Nhà Vua, 18/4/2017

"Sau 20 năm, 10 tháng và 26 ngày, Messi tái hiện bàn thắng của Maradona" là dòng tít được giật ra trang nhất của Marca, tờ nhật báo thể thao có trụ sở tại Madrid. Buổi sáng sau trận bán kết Cúp Nhà Vua 2007, báo chí ngập tràn những tiêu đề, bình luận và sáng tạo ngôn từ thuộc đủ thể loại, từ "Messidona", tới "Bàn chân của Chúa", và "Messi làm rúng động cả thế giới".

Lý do khiến tất cả phát cuồng: vào phút 28 của trận đấu, Leo Messi đã chạy vượt qua một quãng đường lên tới hơn 60m, vượt qua bốn hậu vệ, vượt qua nốt cả thủ môn, trước khi sút bóng bằng chân phải - điều ít thấy ở anh - và ghi bàn. Với người xem, bàn thắng ấy lập tức khiến họ liên tưởng tới "bàn thắng thế kỷ" được Diego Maradona ghi trong trận đấu với Anh ở tứ kết World Cup 1986 diễn ra tại Mexico.

53.599 cổ động viên may mắn có mặt ở Nou Camp hôm ấy đã bật hết cả dậy, vớ lấy bất kỳ thứ gì xuất hiện trong tầm tay, từ các trang báo cho tới bản giới thiệu chương trình, từ khăn tay tới khăn quàng, để vẫy, biểu lộ sự phấn khích và ngưỡng mộ. Những người không có gì để vẫy vẫn có thể tham gia vào nghi lễ tập thể đang diễn ra bằng cách vỗ tay, vỗ cho tới khi hai tay đau rát thì

thôi. Một màn tôn vinh toàn diện. Khi được đưa lên Youtube, bàn thắng lập tức gây ra nhiều tranh cãi. Người ta xem đi xem lại bàn thắng hàng nghìn lần, rồi chuyển sang xem cùng với bàn thắng của Maradona. Bàn thắng nào đẹp hơn? Từ các chuyên gia tới những cổ động viên, ai cũng có ý kiến của riêng mình. Trong khi đó, truyền thông so sánh hai bàn thắng dưới mọi góc độ có thể, tất nhiên không quên ngợi ca tài năng của Messi. "Có phải là Messi cố gắng bắt chước Maradona hay không? Có phải việc hai bàn thắng ấy giống nhau tới thế chỉ là một sự trùng hợp?" Nhân vật chính của pha bóng dường như không quá bận tâm. "Có thể hai pha bóng có nhiều điểm tương đồng. Tôi không rõ, tôi chỉ mới xem lại có một lần trên truyền hình," Messi nói, "nhưng tôi không bao giờ nghĩ rằng bàn thắng của mình có thể giống như bàn thắng của Diego. Sau này người ta nói với tôi điều đó. Nhưng ở thời điểm pha bóng diễn ra, tôi chẳng nghĩ ngợi gì cả, chỉ cảm thấy niềm vui sướng của việc đã ghi được một bàn thắng thôi."

Cristiano Ronaldo: Porto vs Manchester United, tứ kết Champions League, 15/4/2009

Trận lượt đi ở Old Trafford kết thúc với tỉ số hòa 2-2, nên trận lượt về trên sân Dragão sẽ quyết định số phận cặp đấu. United, lúc đó là nhà đương kim vô địch, ào lên tấn công ngay từ phút đầu tiên. Và họ chỉ mất 6 phút để có được bàn thắng quyết định. Ronaldo chính là người đã đưa United vào bán kết. Nhận bóng từ gần vòng tròn giữa sân, anh nhấn thêm vài nhịp trước khi tung ra một pha nã đại bác khó tin từ khoảng cách hơn 30m. Thủ thành Helton da Silva Arruda đã rướn người hết sức có thể, nhưng vẫn không thể ngăn cản được trái bóng găm vào góc lưới. Đồng đội lập tức lao tới ôm lấy Ronaldo để ăn mừng. Nhưng CR7 trông có vẻ nghiêm trọng, như thể cố gắng tránh ăn mừng một cách thái quá. Dù thế, anh hoàn toàn ý thức được rằng không phải ai cũng làm được một pha bóng như anh vừa làm. Đấy là lần đầu tiên trong lịch sử một đội bóng Anh đánh bại được Porto trên sân nhà.

Sir Alex Ferguson mô tả bàn thắng của Cristiano là "tuyệt diệu" và "đầy cảm xúc". Bàn thắng sau đó đã giành giải FIFA Puskás - giải thưởng dành cho bàn thắng đẹp nhất trong năm mang tên huyền thoại Ferenc Puskás - trong lần đầu tiên giải này được trao. Trong danh sách rút gọn 10 bàn thắng đẹp được các chuyên gia đưa ra năm đó, bàn thắng của Ronaldo nhận được 17,68% số phiếu bầu từ các cổ động viên. CR7 nhận giải từ Erzsébet Puskás, người vợ góa của huyền thoại bóng đá Hungary, cựu ngôi sao của Real Madrid và một trong những cây săn bàn xuất sắc nhất thế kỷ XX. "Tôi không nghĩ là hôm nay mình sẽ giành được giải thưởng gì,"

Ronaldo nói sau lễ trao giải. Vài năm sau, cũng bàn thắng ấy đã được bầu chọn là bàn thắng đẹp thứ sáu trong dịp kỷ niệm UEFA tròn 60 năm tuổi. Tuy nhiên, nếu bạn hỏi Ronaldo bàn thắng nào là đẹp nhất trong sự nghiệp, thì anh sẽ không chọn bàn thắng đó, mà là bàn thắng ngay sau đây...

Cristiano Ronaldo: Barcelona vs Real Madrid, La Liga 2011-12, 21/4/2012

Đó là bàn thắng mang về chức vô địch La Liga. Thời điểm là 8 giờ tối. Địa điểm là Nou Camp. Lần đầu tiên kể từ năm 2008-09, Real Madrid bước vào giai đoạn quyết định của mùa giải với vị trí cao hơn Barcelona trên bảng xếp hạng. Họ đang có nhiều hơn đội bóng của Guardiola 4 điểm, 85 so với 81, đủ để đặt mục tiêu giành chức vô địch ngay trên sân của đối thủ và kết thúc ba năm thống trị khó tin của họ. Tất cả sự chú ý được dồn vào Ronaldo và Messi. "Cuộc chiến ở La Liga không phải là chuyện của hai đội bóng, mà là của hai ngôi sao ấy," tờ nhật báo thể thao có xu hướng thân Barça, Sport, nhận định. Cũng không khó để hiểu vì sao: Chính Ronaldo và Messi là những người đã gánh cả đội bóng của họ lên vai bằng những màn trình diễn hết sức ấn tượng trong cả mùa giải vừa qua. Cả hai đều ghi được 41 bàn sau 32 trận ở Liga, cân bằng kỷ lục mà Ronaldo lập ở mùa giải 2010-11. "Chưa ai có cơ hội được chứng kiến điều tương tự. Chưa bao giờ trong lịch sử, La Liga được chứng kiến cùng lúc hai ngôi sao xuất chúng như vậy," vẫn là nhận định của Sport. Trừ chức vô địch Cúp Nhà Vua năm 2011, Ronaldo đã thua trong gần như mọi cuộc tranh đoạt danh hiệu với Messi - dù là ở Man United hay Real Madrid. Nhưng lần này thì khác. Và chính Ronaldo là người làm nên sự khác biệt. Anh ghi bàn thắng quyết định trong chiến thắng 2-1 của Real, đưa đội bóng của Mourinho vượt lên dẫn trước 7 điểm so với đối thủ. Khoảng cách đó đủ để Real có thể yên tâm là chức vô địch sẽ không thoát khỏi tay họ. Bàn thắng được ghi ở phút 73, không lâu sau khi Alexis Sánchez ghi bàn gỡ hòa và mở ra hi vọng về một màn ngược dòng cho Barça. Mesut Özil nhận bóng từ Di María ở cánh phải, gần vạch giữa sân, và nhanh chóng tung ra một cú chọc khe cho Ronaldo thoát xuống. Cầu thủ người Bồ Đào Nha dùng tốc độ vượt qua Mascherano và đối mặt với Víctor Valdés. Sau đẩy bóng thêm một nhịp về bên phải để lấy góc, trước khi đánh bại thủ môn của Barça với một pha dứt điểm gọn ghẽ vào góc gần. Ronaldo ăn mừng bằng cách chạy về phía các cổ động viên của Barça và ra dấu cho họ hãy bình tĩnh lại, học theo cách ăn mừng của Raúl trước đây. "Bình tình, bình tĩnh, vẫn còn tôi ở đấy," anh hét lên một cách phấn khích, hiểu rằng giá trị của bàn thắng mà mình vừa ghi lớn đến thế nào. Trong buổi họp báo sau trận,

anh nói: "Đó là một bàn thắng quan trọng, nhưng chiến thắng cho toàn đội vẫn quan trọng hơn." Một lần nữa, Ronaldo lại ghi bàn ở Nou Camp. Đáng nói hơn, bàn thắng lần này đã giúp chấm dứt ba năm trắng tay của Real Madrid. Theo cách mà báo chí Madrid nhận định, thì anh cuối cùng cũng đã hạ bệ được Messi.

Leo Messi: Barcelona vs Bayern Munich, bán kết Champions League, 6/5/2015

"Những bàn thắng siêu phàm như thế nhắc nhở chúng ta, một lần nữa, rằng anh ấy chính là người giỏi nhất. Có anh ấy trên sân, chúng tôi có thể tin tưởng vào một thắng lợi." Đó là những gì Andrés Iniesta đã nói, và tất nhiên là anh đang nói về Messi. Ngôi sao người Argentina vừa quyết định số phận trận bán kết với Bayern Munich, đội bóng đang được dẫn dắt bởi Pep Guardiola, người đã cùng Messi trải qua những năm tháng đẹp nhất trong sự nghiệp của anh. Nhưng không chỉ đóng vai ngôi sao, Messi còn ghi một trong những bàn thắng ấn tượng nhất trong sự nghiệp. Bàn thắng đó được các độc giả của báo điện tử Marca bầu chọn là bàn thắng đẹp nhất trong mùa giải 2014-15.

Khoảnh khắc thiên tài đến trong hiệp hai. Tới phút 77, khi tỉ số vẫn là 0-0, Dani Alves cướp được bóng bên cánh phải. Anh chuyền cho Messi, người đã có một pha dứt điểm chính xác từ ngoài vòng cấm. 1-0 cho Barça. Nhưng đó vẫn chưa phải là bàn thắng mà chúng ta đang nói tới. 3 phút sau, Messi có bóng trong vòng cấm của Bayern và đối mặt với Jerome Boateng. Động tác giả của Messi ảo diệu tới mức khiến cho hậu vệ người Đức chôn chân rồi đổ gục xuống sân như thể bị ai bắn. Messi tiếp tục dẫn bóng xuống, và, với một pha chạm bóng siêu đẳng bằng chân phải, nhẹ nhàng bấm trái bóng qua đầu của thủ thành Manuel Neuer. Thực sự là một kiệt tác. Các đồng đội lao tới Messi ăn mừng trong phấn khích, trong khi sân Nou Camp thì như nổ tung. Trận đấu kết thúc với tỉ số 3-0; bàn thắng thứ 3 được ghi do công của Neymar sau một pha kiến tạo của Messi.

"Có Messi trên sân đương nhiên mọi chuyện dễ dàng hơn nhiều. Chẳng có chuyện gì là anh ấy không thể làm được. Chúng tôi không ngạc nhiên lắm vì đã được nhắc nhở hằng ngày rằng anh ấy ở một trình độ khác với phần còn lại," huấn luyện viên Luis Enrique của Barça, người đã trải qua một mối quan hệ đầy thăng trầm với Messi trong cả giai đoạn trước của mùa giải, nhận xét. Ngay cả các cổ động viên Real, ít nhất là một vài trong số họ, cũng phải thừa nhận bàn thắng của Messi là quá siêu đẳng. "Hôm nay tôi phải ngả mũ trước anh ta!", tay đua từng hai lần vô địch giải

đua xe đường trường thế giới Darka Rally đồng thời là một fan cuồng của Real, Carlos Sainz, viết trên Twitter.

Với cá nhân Messi, đấy là một khoảnh khắc đáng nhớ trên hành trình tới chức vô địch Champions League thứ tư trong sự nghiệp.

Cristiano Ronaldo: Bồ Đào Nha vs Wales, bán kết EURO 2016, 6/7/2016

76,2cm... Cú bật nhảy khó tin của CR7 đã nâng anh lên cao hơn cả khung thành của Wayne Hennessey. Các định luật về trọng lực bị thách thức. Ronaldo, theo đúng nghĩa đen, đang bay. "Cảm giác giống như khi chúng ta xem một ngôi sao bóng rổ thực hiện một cú úp rổ," tờ Daily Mail so sánh. Toàn bộ pha bóng chỉ diễn ra trong vòng có vài giây: Bồ Đào Nha được hưởng một quả phạt góc, Raphaël Guerreiro tạt, và Cristiano mở tỉ số trong sự há hốc của cả sân vận động. Đó là phút 50 của trận bán kết EURO 2016 diễn ra ở Pháp giữa Bồ Đào Nha và Xứ Wales. Cú đánh đầu đưa bóng găm vào lưới ở tốc độ hơn 72km/h, và nhanh chóng có mặt trong top 10 bàn thắng đẹp nhất của giải đấu. Chỉ 3 phút sau đó, Ronaldo kiến tạo cho Nani nâng tỉ số lên 2-0. Số phận đã an bài: Bồ Đào Nha sẽ có mặt trong trận chung kết rất được chờ đợi với chủ nhà Pháp. Nhưng ngoài bàn thắng, Ronaldo còn để lại một ấn tượng rất đẹp khác, khi tới an ủi người đồng đội ở Real Madrid, Gareth Bale. Sau này anh kể lại: "Tôi chúc mừng anh ấy vì những điều khó tin mà Wales đã làm được. Họ chính là một phát hiện của giải đấu. Phần còn lại trong cuộc nói chuyện giữa chúng tôi, tôi xin giữ cho riêng mình."

Lionel Messi: Barcelona vs Roma, vòng bảng Champions League, 24/11/2015

Trận đấu ở Nou Camp chứng kiến Leo tái xuất sân cỏ sau sáu tuần dưỡng thương... và anh đã tái xuất theo cách rực rỡ nhất. Anh ghi 2 trong tổng số 6 bàn thắng của đội nhà (tỉ số chung cuộc là 6-1). Riêng bàn đầu tiên đã khiến các khán đài bật hết cả dậy. Thực tế thì UEFA đã đưa bàn thắng này vào danh sách bầu chọn 10 bàn thắng đẹp nhất của Champions League trong mùa giải đó, còn giới truyền thông thì gọi nó là một "kiệt tác của lối chơi đồng đội". Tất cả các cầu thủ Barça đều chạm bóng trong tình huống dẫn tới bàn thắng. Tổng cộng đã có 27 cú chạm trong vòng 75 giây. Lionel chính là người kết thúc chuỗi chuyền bóng hoàn hảo đó với một pha bấm bóng sắc lẹm qua người của thủ thành Roma, Wojciech Szczesny. "Ave Messi, và xin chào những người khốn khổ," nhật báo thể thao Marca bình luận về màn trình diễn ảo diệu đã đưa FC

Barcelona có mặt ở vòng 16 đội trong số báo ra ngày hôm sau.

Chương 7

5-4

Ai cũng biết nó là giấc mơ từ thuở niên thiếu của CR7. Và vào năm 2008, thì giấc mơ ấy trở thành hiện thực. Anh giành danh hiệu Ballon d'Or đầu tiên. Giành 446 điểm trong tổng số 480 điểm tối đa, anh là cầu thủ duy nhất trong số 30 ứng viên có mặt trong toàn bộ 96 phiếu bầu của những người tham gia bầu chọn. Anh đánh bại Messi một cách thuyết phục; ngôi sao của Barça chỉ có được 281 điểm. Cầu thủ người Argentina đã trải qua một mùa giải tuyệt vời, nhưng Barça của anh không giành được danh hiệu nào. Truyền thông thế giới tung hô Cristiano như là cầu thủ xuất sắc nhất trong thế hệ của anh. Từ Bắc Kinh tới Los Angeles, từ Johannesburg tới Reykjavík, những phóng viên được tờ France Football - tạp chí thể thao Pháp đã đăng cai giải thưởng Ballon d'Or từ năm 1956 - mời tham gia bầu chọn đều không tiếc lời ngợi ca tài năng của ngôi sao người Bồ Đào Nha.

Bất chấp việc không tỏa sáng ở EURO 2008, bất chấp những nhùng nhằng xung quanh tương lai (Ronaldo lúc đó đang được Real liên hệ), bất chấp những tin đồn liên quan đến cuộc sống cá nhân, hay bất chấp những chỉ trích nhằm vào thái độ trịch thượng và khiêu khích của anh trên sân, Ronaldo vẫn là người chiến thắng. Điều quan trọng cuối cùng là khả năng thể hiện những màn trình diễn nghẹt thở, là tài năng to lớn, là những bàn thắng đã giúp anh giành ngôi Vua phá lưới ở Premier League, cũng như những danh hiệu Premier League và Champions League mà anh giành được với United.

Ở tuổi 23, Cristiano trở thành người chiến thắng trẻ thứ năm trong lịch sử Ballon d'Or. Anh cũng là cầu thủ United thứ tư, và là cầu thủ Premier League đầu tiên sau Michael Owen (2001) giành được giải thưởng danh giá này. Ngôi sao người Bồ Đào Nha biết rằng 2008 là năm của anh, bất chấp màn trình diễn dưới trung

bình trong màu áo đội tuyển ở EURO 2008 (ở giải đó, rõ ràng là anh đã phải chơi với cái mắt cá bị đau). Vài ngày trước lễ trao giải, anh tự bào chữa cho mình trên tờ báo Italia La Gazzetta dello Sport: "Tôi nghĩ là tôi đã thể hiện mình nhiều hơn tất thảy để xứng đáng với danh hiệu ấy."

Vào ngày 7/12, Cristiano trong tâm trạng phấn khích hướng về Paris cùng toàn bộ các thành viên trong gia đình để đón nhận giải thưởng. Anh diện một bộ complet màu đen, cà vạt cũng đen, áo sơ mi sáng màu, tóc vuốt keo. "Như mọi người đều biết, giành Ballon d'Or là giấc mơ mà tôi theo đuổi từ khi còn là một cậu bé. Đó là lý do đêm nay thực sự là một đêm tuyệt vời, quá nhiều cảm xúc với tôi. Tôi muốn dành tặng danh hiệu này cho gia đình mình, những người cũng có mặt ở đây đêm nay," vừa nói, Ronaldo vừa quay về phía những người thân yêu và dành cho họ những cử chỉ yêu thương. "Tôi muốn dành tặng nó cho mẹ tôi, bố tôi, các chị gái Elma và Katia, em trai Hugo, những người bạn thân Rodrigo và Zé, người đại diện Jorge Mendes... thật khó khăn, bởi có quá nhiều người cần phải nhắc tới... nhưng tôi thực sự rất hạnh phúc," Ronaldo kết thúc bài phát biểu. Có quá nhiều người Ronaldo cần phải cảm ơn. Và cũng có không ít người muốn nói gì đó với anh. Phần cuối của gala thực sự khiến Ronaldo bất ngờ. Đầu tiên, ban tổ chức phát một video trong đó Karim Benzema, Samuel Eto'o, Kaká và Luís Figo, cùng nhiều cầu thủ khác, nói những lời tôn vinh Ronaldo. Và tiếp theo là phát biểu của Sir Alex Ferguson: "Cristiano hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu này. Chúng tôi ở câu lạc bộ cũng rất phấn khích với thành công mới này, Manchester United đã chờ đợi khoảnh khắc này suốt 40 năm," ông nói, không quên bổ sung rằng Ronaldo là một tài năng đặc biệt, và rằng anh đã trưởng thành nhanh tới mức những gì anh làm được hôm nay hoàn toàn nằm ngoài sự tưởng tượng của ông ở thời điểm năm năm về trước. "Anh ấy chỉ mới 23 tuổi, và vẫn còn cả sự nghiệp ở phía trước."

Cả Ferguson lẫn cậu học trò thiên tài của ông đều có vẻ không để ý gì tới Messi. Một sai lầm lớn. Bởi bốn năm sau đó là bốn năm Messi ngự trị, trong sự bất lực của CR7. Cầu thủ người Argentina trở thành người đầu tiên trong lịch sử giành được bốn danh hiệu Ballon d'Or, đặc biệt hơn, đó còn là bốn danh hiệu Ballon d'Or liên tiếp. Danh hiệu đầu tiên, năm 2009, giành được sau một chiến thắng gần như là tuyệt đối trong cuộc bầu chọn. Messi nhận được 473 trong 480 điểm tối đa, nhiều hơn gấp đôi điểm số của Ronaldo, người về thứ hai với 233 điểm. 90 trong tổng số 96 người tham gia bầu chọn điền tên Messi ở vị trí cao nhất, và với việc Messi giành tới 98,54% số điểm có thể, chưa có ai trong lịch sử 54

năm tồn tại của giải thưởng danh giá này giành chiến thắng một cách thuyết phục hay gần như tuyệt đối theo cách của cầu thủ người Argentina. Tất cả đều bị chinh phục bởi những kỷ lục, những màn trình diễn, tài năng, đẳng cấp và sự nghiệp của Messi.

"Tôi không muốn nói dối. Tôi có cảm giác là điều này có thể xảy ra trong năm nay, nhưng kết quả bầu chọn thực sự khiến tôi rất ngạc nhiên," anh bày tỏ trong phòng họp báo của Barcelona sau khi hay tin. Anh là cầu thủ người Argentina đầu tiên giành Ballon d'Or, và là cầu thủ đầu tiên trưởng thành từ lò La Masia làm được điều này. "Giải thưởng này là một vinh dự lớn, rất tuyệt vời, rất đặc biệt. Nhưng tôi không bị ám ảnh phải giành được nó bằng mọi giá. Tôi biết là chuyện gì phải xảy ra thì sẽ xảy ra, nhưng dù thế nào thì tôi cũng sẽ tiếp tục nỗ lực như từ trước tới nay vẫn vậy," anh nói tiếp. Messi chính thức nhận giải trong gala được tổ chức vào ngày 6/12 ở Paris. Trên bục vinh quang, anh chia sẻ rằng "tôi muốn có được danh hiệu này một lần nữa. Đó sẽ là một trải nghiệm tuyệt vời."

Mơ ước của anh thành sự thật ngay trong năm tiếp theo, dù theo cách khiến nhiều người thấy bất ngờ. Trước gala trao giải Ballon d'Or 2010, được tổ chức ở Zurich vào ngày 10/1/2011, Leo Messi không được xem là ứng viên sáng giá nhất. Trong danh sách rút gọn, ngoài anh còn có các đồng đội ở Barcelona Andrés Iniesta và Xavi Hernández, những người đã đăng quang chức vô địch thế giới cùng với đội tuyển Tây Ban Nha. Pep Guardiola là người được trao vinh dự xé phong bì. Nhưng không biết do vô tình hay cố ý, ông để phần ghi tên người chiến thắng hướng về phía khán giả. Những tiếng ồ, à đầy ngạc nhiên phía dưới khiến vị huấn luyện viên người Tây Ban Nha bối rối. Ông lập tức xoay tấm thẻ lại, và, sau một thoáng bối rối khác, xướng tên người chiến thắng: "Lionel Messi". Nhiều ngày sau, khi được các phóng viên hỏi về những tin đồn nói rằng Andrés Iniesta sẽ là người chiến thắng trong cuộc bầu chọn hôm đó, Guardiola trả lời ngắn gọn: "Tôi nghĩ Leo là người xuất sắc nhất."

Trở lại với đêm gala. Ngạc nhiên và bối rối không kém, Messi mất một lúc để đứng dậy. Anh cài nút áo trên bộ vest Dolce & Gabbana, chỉnh lại cà vạt, lè lưỡi theo kiểu Michael Jordan vẫn làm sau một cú ném rổ xuất sắc, và tiến về phía sân khấu. "Chào buổi tối và cảm ơn tất cả vì những tràng vỗ tay vừa rồi," Messi vừa nói vừa bám chặt lấy bục phát biểu. "Thực tế là... Tôi không nghĩ là mình sẽ chiến thắng đêm nay. Được có mặt ở đây với các đồng đội của tôi đã là điều tuyệt vời rồi, và càng tuyệt vời hơn nữa khi là người nhận giải. Hôm nay là một ngày đặc biệt với tôi, tôi muốn chia sẻ nó với các đồng đội và cảm ơn họ, bởi vì không có họ, tôi sẽ không

có cơ hội xuất hiện ở đây. Tôi cũng muốn chia sẻ nó với những người mà tôi yêu thương, những người luôn ủng hộ và ở bên tôi bất chấp điều gì xảy ra. Và tôi muốn chia sẻ nó với toàn bộ các thành viên của Barcelona và đội tuyển Argentina."

Năm nay là năm đầu tiên giải thưởng Ballon d'Or mà France Football khai sinh từ năm 1956 được kết hợp với giải Cầu thủ xuất sắc nhất năm do FIFA bắt đầu trao tặng từ năm 1991. Điều đó nghĩa là những người tham gia bỏ phiếu ngoài các phóng viên trên toàn thế giới còn có các huấn luyện viên và đội trưởng của 208 đội tuyển quốc gia. Messi được 853 điểm (chiếm 22,65% số phiếu bầu), Andrés Iniesta được 677 (17,36%) còn Xavi Hernández được 637 (16,48%). Ở tuổi 23, anh là cầu thủ trẻ nhất sở hữu hai danh hiệu Ballon d'Or. Tuy nhiên, kết quả bầu chọn đã làm dấy lên một làn sóng chỉ trích. "Tôi muốn tập trung vào những tiêu chí được đặt ra để giành Ballon d'Or... Trong những cuộc bầu chọn kiểu này, World Cup luôn có một vai trò hết sức quan trọng - trừ khi đội chiến thắng là Tây Ban Nha," đội trưởng của Real Madrid và đội tuyển Tây Ban Nha Íker Casillas tỏ ra gay gắt. "Điều tối thiểu mà tôi có thể nói là chúng tôi đã không may mắn. Nhưng người Tây Ban Nha có lý do để cảm thấy hoài nghi. Tôi từng rất mong là Andrés hoặc Xavi sẽ đoạt giải, nhưng thôi, chúng tôi sẽ lại tiếp tục chiến đấu để họ có thể chiến thắng trong một cuộc bầu chọn khác." Hầu như tất cả các kênh truyền thông ở Tây Ban Nha (trừ xứ Catalonia) đều lên tiếng bày tỏ sự giận dữ. Và ngay cả truyền thông Pháp hay Italia cũng vậy. "Messi ư? Không thể nào!!!!" là tâm trạng chung của cánh phóng viên Italia được tờ Gazzetta dello Sport đúc kết bằng một tiêu đề trên trang chủ.

Với các tờ báo lá cải, vốn mặc định Andrés Iniesta là người chiến thắng, việc Messi lần thứ hai liên tiếp giành giải là "không thể tin nổi" và "không công bằng", bởi vì "nó không phản ánh được dù chỉ là một chút xíu" ai mới thực sự là người xuất sắc nhất trong năm 2010. 58 bàn thắng mà Messi ghi được ở mùa trước trên hành trình đăng quang chức vô địch La Liga thứ hai liên tiếp cùng Barça, cũng như danh hiệu Siêu Cúp Tây Ban Nha sau chiến thắng trước Sevilla, dường như không có mấy ý nghĩa. Tương tự thế là khởi đầu tuyệt vời của anh ở mùa giải này (28 bàn thắng sau 26 trận). Đáng kể chỉ có World Cup và Champions League thôi.

Nhưng khi Messi lại một lần nữa đăng quang trong năm tiếp theo, sau gala trao giải được tổ chức vào ngày 9/1/2012, không còn ai có thể phàn nàn về bất kỳ điều gì. Messi đã trải qua mười hai tháng quá tuyệt vời. Chiến thắng thứ ba liên tiếp này đưa Messi sánh ngang với Michel Platini (1983, 1984, 1985), Johan Cruyff

(1971, 1972, 1973) và Marco van Basten (1988, 1989, 1992). Anh đã thực sự đặt chân vào ngôi đền của những huyền thoại. Nhưng chưa huyền thoại nào làm được như Messi: lập hat-trick Ballon d'Or ở độ tuổi 24. Trong cuộc bầu chọn năm nay, Ronaldo về thứ hai, và thứ ba là Xavi.

Khi tên của mình được xướng lên, Messi ôm lấy Xavi, người ngồi cạnh anh trong Tòa nhà Quốc hội Zurich, trước khi bước lên sân khấu. Anh vận một bộ vest nhung màu rượu vang với áo gile bên trong - vẫn của thương hiệu ưa thích Dolce & Gabbana. Trông anh điềm đạm hơn nhiều so với thời điểm cách đây một năm, khi anh để cho cảm giác phấn khích lấn át. Anh cũng không còn phải ở trong cảnh vừa phát biểu vừa nghĩ do không có sự chuẩn bị như năm ngoái. Anh không cần phải viết sẵn các ý chính ra giấy; những gì cần nói anh đã có sẵn trong đầu rồi. Và cũng không cần phải bám vào bục phát biểu cho đỡ run. Sau khi cảm ơn những người đã bỏ phiếu cho mình, cảm ơn các đồng đội ở Barça và đội tuyển Argentina, anh dành riêng cho người đồng đội mang áo số 6 ở Blaugrana một sự tri ân đặc biệt: "Đây là điều rất quan trọng. Tôi muốn chia sẻ danh hiệu Ballon d'Or này với bạn tôi, Xavi," anh nói, hướng về phía Xavi. "Đây là lần thứ tư chúng ta cùng nhau có mặt ở đây. Anh cũng rất xứng đáng với danh hiệu này. Được ở bên cạnh anh, cả ở đây lẫn trên sân bóng, là một điều tuyệt vời." Sau buổi lễ, Messi giải thích rõ hơn về hành động của mình: "Tôi chưa từng mơ là mình sẽ giành được Ballon d'Or, đừng nói tới chuyện là giành nó ba lần. Ý tôi là, đây là điều tuyệt vời, một vinh dự lớn, nhưng tôi biết tôi sẽ không bao giờ có thể giành được bất kỳ danh hiệu nào nếu không có những đồng đội tuyệt vời. Đó là lý do tôi muốn chia sẻ nó với Xavi. Hi vọng là chúng tôi có thể tiếp tục thành công trong nhiều năm tới, dù biết đó là một thách thức lớn. Điều quan trọng nhất là duy trì được trình độ của chúng tôi hiện tại."

Ronaldo không có mặt tại gala vì Real Madrid có một trận đấu với Malaga ở Cúp Nhà Vua vào ngày hôm sau. CR7 đã đẩy Xavi xuống vị trí thứ ba với 21,6% phiếu bầu, so với 9,23% của ngôi sao người Tây Ban Nha. Nhưng anh không thể sánh được với Messi, người nhận được 47,88% phiếu bầu. Dù sao thì Ronaldo cũng đã trở lại top 3 sau một năm vắng mặt. Anh đã có một mùa giải không tệ khi ghi 40 bàn ở La Liga, qua đó giành Chiếc Giày Vàng Châu Âu, đồng thời giúp Real đánh bại Barça trong trận chung kết Cúp Nhà Vua. Nhưng tất nhiên thế là chưa đủ để hạ bệ Messi.

Cầu thủ người Argentina còn cả tương lai dài rộng phía trước, như nhận xét của Michel Platini: "Messi là một cầu thủ sát thủ. Anh ấy

rất mạnh mẽ, và còn có thể đạt được nhiều thứ nữa. Anh ấy còn rất trẻ. Thế nên chúng ta cần phải để anh ấy đi hết con đường sự nghiệp của mình trước khi có thể kết luận anh ấy có thể làm được những gì. Tôi không biết anh ấy có vượt qua được tôi hay không. Nhưng anh ấy còn có thể chơi bóng trong nhiều năm và sẽ tiếp tục giành được nhiều chiến tích nữa." Leo nói gì về tương lai? "Tôi sẽ rất vui vẻ từ bỏ Ballon d'Or trong hai năm tiếp theo nếu Argentina có thể trở thành đội bóng xuất sắc nhất trên thế giới. Chúng tôi muốn vô địch World Cup 2014, chúng tôi muốn trở thành những nhà vô địch thế giới. Đó chắc chắn sẽ là điều tuyệt vời nhất."

Nhưng Messi không giữ lời. Năm tiếp theo, anh lại có mặt ở gala để đi vào lịch sử với tư cách là cầu thủ duy nhất từng bốn lần đoạt Quả Bóng Vàng, dù, như anh thừa nhận, anh đã không có được một mùa giải như ý. Trong năm 2012, anh chỉ giành được một danh hiệu duy nhất với Barça là chức vô địch Cúp Nhà Vua. Nhưng đây là năm anh lập được nhiều kỷ lục. Vào ngày 29/10, anh nhận phần thưởng Chiếc Giày Vàng thứ hai trong sự nghiệp sau khi đứng đầu bảng xếp hạng những chân sút xuất sắc nhất ở các giải vô địch quốc gia châu Âu trong mùa giải 2011-12 với 100 điểm. Ronaldo về nhì với 92 điểm. Người về thứ ba là Robin van Persie của Arsenal chỉ được 60 điểm. Tới tháng 12, anh lại vượt qua Gerd Müller để trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất trong một năm dương lịch. Trước Messi, chưa có ai vượt qua được thành tích ghi 85 bàn trong một năm mà huyền thoại người Đức làm được cách đây bốn thập kỷ. Ở tuổi 25, Messi đã làm chủ không biết bao nhiêu kỷ lục. Và khi anh nhận danh hiệu Ballon d'Or thứ tư trong gala được tổ chức ở Zurich vào ngày 7/1/2013, anh hoàn toàn ý thức được việc mình đang ở trong một thời khắc kỳ diệu. Đó là thời khắc anh vượt qua Cruyff, Van Basten và Platini. Anh chiến thắng sau khi nhận được 41,6% phiếu bầu, so với 23,68% của Ronaldo. Thành tích ghi bàn của anh gây được nhiều ấn tượng hơn so với chức vô địch Liga và Siêu Cúp Tây Ban Nha mà Ronaldo có được cùng Real, hay chức vô địch EURO 2012 mà Iniesta giành được với đội tuyển Tây Ban Nha.

Như những năm trước, Messi xuất hiện nổi bật trong tuxedo Dolce & Gabbana đen chấm bi trắng với nơ con bướm cùng tông. Một lần nữa, trang phục của Messi lại trở thành chủ đề cho những bàn tán sau gala. (Báo chí Tây Ban Nha sau đó đã đăng hình Messi bên cạnh một bức hình chụp Diego Armando Maradona thời ông còn ở Sevilla vào đầu những năm 1990, cũng trong trang phục chấm bi tương tự). "Chào buổi tối. Thú thực... tôi vẫn chưa tin là mình có thể mang danh hiệu này về nhà thêm một lần nữa. Giành được nó bốn lần liên tiếp là điều mà tôi chưa bao giờ dám mơ tới,"

anh nói. Sau khi rời khỏi sân khấu, Messi tiết lộ anh bầu cho Iniesta, Xavi và Kun Agüero. "Tất nhiên là tôi cũng có thể bầu cho CR7, anh ấy là một cầu thủ tuyệt vời. Nhưng tôi ưu tiên bầu cho các đồng đội của mình trước." Dù thế nào thì Ronaldo vẫn khẳng định rằng "chúng tôi không tranh đua về mặt cá nhân. Tất cả chỉ là về bóng đá."

Và dù thế nào thì cầu thủ người Bồ Đào Nha cũng phải trải qua thêm một năm thất vọng nữa, dù anh khăng khăng đấy không phải là chuyện sống còn. "Sau Ballon d'Or thì cuộc sống vẫn tiếp diễn," anh nói. Nhưng khi Ronaldo đánh bại Messi trong cuộc đua tới Ballon d'Or 2013, ai cũng thấy là giải thưởng này có ý nghĩa với Ronaldo nhiều hơn so với những gì anh nói. Thực tế là anh đã phải dừng lại giữa chừng bài phát biểu nhận giải của mình vì quá xúc động. Anh dành tặng danh hiệu Ballon d'Or thứ hai của mình cho gia đình, cũng như cho Nelson Mandela và huyền thoại bóng đá Bồ Đào Nha Eusébio, những người vừa mới qua đời. "Đây là một vinh dự quá lớn lao. Tất cả những người biết tôi đều biết rằng để giành được giải thưởng này, tôi đã phải vượt qua nhiều khó khăn đến thế nào," anh nói. Sau năm năm đằng đẵng, cuối cùng thì anh cũng một lần nữa được tôn vinh là cầu thủ hay nhất thế giới bằng danh hiệu Ballon d'Or. Khi giành được giải thưởng này lần đầu tiên, Ronaldo mới chỉ 24 tuổi, và dường như không có đối thủ. Nhưng sự trỗi dậy không gì ngăn cản nổi của Messi đã buộc Ronaldo phải nhìn nhận lại những hạn chế của mình. Cuối cùng thì những ngày tháng chờ đợi dài và khó khăn của Ronaldo cũng đã kết thúc.

Những năm tháng nỗ lực, các bàn thắng và những kỷ lục đã giúp Ronaldo đòi lại được giải thưởng lớn từ đối thủ truyền kiếp sau một trong những cuộc đua cân sức cân tài nhất trong lịch sử giải thưởng. Anh giành được 1.365 điểm (27,9% phiếu bầu) trong khi Messi được 1.205 (24,7% phiếu bầu). Anh tới được đây là nhờ lòng kiên trì, niềm tin, quyết tâm sắt đá và trên hết là khả năng ghi bàn hiếm có. "Cristiano đã có một năm tuyệt vời và xứng đáng với giải thưởng này," Messi phát biểu sau lễ trao giải.

Đáng nói hơn là Ronaldo đã chiến thắng dù Sepp Blatter đặt cược cho Messi. Trong một cuộc phỏng vấn với Hiệp hội tranh luận Oxford Union vài tháng trước, người lúc đó còn nắm giữ cương vị chủ tịch FIFA đã đưa ra những so sánh về hai cầu thủ. "Leo là một chàng trai tốt. Bất kỳ ông bố bà mẹ nào cũng muốn có một người con như thế. Anh ấy rất giỏi, rất nhanh. Anh ấy chơi bóng mà như đang khiêu vũ vậy. Người kia (Ronaldo) thì giống như một chỉ huy ở trên sân." Nói tới đây, Blatter bật dậy làm động tác chào kiểu

quân đội, khiến cả khán phòng cười ồ lên. “Một người dành nhiều thời gian bên máy sấy tóc hơn người kia, nhưng tôi không thể nói ai là người xuất sắc hơn. Thứ Ba tới sẽ có danh sách rút gọn cho Ballon d’Or, và sau đó thì chúng ta sẽ biết,” ông nói tiếp. “Tôi thích cả hai người. Nhưng thích Messi hơn.”

Bình luận không phù hợp đó của người đứng đầu tổ chức trao giải rốt cuộc đã không ngăn được CR7 trở thành cầu thủ người Bồ Đào Nha đầu tiên giành hai Ballon d’Or. Trong quá khứ, cũng chỉ có hai người Bồ Đào Nha khác giành được danh hiệu cao quý này, là Eusébio vào năm 1965 và Luís Figo vào năm 2000. Năm tiếp theo cũng tương tự. Blatter lại không đặt cược vào Ronaldo mà vào Manuel Neuer, người đã cùng đội tuyển Đức vô địch World Cup 2014. Tuy nhiên, phần còn lại của thế giới dường như không đồng tình với ông. Ronaldo giành chiến thắng thuyết phục với 37,66% phiếu bầu, nhiều hơn gấp đôi tổng số phiếu bầu của hai đối thủ trực tiếp. Messi chỉ giành được 15,75% phiếu bầu, trong khi người thứ ba Neuer chỉ có 15,72%.

Không giống như cách đây một năm, Ronaldo không rơi giọt nước mắt nào trong lúc phát biểu nhận giải, dù anh trông thực sự xúc động. “Tôi không muốn nói đãi bôi. Tôi muốn giành được nhiều Ballon d’Or như Messi. Anh ấy không cản trở những giấc mơ của tôi. Ngược lại, anh ấy đã tạo cảm hứng cho tôi.” Đấy có thể xem là lần đầu tiên Ronaldo thừa nhận Messi chính là điểm tham chiếu, là tấm gương để anh nhìn vào và nỗ lực nhiều hơn, bất chấp đã đạt được không biết bao nhiêu thành tựu. Ngay cả Cristiano Junior cũng thần tượng đối thủ lớn nhất của bố mình. “Thằng bé say sưa xem các trận đấu của cậu, và không ngừng nói về cậu,” CR7 nói với Messi khi hai người gặp nhau trước lúc buổi lễ bắt đầu, một cuộc gặp gỡ khiến cho cậu con trai 4 tuổi rưỡi của anh sung sướng đến sững sờ. Ronaldo như thế đã cân bằng thành tích của Cruyff, Van Basten và Platini, nhưng anh chưa muốn dừng lại ở đó. Anh muốn làm được như Messi.

Tuy nhiên, mười hai tháng sau, khi hai người gặp lại, khoảng cách giữa họ không những không thu hẹp mà còn bị nới giãn ra. Ngày 11/1/2016, Messi tới Zurich với tư cách là ứng viên sáng giá nhất cho danh hiệu Ballon d’Or, danh hiệu Ballon d’Or thứ năm của anh sau hai năm tay trắng. Ngay cả ngôi sao người Bồ Đào Nha cũng ý thức được rằng lần này, ai chiến thắng đã quá rõ... và người đó không phải là anh. “Tôi không ngạc nhiên khi được có mặt ở đây. Nhưng Messi rõ ràng có lợi thế bởi vì đội bóng của anh ấy đã giành được tất cả các danh hiệu,” Ronaldo thừa nhận trong buổi họp báo trước lễ trao giải. Từ sau cuộc nói chuyện ở lễ trao giải một năm

trước, hai người bắt đầu hiểu nhau hơn. Họ tỏ ra thoải mái, thân thiện - không có chút căng thẳng nào. Khi tên của người chiến thắng được xướng lên, Ronaldo, người ngồi ngay cạnh Messi ở hàng đầu, không tỏ ra ngạc nhiên, và cũng không có phản ứng nào cho thấy sự khó chịu.

Messi giành Ballon d'Or 2015 với 41% phiếu bầu, trong khi Ronaldo về nhì với 27% và Neymar đứng thứ ba với 7%. Cầu thủ người Argentina nhận giải từ Kaká, người chiến thắng năm 2007. Lần này, trang phục anh mang nhã nhặn hơn nhiều so với những lần trước. Anh đã chuyển từ phong cách bắt mắt của Dolce & Gabbana sang phong cách cổ điển của Armani. Lựa chọn này mang lại cho anh một vẻ ngoài chín chắn hơn, điều mà anh cũng đã thể hiện trên sân cỏ. "Sự căng thẳng và phấn khích khiến cho việc phải nói trước nhiều người thế này trở nên quá khó khăn với tôi," Messi mở đầu cho bài phát biểu nhận giải. "Đây là một thời khắc rất đặc biệt với tôi. Sau hai năm chứng kiến Cristiano chiến thắng, cuối cùng thì tôi lại được chạm tay vào giải thưởng cao quý này. Không thể tin nổi đây đã là lần thứ năm. Đó là điều mà tôi chưa bao giờ dám mơ tới." Và sau đó là thời gian cho những lời cảm ơn: "Tôi muốn cảm ơn tất cả những ai đã bầu chọn cho tôi, cảm ơn các đồng đội của tôi, bởi vì như tôi vẫn luôn nói, tất cả những điều này sẽ không bao giờ có thể xảy ra nếu không có họ. Và tôi cũng muốn cảm ơn bóng đá nói chung vì đã tạo điều kiện cho tôi được trải nghiệm, cả những điều tốt lẫn điều chưa tốt, để từ đó trưởng thành hơn."

2009, 2010, 2011, 2012 và 2015... chưa từng có ai làm được điều tương tự như những gì Messi đã làm được. Và có lẽ cũng chưa từng có ai tưởng tượng được rằng sẽ có ngày có người làm được như thế. Nhưng với Messi thì dường như chẳng có gì gọi là giới hạn cả.

Cùng lúc đó, Cristiano cũng đang thách thức những giới hạn. Năm 2016 chứng kiến anh thu hẹp khoảng cách với Messi một lần nữa. Năm nay, anh giành không chỉ một mà là hai danh hiệu cá nhân. Vào tháng 12, anh nhận giải thưởng Ballon d'Or thứ tư từ France Football trong một buổi chụp hình cá nhân ở Bernabéu. Không lâu sau, vào ngày 9/1/20017 ở Zurich, anh một lần nữa được FIFA tôn vinh là Cầu thủ xuất sắc nhất năm, lần này với giải thưởng mới mang tên "The Best". "Đã có quá nhiều những điều tiêu cực, quá nhiều những chiến dịch chống lại tôi, cả trong lẫn ngoài thế giới bóng đá. Họ cố gắng tấn công tôi từ mọi hướng. Nhưng cuối cùng thì 'The Best' vẫn được trao cho người xuất sắc nhất, và người đó chính là tôi," Ronaldo kiêu hãnh tuyên bố sau khi nhận giải từ tay

Gianni Infantino. Anh nhận được 34,5% phiếu bầu, trong khi Messi nhận được 26,4%. Người đứng thứ ba năm nay là Antoine Griezmann với 7,5%. “Khó có thể làm tốt hơn mùa giải này. Đây có lẽ là đỉnh cao trong sự nghiệp của tôi, và tôi rất hạnh phúc vì điều đó.” Không giống như những năm trước, năm nay Messi không có mặt tại lễ trao giải.

Ngoài Ballon d’Or, Ronaldo và Messi còn cạnh tranh quyết liệt cho một giải thưởng khác: giải Chiếc Giày Vàng Châu Âu. Đây là giải thưởng bắt đầu được trao từ năm 1968 cho cầu thủ ghi bàn xuất sắc nhất ở giải vô địch của các quốc gia châu Âu. Cho tới lúc này tỉ số đang là 4-4. Ronaldo chiến thắng vào năm 2008 trong màu áo Manchester United (31 bàn), và sau đó là với Real Madrid vào các năm 2011 (40), 2014 (31) và 2015 (48). Người duy nhất làm được như Ronaldo chính là Messi. Siêu sao người Argentina chiến thắng vào các năm 2010 (34 bàn), 2012 (50), 2013 (46) và 2017 (37), tất cả đều trong màu áo Barcelona (khác với Ronaldo, người chiến thắng trong màu áo của hai câu lạc bộ khác nhau). Nhưng giữa hai người vẫn còn một cuộc ganh đua nữa, và đó là cuộc ganh đua vẫn chưa có hồi kết[1]...

[1] Tính tới thời điểm này thì tỉ số Ballon d'Or giữa Ronaldo và Messi đã là 5-5. Ronaldo giành chiến thắng ở cuộc bầu chọn năm 2017 với 946 điểm, hơn Messi gần 300 điểm. Anh chiến thắng xứng đáng sau khi cùng Real Madrid vô địch Champions League năm thứ ba liên tiếp. Bản thân Ronaldo giành ngôi Vua phá lưới lần thứ năm liên tiếp với thành tích ghi 12 bàn.

Chương 8
Phong cách

"Tôi chơi bóng với mục tiêu trở thành người xuất sắc nhất." Ai cũng biết Ronaldo là người thường nói câu này. Nhưng Leo Messi chắc cũng có cùng câu thần chú. Tham vọng chính là một trong số những điểm chung hiếm hoi giữa hai người. Họ mang những tính cách gần như trái ngược, và điều đó được thể hiện rõ trên sân. Cả hai đều kiểm soát trái bóng, chọn vị trí và tương tác với các đồng đội theo cách riêng của mình. Họ đại diện cho hai phong cách chơi bóng hoàn toàn khác biệt, nếu không muốn nói là trái ngược.

Theo Eduardo Gonçalves de Andrade, vẫn được biết đến với cái tên Tostão, Messi mang phong cách của một người theo chủ nghĩa tối giản. Huyền thoại bóng đá Brazil giải thích: "Cậu ấy không di chuyển quá nhiều, cũng không có quá nhiều động tác. Cậu ấy chỉ làm những gì thực sự cần thiết để tạo ra những điều thực sự đặc biệt." Nói cách khác, mối bận tâm duy nhất của Messi là vượt qua đối thủ và ghi bàn. Giống như Pelé thời đỉnh cao, anh không bao giờ thực hiện những pha đi bóng không mục đích. Anh đánh bại đối thủ với một mục tiêu duy nhất là tiến gần hơn tới khung thành. Có thể xem Messi như một người theo thuyết vị lợi; anh không có nhu cầu phô diễn khả năng kỹ thuật của mình. "Messi là mẫu cầu thủ gây đột biến cao. Anh ấy có thể làm thay đổi số phận cả trận đấu chỉ với một động tác," cựu bình luận viên của Fox TV, Fernando "Chiche" Niembro, nhận xét. "Với chỉ một cú lắc người hay một cú sút, Leo có thể khiến cả các cổ động viên lẫn giới phê bình phấn khích. Đó là điều mà nhiều cầu thủ giỏi mất cả 90 phút cũng không làm nổi."

Vậy còn Cristiano? "Cristiano Ronaldo theo định luật Euclid: khoảng cách ngắn nhất giữa hai điểm chính là một đường thẳng," tác giả nổi tiếng người Tây Ban Nha Manuel Vicent so sánh trên tờ

El País. “Không những thế, bạn còn phải đốt cháy đường thẳng đó với tốc độ lớn nhất có thể cho tới khi bạn tiến tới khung thành. Lionel Messi thì theo trường phái Einstein: khoảng cách ngắn nhất giữa hai điểm luôn là một đường cong, và để có thể đi từ điểm này tới điểm kia, cách duy nhất là di chuyển zíc zắc khó lường như một chú lợn đang nháo nhào chạy trốn lưỡi dao mổ. Ronaldo tạo ra cảm xúc - Messi, sự ngưỡng mộ.” Và đó là lý do tại sao họ được xem như những vị thần trong thế giới bóng đá hiện đại. Trong nỗ lực theo đuổi sự hoàn hảo, CR7 có vẻ như đã chọn đi theo một hệ tư tưởng cho những người theo chủ nghĩa kinh điển. Anh không ngừng mài giũa, tinh chỉnh phong cách của mình, loại bỏ những nhược điểm, giữ lại các ưu điểm, cho tới khi tìm ra được phương thức hoàn hảo để chiến thắng.

Cả hai đã chứng tỏ là phong cách chơi của mình có giá trị không kém gì nhau. Phong cách của Ronaldo phản ánh sự phát triển của một cầu thủ đã chuyển từ Sporting tới Manchester United và sau đó là Real Madrid - mỗi nơi lại có những trải nghiệm và những phong cách khác nhau. Trong khi đó, phong cách của Messi là sự kết hợp giữa nguồn gốc Argentina của anh với nền tảng văn hóa riêng biệt và sâu sắc của một người được đào tạo ở Barcelona.

Cả hai đều có thừa tài năng, nhưng lại mang những phẩm chất khác nhau. Với Leo là sự linh hoạt, còn với Ronaldo là sức mạnh. Cách chơi của Ronaldo, do đó, thiên về thể lực hơn nhiều. Anh thể hiện xu hướng đó ngay từ những ngày đầu của sự nghiệp, khi còn ở Sporting. “Anh ấy rất tài năng, có thể chơi tốt cả hai chân, và đặc biệt nhanh. Khi anh ấy chơi bóng, ta có cảm giác quả bóng là một phần của cơ thể anh ấy,” Aurélio Pereira, một trong những huấn luyện viên đầu tiên của Ronaldo ở đội bóng Lisbon, nhớ lại. “Nhưng điều khiến tôi bị ấn tượng hơn cả là quyết tâm của anh ấy. Là sự mạnh mẽ của anh ấy. Anh ấy rất dũng cảm - về mặt tinh thần mà nói, anh ấy là người không thể bị đánh sập. Anh ấy không biết sợ, không bao giờ bị các cầu thủ lớn tuổi hơn lấn át. Anh ấy sở hữu những phẩm chất lãnh đạo chỉ có ở những cầu thủ vĩ đại nhất. Cả triệu người mới có một người như thế. Từ đầu anh ấy đã có tất cả những điều đó, và rõ ràng là thời gian chỉ càng khiến cho anh ấy trở nên mạnh mẽ hơn mà thôi.”

Ngược lại, hậu vệ người Argentina Pablo Zabaleta lại ngưỡng mộ người bạn và cũng là đồng đội ở đội tuyển - Lionel Messi - ở khả năng xử lý mềm mại hiếm có: “Với tư cách cầu thủ thì anh ấy là một viên ngọc. Trời phú cho anh ấy khả năng xử lý bóng có một không hai. Tôi cũng đặc biệt ấn tượng với cách anh ấy dẫn bóng ở tốc độ cao. Tất cả những gì anh ấy làm được, từ cách anh ấy vượt

qua các cầu thủ đối phương, tới cách anh ấy khiến trái bóng giống như bị dính keo vào chân, đều quá đỗi ấn tượng. Như đã nhiều lần thể hiện, anh ấy có khả năng nâng đội bóng lên một tầm cao mới, bên cạnh khả năng tự mình quyết định một trận đấu. Và dường như anh ấy không hề cảm thấy có một chút áp lực nào." Gianluca Zambrotta khi còn là đồng đội của Messi ở Barça cũng nhiều lần há hốc mồm trước những pha xử lý của Messi: "Khả năng kiểm soát bóng của anh ấy là không thể tin được. Bóng như thể lúc nào cũng được dính vào chân trái của anh ấy. Anh ấy cũng đặc biệt nhanh, rất thoải mái khi di chuyển trong những không gian hẹp cả khi có bóng lẫn không bóng, giống hệt Maradona. Phải chống lại Messi là một cơn ác mộng. Bạn không bao giờ biết tiếp theo anh ấy sẽ làm gì. Anh ấy có thể di chuyển sang phải, hay sang trái, hay xâu kim bạn. Anh ấy thuộc về một nhóm nhỏ những cầu thủ bóng đá mà nếu có được phong độ tốt có thể một mình quyết định cả trận đấu." Messi là một trong số ít những cầu thủ trên thế giới có thể dẫn bóng mà không cần nhìn vào trái bóng. Điều đó cho phép anh quan sát được cả đối thủ lẫn đồng đội, để từ đó tung ra những đường chuyền ngoài dự kiến của người bình thường. Người ta nói rằng Messi có thể bao quát được toàn bộ mặt sân. Một điểm khác biệt nữa của anh là vẫn duy trì được sự chính xác ngay cả trong những pha xử lý ở tốc độ cao nhất có thể. Lối chơi giàu tính tưởng tượng và sáng tạo của Messi cũng khiến cho mỗi lần anh có bóng hay mỗi lần anh chuẩn bị đối mặt với các cầu thủ của đối phương là một lần người xem tin tưởng rằng sẽ có một điều đặc biệt nào đó xảy ra. Và thường thì sẽ có một điều đặc biệt nào đó xảy ra. Messi là người có khả năng tư duy vật lý. Cơ thể và trí óc của anh luôn luôn là một. Anh sở hữu một phẩm chất thiên phú chỉ thấy ở những thiên tài như Pelé, Maradona và Di Stéfano. Đó là tốc độ của bộ não khi xử lý các tình huống và đưa ra mệnh lệnh tới đôi chân.

Bên cạnh những động tác mềm mại, Messi còn nổi tiếng bởi sự chính xác khó tin, ngay cả khi đang ở tốc độ tối đa. Khó tin tới mức nhà nghiên cứu người Hà Lan Pieter Medendorp, giáo sư của Đại học Radboud ở Nijmegen, quyết định phải nghiên cứu bộ não của anh trong nỗ lực lý giải tại sao anh có thể đưa ra được những quyết định chính xác như thế chỉ trong một tích tắc như vậy. "Messi ra quyết định phải chạy, nhảy hay sút bóng gần như ngay lập tức, nên chúng tôi muốn tìm hiểu điều gì đã xảy ra trong não bộ của anh ấy trước khi anh ấy đưa ra những quyết định đó," Medendorp giải thích. "Điều gì đã khiến anh ấy quyết định chọn đường này mà không phải là đường kia? Khi ở trên sân, anh ấy biết rõ vị trí của từng người. Và khi cần phải đưa ra quyết định,

anh ấy không những đã biết là cần phải né cầu thủ đối phương theo hướng nào, di chuyển về đâu, mà còn biết là nên dùng chân nào và cần phải làm gì với trái bóng." CR7 cũng là đối tượng của một cuộc nghiên cứu. Đại học Columbia ở Canada đã mở hẳn một chuyên ngành tập trung vào tầm vóc văn hóa của sự nổi tiếng của anh cũng như những tác động của nó tới xã hội.

Nhưng trong khuôn khổ cuốn sách này, chúng ta sẽ chỉ đi sâu vào những phẩm chất thể lý đã biến Ronaldo thành có một không hai. Trước hết, Ronaldo sở hữu một thể trạng hiếm có, là kết quả của nhiều năm rèn luyện không ngừng nghỉ. Anh có thể sánh ngang với nhiều vận động viên hàng đầu, và đủ sức đua tốc độ với không ít vận động viên chạy nước rút thuộc hàng top. Anh có thể thực hiện những cú nhảy phi thường, có thể sút tốt bằng cả hai chân trong khi đang di chuyển, có thể dễ dàng thoát khỏi các hậu vệ đối phương, và trên tất cả, có thể tung ra những pha dứt điểm đầy sức mạnh khiến trái bóng đi theo những quỹ đạo khó lường. Dù là trong những cú sút phạt hàng rào kiểu "tomahawk" đã thành thương hiệu, hay trong những pha dứt điểm bóng sống, Ronaldo luôn có thể đưa trái bóng đi theo những đường cong biến ảo khiến các thủ môn không tài nào phán đoán nổi. Anh đã ghi được không biết bao nhiêu bàn thắng ảo diệu theo cách đó. Ronaldo còn là người rất quyết liệt, đầy khát khao, luôn tìm mọi cách để tiến bộ, luôn thúc đẩy bản thân vươn tới những tầm cao mới. "Ronaldo kết hợp được cả sức mạnh tinh thần lẫn cảm xúc, dù là trong tập luyện hay trong các trận đấu. Nói chung là trong công việc," Pereira nói tiếp. Tất cả những huấn luyện viên từng làm việc với Ronaldo đều nhanh chóng nhận ra khát khao được tiến bộ chưa bao giờ đứt đoạn trong anh. Sir Alex Ferguson nhận xét về cậu học trò cũ ở United: "Anh ấy tới đây khi mới chỉ là một chàng trai 17 tuổi mảnh khảnh. Nhưng rất nhanh chóng, anh ấy đã lột xác gần như hoàn toàn."

Trong một cuộc phỏng vấn với France Football, Ronaldo đã hé lộ phần nào phương pháp của mình: "Sở dĩ tôi có thể chơi 60 trận mỗi mùa, hết mùa này tới mùa khác, là vì tôi luôn chăm sóc cơ thể của mình rất kỹ. Tôi luôn ngủ đúng cách, ăn uống đúng cách - ngay cả trong những chuyện đó tôi cũng cố gắng hướng tới sự hoàn hảo. Nếu không làm được những điều đó, anh không bao giờ có thể duy trì được tốc độ như thế. Vào thời điểm này tôi đang cố gắng cải thiện khả năng sử dụng chân trái, khả năng tăng tốc, và những cú sút phạt hàng rào. Đó là những mảng tôi làm chưa tốt lắm trong thời gian gần đây, nhưng tôi biết chắc là mình có thể cải thiện được. Tôi chỉ cần đủ khiêm tốn để hiểu rằng mình sẽ chẳng làm được gì nếu không tập luyện một cách thực sự nghiêm túc.

Tôi là mẫu người của lao động."

Carlo Ancelotti, huấn luyện viên của Real Madrid trong các mùa giải 2013-14 và 2014-15, người có mối quan hệ rất tốt với CR7, xác nhận cầu thủ người Bồ Đào Nha là mẫu cầu thủ có sức lao động tuyệt vời. "Cristiano không bao giờ thấy thỏa mãn. Anh ấy luôn chiến đấu để có thể trở nên hoàn thiện hơn," ông nói. Vị huấn luyện viên người Italia cũng nhận xét Ronaldo là "mẫu lãnh đạo không thích nói nhiều, mà thích dẫn dắt bằng hành động." Khát khao tự hoàn thiện mình của CR7 đã được Ancelotti khai thác một cách rất hợp lý để mang lại hiệu quả cao trong không ít trận đấu ở giai đoạn cuối mùa giải 2014-15. Mục tiêu của đội bóng là biến anh thành một trung phong, dù chơi như một số 9 truyền thống không phải là điều khiến Ronaldo cảm thấy hứng thú bởi khi chơi như thế anh sẽ phải quay lưng về phía khung thành của đối phương. "Anh ấy thích được chơi bóng ở biên, bởi ở đó anh ấy có thể quan sát được khung thành," Ancelotti giải thích. Nhưng bởi tính cơ động trong cách chơi của Ronaldo là quá tuyệt vời, nên ban huấn luyện của Real tin rằng việc đẩy anh vào trung lộ sẽ không tạo ra quá nhiều rắc rối. "Anh ấy cao, khỏe, đánh đầu tốt, lại có thể sút được bằng cả hai chân... tóm lại, anh ấy có tất cả những gì cần thiết để trở thành một trung phong giỏi," tờ Marca dẫn lời của một nhân vật giấu tên trong nội bộ Real Madrid. Các huấn luyện viên biết rằng họ cần phải thuyết phục được Ronaldo cùng thực hiện ý tưởng đó. Nhưng họ tỏ ra tự tin bởi biết rằng việc di chuyển vào trung lộ sẽ giúp cho Ronaldo có thể kéo dài thời gian chơi bóng đỉnh cao thêm nhiều năm nữa trong tương lai, khi tốc độ và sức mạnh của anh giảm dần theo thời gian. "Cristiano Ronaldo là một trong những cầu thủ xuất sắc nhất mọi thời đại. Anh ấy cũng là một trong những tiền đạo xuất sắc nhất trong lịch sử bóng đá. Tôi chưa từng được huấn luyện một cầu thủ nào xuất sắc hơn anh ấy," Ancelotti viết về Ronaldo, một thời gian sau khi ông đã rời khỏi băng ghế huấn luyện viên của Real Madrid. "Anh ấy sẽ luôn chọn được vị trí tốt nhất, nhờ sở hữu năng lực đặc biệt trong việc tìm kiếm và di chuyển vào các khoảng trống. Anh ấy cần được cảm thấy tự do, dù là ở bất kỳ thời điểm nào hay ở bất kỳ vị trí nào. Ronaldo cần được tạo điều kiện tiếp tục duy trì phong cách tự do khi tấn công, bởi vì nó khiến cho anh trở nên khó lường hơn nhiều."

Barça cũng có những kế hoạch B cho Messi. Nhưng điều thú vị là những gì họ làm lại hoàn toàn trái ngược với những gì Real muốn làm với Ronaldo: Họ kéo Messi lùi sâu hơn nữa. Hiện tại anh vẫn là trung tâm của hàng tấn công của Blaugrana và vẫn có rất nhiều sự tự do khi di chuyển. Nhưng ý đồ của đội bóng là làm sao để Messi

ít phải sử dụng sức mạnh thể chất hơn. Họ muốn bảo vệ anh khỏi việc ráng sức không cần thiết, qua việc giảm những pha solo trên những quãng đường dài 30 hay 40m. Đó là những pha bóng đã làm nên thương hiệu Messi, nhưng cũng làm cho thể lực của anh bị tàn phá khi bị khai thác trong một thời gian dài. Họ tin rằng sơ đồ mới sẽ tạo điều kiện cho Leo đọc trận đấu tốt hơn, và đóng góp nhiều hơn vào lối chơi chung của đội.

Đó là một trong những thách thức lớn nhất cho cả hai cầu thủ: họ đều phải ưu tiên cho tập thể nhiều hơn, và giảm ưu tiên cho những cơ hội cá nhân đi. Họ đã phải vượt qua điều từng được xem là gót chân Achilles của nhiều cầu thủ vĩ đại. "Những gì xảy ra với Leo cũng giống như những gì từng xảy ra với Maradona. Anh ấy là người có thể gánh vác những trọng trách ngay cả khi không nhận được sự hỗ trợ của đồng đội," Jorge Valdano, cựu giám đốc thể thao người Argentina của Real Madrid, nói về những năm tháng đầu tiên của Messi ở Barcelona. "Anh ấy không giống như Zidane hay Platini, những người luôn cần có những đồng đội tốt xung quanh để có thể thể hiện được trí thông minh tập thể của mình. Messi thì chỉ cần các đồng đội chuyền bóng. Sau đó, anh sẽ tự mình làm tất cả phần việc còn lại." Tuy nhiên, điều thú vị là chính Maradona lại không cho rằng việc vượt qua xu hướng chơi bóng cá nhân là một thách thức. Hồi 2008, ông từng chỉ trích Leo là tập trung quá nhiều vào bản thân thay vì đội tuyển: "Đôi khi Messi chơi bóng chỉ cho Messi. Anh ấy vẫn bỏ quên các đồng đội. Nếu anh ấy có thể kết hợp tốt hơn với Sergio Agüero hay Juan Román Riquelme, đối phương chắc chắn sẽ gặp nhiều khó khăn hơn." Khi Ronaldo tới Real Madrid, anh cũng ít nhiều chịu cùng một kiểu chỉ trích. "Cristiano Ronaldo lúc nào cũng thế, lúc nào cũng tỏ ra ngạo mạn và chơi bóng kiểu cá nhân," phóng viên Sara Carbonero, bạn gái của cựu thủ thành Real, Íker Casillas, người hiện đã chuyển sang Porto, nhận định sau ngày Ronaldo ra mắt.

Nhưng đã có những thay đổi lớn trong những năm gần đây. Hai ngôi sao của chúng ta đã từ những tay solo xuất chúng chuyển hóa thành những cầu thủ biết quan tâm nhiều hơn tới những nhu cầu của đội bóng, dù họ vẫn thường xuyên bị bản năng săn bàn cuốn đi. Ronaldo có vẻ như đã hòa đồng hơn với các đồng đội, tham gia nhiều hơn vào các pha phòng ngự, và khả năng đọc trận đấu của anh đã được cải thiện đáng kể. Thực tế thì anh giờ đây lại là người cảm thấy bực bội khi có ai đó trong đội muốn chơi theo kiểu solo, điều từng xảy ra khi Gareth Bale mới gia nhập Real Madrid. Không dưới một lần cầu thủ người Bồ Đào Nha phản ứng một cách giận dữ bởi vì cầu thủ người Xứ Wales không chịu chuyền bóng cho anh ở tư thế thuận lợi hơn trước khung thành.

Trong trường hợp của Messi, không có bằng chứng nào chứng tỏ anh chơi bóng vì tập thể có sức mạnh hơn kỷ lục là cầu thủ có nhiều pha kiến tạo nhất ở La Liga trong vòng 25 năm trở lại đây. Anh làm được điều đó vào ngày 25/2/2015, trong trận đấu với Levante. Đường chuyền cho Neymar ghi bàn đã giúp anh vượt qua Luís Figo, người có 105 pha kiến tạo. "Leo có khả năng giành Chiếc Giày Vàng, giành Pichichi, hay ghi 10 bàn chỉ trong một giây. Nhưng anh ấy luôn đặc biệt chú ý tới việc chơi bóng như một tập thể," huấn luyện viên hiện tại của Blaugrana Luis Enrique nhận xét.

Điều thú vị là quan điểm của ông được chia sẻ bởi một trong những huấn luyện viên gây tranh cãi nhất trong lịch sử Real Madrid, huấn luyện viên José Mourinho. Cách đây vài năm Mourinho còn chỉ trích Leo là chuyên gia đóng kịch sau những trận đấu mà Real Madrid hay Chelsea của ông bị cầu thủ người Argentina làm cho khốn khổ. Nhưng bây giờ thì ông lại nhắc tới Messi khi muốn nhấn mạnh tầm quan trọng của tập thể so với cá nhân: "Một mặt bạn có những cầu thủ chơi bóng kiểu cá nhân. Ví dụ, Messi đã vô địch Champions League cùng với ba huấn luyện viên khác nhau. Tôi nghĩ là vô địch khi có anh ta thì dễ hơn là khi phải chống lại anh ta. Và dù tôi biết là vẫn có những người tin rằng cá nhân xuất chúng quan trọng hơn tập thể, tôi vẫn nhất quyết tin rằng tập thể là quan trọng hơn. Dẫu vậy, chúng ta không thể tránh né một thực tế là có những cầu thủ có thể một mình tạo ra sự khác biệt."

Cristiano cũng là một trong số những cầu thủ có nhiều pha kiến tạo nhất ở giải vô địch Tây Ban Nha. Vào mùa giải 2014-15, anh đã thực hiện được 14 đường chuyền thành bàn, thành tích kiến tạo tốt nhất mà một cầu thủ Real Madrid từng đạt được. Rõ ràng là cả hai siêu sao của chúng ta đều đã nâng cao đáng kể EQ - trí thông minh cảm xúc. Họ trở nên dễ đồng cảm hơn. Và điều đó cũng chứng minh rằng họ vẫn đang tiếp tục tìm ra những con đường mới để trở nên hoàn thiện hơn nữa.

Chương 9
Cậu bé giao hàng và tay chơi

Về tính cách, Ronaldo và Messi như phấn với phô mai. Leo là người nhút nhát, luôn có xu hướng ẩn mình giữa tập thể. Leo như một cậu bé bình thường bên nhà hàng xóm, một "cậu bé giao hàng" nói theo kiểu của người Argentina. Một người không ai để ý. Một người luôn cảm thấy khó khăn khi đứng trước những người mới. Ronaldo thì ngược lại. Anh là người luôn muốn thu hút mọi sự chú ý, trước hết vào thân hình như người mẫu của mình. Và anh cũng không thấy có chút khó khăn nào trong việc kết bạn với những người mới. Ít nhất thì đó là cảm giác mà những biểu hiện bên ngoài của hai cầu thủ này tạo ra. Nhưng dù điều đó cũng có phần đúng, song thực tế phức tạp hơn như vậy rất nhiều. Thực tế, giữa Cristiano và Leo có nhiều điểm tương đồng trong tính cách hơn những gì người ta thấy qua cái nhìn đầu tiên.

Trước hết, cả hai đều bị ám ảnh bởi trái bóng. "Hình phạt đáng sợ nhất mà chúng tôi có thể mang ra để dọa thằng bé là: "Hôm nay con sẽ không được chơi bóng," mẹ của Messi, Celia María Cuccittini, kể lại. "Đừng mẹ ơi, đừng mà. Con sẽ ngoan mà, mẹ đừng lo, con hứa... cho con đi chơi đi," thằng bé sẽ nài nỉ, và tiếp tục nài nỉ cho tới khi tôi đổi ý. Leo không phải kiểu trẻ con dễ thay đổi, cũng không hề biếng nhác. Nó luôn là một cậu bé ngoan, trầm tính và dễ xấu hổ, cũng giống như nó bây giờ thôi."

Cả hai đều không thích học, và khi đi học về thì cũng không mấy hứng thú với việc làm bài tập về nhà. Họ luôn tìm ra một cách nào đó để lẩn đi và chơi bóng với những đứa trẻ khác trong khu phố. "Mỗi khi nó đi học về, tôi đều bảo nó vào phòng và làm cho xong bài tập đi," bà Dolores, mẹ của Ronaldo, nhớ lại. "Nó luôn nói rằng hôm nay chẳng có bài tập về nhà nào. Nên tôi yên tâm bắt đầu nấu nướng, trong khi nó tìm cách lẻn đi. Thường thì nó sẽ tóm lấy một hộp sữa chua hay một ít hoa quả, nhảy qua cửa sổ và chạy đi với

trái bóng trong tay. Nó sẽ chơi bóng ở bên ngoài cho tới tận 9 rưỡi tối." Đấy là còn chưa nói tới những lần Ronaldo trốn học để đi đá bóng.

Ngay từ nhỏ, họ đã thể hiện phần tính cách mà sau này chúng ta thường thấy ở trên sân. CR7 luôn hiếu thắng. Nếu có gì không hợp ý, cậu nhóc Ronaldo sẽ thể hiện cảm xúc ngay. Cậu có thể khóc hay nổi điên một cách dễ dàng với các đồng đội nếu họ không chuyền bóng cho cậu, hay nếu cậu hoặc ai khác trong đội bỏ lỡ một cơ hội ghi bàn hay có một đường chuyền sai, hay thậm chí nếu đội bóng không chơi theo cách mà cậu muốn. Đó chính xác là điều đã xảy ra trong một trận đấu ở mùa giải 1993-94, ở thời điểm đội bóng của Ronaldo, Andorinha, bị dẫn trước 0-2. "Ronaldo suy sụp tới mức khóc như một đứa trẻ bị tịch thu đồ chơi," chủ tịch của đội bóng Madeira, ông Rui Santos, vẫn còn nhớ rất rõ trận đấu đó. "Sang hiệp hai, cậu ấy vào sân và ghi hai bàn để đưa đội bóng tới thắng lợi 3-2. Ronaldo không bao giờ muốn thất bại. Cậu ấy muốn thắng tất cả các trận đấu, và khi không làm được điều đó, cậu ấy lại khóc."

Mẹ anh, Dolores, nói thêm: "Đó cũng là lý do nó hay bị trêu là 'mít ướt'." Cristiano không bao giờ muốn thi đấu với những đội bóng giỏi hơn vì biết rằng đá với những đội đó thì dễ thua mà anh thì không thích thế. Bố anh phải can thiệp bằng cách giải thích rằng chỉ có những kẻ yếu đuối mới từ chối đương đầu. Đó rõ ràng là bài học mà anh không bao giờ quên.

Trong mọi môn thể thao mà Cristiano tham gia, từ tennis, bóng bàn, bơi lội, bi lắc, phóng phi tiêu, điền kinh, hay các bài đua tốc độ một-một, anh luôn muốn mình trở nên xuất sắc hơn nữa. Anh tận dụng từng giờ từng phút nỗ lực cho mục tiêu trở thành người xuất sắc nhất. Trong phòng thay đồ của Real, các đồng đội đặt cho anh biệt danh "El Ansia - kẻ căng thẳng". "Tất cả các đồng nghiệp đều biết rằng anh dành toàn bộ cơ thể và tâm trí để hoàn thành một danh sách dài những điều khiến anh bị ám ảnh," tờ báo Tây Ban Nha El País viết. "Đó có thể là những động tác gập bụng, có thể là lông mày, tóc, là cuộc chiến chống thuốc lá, cũng như các danh hiệu, bàn thắng, và tất nhiên là Ballon d'Or nữa." Ronaldo không bao giờ thấy thỏa mãn, và không giấu giếm điều đó.

Messi cũng không ngừng thúc đẩy bản thân mình, dù người ngoài không dễ gì nhận ra điều đó. Anh luôn cố gắng để không phải xuất hiện trước công chúng, và những ai quen anh đều đồng ý rằng anh là người rất dè dặt. Messi thì cho rằng đó là vấn đề di truyền: "Anh trai tôi Matías cũng như thế, bố tôi cũng như thế... Chỉ có mẹ

tôi và Rodrigo là khác thôi." Mónica Dómina, giáo viên của Leo từ lớp Một tới lớp Ba, nhớ lại: "Đó là một cậu bé rất trầm tính, dễ thương và hay xấu hổ. Có lẽ là một trong những học trò dễ xấu hổ nhất trong cả sự nghiệp đi dạy của tôi. Nếu không ai gọi tới tên, cậu ấy có thể sẽ ngồi yên lặng mãi ở cái bàn dưới góc lớp của cậu ấy." Một vài trong số những đồng đội đầu tiên của Messi khi anh vừa tới Barcelona vẫn còn nhớ chuyện anh ít nói đến thế nào. Chuyện chỉ thay đổi sau khi Barça B vô địch Cúp Maestrelli ở Italia vào năm 2002. "Ban đầu chúng tôi nghĩ cậu ta bị câm," tiền vệ hiện đang khoác áo Chelsea Cesc Fàbregas nói. "Sau đó, nhờ có PlayStation và chuyến đi tới Italia đó, chúng tôi mới khám phá ra là cậu ta cũng biết nói." "Trước thời điểm đó," Víctor Vázquez, một thành viên khác của Barça B vô địch giải Maestrelli, nhớ lại, "cậu ta luôn lầm lũi trở lại phòng thay đồ, ngồi vào một góc, thay đồ, rồi rời đi mà không nói một lời nào. Nhưng ở Italia, cậu ta bắt đầu tìm được sự tự tin."

Có nhiều thời điểm, sự nhút nhát của Messi khiến người ta hiểu sai về anh, đặc biệt là trong những năm đầu tiên với đội tuyển Argentina. Những câu chuyện nhỏ liên quan tới chuyện đó không thiếu. Ví dụ, có một lần, khi Argentina đang tập luyện ở Madrid, huấn luyện viên trưởng đã mời cả đội đi ăn barbecue - một kiểu nghi thức xã hội ở Argentina - để tăng tính gắn kết giữa các thành viên trong đội. Lần đó, Leo không hề mở miệng, thậm chí còn không hỏi xin thức ăn. Sự im lặng của Messi khiến các thành viên còn lại cảm thấy căng thẳng. "Họ nói rằng anh ấy không thể hòa nhập được với tập thể. Họ còn dùng nhiều lời lẽ cay nghiệt khác để nói về chuyện đó. Nhưng thực tế không phải như vậy," người bạn thời niên thiếu của Messi, Cintia Arellano, nói. "Chỉ có những người hiểu Messi mới biết anh thực sự cảm thấy thế nào. Khi mọi việc chưa ổn, Leo có xu hướng thích ở một mình. Anh ấy cảm thấy thoải mái hơn khi được sống trong thế giới riêng của mình."

Ngay cả bây giờ, anh vẫn thường tỏ ra e thẹn mỗi khi bị các phóng viên "tấn công" với các câu hỏi hay những lời khen. "Chỉ có những người thực sự thân thiết mới biết Messi là người như thế nào. Bạn không thể hiểu Messi nếu chỉ qua gặp gỡ hay dựa vào những phát ngôn trên mạng xã hội," Mariano Bereznicki, phóng viên của tờ La Capital de Rosario, bình luận. "Với tôi thì Messi là một người cực kỳ khiêm tốn. Sự nổi tiếng và giàu có không thể khiến anh ấy thay đổi dù chỉ là một chút. Messi luôn luôn giữ được đôi chân trên mặt đất."

"Ở thời điểm ra mắt, Messi là một người rất cân bằng, luôn bình thản, biết tôn trọng, nhưng cũng rất nhút nhát," Frank Rijkaard,

người đã cho Messi ra mắt đội Một Barcelona, nhận xét. “Theo thời gian, anh ấy đã thay đổi rất nhiều. Nhưng những phẩm chất ấy thì vẫn không hề mất đi. Khác biệt là lúc này anh ấy cảm thấy chắc chắn về bản thân mình hơn. Thái độ của anh ấy không thay đổi, nhưng anh ấy không còn là cậu bé trầm lặng của nhiều năm trước nữa. Anh ấy vui vẻ hơn, sẵn sàng bông đùa khi ở cùng với các đồng đội hay những người mà anh ấy biết.” Đó là điều được cựu huấn luyện viên đội tuyển Argentina Alfio “El Coco” Basile xác nhận: “Anh ấy là một chàng trai tuyệt vời. Anh ấy rất khiêm tốn, chưa bao giờ tự cho là mình tài giỏi, chưa bao giờ tự xem mình là một ngôi sao. Sự nổi tiếng không có cơ hội chen vào đầu óc của anh ấy. Một người tốt. Messi là người con mà mọi bố mẹ đều muốn có, là kiểu con trai mà nếu anh có con gái, anh sẽ mong anh ta hẹn hò hay hỏi cưới con gái mình. Ở đâu người ta cũng yêu quý anh ấy, không chỉ vì anh ấy là một cầu thủ bóng đá xuất sắc, mà còn vì nhân cách tuyệt vời của anh ấy.”

Nhưng không phải khi nào người ta cũng nhìn nhận cá tính của anh theo cách tích cực như vậy. Mối quan hệ giữa anh với các đồng đội ở Barcelona không ngừng bị báo chí phân tích và mổ xẻ. Anh thậm chí còn được gọi là một triturador de delanteros - người giết chết các tiền đạo - bởi vì đã có rất nhiều chân sút phải rời Nou Camp trong thất bại sau khi không tạo được một mối quan hệ tốt với anh. Các huấn luyện viên của Blaugrana luôn gặp rất nhiều khó khăn trong nỗ lực xây dựng một hàng công xung quanh Messi, cho tới khi có sự xuất hiện của tiền đạo người Brazil Neymar và tiền đạo người Uruguay Luis Suárez. Nhưng thành công của liên minh tiền đạo mới không có nghĩa là quyền lực của Leo trong phòng thay đồ đã giảm sút. Thực tế, như Suárez giải thích, anh vẫn là người chỉ đường cho họ: “Giữa chừng một trận đấu, tôi vô tình di chuyển vào vị trí số 9. Messi nói với tôi rằng hãy giữ nguyên vị trí như thế,” cựu ngôi sao của Liverpool nhớ lại. “Sau trận đấu, huấn luyện viên cho rằng chúng tôi đã tìm ra một đội hình tốt, và bắt đầu tiến hành thử nghiệm nó.”

Dù thoạt nhìn thì khó thấy, song Leo vẫn luôn kiểm soát rất tốt mọi chuyện. Sự chuyển biến của anh bây giờ còn được thể hiện ra cả vẻ ngoài. Messi bắt đầu để những kiểu tóc thời thượng, và anh xăm mình - toàn bộ cánh tay phải và một nửa chân trái của anh đã được phủ kín bởi các hình xăm. Ngoài ra, anh cũng chăm lo cho vẻ ngoài của mình hơn. Thân hình của Leo đã thon gọn hơn đáng kể sau khi anh quyết định nói không với pizza và thịt nướng để chuyển sang một chế độ ăn lành mạnh hơn. Anh cũng hoạt động năng nổ hơn trên các mạng xã hội. Leo đang cố gắng tạo dựng một hình ảnh có phần giống với Cristiano Ronaldo hơn. Nhưng

tới lúc này thì giữa hai người lại có một khác biệt lớn: cầu thủ người Bồ Đào Nha không xăm mình, điều có thể xem là hiếm có trong thế giới bóng đá hiện đại. Trong một cuộc trả lời phỏng vấn, Ronaldo lý giải là anh không xăm mình bởi vì việc xăm mình có thể khiến anh không thể hiến máu được. Điều này không hoàn toàn đúng, bởi vì một người có thể hiến máu bình thường sau bốn tháng từ khi có hình xăm mới. Nhưng dù thế nào thì nó cũng cho thấy phần trắc ẩn bên trong Ronaldo. Không chỉ là một người yêu xe cộ và quần áo hàng hiệu, CR7 còn là người có nhiều đóng góp to lớn cho các chiến dịch nhân đạo.

Ngoài ra, ngôi sao người Bồ Đào Nha còn được biết đến là một người cực kỳ tỉ mỉ và sở hữu sức mạnh ý chí to lớn. Anh yêu âm nhạc, đặc biệt là nhạc Reggae, yêu tennis, bơi lội, số 7, và yêu cả việc thay đổi kiểu tóc. Anh đam mê bóng bàn, và xem đó là môn thể thao ưa thích ngoài bóng đá. Ronaldo bắt đầu chơi bóng bàn từ khi còn là một đứa trẻ ở Madeira, nơi có truyền thống về môn thể thao này với nhiều câu lạc bộ tranh tài ở cấp độ quốc gia. Ronaldo tiếp tục chơi bóng bàn khi đã chuyển sang Sporting và vẫn tiếp tục chơi cho tới bây giờ. Khi có thời gian rỗi anh lại đi xem bóng bàn, hay rủ rê bạn bè và đồng đội thi đấu. Anh tự xem mình là một cầu thủ bóng bàn giỏi, không ít lần khoe rằng huấn luyện viên của đội bóng bàn Sporting từng rủ rê anh vào đội, nhưng anh từ chối vì chỉ muốn làm cầu thủ bóng đá.

Trên hành trình tìm kiếm sự hoàn hảo đầy ám ảnh, Ronaldo đặc biệt ý thức về những gì mình ăn. Anh không bao giờ ăn vặt, và nếu phải ăn vặt, thì anh sẽ lập tức "bù đắp" bằng việc lao vào tập luyện điên cuồng hơn. Trong các cuộc phỏng vấn, Ronaldo cởi mở về bản thân hơn hẳn so với kình địch ở Barça (nhưng người ta lại thường hiểu nhầm đó là sự cao ngạo), và nếu anh có bị chọc tức, như hồi 2015 ở Las Vegas, khi các phóng viên đặt ra những câu hỏi quá đáng liên quan tới tin đồn anh muốn rời Real Madrid, anh vẫn đủ kiểm soát để vừa thể hiện được cảm xúc của mình vừa giữ được bình tĩnh. Anh ý thức rất rõ về hình ảnh trước công chúng của mình cũng như về những gì mà người ta chờ đợi ở anh. Cũng như với Messi, những người thân thiết với Ronaldo luôn bảo vệ anh một cách quyết liệt, để đảm bảo rằng không có một tin đồn bất lợi nào có thể thoát ra ngoài. Với cả hai cầu thủ, gia đình là tất cả. Là chỗ dựa khi họ cần hỗ trợ. Là tấm khiên khi họ cần được bảo vệ. Cả hai đều là con cưng của gia đình. Và cả hai cũng đã đều có con. Con trai của họ sinh cách nhau 869 ngày, cũng chính là khoảng cách giữa ngày sinh của hai ông bố. Cristiano Ronaldo Junior sinh ngày 17/6/2010, còn Thiago Messi sinh ngày 2/11/2012. Nhưng tới đây thì mọi sự tương đồng chấm dứt. Danh

tính người mẹ của Cristiano Junior tới giờ vẫn chưa được tiết lộ; nó chẳng khác nào một bí mật quốc gia. Chi tiết duy nhất mà người ta tìm hiểu ra được là mẹ của con trai Ronaldo là người Bồ Đào Nha, không phải người Mỹ như đồn đoán ban đầu. Bà Dolores là người đã đón tay cậu cháu trai mới sinh của mình ở một phòng khám ở Florida, do ở thời điểm Junior ra đời, bố cậu - Cristiano Ronaldo - còn bận dự World Cup ở Nam Phi. Bà chỉ biết tin là mình có cháu sau một cuộc gọi đột ngột của cậu con trai. “Con sắp có con, con muốn mẹ giúp con chăm sóc và nuôi nấng thằng bé theo cách mà mẹ đã nuôi con và các anh chị. Sẽ không ai được biết về danh tính của mẹ thằng bé,” Ronando nói với mẹ.

Leo có con với người bạn gái lâu năm Antonella Roccuzzo. Hai người bằng tuổi và cùng là người Argentina. Họ biết nhau từ khi mới lên 5: Antonella là họ hàng của người bạn thân thời thơ ấu của Leo, Lucas Scaglia. “Tôi chứng kiến cô ấy lớn lên, và cô ấy cũng chứng kiến tôi lớn lên. Cả hai gia đình thì biết nhau quá rõ, nên không có gì phải băn khoăn cả,” cầu thủ mang áo số 10 của Barça tâm sự. Antonella theo học nha khoa rồi truyền thông trước khi chuyển tới sống cùng Leo ở Barcelona. Vào ngày 11/9/2015, đứa con thứ hai của họ, Mateo, chào đời. Gia đình Messi có vẻ ổn định và đặc biệt hạnh phúc. Vào ngày 30/6/2017, Leo và Antonella tổ chức lễ cưới trong casino thuộc khách sạn City Center ở quê nhà Rosario trước sự chứng kiến của hơn 250 khách mời.

Đời sống tình cảm của CR7 sôi nổi hơn. Báo chí không ngừng gán ghép anh với hết cô gái này tới cô gái khác. Danh sách người tình và bạn gái của anh, cả thật lẫn bịa, dường như vô tận. Anh được cho là đã hẹn hò với các cô gái thuộc đủ quốc tịch, từ Anh, Tây Ban Nha, Brazil, Colombia, Italia, Bồ Đào Nha, Đan Mạch tới Nga. Những tin đồn vẫn xuất hiện ngay cả trong năm năm anh có mối quan hệ công khai với người mẫu Irina Shayk - một mối quan hệ thu hút nhiều sự chú ý nhưng đã kết thúc một cách đột ngột vào tháng 1/2015. Hai người yêu nhau ngay từ cái nhìn đầu tiên, trong một buổi chụp hình chung cho Armani. Tuy nhiên, trong suốt thời gian yêu nhau, mối quan hệ của họ không ngừng bị bủa vây bởi những tin đồn cãi vã hay thậm chí chia tay.

Và khi chuyện chia tay xảy ra thật, ban đầu người ta nghĩ rằng nó xuất phát từ những nguyên nhân thông thường. Báo chí khẳng định tất cả bắt nguồn từ việc cô người mẫu không có được mối quan hệ tốt với các thành viên khác trong gia đình của chàng cầu thủ. Nhưng chính Irina sau đó đã phá vỡ sự im lặng và úp mở rằng cuộc chia tay không nhẹ nhàng và đồng thuận như người ta nghĩ. “Tôi đang tìm kiếm một người đàn ông chân thành và chung

thủy," cô nói với El News. Vài tuần sau, trong một cuộc phỏng vấn độc quyền cho tạp chí ¡Hola!, cô thậm chí còn nói thẳng rằng cô cảm thấy "xấu xí" và thiếu an toàn khi ở bên cạnh Cristiano. Một lần nữa, cô nhấn mạnh tầm quan trọng của sự chung thủy, và kết luận chua chát rằng cô từng nghĩ mình "đã tìm được người đàn ông lý tưởng... nhưng hóa ra không phải."

Ronaldo giàu có, nổi tiếng và đẹp trai, lại thích khoe cơ thể và không thiếu những kỹ năng quyến rũ phụ nữ. Anh được biết tới như là một kẻ sát gái, một tay chơi từng tán tỉnh cả Paris Hilton. Ít ra thì đó là hình ảnh mà báo chí xây dựng về anh. Còn về phần Ronaldo, anh khẳng định mình luôn cố gắng giữ kín cuộc sống đời tư, dù vẫn thừa nhận là anh "có những khoảnh khắc lãng mạn", và "dễ dàng trở nên nhạy cảm". Còn trong các mối quan hệ nam nữ, Ronaldo nói rằng anh thích những người có nụ cười đẹp, óc hài hước, tốt bụng và khả năng giao tiếp tốt. "Cười là một trong những trò tiêu khiển ưa thích của tôi," anh từng nói. Nhưng vẻ ngoài đối với anh cũng "quan trọng, rất quan trọng, dù điều quan trọng nhất vẫn là những gì ở bên trong, ngay cả với những người phụ nữ đẹp tuyệt vời như Angelina Jolie."

Thực tế thì người tiếp theo chiếm trọn được trái tim của Ronaldo chính là một cô gái trẻ người Tây Ban Nha sở hữu vẻ ngoài giống ngôi sao của phim Tomb Raider một cách đáng kinh ngạc. Georgina Rodríguez kém Ronaldo tới 10 tuổi, nhưng tuổi tác dường như không phải là rào cản trong mối quan hệ giữa hai người. Trái ngược với Irina, người rất ít khi xuất hiện chung với Ronaldo trong các sự kiện chính thức, Georgina không ít lần sánh vai với ngôi sao người Bồ Đào Nha kể từ lần đầu tiên giới truyền thông chộp được cảnh họ ở bên nhau, vào tháng 11/2006 trong một kỳ nghỉ ở Disneyland Paris. Cô cùng anh tới dự lễ trao giải The Best của FIFA, có mặt trên khán đài sân Bernabéu cùng với Cristiano Junior trong một số trận đấu, và được cho là tạo được mối quan hệ rất thân thiết với nhân vật quan trọng nhất nhà, bà Dolores. Sau trận chung kết Champions League, cô cũng xuống sân để ăn mừng chức vô địch bên cạnh vợ và bạn gái của các cầu thủ khác. Tới giữa tháng 6, rộ lên những đồn đoán cô đã có thai. Nhưng trước đó, Ronaldo đã kịp khiến thế giới ngỡ ngàng thêm một lần nữa khi thông báo trên mạng xã hội rằng anh vừa chào đón một cặp song sinh mới, Eva và Mateo, được một phụ nữ người Mỹ sinh ra theo một hợp đồng đẻ mướn. "Quá hạnh phúc khi được ôm trong tay hai tình yêu mới của đời tôi," anh viết, bên cạnh tấm ảnh chụp anh đang bế cặp song sinh, mỗi đứa một tay.

Chương 10
Những ngày vui

"Tôi đã thay đổi. Đấy là vấn đề tư duy. Khi tư duy thay đổi, thì mọi thứ khác cũng thay đổi theo. Cách tôi nhìn nhận một trận đấu cũng thế. Trước đây, nếu chúng tôi thua hay tôi chơi tệ, tôi sẽ không nói chuyện với ai trong vòng ba hay bốn ngày, cho tới khi tôi thực sự vượt qua được cảm giác tồi tệ. Bây giờ, nếu chúng tôi thua, tôi sẽ về nhà, chơi với con trai, và mặc kệ tất cả. Tôi vẫn có thể cảm thấy tức giận. Nhưng cứ nhìn thấy thằng bé là mọi chuyện sẽ khác ngay. Việc làm bố đã giúp tôi trưởng thành hơn. Tôi không còn bị ám ảnh quá nhiều với bóng đá, và nhận ra rằng còn có những điều khác quan trọng trong đời."

Leo Messi không giấu được sự xúc động khi nói về Thiago. Tất cả những chiến thắng, những danh hiệu, những kỷ lục đều trở thành vô nghĩa trong thời khắc thiên thần nhỏ của anh chào đời, vào lúc 5 giờ 14 chiều ngày thứ Sáu, 2/11/2012, ở bệnh viện USP Dexeus gần Nou Camp. Em gái của Messi, María Sol, có trách nhiệm thông báo về sự xuất hiện của Thiago với toàn thế giới. Nửa tiếng sau thời điểm Thiago cất tiếng khóc đầu tiên, cô viết trên Twitter: "Chào mừng Thiago bé nhỏ!!" Messi giờ đã là bố. Từ 9 giờ sáng, anh đã cùng Antonella tới phòng chờ sinh. Anh thuê cả dãy buồng ở tầng 7 để đảm bảo cả gia đình sẽ được riêng tư tới mức tối đa. Jorge, Celia, Matías, Rodrigo và María Sol đến từ 3 giờ chiều. Thời khắc Antonella chuyển dạ, Leo luôn ở bên động viên. Việc sinh nở diễn ra thuận lợi. Mẹ tròn con vuông. Tới 6 giờ 20 chiều, Leo viết lên Facebook: "Hôm nay tôi là người đàn ông hạnh phúc nhất trên thế giới. Con trai tôi đã chào đời. Xin cảm ơn Chúa vì món quà này! Cảm ơn cả gia đình đã luôn ở bên hỗ trợ. Một cái ôm cho tất cả mọi người."

Sự xuất hiện của Thiago cũng tạo ra những thay đổi khác. Messi có vẻ cởi mở và thoải mái hơn khi chia sẻ về những cảm xúc của

mình. Thực tế thì khi Messi ra sân vào ngày hôm sau, anh đã quyết tâm là sẽ chia sẻ niềm hạnh phúc của mình với cả thế giới bằng cách ghi bàn và dành tặng bàn thắng ấy cho cậu con trai. Chính anh đã tiết lộ ý định đó, vài giờ trước khi trận đấu diễn ra: "Tôi sẽ làm một điều gì đó đặc biệt khi tôi ghi được bàn thắng đầu tiên. Nhưng sau đó mọi thứ sẽ trở lại bình thường." Nhưng dù rất nỗ lực, Messi vẫn không thể ghi được bàn thắng vào lưới Celta Vigo, và đành phải chờ tới tận ngày 7/11, trong trận đấu với Celtic. Anh ghi được 1 bàn thắng vào phút bù giờ, và ăn mừng bằng cách ngậm ngón cái (bắt chước động tác bú ti của các em bé). Khi được hỏi tại sao lại chọn ăn mừng một cách đơn giản như vậy, Messi giải thích: "Bàn thắng đó không có nhiều giá trị (Barcelona thua với tỉ số 2-1). Tôi có thể tặng thằng bé một bàn thắng khác. Vẫn còn nhiều cơ hội." Rất nhiều cơ hội. Trong trận đấu với Mallorca ở La Liga vào ngày Chủ nhật, 11/11, anh đã có cơ hội để chào mừng sự xuất hiện của Thiago theo cách anh muốn không chỉ một mà là hai lần. Tới Chủ nhật tiếp theo, 25/11, trong trận đấu với Levante, anh ra sân với một chiếc băng cổ tay trên ghi dòng chữ "Bố yêu con, Thiago". Thêm một cú đúp khác. Và cứ sau mỗi bàn thắng là Messi lại hôn lên chiếc băng. "Thiago là điều quan trọng nhất trong đời tôi. Tôi luôn đặt thằng bé lên trên tất cả. Thằng bé là món quà tuyệt vời nhất trên đời, không có gì phải nghi ngờ về điều đó." Nhưng gia đình Messi sẽ sớm được chào đón thêm một món quà tuyệt vời khác. Messi chính là người chịu trách nhiệm thông báo, qua mạng xã hội, thông tin Thiago có em. Anh đăng một bức ảnh rất ngọt ngào chụp Thiago đang hôn lên bụng bầu của mẹ, kèm dòng trạng thái: "Cả nhà rất mong ngóng được gặp con! Thiagui, mẹ và bố yêu con!"

Vào thứ Sáu, ngày 11/9/2015, Lionel xin nghỉ một buổi tập để đón cậu con trai thứ hai chào đời. Hình ảnh đầu tiên về Mateo, tên của cậu bé, được Antonella đăng lên Instagram. Một bức hình đen trắng chụp bàn tay của em bé và mẹ, kèm dòng trạng thái: "Chào mừng con, chàng trai bé bỏng! Cả nhà rất vui được có con ở đây. Cả nhà yêu con! Bố, Thiagui và Mẹ #nhàcó4người."

Trong khi đó, Cristiano Junior không chỉ có mặt mà còn đóng một vai trò rất quan trọng vào một trong những thời khắc đẹp đẽ nhất cuộc đời bố cậu. Ngày 13/1/2014, ở Zurich, Pelé mở chiếc phong bì trong đó ghi tên người sẽ giành danh hiệu Ballon d'Or 2013. Các camera quay cận mặt ba ứng cử viên cuối cùng: Cristiano, Messi và Franck Ribéry. Cả ba thì đều chăm chú hướng về sân khấu. Pelé dừng lại một lúc, cười, rồi vẫy vẫy tấm thẻ, như để khiến họ thêm sốt ruột, trước khi công bố: "Người chiến thắng là Cristiano Ronaldo." CR7 cúi đầu trong một lúc, rồi quay sang hôn Irina,

trước khi bước lên sân khấu. Anh bắt tay với Sepp Blatter, người lúc đó còn giữ cương vị Chủ tịch FIFA, ôm hôn Pelé, chào hỏi Platini và giám đốc của tờ L'Equipe. Rồi một "sự cố" ngoài dự kiến xảy ra, khiến Ronaldo phải để lộ phần yếu đuối nhất của mình. Cậu con trai của anh bất thần rứt khỏi vòng tay của bà nội để lao lên sân khấu và ôm chầm lấy anh. Pelé bế cậu bé lên trong khi Ronaldo nhận giải thưởng Ballon d'Or từ tay Blatter. "Chào buổi tối tất cả mọi người. Tôi không tìm ra từ nào thích hợp để mô tả khoảnh khắc này...", anh dừng lại, cố gắng kiểm soát cảm xúc. Mắt rơm rớm nước, cổ thì nghẹn lại, Ronaldo không làm sao để cất tiếng. Khán phòng xua tan sự im lặng bằng một tràng vỗ tay, Ronaldo có thêm chút thời gian để trấn tĩnh và lau nước mắt. Anh tiếp tục bằng một tràng dài những lời cảm ơn, trước khi chốt lại bằng chia sẻ tuyệt vời nhất: "Đêm nay, bạn gái của tôi cũng có mặt, cùng với mẹ và con trai tôi. Đây là lần đầu tiên thằng bé cùng bố tới một gala trao Ballon d'Or... và... xin thứ lỗi cho tôi, lúc này tôi đang quá xúc động. Tôi không biết phải nói gì hơn. Xin cảm ơn tất cả." Cảm xúc đã lấn át tất cả. Buổi lễ kết thúc trong âm nhạc và những tràng vỗ tay khác.

Cũng như với Messi, con trai là ưu tiên số một của Cristiano. Trên mạng xã hội, anh đăng không biết bao nhiêu là hình ảnh của anh bên cậu con trai: khi đi nghỉ, khi đang chơi bóng đá, hay đơn giản chỉ là khi có một ngày nghỉ ngơi bình yên bên gia đình. Junior cũng cùng Ronaldo xuất hiện ở rất nhiều sự kiện. Cậu bé chính là điều quan trọng nhất trong cuộc đời Ronaldo, quan trọng hơn nhiều so với bóng đá. Hình ảnh một cầu thủ cứng rắn, quyết tâm như Ronaldo, người luôn kiểm soát hình ảnh bản thân rất tốt, tỏ ra yếu đuối trước tình cảm của cậu con trai tạo ra một ấn tượng rất mạnh. "Đó là những giọt nước mắt chân thật," Ronaldo nói. "Khi con trai tôi chạy lên sân khấu, tôi đã không thể chế ngự được cảm xúc - nhất là sau khi tôi nhìn thấy cả gia đình cũng bắt đầu khóc. Tôi không muốn khóc, nhưng tôi đâu phải làm từ đá."

Chỉ năm tháng sau, vào ngày 24/5/2014, CR7 lại được trải qua thêm một thời khắc không thể nào quên khác, khi anh cùng Real Madrid nâng cao chức vô địch Champions League thứ mười trên sân Da Luz ở Lisbon, một sân bóng đặc biệt với cầu thủ người Bồ Đào Nha. Đấy là một khoảnh khắc kỳ diệu, một phần thưởng xứng đáng cho một mùa giải khó tin. Real Madrid đã trải qua một chuyến phiêu lưu quá kỳ thú, kết thúc với danh hiệu mà họ đã khao khát suốt mười hai năm. Và Ronaldo chính là người dẫn đường xuyên suốt chuyến phiêu lưu ấy. Ronaldo không thể hiện được phong độ tốt nhất trong trận chung kết với Atlético Madrid do vẫn chưa khỏi hẳn chấn thương đầu gối trái. Nhưng không có

gì - kể cả nỗi đau - có thể ngăn anh ghi bàn thắng cuối cùng của trận đấu. Một quả penalty đã trao cho anh cơ hội được tỏa sáng theo mọi nghĩa của từ này. Khổ thân Thibaut Courtois, thủ môn của Atlético. Anh đổ người sang bên trái, nhưng bóng lại bay sang bên phải. Bàn thắng ấy không có nhiều ý nghĩa về mặt kết quả. Nó được ghi ở phút 120, khi Real Madrid đã dẫn trước 3-1. Dẫu vậy, Ronaldo vẫn ăn mừng như thể đó là bàn thắng quan trọng nhất trong sự nghiệp của mình. Trước sự chứng kiến của hàng trăm phóng viên truyền hình, phóng viên ảnh có mặt trên sân, và hàng triệu khán giả, cổ động viên trên toàn thế giới, Ronaldo cởi phăng áo, hai tay chống hông, và gầm lên như Người khổng lồ Xanh (Incredible Hulk) trong bộ truyện tranh cùng tên của Marvel. Cơ đùi, cơ vai, các múi cơ ở bụng căng hết cả lên. Một pha ăn mừng hơi thái quá, xét trong bối cảnh đối thủ đã hoàn toàn bị đánh bại. Nhưng vì đâu lại có sự thái quá đó? Pha ăn mừng thực ra chỉ là một phần trong một kế hoạch đã được vạch ra từ trước. Ronaldo cần một hình ảnh đẹp như thế cho Ronaldo, bộ phim tài liệu do hãng Universal sản xuất và phát hành. Có cơ hội để kết hợp công việc với giải trí, cớ gì mà không tận dụng triệt để?

Để được nâng cao danh hiệu này, Ronaldo đã phải chờ đợi suốt sáu năm, sau lần đăng quang với Man United. Và anh làm điều đó ở nơi tất cả bắt đầu, trên sân bóng mà cách đây mười năm anh đã phải khóc trong giận dữ và thất vọng sau khi Bồ Đào Nha để thua Hy Lạp trong trận chung kết EURO 2004. Đó là một khoảnh khắc vàng với một tiền đạo tham vọng như Ronaldo, người đã ghi được tới 17 bàn thắng trong mùa giải 2013-14 đó, một kỷ lục ở Champions League, dù chỉ ra sân ở 11 trong số 13 trận tối đa.

Nhưng dù Ronaldo ấn tượng đến thế, ở mùa giải tiếp theo, mùa 2014-15, anh vẫn bị Lionel Messi vượt qua trên bảng xếp hạng những cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất ở Champions League. Messi có 77 bàn, hơn Ronaldo 1 bàn. Nhưng nếu cầu thủ người Argentina phải lựa chọn khoảnh khắc ấn tượng nhất trong mùa giải - và cũng có thể là trong cả sự nghiệp - thì anh chắc chắn sẽ nhớ tới ngày thứ Bảy, 6/6/2015. Barça đối đầu với Juventus trong trận chung kết Champions League diễn ra trên sân Olympiastadion ở Berlin. Messi không ghi được bàn nào trong buổi tối hôm đó. Nhưng anh, không có gì phải nghi ngờ, là người dẫn đường, niềm cảm hứng, và thực tế anh có mặt trong cả 3 bàn thắng của đội nhà. Anh là người kiểm soát thế trận, dù cho mỗi lần anh có bóng, luôn có một nhóm các cầu thủ Juve ập vào cố gắng ngăn chặn. Bàn thắng đầu tiên, được Ivan Rakitic´ ghi ở phút thứ 4 của trận đấu, là bàn thắng nhanh thứ ba trong lịch sử những trận chung kết Champions League. Nhưng sau giờ nghỉ,

những người Italia đã đưa được trận đấu trở lại vạch xuất phát với bàn gỡ hòa ở phút 55. Trong khoảng 10 phút tiếp theo, họ là đội nắm hoàn toàn quyền kiểm soát trên sân, không ngừng gia tăng sức ép trong bối cảnh trận đấu càng lúc càng trở nên căng thẳng. Phút 65, Paul Pogba bị ngã trong vòng cấm. Trong một vài giây, các cầu thủ Juve tập trung vào việc đòi trọng tài phạt penalty với Dani Alves hơn là vào trái bóng... nhưng khiếu nại của họ đã bị trọng tài bỏ qua và trái bóng tiếp tục lăn. Messi có bóng ở giữa sân và thực hiện một pha đi bóng quen thuộc, kết thúc với một cú dứt điểm ngang khung thành. Buffon không thể bắt dính. Trái bóng bật ra đúng đà băng vào của Suárez. Cầu thủ người Uruguay chỉ cần một chạm để đưa được bóng vào lưới trống. Và trong những giây cuối cùng của trận đấu, Leo lại kiến tạo một bàn thắng khác, lần này là cho Neymar, ấn định chiến thắng 3-1.

Messi và Barça đã làm nên lịch sử. Trong vòng năm năm, họ đã có hai "cú ăn ba" - La Liga, Cúp Nhà Vua và Champions League. Trong quá khứ, không có một đội bóng nào khác có thể làm được điều tương tự. Bộ ba tấn công đáng sợ "MSN" (Messi-Suárez-Neymar) cùng nhau ghi tới 122 bàn thắng. Trên sân, Messi chính thức "làm hòa" với huấn luyện viên trưởng của Blaugrana bằng một cái ôm mau. Hành động đó đã tổng kết một cách hoàn hảo hành trình thay đổi của Barcelona trong mùa giải, từ một khởi đầu đầy phức tạp với việc huấn luyện viên trưởng và cầu thủ ngôi sao bất hòa công khai, tới kết thúc vĩ đại mà chỉ cách đây ba tháng không ai có thể dự đoán được.

Messi đã vượt qua tất cả những chỉ trích và nghi vấn để đòi lại vị thế không thể đụng tới của mình. "Messi đã thể hiện xuất sắc, anh ấy chính là cầu thủ ngôi sao của chúng tôi." Enrique không ngại ngần tán tụng Messi trong buổi họp báo sau trận. Đây là chức vô địch châu Âu thứ tư của Messi, một thành tích mà rất ít cầu thủ có thể đạt được. Ngày hôm sau, anh đăng lên mạng một tấm hình chụp anh đang ăn sáng bên cạnh chiếc Cúp. Và trong lúc ăn mừng cùng các cổ động viên ở Nou Camp, anh đã không ngăn được mình phấn khích hét lên: "Chúng tôi sẽ giữ được danh hiệu này lại - chúng tôi đang rất khao khát, và muốn vô địch mãi!" Anh cười tươi hết cỡ, rõ ràng đang rất tận hưởng thời khắc đặc biệt này.

Chỉ mười hai tháng sau, Leo lại có cơ hội để ăn mừng. Lần này không có cú ăn ba nào, nhưng Barça vẫn giành được hai danh hiệu quan trọng: La Liga và Cúp Nhà Vua. Có thể thấy rõ Messi vui tới thế nào qua những gì anh viết trên Facebook: "Vô địch La Liga rồi!!! Chúng tôi đạt được nó nhờ nỗ lực to lớn của tất cả mọi người. Chúng tôi muốn dành tặng danh hiệu này cho các cổ động viên,

những người đã luôn ở bên chúng tôi cho tới những phút cuối." Bên cạnh dòng trạng thái, Messi còn cho đăng hai bức ảnh, một bức chụp anh đang giơ tay làm dấu hiệu chiến thắng, và một bức khác chụp toàn đội. Chỉ có duy nhất một điểm chưa như ý trong màn trình diễn tuyệt vời của cầu thủ người Argentina: anh và đội bóng bị loại khỏi Champions League quá sớm.

Nhưng đó không phải là vấn đề của Ronaldo. Cuối mùa giải, cầu thủ người Bồ Đào Nha có cơ hội lần thứ ba trong sự nghiệp nâng cao chức vô địch Champions League. Nhưng điều tuyệt vời nhất với CR7 vẫn còn ở phía trước. Một tháng sau đó, anh đã được sống trong thời khắc chắc chắn là tuyệt vời nhất trong lịch sử: trở thành nhà vô địch EURO 2016. Bàn thắng tuyệt vời trong trận bán kết với Xứ Wales mà chúng ta đã nhắc tới ở đầu cuốn sách này đã mở đường cho anh và đồng đội tiến tới bài kiểm tra tối thượng: trận chung kết với đội chủ nhà Pháp vào ngày 10/7/2016.

Trận đấu diễn ra trên sân Stade de France ở Saint-Denis. Những phút đầu tiên của trận đấu trôi qua trong bình lặng. Nhưng sau gần 15 phút, Ronaldo chịu một cú tắc rất quyết liệt từ phía sau của Dimitri Payet. Trọng tài không quan sát thấy pha bóng và để trận đấu tiếp tục. Nhưng Ronaldo thì không thể tiếp tục. Những người có mặt trên sân và cả các khán giả truyền hình nhanh chóng nhận ra CR7 có chuyện không ổn. Anh bước đi tập tễnh, và tay thì ôm lấy cái chân bị đau. Sau mỗi bước chạy của anh, chuyện anh bị chấn thương lại càng trở nên rõ ràng hơn. Và cuối cùng thì anh không chịu được nữa, ngã lăn ra đất. Sau khi được các nhân viên y tế tiến hành băng bó đầu gối, Ronaldo trở lại sân thi đấu. Các đồng đội và toàn thể đất nước Bồ Đào Nha thở phào nhẹ nhõm: có vẻ như đó chỉ là một tình huống báo động giả. Ronaldo không thể chấn thương được. Anh đang mang trên mình trọng trách bù đắp cho thất bại trong trận chung kết trên sân nhà với Hy Lạp hồi 2004. Còn anh trên sân, thì chuyện gì cũng có thể xảy ra. Đó là lý do tại sao vài phút sau đó, khi Ronaldo lại ngã xuống sân một lần nữa rồi ra dấu xin được thay ra, mắt thì nhòa lệ, người ta tin rằng Bồ Đào Nha thế là "xong" rồi. Anh chính thức rời sân ở phút 24 sau khi trao lại băng đội trưởng cho một người đồng đội. Vừa đi, anh vừa khóc như mưa. Cầu thủ người Xứ Wales, Gareth Bale, đồng đội của CR7 ở Real Madrid, viết ra những gì mọi người đang nghĩ tới trên Twitter: "Cảm giác thật tồi tệ khi thấy Cris phải rời sân theo cách đó. Hi vọng rằng sẽ không có gì quá nghiêm trọng."

Không có ngôi sao sáng nhất, 90 phút của thời gian chính thức trôi qua mà không có bàn thắng nào được ghi. Hiệp phụ đầu tiên

cũng diễn ra theo kịch bản tương tự. Nhưng tới phút 108, Éderzito António Macedo Lopes, ngắn gọn là Éder, bất ngờ tung ra một pha dứt điểm đánh bại thủ thành Hugo Lloris. 1-0 cho Bồ Đào Nha. Trên các khán đài và trong khu vực kỹ thuật, những người Bồ Đào Nha như phát cuồng. Trong những phút cuối cùng của trận đấu, Ronaldo, với bắp đùi băng kín, vừa nhảy lò cò vừa đưa ra những chỉ đạo như một huấn luyện viên thực thụ. Khi hồi còi mãn cuộc vang lên, Ronaldo lần thứ ba trở lại sân. Lần này là để ăn mừng. Nhưng nước mắt vẫn rơi. Cuối cùng thì anh cũng đã hoàn thành được giấc mơ lớn nhất của cuộc đời: giành một danh hiệu với đội tuyển quốc gia.

Khoảnh khắc đội trưởng Ronaldo nâng cao chức vô địch, Bồ Đào Nha chính thức trở thành ông vua mới của châu Âu. “Tôi luôn muốn giành được một danh hiệu gì đó với Bồ Đào Nha, tôi muốn đi vào lịch sử, và bây giờ thì tôi đã làm được. Tôi đang rất hạnh phúc. Đây là giấc mơ mà tôi đã theo đuổi từ lâu, từ 2004,” Ronaldo nói trong phấn khích. “Người Bồ Đào Nha xứng đáng với danh hiệu này. Đất nước Bồ Đào Nha xứng đáng với danh hiệu này. Tôi luôn tin rằng đội bóng của chúng tôi có những cầu thủ đủ giỏi, đủ dũng cảm, và chiến thuật của huấn luyện viên là đủ tốt để có thể đánh bại Pháp. Và quả thực là chúng tôi đã làm được. Đây sẽ là khoảnh khắc mà tôi không bao giờ có thể quên,” ngôi sao của Real nói thêm với giọng còn phấn khích hơn. Anh ý thức được rằng mình vừa làm được điều mà không nhiều cầu thủ có thể làm được.

Một năm sau là một thời khắc khó quên khác. Lần này là với Real Madrid. Vô địch La Liga và Champions League trong cùng một mùa giải là điều mà đội bóng đã không làm được suốt từ năm 1958. Không chỉ dừng ở đó, đoàn quân của Zidane còn đi vào lịch sử Champions League khi là câu lạc bộ đầu tiên vô địch giải đấu này trong hai năm liên tiếp. “Đây là một mùa giải có một không hai - chúng tôi đã làm được điều xưa nay hiếm. Rõ ràng là đội bóng đang sở hữu một đội hình đáng kinh ngạc. Toàn đội đã có những màn trình diễn tuyệt vời. Cá nhân tôi cũng vậy. Tôi đã nỗ lực hết mình để có thể chơi tốt trong giai đoạn cuối của mùa giải, và đã ghi được một vài bàn thắng quan trọng. Tôi thực sự hạnh phúc,” CR7 phát biểu trong khi nhận danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất Champons League, một phần thưởng khác để làm đầy thêm bộ sưu tập danh hiệu của anh.

Chương 11
Những ngày buồn

Họ là những người xuất sắc nhất, được ngưỡng mộ nhất, có nhiều fan hâm mộ nhất, được khao khát nhất. Từ ngoài nhìn vào, cả hai đều đang có một cuộc sống trong mơ, khi tất cả đều hoàn hảo. Nhưng cũng như tất cả những người khác, họ cũng có lúc thăng lúc trầm. Sau đây là một số những thời khắc khó khăn nhất mà Leo và Cristiano đã phải trải qua trong sự nghiệp...

Hãy bắt đầu với World Cup 2014 ở Brazil. Ngay cả trong những giấc mơ tồi tệ nhất, Messi cũng không thể tưởng tượng ra một trận chung kết như trận chung kết năm đó. Trong gần 120 phút, anh đã liên tục tới gần giấc mơ cuộc đời: vô địch World Cup với Argentina. Nhưng khi cả thế giới đã tin chắc rằng trận đấu sẽ phải kéo dài tới loạt đá luân lưu, một bàn thắng đầy bất ngờ của Mario Götze đã kéo tuột Leo xuống vực thẳm. Một lần nữa lại là người Đức. Mannschaft là một trong những đối thủ truyền kiếp của Argentina, và rõ ràng là họ luôn biết làm thế nào để vùi dập giấc mơ của những người Nam Mỹ. Họ từng hạ nhục Argentina ở vòng tứ kết World Cup 2010, sau khi đã đánh bại Albiceleste trên chấm 11m trên sân nhà vào năm 2006. Lần gần nhất hai đội gặp nhau trong một trận chung kết World Cup là ở Italy 1990. Người Đức cũng chờ tới những giây phút cuối cùng mới tung đòn kết liễu. Bàn thắng từ quả penalty gây tranh cãi của Andreas Brehme ở phút 86 đã giúp người Đức trả thành công món nợ của bốn năm trước. Ở giải đấu trên đất Mexico, Argentina đã đăng quang chức vô địch thế giới thứ hai sau khi đánh bại chính người Đức trong trận chung kết. World Cup 1986 được gọi là kỳ World Cup của Diego Armando Maradona, cũng như World Cup 2014 từng được gọi là kỳ World Cup của Lionel Messi.

Ngôi sao của Barça đã phải gánh trên vai tất cả những hi vọng và giấc mơ của một dân tộc đang mơ ước trong tâm trạng căng thẳng

về việc tái lập những chiến tích của các năm 1978 và 1986. Anh chỉ có một nhiệm vụ duy nhất: đưa đội tuyển quốc gia tới vinh quang, như những gì mà Maradona đã làm được. Messi và Maradona chính là hai cầu thủ xuất sắc nhất trong lịch sử bóng đá Argentina. Chính Maradona đã tự gọi Leo là truyền nhân của mình. Nhưng giữa họ là 30 năm cách biệt, và sự chênh lệch lớn liên quan tới sự may mắn. Brazil 2014 đã không kết thúc như hi vọng của Leo. Với một người dường như chỉ biết đến chiến thắng, về nhì là một trải nghiệm khó nuốt trôi.

Nhưng rõ ràng Messi cũng có một phần trách nhiệm. Trong trận chung kết diễn ra vào ngày 13/6/2014, anh đã có một màn trình diễn thiếu ổn định, giống như những gì mà anh thể hiện trước đó trong màu áo của Barcelona - cũng có một vài khoảnh khắc xuất thần, nhưng không tạo nên điều kỳ diệu nào. Sau khởi đầu đầy hứa hẹn, Messi cuối cùng đã phải rời Brazil tay trắng. Thực ra thì không hẳn tay trắng. Anh vẫn giành được giải thưởng Quả Bóng Vàng cho cầu thủ xuất sắc nhất giải đấu. Nhưng đó là một giải thưởng vô nghĩa. Thậm chí, vì giải thưởng đó mà Messi còn bị cuốn vào những tranh cãi liên quan tới câu hỏi anh có xứng đáng hay không. Một số người, trong đó có cả Maradona, cho rằng ủy ban bầu chọn của FIFA đã quyết định dựa trên mức độ nổi tiếng chứ không phải chất lượng của cầu thủ.

Không hề biết về những chỉ trích - cũng có thể là đã cảm nhận được việc đã có những tranh cãi - Messi không hề dù chỉ là một chút cố gắng cười khi bước lên bục nhận giải. Thời khắc trao giải diễn ra chỉ ít phút sau khi trọng tài Nicola Rizzoli thổi còi kết thúc trận đấu. Đầu cúi gằm, Messi dường như đang cố gắng tìm sự lý giải cho những gì vừa xảy ra trên sân vận động Maracaná ở Rio de Janeiro. Anh còn gần như không thể nhìn vào mắt Manuel Neuer, người giành Găng Tay Vàng cho thủ môn xuất sắc nhất, khi hai người bắt tay trước khi cùng chụp chung bức ảnh thủ tục. Đó là một khoảnh khắc ấn tượng: mắt dán xuống đất, Leo trông dường như lại càng trở nên nhỏ bé hơn bên cạnh thủ thành khổng lồ người Đức. Cầu thủ người Argentina dường như đang mải mê theo đuổi những suy nghĩ của riêng anh, có thể là anh đang cố gắng nhớ lại từng pha bóng trong trận chung kết. Anh cũng không thèm giấu giếm sự thất vọng của mình khi đứng trước truyền thông. “Tôi không quan tâm tới Quả Bóng Vàng. Tôi muốn nâng cao Cúp vàng thế giới.”

Một năm sau, bổn cũ soạn lại. Messi lại được trao danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất giải đấu, lần này là Copa América. Nhưng anh thậm chí chẳng buồn bước lên bục trao giải. Hôm đó là 4/7/2015.

Albiceleste một lần nữa lại tiến rất gần tới vinh quang, để rồi lại một lần nữa phải vỡ mộng với thất bại thứ hai liên tiếp ở một trận chung kết. Bằng cách từ chối nhận giải thưởng cá nhân, Messi rõ ràng không muốn tạo ra thêm những tranh cãi mới. Ngay cả việc bước lên nhận huy chương Á quân đối với anh cũng trở thành một nhiệm vụ khó khăn. Và anh tháo ra ngay khi nó được quàng vào cổ. Lần này, đánh bại Argentina là Chile, đội chủ nhà.

Cũng giống như ở Rio một năm trước, Messi không thể tạo ra sự khác biệt. Anh bị theo rất sát và phải nhận nhiều pha vào bóng quyết liệt. Trên các khán đài, cổ động viên chủ nhà thậm chí còn mạt sát cả gia đình anh. Trận đấu phải phân định trên chấm 11m. Messi đã làm tốt phần việc của mình, nhưng các đồng đội của anh là Higuaín và Banega thì không. Dẫu vậy, người Argentina vẫn đổ hết mọi tội lỗi lên đầu của Leo. Đúng là anh đã chơi không mấy nổi bật trong suốt cả giải đấu. Đó là cái cớ quá tốt để báo chí và mạng xã hội "hành hình" anh. Tờ báo thể thao Olé thậm chí còn yêu cầu Messi từ bỏ băng đội trưởng. Và như thường lệ, Maradona lại nói một cái gì đấy: "Chúng ta có cầu thủ xuất sắc nhất thế giới, người có thể ghi 4 bàn vào lưới Real Sociedad, nhưng ở đây thậm chí còn không thể chạm bóng. Nói đi, khốn kiếp, cậu là người Argentina hay người Thụy Điển?" Cựu huấn luyện viên trưởng của đội tuyển Argentina còn nói thêm rằng ông chán ngấy việc ai cũng nói là Messi cần được nâng niu. "Messi nên được đối xử như bất kỳ cầu thủ nào khác đã mặc lên người chiếc áo của đội tuyển quốc gia. Dù thế nào thì anh ta cũng là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới. Nhưng nghe này, anh ta không giết ai, không hiếp ai, nên hãy thôi biến chuyện này thành một kiểu phim truyền hình sướt mướt đi."

Điều mà không ai nghĩ tới - Messi thì càng không - rằng chỉ mười hai tháng sau, số phận lại chống lại anh một lần nữa. Leo chưa bao giờ giấu giếm thực tế rằng mơ ước lớn nhất của anh là giành được một danh hiệu với Albiceleste. "Tôi sẵn sàng đổi năm Ballon d'Or để lấy một Cúp vàng thế giới. Chắc chắn là thế. Những danh hiệu tập thể bao giờ cũng quan trọng hơn, và vô địch World Cup chính là thành tựu cao nhất mà một cầu thủ có thể vươn tới," anh từng nói. Năm 2016, anh lại có thêm một cơ hội nữa để hoàn thành giấc mơ của mình, khi Argentina tham dự Copa América phiên bản Bách niên ở Mỹ. Không phải World Cup, nhưng cũng là một giải đấu quan trọng, có thể phần nào bù đắp cho cơn khát của Leo.

Argentina bắt đầu giải đấu với một phong độ ấn tượng. Tập thể ổn định dưới sự dẫn dắt của Messi dễ dàng nghiền nát những đối thủ mà họ gặp trên đường: 2-1 trước Chile, rồi 5-0 trước Panama (với

một hat-trick của M10), và sau đó là 3-0 trước Bolivia. Messi không thể tham dự trận mở màn và không chơi đủ 90 phút trong cả hai trận còn lại của vòng bảng, nhưng anh vẫn tạo được một tầm ảnh hưởng xuyên suốt. Argentina lại vùi dập Venezuela (4-1) ở tứ kết, rồi chủ nhà Mỹ (4-0) ở bán kết và thẳng tiến vào trận chung kết. Oái oăm làm sao, đối thủ của họ trong trận đấu diễn ra vào ngày 27/6 đó lại chính là kẻ đã khiến họ vỡ mộng một năm trước: Chile. Nhưng lần này, mọi dấu hiệu đều dẫn tới một kết thúc khác cho Argentina... trước khi thần may mắn quyết định can thiệp. Trong trận đấu, Messi đã làm tất cả những gì có thể, nhưng các đồng đội của anh lại bỏ lỡ tới ba cơ hội rõ ràng. Tỉ số 0-0 được giữ nguyên trong suốt 90 phút thi đấu chính thức, và sau hai hiệp phụ cũng không có thêm bàn thắng nào được ghi. Một lần nữa, Argentina và Chile lại phải đối mặt với nhau trên chấm 11m. Và một lần nữa, Albiceleste sẽ lại phải ra về trong tay trắng. Lần này Leo là một trong số những người đá hỏng. Ngay sau cú đá, anh đã bật khóc. Một vài phút sau, ở khu vực báo chí, anh thông báo chia tay không chút lưỡng lự: "Đây là một thời khắc khó khăn, không thể nào mang lý trí để đánh giá được. Trong phòng thay đồ, tôi cảm thấy rằng thế là đủ, rằng chuyện giữa tôi với đội tuyển quốc gia thế là kết thúc. Đó là tất cả những gì tôi cảm thấy ở thời điểm này. Nỗi buồn kinh khủng này cứ trở đi trở lại. Tôi đã bỏ lỡ một quả penalty cực kỳ quan trọng. Tôi nghĩ thế là đủ rồi. Như thế này tốt hơn cho tất cả mọi người. Chúng ta không được phép thỏa mãn với việc chỉ vào được tới trận chung kết. Tôi đã chiến đấu không biết bao nhiêu lần, nỗ lực không biết bao nhiêu lần để có thể trở thành nhà vô địch với Argentina. Nhưng điều đó đã không xảy ra. Tôi không thể làm được." Sau khi để thua bốn trận chung kết (Copa América 2007, 2015 và 2016, World Cup 2014), Lionel chấp nhận bỏ cuộc với quyết định từ giã đội tuyển quốc gia.

"Chúng tôi ai cũng suy sụp. Và người suy sụp nhất chính là Leo. Chưa bao giờ tôi thấy anh ấy ở trong tình trạng tồi tệ đến thế," tiền đạo của Man City, Kun Agüero, tiết lộ. Ngay lập tức, hashtag #NotevayasLeo - "Đừng đi Leo" - ngập tràn trên các mạng xã hội. Ở quê nhà Argentina, không ai từ bỏ hi vọng rằng cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử Albiceleste sẽ đổi ý và trở lại dẫn dắt đội tuyển. Và vào ngày 12/8/2016 thì hi vọng đó đã có cơ hội bùng lên khi Messi xác nhận trong một buổi họp báo rằng anh đang cân nhắc rút lại ý nghĩ chia tay đội tuyển quốc gia. "Tôi quá yêu đất nước mình, quá yêu màu áo của đội tuyển quốc gia mình. Tôi biết rằng bóng đá Argentina đang gặp phải nhiều vấn đề, và tôi không muốn tạo ra thêm một vấn đề nữa. Tôi rất biết ơn

những người đã luôn mong tôi trở lại với Argentina, hi vọng rằng tôi có thể sớm mang niềm vui tới cho các bạn," anh nói.

Cuộc đời của Leo xứng đáng được dựng thành một vở kịch riêng - anh đã có đủ cả những vinh quang lẫn thách thức. Thách thức lớn nhất có lẽ là khi anh lần đầu tới Tây Ban Nha nhiều năm về trước. Anh cùng với bố mình đặt chân xuống Barcelona vào ngày 17/9/2000. Ở Rosario, tài năng của Messi đã được biết đến rộng rãi, khi nhiều tờ báo thường dành cả trang đôi để nói về những thành tựu của anh. Lúc này đây, anh đang có mặt ở thủ phủ xứ Catalunya để chứng minh rằng tất cả những gì mà người ta được nghe về anh ở phía bên kia của đại dương là sự thật. Và đương nhiên, anh khiến cho tất cả phát cuồng ngay trong buổi đá tập. Carles Rexach, giám đốc kỹ thuật của Barça ở thời điểm đó, nhớ lại: "Tôi đến thẳng sân sau khi ăn xong nhưng vẫn bị muộn 5 phút. Hai đội đã bắt đầu thi đấu rồi. Tôi phải chạy nửa vòng quanh sân để có thể tới được khu vực kỹ thuật nơi các huấn luyện viên đang ngồi. Tôi mất 7 hay 8 phút gì đó. Nhưng ngay từ thời điểm ngồi xuống, tôi đã có quyết định của mình. Tôi nói với Rifé và Migueli (hai huấn luyện viên đào tạo trẻ): 'Chúng ta phải ký hợp đồng với cậu ta. Ngay bây giờ.' Điều gì khiến tôi làm thế? Tôi thấy một cậu nhóc bé tí xíu, nhưng thực sự khác biệt, với sự tự tin hiếm thấy, rất linh hoạt, nhanh nhẹn, kỹ thuật hoàn hảo. Cậu ta có thể dốc bóng xộc thẳng vào hàng phòng ngự đối phương, nhưng cũng có thể đi bóng lắt léo vòng qua các chướng ngại vật khi cần. Không khó để nhận ra năng lực của cậu ấy. Bây giờ thì ai cũng biết tài năng của Messi là thế nào rồi.

Lúc cậu ấy mới 13 tuổi, năng lực ấy đã được thể hiện rất mạnh. Có những cầu thủ phải được chơi trong những đội bóng phù hợp thì mới có thể tỏa sáng. Nhưng Messi thì khác. Tôi luôn nói với những người nói rằng tôi là người đã phát hiện ra tài năng của Messi rằng: nếu một người Sao Hỏa nhìn thấy Messi chơi bóng, anh ta cũng sẽ lập tức nhận ra cậu ấy thực sự đặc biệt." Sếp đã chuẩn y, việc Barcelona có được Messi ngỡ sẽ chỉ còn là vấn đề thủ tục. Nhưng lại có những rắc rối phát sinh. Đầu tiên là làm sao để đội bóng ký hợp đồng với anh. Không phải tất cả các thành viên trong đội bóng đều bị thuyết phục về tài năng của Messi. Một số người cho rằng Messi quá nhỏ và gầy gò, không đáng để phải làm ồn ào đến thế. Ngoài ra, Messi còn rất trẻ, có lẽ là quá trẻ, nên đội bóng sẽ phải tìm những công việc phù hợp cho bố mẹ của cậu nếu muốn có được cậu. Và ngay cả khi hợp đồng đã được ký thì những vấn đề vẫn còn đó. Những tháng đầu tiên trong cuộc đời mới trên đất Catalunya của Messi không diễn ra như mong muốn. Vào ngày 6/3/2001, Leo được cấp giấy phép thi đấu tạm thời. Nhưng cậu là

người nước ngoài nên không thể thi đấu ở bất kỳ giải đấu nào thuộc hệ thống thi đấu quốc gia, và vì thế không thể gia nhập đội Thiếu niên A, là đội bóng dành cho cậu. Thay vào đó, cậu phải chơi cho đội Thiếu niên B, ở giải khu vực của Catalunya. Tệ hơn, vào tháng 3, các đội bóng đã chốt danh sách và bắt đầu thi đấu rồi. Nên dù Messi rất giỏi, các huấn luyện viên cũng không thể vì cậu mà hi sinh một trong những cậu bé đã thi đấu từ khi mùa giải bắt đầu. Thế là không công bằng.

Một vấn đề khác: đội bóng cũ của Messi, Newell's, không hợp tác trong việc hoàn thành các giấy tờ chuyển nhượng cần thiết, nên Barcelona không thể đăng ký Messi với Liên đoàn bóng đá Tây Ban Nha. Nhưng vẫn còn những điều tồi tệ hơn phía trước. Vào ngày 21/4, một hậu vệ của Tortosa đã có một pha vào bóng rất thô bạo với Messi. Hậu quả là một vết rạn xương ở chân trái. Đó chính là chấn thương đầu tiên trong sự nghiệp của Leo. Đầu tiên anh cần tới nẹp, sau đó là bó bột, và cuối cùng là tập hồi phục. Phải tới 6/6 thì Messi mới có thể thi đấu trở lại. Một tuần sau, một cơn ác mộng khác. Thêm một chấn thương nữa, lần này xảy ra khi anh đang bước xuống cầu thang: rách dây chằng mắt cá chân trái. Rất may, chấn thương lần này ít nghiêm trọng hơn - Leo có thể tái xuất chỉ sau ba tuần.

Messi rõ ràng đã bước nhầm chân khi bắt đầu cuộc phiêu lưu ở Barcelona. Đến cuối mùa giải, vì lý do này hay lý do nọ, ngoại trừ các trận đấu tập, Leo chỉ được ra sân trong hai trận đấu chính thức và một giải đấu giao hữu. Đã thế, cuộc sống của gia đình Leo bên ngoài sân cỏ cũng không thực sự thuận lợi. Em gái María Sol của anh không thích nghi được với cuộc sống mới, buộc cả nhà phải đi đến một quyết định khó khăn là chia tách chỉ năm tháng sau ngày tới Barcelona. Mẹ Celia trở lại Argentina cùng với María Sol, còn bố Jorge thì ở lại Barcelona cùng con trai. Đó là một thực tế khắc nghiệt với Messi, nhất là khi bản thân anh vốn cũng đang gặp vấn đề trong việc kết thân với các đồng đội mới do bản tính nhút nhát. Álex García, một trong những huấn luyện viên đầu tiên của anh ở Barça, nhớ lại: "Tôi biết rằng cậu ấy phải sống xa quê hương, xa gia đình, chỉ có bố ở bên cạnh."

Giai đoạn gia đình chia lìa là một trong những giai đoạn khó khăn nhất trong cuộc đời của Lionel. Nhưng thật may là anh vẫn luôn có bố ở bên cạnh. "Chúng tôi dành rất nhiều thời gian bên nhau. Chúng tôi thực sự như những người bạn, dù cũng trải qua không ít thăng trầm," Leo nói. Với ông Jorge, trải nghiệm mới đồng nghĩa với việc ông đã phải tự chuyển hóa từ một lao động lành nghề thành một quản lý, dưới danh xưng Quản lý của Leo Messi:

“Không dễ dàng gì. Tôi phải mò mẫm tất cả từ đầu. Vừa làm, tôi lại vừa khám phá ra những điều mới mẻ. Nhiệm vụ quan trọng nhất của tôi là bảo vệ Messi khỏi những kỳ vọng từ những người có thể gây hại cho thằng bé.”

Nực cười làm sao, ông Jorge lại không thể bảo vệ con trai khỏi chính mình. Ông là người chịu trách nhiệm quản lý tài chính cho Messi, nhưng lại bị cơ quan thuế của Tây Ban Nha phát hiện làm những việc không được phép. Vào năm 2013, một ủy viên công tố buộc ông và Messi vào tội không khai báo các khoản thu nhập có được từ bản quyền hình ảnh trong giai đoạn từ 2007 tới 2013. Theo cáo trạng, gia đình Messi nợ cơ quan thuế 4,1 triệu euro. Họ quyết định trả hết khoản tiền này kèm lãi suất với hi vọng sẽ tránh được các án phạt nặng hơn. Nhưng cuối cùng thì cả hai vẫn bị triệu tập ra tòa vào ngày 2/6/2016, chỉ vài ngày trước khi Copa América phiên bản Bách niên khởi tranh.

Trước tòa, Messi khẳng định lại sự “vô tội” của mình: “Bố tôi lo hết chuyện tiền bạc, còn tôi chỉ biết chơi bóng.” Trong thông báo dài 15 phút của mình, anh khẳng định “Tôi tin tưởng bố tôi và những luật sư mà chúng tôi thuê để xử lý những công việc liên quan. Chưa bao giờ tôi nghĩ rằng họ muốn lừa bịp.” Lionel thừa nhận rằng anh phải đi tới một văn phòng công chứng để “ký vào một số giấy tờ”, nhưng hoàn toàn không biết chi tiết của những giấy tờ ấy là gì. Anh chỉ hỏi qua, mà bố anh cũng chỉ thông báo ngắn gọn. “Tôi biết rằng chúng tôi đang ký những hợp đồng trong đó các nhà tài trợ sẽ trả một khoản tiền X nào đó. Tôi cũng biết việc của tôi là xuất hiện ở các sự kiện quảng bá hay trong các buổi chụp hình, những việc đại loại như thế. Nhưng tôi hoàn toàn không biết tiền sẽ đi đâu.” Ông Jorge xác nhận điều này, khẳng định con ông không hề biết gì cả. “Chúng tôi đưa các tài liệu và nó cứ thế ký.” Nhưng ông chủ của gia đình Messi cũng khăng khăng rằng mình vô can. Lỗi của ông chỉ là quá tin đội ngũ kế toán. Theo ông Jorge, chính họ là những người đã tự ý mở các công ty ở các “thiên đường thuế” mà không cho ông biết để tránh phải đóng thuế cho các khoản thu từ bản quyền hình ảnh của Leo. Nhưng những lý lẽ của cả hai cha con đều không thuyết phục được quan tòa. Ông ta tin rằng Messi biết nhiều hơn những gì mà anh muốn thừa nhận, và đã đưa ra một lời buộc tội rất đanh thép: “Tôi không muốn so sánh Messi với một tay mafia (mafioso), nhưng có vẻ như anh ta không khác gì một ‘capo’ (đội trưởng) của một tập đoàn tội phạm.” Án phạt được tuyên vào ngày 7/7/2016: hai bố con Messi mỗi người lĩnh 21 tháng tù giam vì tội gian lận.

Trong khi các luật sư vẫn đang cố gắng kháng án, thì lại xuất hiện

thêm một vụ lùm xùm khác có nguy cơ khiến Messi phải ra tòa một lần nữa: tên của anh là một trong những cái tên đầu tiên xuất hiện trong cái gọi là "Hồ sơ Panama". Theo những thông tin rò rỉ, anh và bố mình đã thành lập một công ty ma ở Panama với mục đích trốn tránh nghĩa vụ đóng thuế cho các hợp đồng bản quyền hình ảnh. Gia đình Messi lập tức phát ra một thông cáo phủ nhận khả năng phạm luật. "Công ty Panama được nhắc tới trong các bài báo là một công ty không hoạt động, chưa từng có tài khoản hay quỹ, và là một phần trong hệ thống cấu trúc công ty do đội ngũ tư vấn tài chính cũ của Messi lập ra. Việc xử lý các sai phạm tài chính liên quan đã được tiến hành. Tất cả những nguồn thu từ việc khai thác bản quyền hình ảnh của Messi, trước và sau khi diễn ra các phiên tòa, đều đã được công khai trước Bộ Tài chính Tây Ban Nha." Hiện tại, Bộ Tài chính vẫn đang điều tra những cáo buộc được khui ra trong vụ Hồ sơ Panama. Sự thành thực của cha con Messi vẫn đang là dấu hỏi. Nhưng dù thế nào, hình ảnh của Messi cũng đã bị ảnh hưởng rất nhiều bởi những lùm xùm tài chính liên tiếp.

Như Messi, Cristiano Ronaldo cũng trải qua những năm đầu sự nghiệp đầy khó khăn. Cầu thủ người Bồ Đào Nha cũng gặp phải những thách thức tương tự khi phải rời quê nhà Madeira và chấp nhận sống xa gia đình khi mới 12 tuổi để theo đuổi giấc mơ ở Sporting Lisbon. Nhiều năm sau, anh vẫn chưa quên: "Rất khó khăn. Đó là quãng thời gian khó khăn nhất trong sự nghiệp thể thao của tôi. Các chị tôi và mẹ tôi đều khóc. Tôi cũng khóc. Ngay cả khi tôi đã ở trên máy bay và chiếc máy bay đã cất cánh, tôi lại bắt đầu khóc khi nghĩ về việc gia đình mình đang khóc vì mình."

Ngày đầu tiên ở trường cũng là một trải nghiệm gian khổ. Ronaldo đến lớp muộn, lúc thầy giáo đã bắt đầu kiểm tra sĩ số. Khi anh đứng dậy và nhắc lại tên mình, anh có thể nghe thấy một số học sinh ở mấy dãy ghế cuối mang chất giọng Madeira của anh ra làm trò cười. Tiếng Madeira là một phương ngữ rất khác so với tiếng Bồ Đào Nha ở thủ đô, gần như là một ngôn ngữ mới hoàn toàn. Giọng Ronaldo nghe rất lạ. Rất tội nghiệp. Đúng kiểu người từ đảo vào, và không ai có thể thực sự hiểu được anh nói gì. Anh mất bình tĩnh và còn giơ ghế lên dọa thầy giáo. Anh trở thành trò cười cho cả lớp, và luôn cảm thấy mình như một tên đần độn. Anh nhớ nhà, nhớ hòn đảo, nhớ bạn bè mình. Mỗi tuần, anh lại gọi về nhà hai hay ba lần. Nhưng nghe giọng mẹ càng khiến anh buồn hơn, anh lại khóc và nhớ bà hơn bao giờ hết. Bà Dolores cố gắng trấn an con trai bằng cách khuyên con bỏ ngoài tai hết những lời trêu chọc ở trường. Bà thường xuyên phải an ủi và thuyết phục cậu con trai rằng cuộc sống và tương lai của cậu là ở đó, ở Lisbon, ở học viện bóng đá Sporting. Nhưng cuối cùng thì bà vẫn phải tới

thủ đô, bởi vì Cristiano nói rằng anh không thể chịu đựng hơn được nữa. Anh muốn bỏ cuộc, chấp nhận từ bỏ giấc mơ để được trở về hòn đảo của mình, nơi anh có thể lại được đoàn tụ với gia đình. Năm đầu tiên thực sự rất khó khăn, nhưng dần dà Ronaldo cũng thích nghi được. Tới lúc này thì anh lại thừa nhận là anh biết ơn - ở một mức độ nào đó - những trải nghiệm anh có được trong giai đoạn đó. "Trong những quãng thời gian khó khăn, ta hiểu thêm được rất nhiều về bản thân mình," anh nói. "Ta phải mạnh mẽ, và kiên định với những gì ta thực sự muốn." Nhiều năm sau, anh đã phải nhờ tới sức mạnh nội tâm đó để có thể vượt qua ngày buồn nhất trong đời. Đó là ngày thứ Ba, 6/9/2005. Sau ngày hôm đó, Bồ Đào Nha sẽ gặp Nga trong một trận đấu rất quan trọng với mục tiêu đoạt vé dự World Cup 2006. Nếu thắng và Slovakia mất điểm, Bồ Đào Nha sẽ tiến thêm một bước dài tới nước Đức. Lúc đó ở Moscow đang là 9 giờ tối. Cristiano đang ở trong phòng xem phim thì huấn luyện viên Luiz Felipe Scolari triệu anh lên phòng của ông. Trong phòng có cả đội trưởng Luís Figo. Cristiano thấy hơi lạ với kiểu gặp gỡ này, nhưng anh cũng không mảy may nghi ngờ điều gì. Anh cho rằng có thể có vấn đề chiến thuật nào đó mà vị huấn luyện viên và đội trưởng của đội muốn thảo luận với anh. Nhưng không phải. Họ gọi anh tới để thông báo về cái chết của bố anh. Ông Dinis Aveiro vừa qua đời trong một phòng khám ở London sau vài tháng nằm viện. Cái chết bất ngờ của ông có nguyên nhân từ rượu, và thực sự đã khiến Cristiano suy sụp. Dẫu thế, anh vẫn không muốn bỏ lỡ trận đấu quan trọng phía trước. "Tôi muốn được chơi bóng," sau này anh nói. "Đó là tất cả những gì mà tôi biết làm. Tôi muốn cho mọi người thấy rằng tôi là một người công tư rạch ròi, rằng tôi là một nhà chuyên nghiệp thực thụ, luôn xem trọng công việc của mình. Tôi muốn được ra sân ở trận đấu đó để có cơ hội tưởng nhớ bố tôi. Tôi muốn tặng ông ấy một bàn thắng. Lúc đó, tôi đã thử thách bản thân và cả những người yêu mến mình."

Nhưng trận đấu với Nga đã kết thúc với tỉ số 0-0. Ronaldo không thể ghi được bàn thắng mà anh muốn dành tặng cho bố. Nhưng anh cũng có được điều mình muốn trong kỳ World Cup trên đất Đức, sau khi thực hiện thành công cú đá penalty quyết định trong trận đấu với Anh để đưa Bồ Đào Nha vào bán kết. Sau khi thực hiện xong quả đá, anh giơ tay lên trời và nói: "Bàn thắng này là dành cho Bố, Bố ơi."

Từ Moscow, Ronaldo bay thẳng về Madeira để dự lễ tang của bố. Trong lễ tang, anh mặc áo đen và đeo kính râm. Được ở bên cạnh những thành viên khác trong gia đình, anh đã giữ được sự bình tĩnh trong suốt cả buổi lễ. Anh không khóc, nhưng nhìn vào mắt

anh, người ta có thể đoán được là trước đó anh đã khóc rất nhiều rồi. Một thời gian sau đó, anh mới lên tiếng chê trách cách báo chí khai thác cái chết của bố anh. Họ xem đó như một tin giật gân câu khách, liên tục chạy tít ở trang nhất trong liên tiếp bốn ngày sau khi ông qua đời. "Điều đó khiến tôi và gia đình bị tổn thương. Chúng tôi cần sự yên bình, nhưng rồi mọi sự lại bị xáo tung lên hết cả."

Về Dinis bố mình, Ronaldo dành cho ông những lời tốt đẹp: "Bố tôi luôn luôn động viên tôi. Ông luôn khuyên tôi là cần phải tham vọng, và thường nói rằng ông tự hào về những thành tựu mà tôi đạt được trong bóng đá. Tôi yêu ông ấy, và sẽ luôn là như thế. Ông ấy sẽ luôn ở đây với chúng tôi. Và ông ấy sẽ luôn là một hình mẫu đối với tôi. Tôi tin rằng dù ông ấy ở đâu, ông ấy cũng sẽ chứng kiến được những gì tôi làm và những gì tôi đạt được." Sinh thời, Dinis không thích xuất hiện trước truyền thông. Ông cố gắng giấu mình ở sau cánh gà. Nhưng mối liên hệ giữa ông với con trai thì lúc nào cũng rất mạnh. Trước khi Cristiano tới Lisbon, hai người không khi nào rời nhau. Họ vẫn rất gần gũi ngay cả khi anh đã chuyển tới Manchester. Dinis thường tới thăm anh, ủng hộ và động viên anh, cho tới khi bệnh tật khiến ông không thể làm điều đó nữa. Lúc nào Cristiano cũng cố gắng thuyết phục ông nhập viện để chữa trị chứng nghiện rượu của mình, nhưng cuối cùng thì anh đã không cứu nổi ông. Dinis vẫn uống rượu không ngừng, tới mức ngay cả những bệnh viện tốt nhất ở Anh cũng đành chịu bó tay.

Không có gì phải nghi ngờ, cái chết của người bố là khoảnh khắc khó khăn nhất trong cuộc sống cá nhân của Cristiano. Còn trong sự nghiệp bóng đá, thời điểm khó khăn nhất có thể là sau trận chung kết EURO 2004. Hôm đó là Chủ nhật, 4/7, và Bồ Đào Nha với tư cách chủ nhà sẽ đối đầu với Hy Lạp trên sân Da Luz ở Lisbon. Lần đầu tiên trong lịch sử giải đấu, hai đội bóng đã chơi trận khai mạc gặp lại nhau trong trận đấu cuối cùng. Ở trận đấu diễn ra hôm 13/6, may mắn đã đứng về phía Hy Lạp khi họ khiến đội chủ nhà phải chịu một thất bại bất ngờ và đầy cay đắng với tỉ số 2-1. Nhưng với Ronaldo thì trận đấu đó đáng nhớ ở chỗ đấy là trận đấu chứng kiến anh ghi được bàn thắng đầu tiên ở một giải đấu chính thức cho đội tuyển. Chỉ 23 ngày sau, lịch sử lặp lại. Cả Bồ Đào Nha chết sững, không thể tin những gì đang diễn ra trên sân là sự thật. Bồ Đào Nha có đủ lý do để chiến thắng. Họ là một trong những ứng viên nặng ký nhất giải, trong khi Hy Lạp chỉ là kẻ lót đường, với tỉ lệ vô địch là 80-1. Sân Da Luz cũng được xem như một pháo đài của Bồ Đào Nha, nơi họ chưa từng thua trong suốt 17 năm. Yếu tố chủ nhà cũng rất quan trọng trong lịch sử EURO - Tây Ban Nha năm 1964, Italia năm 1968 và Pháp năm

1984 đều vô địch với tư cách chủ nhà. Nhưng tất cả đều trở nên vô nghĩa.

Trận đấu kết thúc với tỉ số 1-0 cho Hy Lạp nhờ pha lập công bằng đầu của Angelos Charisteas ở phút 57. Ronaldo khóc như mưa sau khi hồi còi chung cuộc vang lên. Anh đứng thất thần và đầy cô độc ở giữa sân; bất chấp những lời nói cũng như cử chỉ an ủi từ các đồng đội, anh cứ khóc mãi không ngừng. Khóc vì nỗi buồn thất bại. Khóc vì những cơ hội bị bỏ lỡ. Như tình huống ở phút 59, khi anh không thắng được Nikopolidis. Hay ở phút 74, khi anh có cơ man khoảng trống trước khung thành nhưng lại sút bóng vọt xà, trong tiếng "à" tập thể đầy tiếc nuối trên các khán đài. Anh khóc vì không bao giờ có thể tin rằng đội bóng của anh phải nhận thất bại trước Hy Lạp. Bởi vì "chúng tôi có một đội ngũ tuyệt vời, đã chơi một giải đấu tuyệt vời, nên chúng tôi không đáng phải thua trận như thế này." Bởi vì anh là "một người tham vọng" và anh "muốn trở thành nhà vô địch châu Âu ở tuổi 19". Nhưng rồi cuối cùng thì anh cũng phải chấp nhận thực tế: "Giờ tôi chỉ có thể hướng về phía trước. Tôi có thể vượt qua được nỗi đau này. Vẫn còn nhiều cơ hội để tôi giành chức vô địch châu Âu và bù đắp cho nỗi thất vọng lớn lao này."

Nhưng xuyên suốt sự nghiệp của Ronaldo thì đó không phải là khoảng thời gian khó khăn duy nhất anh phải đối mặt. Mùa 2015-16 được xem là một trong những mùa giải nhiều thách thức nhất, hơn cả những mùa giải Real còn do José Mourinho dẫn dắt. Mùa giải bắt đầu với việc huấn luyện viên Rafa Benítez tiếp quản lại đội bóng từ Carlo Ancelotti. Huấn luyện viên mới là một "Madridista" đích thực. Ông bắt đầu cả sự nghiệp cầu thủ lẫn huấn luyện viên đều cùng với các đội trẻ của Real. Ông trở lại sau khi đã giành hai chức vô địch La Liga với Valencia, Champions League, FA Cup và Siêu Cúp Anh với Liverpool, Europa League với Chelsea, Siêu Cúp Italia và Club World Cup với Inter Milan, và Coppa Italia với Napoli. Những thành tích ấy là sự bảo chứng cho khả năng của ông. Nhưng rồi tất cả nhanh chóng nhận ra rằng có cái gì đó không thực sự ổn. Benítez không tạo được mối quan hệ tốt với các cầu thủ. Có những thông tin nói rằng Benítez muốn kiểm soát hoàn toàn các cầu thủ bằng cách siết chặt kỷ luật. Nhưng đó là một nhiệm vụ bất khả thi ở một đội bóng sở hữu toàn những ngôi sao lớn với mức lương trên trời, những người ở một mức độ nào đó có thể làm bất kỳ những gì mà họ thấy thích. Mâu thuẫn ngay lập tức phát sinh. Đặc biệt là với CR7, người đã có hơn một lần va chạm với Benítez trong các buổi tập.

Không có gì bất ngờ khi ngay sau khi Benítez được bổ nhiệm làm

huấn luyện viên trưởng của Real Madrid, ông không ngừng được yêu cầu phải đưa ra nhận xét về cầu thủ người Bồ Đào Nha. Nhưng lần nào ông cũng trả lời một cách vòng vo. Lần đầu tiên diễn ra trong chuyến tập huấn trước mùa giải ở Australia: "Tôi từng không may mắn khi phải đối đầu với anh ấy trong thời gian ở Anh, khi tôi còn dẫn dắt Liverpool - lúc đó, Ronaldo thực sự là một thế lực đáng sợ. Bây giờ anh ấy đã trưởng thành hơn, toàn diện và kinh nghiệm hơn. Tôi nghĩ mình có đủ cơ sở để khẳng định anh ấy là một trong những cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới." Một vài tuần sau đó, khi được hỏi lại câu hỏi này, ông tỏ ra nhiệt tình hơn một chút, nhưng vẫn còn rất khiên cưỡng: "Tôi nghĩ anh ấy là một cầu thủ xuất sắc, một trong những người xuất sắc nhất mà tôi từng huấn luyện. Tôi không thể khẳng định anh ấy xuất sắc nhất, bởi vì trong sự nghiệp huấn luyện của mình, tôi có may mắn được làm việc với nhiều cầu thủ giỏi. Nhưng ở thời điểm này, thì bởi anh ấy là cầu thủ của chúng tôi, nên anh ấy là cầu thủ xuất sắc nhất thế giới."

"Tại sao ông không thể thừa nhận rằng Cristiano là người giỏi nhất?" Một phóng viên căn vặn Benítez sau trận đấu với Shakhtar Donetsk vào ngày 16/9. "Tôi rất ngạc nhiên vì tất cả các anh dường như quan tâm tới việc một người nghĩ gì hơn là những gì thực sự xảy ra trên sân bóng," Benítez trả lời, không giấu giếm mong muốn khép lại chủ đề khiến ông khó xử này. "Cristiano là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới. Tôi hiểu rất rõ năng lực của Ronaldo. Anh ấy thể hiện chúng trong mọi trận đấu và trong mọi buổi tập. Anh ấy chính là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới. Kể từ bây giờ, tôi sẽ trả lời là 'đúng' mỗi khi các anh hỏi câu tương tự, để chúng ta có thể quay trở lại tập trung vào những gì anh ấy thực sự thể hiện trên sân." Nhưng rõ ràng là ông chỉ đang cố "làm màu". Cả giới truyền thông lẫn các cổ động viên đều tin rằng đây chính là annus horribilis - năm tồi tệ - của Real Madrid. Họ thậm chí còn nghi ngờ các cầu thủ đang không chơi hết khả năng, như một cách để tẩy chay vị huấn luyện viên mới. Lần đầu tiên kể từ khi Ronaldo tới Real Madrid, xuất hiện những lời kêu gọi - không chỉ một - bán anh cho một đội bóng khác, tất nhiên là với giá hợp lý.

Sau kỳ nghỉ Giáng sinh thì mọi chuyện bị đẩy tới mức không thể kiểm soát nổi. Và cuối cùng thì Benítez bị thay thế bởi Zinedine Zidane. Cristiano không thể che giấu cảm giác thỏa mãn khi thông tin về vụ sa thải được công bố. "Chúng tôi đã mất quá nhiều thời gian cho việc này," anh nói với tờ báo điện tử El Confidencial. Nếu theo những gì rút ra được từ một buổi phỏng vấn sau khi mùa giải La Liga đã khép lại - lúc Benítez đã sang Newcastle - thì một trong những nguyên nhân chính dẫn tới mâu thuẫn giữa hai

người là việc Benítez khăng khăng đòi dạy cho CR7 cách đá phạt. Sau khi (cố gắng) bật ra một tiếng cười lớn, Ronaldo giãi bày: "Có những thứ mà ta thậm chí không thể tranh cãi, nhất là với những người có quan điểm hoàn toàn khác với quan điểm của ta. Ta chỉ có thể cảm ơn họ và tiếp tục làm việc của mình. Luôn có nhiều thứ có thể học hỏi được từ mỗi huấn luyện viên, nhưng cũng có những thứ mà không ai có thể dạy được. Hoặc là tự ta có thể làm được, hoặc là thôi. Ông ấy cố gắng dạy tôi cách đá phạt, và không chỉ thế, cả cách sút bóng và rê dắt nữa." Đó rõ ràng là những lời khuyên mà Ronaldo không hấp thụ nổi. Và quãng thời gian gắn liền với Benítez trở thành một trong những quãng thời gian đáng quên nhất đối với anh.

Nhưng dù không còn Benítez nữa, Ronaldo vẫn phải đối diện với rất nhiều thách thức, cả trong lẫn ngoài sân cỏ, ở mùa giải tiếp theo, 2016-17. Tới mùa đông, dù Ronaldo vẫn ghi được số bàn thắng tương tự số bàn thắng của cùng kỳ mùa trước, đám đông ở Bernabéu bắt đầu la ó, huýt sáo anh trong các trận đấu. "Ai trên đời mà chẳng có người ghét, đâu chỉ riêng tôi," Ronaldo nói với tờ báo Trung Quốc Dongqiudi vào tháng 1. Sau khi Real để thua Celta Vigo ở Cúp Nhà Vua, những tiếng huýt sáo trở thành một dạng thông điệp từ các cổ động viên áo Trắng. "Tôi không quan tâm tới những lời chỉ trích. Tôi có mặt ở đây là để làm hài lòng các cổ động viên, những người thể hiện sự tôn trọng đối với tôi," anh kết luận, trước khi cảm ơn các cổ động viên Trung Quốc vì đã bầu anh là Cầu thủ giá trị nhất năm 2016 trong cuộc bầu chọn do Dongqiudi tiến hành.

Những tiếng huýt sáo vẫn tiếp tục xuất hiện trong các trận đấu tiếp theo, nhưng đấy không phải là cơn đau đầu duy nhất mà Ronaldo phải đối mặt trong mùa giải này. Tới giữa tháng 6, công tố viên Madrid chính thức kết luận Ronaldo đã gian luận thuế trong quãng thời gian từ 2011 tới 2014. Thông tin nói rằng anh đã che giấu thu nhập từ bán bản quyền hình ảnh bằng cách chuyển tiền từ Ireland tới một tài khoản ở thiên đường thuế British Virgin. Số tiền được nói tới là rất lớn. Theo dự tính, Ronaldo có thể sẽ phải trả thêm một khoản thuế lên tới 14,7 triệu euro. Cũng như Leo Messi, anh có nguy cơ phải ngồi tù. Bởi thế Ronaldo, đội ngũ luật sư và người đại diện Jorge Mendes làm tất cả những gì có thể để giành chiến thắng trong cuộc chiến với tòa án sắp tới[2].

[2] Ở thời điểm cuốn sách này tới tay bạn đọc, Ronaldo đã bị tuyên 21 tháng tù, nhưng được tại ngoại.

Chương 12
Người hâm mộ

Có một đấu trường mà Ronaldo chắc chắn không có đối thủ: mạng xã hội. Anh là ông vua của thế giới ảo. Vào tháng 3/2015, anh đã vượt qua Shakira, siêu sao nhạc latin, để trở thành người sở hữu tài khoản có lượng like lớn nhất trên Facebook. Tài khoản của anh có 122 triệu like, trong khi của Shakira có 101 triệu. Real Madrid cũng được hưởng lợi khi đã vươn lên vị trí thứ hai sau khi vượt qua Shakira vào năm 2017. CR7 cũng có 107 triệu người theo dõi trên Instagram, vượt xa người đứng thứ hai là Neymar Jr. Anh cũng là vận động viên nổi tiếng trên Twitter với 55 triệu người theo dõi. Tính chung trên mọi lĩnh vực thì Ronaldo đứng thứ 11, sau những siêu sao toàn cầu như Katy Perry, Justin Bieber và Taylor Swift.

Sự nổi tiếng của Ronaldo chưa có dấu hiệu ngừng lan tỏa. Theo Hookit, một đơn vị chuyên phân tích và cung cấp dữ liệu, vào ngày 26/2/2016, Ronaldo trở thành vận động viên đầu tiên cán mốc 200 triệu người theo dõi trên cả ba nền tảng mạng xã hội là Facebook, Twitter và Instagram. Mỗi ngày anh lại có thêm 135.000 người hâm mộ mới. Sau khi biết tin, anh lên Twitter để bày tỏ sự biết ơn. "Rất tự hào khi trở thành vận động viên đầu tiên có 200 triệu người theo dõi trên mạng xã hội. Rất cảm ơn các bạn, những cổ động viên tuyệt vời của tôi!" Anh viết, kèm theo đó là cơ man những biểu tượng cảm xúc thể hiện sự hạnh phúc và biết ơn.

Kém một bậc và ít hơn 78 triệu người theo dõi là Leo Messi. Đó có thể xem là một thành tựu đáng kể với cầu thủ người Argentina bởi nên nhớ là anh không dùng Twitter. Ngôi sao NBA LeBron James đứng thứ ba.

Cristiano tham gia Twitter từ năm 2010, và từ đó đến nay đã đăng khoảng 2.900 thông điệp, trung bình mỗi tháng 40 thông điệp,

chủ yếu bằng tiếng Anh. Anh chỉ theo dõi không quá 100 người, toàn là những ngôi sao nổi tiếng toàn thế giới như Jennifer Lopez, Lady Gaga và Rafael Nadal, hay những cầu thủ như Sergio Ramos, người bạn thân Fábio Coentrão. Sức hút trên mạng của CR7 lớn tới mức vào năm 2013, anh quyết định mở trang web vivaronaldo.com, một trang web miễn phí bằng tiếng Anh (có cả app), để các fan có thể tương tác và cập nhật những thông tin mới nhất về thần tượng. Những người truy cập vào trang web có thể theo dõi tất cả các trận đấu của Cristiano và tham gia vào các cuộc thi với phần thưởng là những chiếc áo có chữ ký hay những tấm vé tới xem các trận đấu của anh. Họ cũng có thể được xem những bức ảnh và video độc quyền từ các sự kiện có Ronaldo tham gia, được kết nối với các fan khác, và tương tác với chính thần tượng của họ. Trang web dừng hoạt động vào mùa thu năm 2015 - nhưng không phải vì thất bại. Thực tế, công ty quản lý trang web hứa hẹn trang web sẽ nhanh chóng trở lại với những tính năng mới còn tuyệt vời hơn. Trong một thông báo trên trang chủ của mình, công ty này viết: "Thật là một trải nghiệm tuyệt vời khi được tiếp sức cho cộng đồng fan Cristiano trong hai năm rưỡi vừa qua. Các bạn vẫn có thể tiếp tục ủng hộ Cristiano thông qua các tài khoản Facebook, Twitter và Instagram của Viva Ronaldo. Cảm ơn tất cả các bạn vì đã là Những người hâm mộ Tuyệt vời nhất Thế giới! Hãy sẵn sàng đón nhận những sản phẩm tuyệt vời mới mà chúng tôi đang phát triển. Chúng sẽ mang tới cho các bạn cơ hội được sống và chia sẻ cảm xúc theo cách chưa từng thấy!"

Mấu chốt trong thành công trên mạng xã hội của Ronaldo là việc anh luôn sẵn lòng chia sẻ những khoảnh khắc quan trọng trong cuộc sống, cả liên quan tới công việc lẫn đời sống cá nhân. Thói quen ấy phù hợp với cả tính cách cởi mở lẫn chiến lược kinh doanh của anh. Đó có lẽ cũng là lý do một cầu thủ khép kín và ngại chia sẻ đời tư như Messi không có chút cơ hội nào trong cuộc chiến trên mạng này với kình địch. Trên Twitter có một tài khoản tên "Team Messi" được nhà tài trợ chính của anh lập ra và quản lý, tới nay cũng đã có 2 triệu người theo dõi. Tuy nhiên, không có tài khoản nào là của cá nhân Messi. Thực tế thì các thành viên trong gia đình anh thường phải đăng thông báo phủ nhận những tin đồn do các tài khoản Twitter khác tung ra. Có một lần chị anh từng phải viết: "Đây là thông báo từ Leo: Một lần nữa thôi muốn khẳng định rõ là tôi không có tài khoản Twitter nào và tôi cũng không có ý định mở tài khoản vào thời điểm này. Nếu có, tôi sẽ thông báo thông qua trang Facebook của tôi. Tôi hi vọng thông báo này sẽ giúp làm rõ mọi việc, để mọi người không bị lừa bởi những tài khoản mạo danh tôi."

Nhưng trên Twitter có một Messi "xịn" thật: Matías Messi, anh trai của Leo. Những dòng tweet của anh thường tạo bão trong giới cổ động viên bóng đá. Ví dụ như khi anh đặt câu hỏi tại sao các cổ động viên của Real Madrid lại theo dõi Messi dù ghét Messi đến vậy. Và dù sau đó anh đã đính chính rằng anh không muốn nói là tất cả các cổ động viên của Real đều như thế, nhưng tranh cãi vẫn đã kịp nổ ra và không gì có thể ngăn lại. Anh cũng khiến thế giới bóng đá nổi sóng khi đăng một đồ họa so sánh số danh hiệu mà Leo và Cristiano dành được từ năm 2009. Anh khẳng định tất cả là để bảo vệ Leo và gia đình của anh.

Mạng xã hội rõ ràng là một chiến trường khác cho những ngôi sao thể thao hàng đầu thế giới, hoặc chí ít là cho các cổ động viên của họ. Đó là một cuộc chiến toàn cầu không bao giờ có dấu hiệu hạ nhiệt. Bầu không khí thường bắt đầu nóng lên trước các trận đấu hay trước khi trao các giải thưởng quan trọng như Ballon d'Or, và đặc biệt căng thẳng quanh các trận derby. Khi đó, các cầu thủ sẽ phải nhận vô vàn những lời sỉ nhục, tất nhiên là cũng nhận được không ít lời động viên, cổ vũ. Trên mạng thì gi gỉ gì gi, cái gì cũng có. Từ những tuyên bố về tình yêu hay sự căm ghét bất diệt, tới những bình luận, phân tích, các bài báo, thậm chí cả những chiến dịch ủng hộ hay chống đối. Bởi vì mạng là một không gian mở mà ở đó mọi người đều có thể nói lên ý kiến của mình, mà bóng đá - môn thể thao có lượng người theo dõi và bàn luận trên mạng lớn nhất - thì lại dễ gây ra tranh cãi. Dù bóng đá là một môn thể thao đồng đội, các ngôi sao mới chính là tâm điểm của sự chú ý trên mạng. Số lượng người theo dõi Facebook của Cristiano nhiều hơn hẳn của fanpage chính thức của Real Madrid (có hơn 105 triệu người thích).

Theo cách này thì Messi là một trường hợp bất thường, ở chỗ anh "chỉ" có 89 triệu người theo dõi, ít hơn đáng kể so với số lượng người theo dõi fanpage chính thức của Barcelona (102 triệu) cũng như của Cristiano. Dù không phải mẫu người theo đuổi mục tiêu trở thành một nhân vật của công chúng kiểu như thế, Messi vẫn phải tham gia vào mạng xã hội lớn nhất thế giới bởi vì anh biết rằng trong kinh doanh, Facebook là một công cụ đặc biệt giá trị. Giống như CR7, anh cũng đăng tải những hình ảnh bên gia đình, đồng đội, hay trong phòng thay đồ, cũng như những thông báo từ các nhà tài trợ. Cả hai cầu thủ cũng đã hiện diện trên Instgram và YouTube. Ở đó, cầu thủ người Bồ Đào Nha lại một lần nữa dẫn trước.

Nhưng dù không được tích cực lắm, Leo lại được đội bóng hỗ trợ rất nhiều trong việc mở rộng phạm vi ảnh hưởng. Ví dụ, nhân

sinh nhật thứ 28 của anh vào ngày 24/6/2015, Barcelona đã vận động các fan phủ kín mạng internet bằng cách chia sẻ những tấm hình, những bức vẽ, hình chế, hoặc bất kỳ một hình thức thể hiện nguyên bản nào mà họ có thể nghĩ ra kèm hashtag #Messi28 để chung vui với cầu thủ người Argentina. Câu lạc bộ xứ Catalunya muốn biến sinh nhật của Messi thành một sự kiện mang tính toàn cầu. Và nếu nhìn vào kết quả thì có thể nói là họ đã thành công. Các cổ động viên chia sẻ video về những bàn thắng đẹp nhất của anh, những tấm ảnh chụp anh khi còn bé, hay những khoảnh khắc chụp anh bên các danh hiệu, cũng như những thống kê ấn tượng. Một màn tôn vinh ở tầm quốc tế, bằng mọi ngôn ngữ có thể hiểu được.

Trong một bài báo, tờ El Mundo khẳng định rằng Messi và Ronaldo nằm trong nhóm những người nổi tiếng thuê những tay chuyên nghiệp quản lý các kênh mạng xã hội của mình. Hồ sơ (trên mạng) của họ, do đó, chỉ là kết quả của những chiến lược truyền thông được thiết kế một cách bài bản. Chẳng có cái gọi là ứng biến, và cũng chẳng có gì là ngẫu nhiên. Điều đó có thể giải thích sự phát triển với tốc độ tên lửa của Cristiano trên Facebook và Twitter, nhất là sau thời điểm anh giành Ballon d'Or thứ ba. Người ta dễ dàng nhận ra những ồn ào xung quanh Ronaldo trên mạng xã hội bắt đầu được đẩy lên một nấc mới từ đầu năm 2015. Lúc này đây anh đang đăng tải lên nhiều thứ hơn nhiều, tới mức có cảm giác anh xuất hiện ở khắp mọi nơi...

Giới truyền thông đồn đoán rằng đó là một nỗ lực để chống lại nguy cơ độ nổi tiếng của anh bị suy giảm sau nhiều tháng bị bủa vây bởi những thông tin tiêu cực liên quan tới đời sống cá nhân và những tình bạn mới nhiều vấn đề của anh. Trong năm 2015, anh đã phải trải qua hai vụ không lấy gì làm dễ chịu do sự thiếu cẩn trọng trên mạng xã hội của những người khác gây ra. Vụ đầu tiên xảy ra sau bữa tiệc mừng sinh nhật lần thứ 30 của anh, vào tháng 2, ngay sau thất bại nhục nhã của Real trước Atlético Madrid. Điều hài hước là chính nhờ mạng xã hội mà cả thế giới biết đến bữa tiệc của anh. Ai đó đã quyết định tuồn ra ngoài một số hình ảnh anh và các đồng đội đang hát karaoke trên sân khấu, rõ ràng tất cả đều đang rất vui vẻ - điều vượt qua sức chịu đựng của các cổ động viên. Nhân vật bất cẩn nói trên là nhạc sĩ người Colombia Kevin Roldan - bạn của James Rodríguez. Những gì Roldan viết trước đó càng khiến cho cơn giận của các cổ động viên bùng phát dữ dội hơn, như lửa gặp dầu. "Cảm ơn vì đã thuê tôi tới biểu diễn ở bữa tiệc sinh nhật thứ 30 của anh. Thật là vinh dự khi âm nhạc của tôi được anh yêu thích. Chắc chắn sẽ là một đêm đặc biệt, hi vọng rằng anh sẽ yêu thích buổi diễn. Đêm nay, chúng ta sẽ quẩy tung

Madrid luôn," ngôi sao dòng reggae viết trước bữa tiệc. Sau bữa tiệc, anh ta lại tiếp tục đăng tải video và những tấm hình chụp Ronaldo đang đội một chiếc mũ lớn theo phong cách carnival.

Twitter nổ tung với những lời chửi bới, mạt sát, chê trách. Hashtag #LaFiestaDeLaDeshonra (bữa tiệc nhơ nhuốc) trở thành đề tài thịnh hành trong suốt cả ngày tiếp theo. Đội bóng không thể giải thích được vì sao Cristiano - bình thường rất quyết liệt bảo vệ sự riêng tư - không có thêm bất kỳ động thái nào để giữ kín những chi tiết của bữa tiệc được tổ chức không đúng lúc của anh. Ngay cả Casillas, Sergio Ramos và Ancelotti cũng quyết định đứng ngoài mọi việc, có lẽ vì ý thức được câu chuyện có thể thành ra lộn xộn đến thế nào. Jorge Mendes lập tức cố gắng cứu vãn tình thế qua một cuộc trả lời phỏng vấn trên radio, trong đó ông nói rằng Ronaldo đã "quá buồn đau vì thất bại" và tất cả mọi người tại bữa tiệc chỉ cố gắng để làm cho tâm trạng của anh tốt lên. Ông ta cũng khẳng định rằng bữa tiệc đã được lên kế hoạch từ hơn một tháng trước, rằng không thể hủy nó, và rằng ngôi sao của Real "không muốn tỏ ra thô lỗ với những người đã có mặt". Cuối cùng, Mendes cho biết CR7 đang cân nhắc kiện Kevin Roldan, người duy nhất được hưởng lợi từ scandal này. Đáp lại, tay nhạc sĩ tuyên bố đầy thách thức: "Không có cái gọi là quảng bá tồi. Vụ ồn ào đó đã mang lại cho tôi những người theo dõi mới, mang tới cho trang web của tôi những lượt download và truy cập mới. Tất cả đều là món quà từ Chúa."

Tới gần cuối năm, báo chí lại chuyển sang soi mói những chuyến đi đều đặn của Ronaldo tới Marrakech, nhất là sau khi anh đăng những bức ảnh chụp anh với Badr Hari, một võ sĩ kickboxing chuyên nghiệp và một chuyên gia võ thuật. Thoạt nhìn thì chẳng có gì đáng để bàn cả. Nhưng, theo lẽ đời, luôn có những kẻ muốn đẩy vấn đề lên, bằng cách mổ xẻ mọi chi tiết: trong bức ảnh này thì hai gã trai đang tay trong tay... trong một bức ảnh khác thì Hari đang bế Ronaldo trên tay, quần lót có chữ "Mới Cưới"... ở một bức ảnh khác, cả hai đang bị vây quanh bởi một đám toàn đàn ông. Họ khoe ảnh chụp với nhau ở khắp nơi, trong bể bơi, khi đang tắm nắng, lúc đang ăn tối, hay trong khi đang cùng ở trên chiếc phi cơ cá nhân mà Ronaldo mua lại với giá 19 triệu euro để phục vụ những chuyến đi chớp nhoáng tới thăm "bạn trai". Những người không quan tâm lắm tới mấy chuyện tình cảm tầm phào cũng cho rằng Ronaldo không nên kết giao với Hari, bởi anh ta có thể tạo ra những ảnh hưởng xấu với Ronaldo, người trước giờ vẫn được biết là có phong cách sống rất "sạch". Võ sĩ 31 tuổi - người từng cặp kè với cháu gái của huyền thoại bóng đá Hà Lan đồng thời là cựu huấn luyện viên Barça Johan Cruyff - thường được gọi

là “Gã hư” (“Badr Boy” - chơi chữ giữa Bad với Badr là tên của anh ta) vì thói quen sử dụng bạo lực. Hồ sơ cảnh sát của gã đàn ông sinh tại Amsterdam bao gồm một án giết người bất thành, nhiều án hành hung người khác và anh ta từng phải ngồi tù hai năm hồi 2012 vì đánh đập dã man tỷ phú người Hà Lan Koen Everink tại một bữa tiệc.

Hình ảnh trước công chúng của Cristiano rõ ràng đã bị tổn hại không ít, nhưng anh và đội ngũ quản lý cuối cùng vẫn có thể xoay xở để phục hồi nó, với sự hỗ trợ của mạng xã hội. Bí quyết thành công của họ là chia sẻ những khoảnh khắc cuộc sống bên ngoài các trận đấu, những buổi tập hay những lần xuất hiện ở các sự kiện. Chỉ trong ít phút, những hình ảnh, quan điểm hay thông điệp mà Ronaldo đăng tải lên sẽ được thấy, đọc, bình luận và đăng lại bởi hàng triệu người theo dõi trên toàn thế giới, khiến cho khoảng cách giữa một cầu thủ siêu sao với những cổ động viên bình thường được rút ngắn hơn bao giờ hết. Nội dung thường không có gì lớn lao: Ronaldo chia sẻ những gì anh đang suy nghĩ, quyết tâm chiến thắng trước các trận đấu của Real, hay những bức ảnh chụp nhanh từ một kỳ nghỉ. Đôi khi anh khiến những người theo dõi phát cuồng chỉ bằng một bức ảnh, ví dụ bức ảnh anh đăng tải vào cuối tháng 7/2015, dưới chú thích “tới lúc căng cơ”. Đấy chỉ là một bức ảnh chụp Ronaldo trong một bài tập với một trong các chuyên gia thể lực của Real Madrid. Nhưng hình ảnh anh cuồn cuộn cơ bắp trong tình trạng thiếu vải là đủ khiến cư dân mạng được một phen “náo loạn”.

Nhờ có mạng xã hội, giới tinh hoa thể thao đã có thể khuếch trương hình ảnh cá nhân và thương hiệu bản thân một cách nhanh chóng trên bình diện toàn cầu với chi phí thấp. Các cổ động viên cảm thấy như những thần tượng đang nói chuyện trực tiếp với họ, và nếu may mắn, họ còn được phản hồi. Thực tế, tất cả chỉ là một phần trong cỗ máy tiếp thị được vận hành trơn tru có nhiệm vụ kể những câu chuyện về đời sống của các cầu thủ ngôi sao và củng cố hình ảnh của họ mỗi ngày nhờ sức mạnh của internet.

Chương 13
Tiền bạc

Một thiên thạch hình trái bóng vừa rơi xuống đâu đó trên Trái Đất. Ronaldo nhận được một cuộc gọi: "Giày tới rồi." Anh nhảy vào những đôi giày đó và lập tức biến hình. Anh trở thành một siêu anh hùng sở hữu tốc độ ngoài hành tinh. Anh có thể nhảy từ tòa nhà này sang tòa nhà khác như Người Nhện. Cả thành phố ở dưới chân anh. Sau vài vòng bay lượn xung quanh Trái Đất, anh hạ cánh xuống mặt cỏ sân Bernabéu. Tất cả là nhờ... Nike. Gã khổng lồ trong lĩnh vực sản xuất đồ thể thao không tiếc tiền trong nỗ lực tạo ra một làn sóng truyền thông ấn tượng trước trận đấu được quan tâm nhất thế giới: trận Clásico giữa Real Madrid và Barça. CR7 là một tài sản lớn của Nike - họ biết rằng gần như tất cả những gì anh chạm vào đều biến thành vàng. Những đặc điểm gắn liền với "thương hiệu Ronaldo" là tinh thần tranh đấu, sự chăm chỉ, tính chuyên nghiệp, đức hi sinh, khát khao chiến thắng và sự bất chấp. Đó cũng là những đặc điểm mà Nike muốn người ta gắn liền với thương hiệu của mình.

Hơn nữa, ngôi sao của Real Madrid còn là một diễn viên bẩm sinh, luôn tỏ ra hết sức thoải mái trước ống kính máy quay. Việc hóa trang, tạo dáng chụp ảnh hay thực hiện đi thực hiện lại một động tác trước camera không hề khiến anh cảm thấy khó chịu dù chỉ một chút. Anh tận hưởng cảm giác được đóng vai chính. Sân khấu với anh chỉ là một phần mở rộng của sân bóng, nơi anh luôn là nhân vật số 1. Diễn trước ống kính cũng chỉ là một kiểu thể hiện khác, dù có đôi chút khác biệt so với những gì mà anh vẫn làm vào mỗi cuối tuần. Và bởi thế, dù là quảng cáo giày tập hay dốc bóng hướng về khung thành thì Ronaldo cũng đều quyết tâm như nhau.

Thực tế là cam kết của anh với các nhà tài trợ thường vượt quá cả những quy định trong hợp đồng. Trong một buổi tập hồi đầu năm

2014, người lúc đó còn là đồng đội của anh là Xabi Alonso đã thách Ronaldo trả lời được xem Adidas hay Nike, giày của hãng nào mới là tốt nhất. Alonso cũng chê Ronaldo là đang đi những đôi giày "nhựa" của một hãng "chuyên làm đồ bóng rổ". Ronaldo như đứng hình vì kinh ngạc với những gì anh nghe được, trước khi xua tay không ngừng và khăng khăng rằng những đôi giày mà anh đang mang là những đôi giày chỉ dành cho ngôi sao. Đó chỉ là một cuộc nói chuyện riêng vô tình lọt vào ống kính máy quay; nhưng cũng có thể nó là một phần trong một kế hoạch quảng cáo có sẵn. Hài hước là ở chỗ, vào thời điểm đó, Ronaldo lại đang mặc một chiếc áo nỉ chui đầu được sản xuất bởi Adidas, nhà tài trợ của Real Madrid. Ở mức độ cá nhân, nếu Nike là team Cristiano, thì Adidas là team Messi. Ngay cả trong các hợp đồng tài trợ, họ cũng là đối thủ của nhau. Sau một cuộc chiến pháp lý kéo dài, hãng thể thao của Đức đã "giành được" Messi từ Nike, vốn là nhà tài trợ của cầu thủ người Argentina từ khi anh mới 14 tuổi. Messi ký hợp đồng với Adidas, một hợp đồng hết sức "béo bở", vào năm 2006, ngay trước khi World Cup ở Đức diễn ra. Vậy Leo Messi có gì để "bán"? "Độ tin cậy", Fernando Solanas, cựu trưởng phòng marketing thể thao thuộc Adidas, Iberia, khẳng định. Đồng ý là thế, nhưng ngoài sân anh ta có gì? "Đơn giản thôi, anh ấy chỉ cần là chính mình, một người đàn ông thích được ở gần gia đình, bạn bè và người thân. Thường thì các vận động viên giống như những kẻ đến từ một vũ trụ khác, hoàn toàn cách biệt với thế giới của chúng ta. Nhưng Leo, với tính cách có phần nhút nhát của mình, lại tạo cho tất cả các cổ động viên cảm giác rất gần gũi." Nhưng không chỉ có thế. Ngay từ đầu, Messi đã gắn liền với hình ảnh một cậu bé có thể vươn tới đỉnh cao bất chấp hạn chế về chiều cao do gặp vấn đề về phát triển. Theo cách đó, anh chính là hiện thân cho thông điệp của chiến dịch mà Adidas đã triển khai hồi 2007: "Không thể chẳng là cái gì cả". Nhờ sự nỗ lực, kiên trì và một ý chí mạnh mẽ, anh đã chứng minh và vẫn tiếp tục chứng minh cho cả thế giới thấy rằng không có gì là không thể.

Messi không có được sự tự tin và thoải mái trước ống kính như Ronaldo, cũng chẳng sở hữu một hình thể đẹp hay phong cách nổi bật như cầu thủ người Bồ Đào Nha. Nhưng anh vẫn đưa ra được nhiều lựa chọn rất táo bạo. Trong nhiều năm, anh là gương mặt đại diện cho Dolce & Gabbana. Anh là người mẫu quảng cáo đồ lót của nhà thiết kế nổi tiếng đến từ Italia, và trong các gala trao Ballon d'Or thường xuất hiện với những bộ vest bắt mắt do họ sản xuất. Tuy nhiên, bây giờ anh lại ưu tiên Armani, một thương hiệu thời trang nổi tiếng khác của Italia thường thuê CR7 làm người mẫu quảng cáo đồ lót. Leo không hề thiếu cơ bắp. Nhưng về khả

năng khoe cơ thì anh còn lâu mới đuổi theo được Ronaldo. Cầu thủ người Bồ Đào Nha thậm chí còn phát triển một thương hiệu đồ lót riêng, có tên CR7 Underwear. Ronaldo tấn công vào lĩnh vực người mẫu từ mùa 2010-11, khi được mời tham gia một chiến dịch quảng cáo của Armani. Người tạo cảm hứng cho anh là cựu ngôi sao của Man United David Beckham, người cùng với cô vợ Victoria bắt đầu hợp tác với Armani trong vai trò người mẫu từ năm 2007. Cristiano được mô tả như là một biểu tượng sex đầy nam tính, người đáp ứng được tất cả những tiêu chuẩn về vẻ đẹp và sức khỏe lý tưởng trong quan niệm của người Hy Lạp. Đoạn quảng cáo đã trở thành video thời trang được xem nhiều thứ hai trong lịch sử trên Youtube, chỉ chịu thua show premiere của tuyệt phẩm Bad Romance, được Lady Gaga biểu diễn tại show diễn thời trang Xuân/Hè 2010 của Alexander McQueen, show diễn cuối cùng trước khi nhà thiết kế này qua đời.

Không muốn bị bỏ lại phía sau, Messi cũng gây ấn tượng với một serie những promo (video quảng bá ngắn) quảng cáo cho hãng hàng không Thổ Nhĩ Kỳ Turkish Airlines. Trong hai promo đầu tiên, anh xuất hiện cùng ngôi sao của LA Lakers đồng thời là một fan cuồng của Barça - Kobe Bryant, người từng bày tỏ mong muốn được kết thúc sự nghiệp trong màu áo đội bóng rổ Barcelona. Trong đoạn quảng cáo năm 2012, cả hai thi tài biểu diễn những tuyệt chiêu với trái bóng khi đang ở trên máy bay trong nỗ lực gây ấn tượng với một cậu nhóc cũng là hành khách trên chuyến bay đó. Đoạn video thu hút tới 112 triệu lượt xem trên YouTube. Trong đoạn promo tiếp theo, Kobe và Messi lại cùng nhau thi thố khả năng... tự sướng, xem ai chụp được nhiều hình selfie ở nhiều địa điểm nổi tiếng hơn. Chiến thắng cuối cùng thuộc về Bryant sau khi anh photobomb một bức ảnh của đối thủ ở Istanbul. Đoạn promo này thu hút hơn 144 triệu lượt xem và được bầu chọn là quảng cáo xuất sắc nhất trong một thập kỷ trên YouTube. Tới năm 2014, hãng Turkish Airlines thay Kobe bằng Didier Drogba trong promo tiếp theo. Tiền đạo của Chelsea bay vòng quanh thế giới và tìm tới những nhà hàng xa xôi, kỳ lạ nhất để dùng bữa, nhưng ở bất kỳ đâu anh cũng nhìn thấy trên tường một bức hình cho thấy Messi đã có mặt ở đó từ trước. Đoạn promo hài hước này thu hút hơn 62 triệu lượt xem.

Trở lại với sự kình địch mà chúng ta đang bàn tới, rõ ràng là Leo và Cristiano có thể bán gần như tất cả mọi thứ, ở bất kỳ ngóc ngách nào của thế giới. Người ta có thể nhận ra họ ngay lập tức dù họ đi tới bất kỳ đâu. “Họ là những doanh nghiệp toàn cầu trong một thị trường mà từ đó những người đại diện của họ có thể tìm được những cơ hội kiếm lời tốt nhất,” Patrick Mignon, chuyên gia

xã hội học của Học viện Quốc gia về Thể thao và Giáo dục thể chất Paris, bình luận. “Một cầu thủ hàng đầu cũng như một chiếc túi hiệu Louis Vuitton hay một chiếc nhẫn hiệu Cartier vậy,” Gunter Gebauer, giáo sư triết học của Viện Khoa học thể thao thuộc Đại học Hanover, bổ sung. “Bản thân họ chính là những thương hiệu.”

Chẳng có ví dụ nào minh họa cho nhận định ấy tốt hơn thực tế là Ronaldo đã quyết định bán 50% giá trị hình ảnh của mình cho doanh nhân người Singapore Peter Lim, cổ đông lớn nhất của đội bóng đang chơi ở La Liga Valencia, đồng thời cũng là bạn của Jorge Mendes, người đại diện của Ronaldo. CR7 thông báo về vụ hợp tác này trên trang Facebook của mình: “Tôi rất phấn khích được thông báo về thỏa thuận mới nhất của tôi với Mint Media, công ty được sở hữu bởi một người bạn tốt của tôi, doanh nhân Peter Lim tới từ Singapore. Từ nay, Mint Media sẽ quản lý việc khai thác hình ảnh của tôi. Đây là một bước đi chiến lược của tôi và đội quản lý trong nỗ lực đưa thương hiệu Cristiano Ronaldo lên một tầm cao mới, đặc biệt là ở châu Á.” Sở hữu 50% bản quyền hình ảnh của Ronaldo ở thời điểm đó đương nhiên là Real Madrid. Đội bóng Tây Ban Nha cũng đặc biệt quan tâm tới thị trường châu Âu và đã tổ chức một số tour du đấu giao hữu mùa hè ở khu vực màu mỡ và còn chưa được khai thác hết này. Các cổ động viên càng mang tính toàn cầu, thì câu lạc bộ lại càng kiếm được nhiều tiền từ khai thác hình ảnh và làm thương mại.

Chẳng có gì phải nghi ngờ về việc Messi và Ronaldo có đủ phẩm chất để trở thành những biểu tượng quảng cáo và đại sứ thương hiệu hàng đầu, khi cả hai đều sở hữu một lượng fan khủng trên gần như tất cả các quốc gia. Hàng chục công ty đã khai thác hình ảnh của họ trong các quảng cáo, các vật phẩm quảng bá cũng như các chiến dịch nâng cao khả năng nhận diện và tấn công vào những thị trường mới. Họ quảng bá cho các loại giày tập, các hãng hàng không, đồ lót, máy cạo râu, trò chơi điện tử, đồ uống, ngân hàng, quần jean, đồ thể thao, xe hơi, nước thơm sau cạo râu, kẹo, đồ chơi, điện thoại, ti vi, đồng hồ, truyện tranh, dầu gội đầu, các dịch vụ nhắn tin... Không thể đếm xuể những nhãn hàng đã đặt cược vào họ và sẽ tiếp tục đặt cược vào họ. Ronaldo đại diện cho Nike, Altice, Abott, Herbalife, TAG Heuer, PokerStars, Sacoor Brothers, Clear, XTrade, Monster, Sixpad Training Gear… trong khi Messi đại diện cho Adidas, Pepsi, Gatorade, Lays, FIFA 16, Gillette, Ooredoo, EA Sports, Tata Motors, Space Scooter, Armani, Huawei… Danh sách này dường như là bất tận. Thỉnh thoảng họ cũng ký hợp đồng với cùng một thương hiệu, như trong trường hợp với Samsung. Hãng sản xuất đồ điện tử Hàn Quốc đã thực hiện một số clip quảng cáo đầy ấn tượng, một trong đó là clip

Messi biến hình thành nhân vật Iron Man (trong Marvel Comics) để quảng bá cho mảng di động của bộ phim Avengers sắp ra mắt. Thậm chí còn có một clip quảng cáo có sự xuất hiện của cả hai ngôi sao trong vai những chiến binh của "Galaxy XI", biệt đội đặc biệt có nhiệm vụ "giải cứu thế giới". "Chúng ta đã xây dựng được một dream team với một vài trong số những cầu thủ xuất sắc nhất thế giới. Họ sẽ cùng nhau hợp thành Galaxy XI với nhiệm vụ đưa câu chuyện này vào đời sống thông qua nhiều kênh và nhiều thiết bị Samsung Galaxy khác nhau," Younghee Lee, phó chủ tịch điều hành phụ trách marketing toàn cầu của Samsung, giải thích khi clip quảng cáo lần đầu lên sóng. Xuất hiện bên cạnh Messi và Ronaldo là Mario Götze của Đức, Oscar dos Santos của Brazil, Wu Lei của Trung Quốc, Stephan El Shaarawy của Italia, Victor Moses của Nigeria, Radamel Falcao của Colombia, Lee Chung-Yong của Hàn Quốc, Íker Casillas của Tây Ban Nha, Wayne Rooney của Anh, Landon Donovan của Mỹ và Aleksandr Kerzhakov của Nga. Huấn luyện viên của họ là huyền thoại người Đức Franz Beckenbauer.

Messi và Ronaldo từng tham gia rất nhiều clip quảng cáo có chủ đề ngày tận thế, hay những clip trong đó họ vào vai những siêu anh hùng. Nhưng họ cũng có không ít lần đưa ra những quyết định mạo hiểm với hình ảnh của mình. Cristiano, ví dụ, từng tham gia quảng cáo cho Facial Fitness Pao, một sản phẩm được đánh giá là không bình thường có tác dụng tăng cường cơ bắp ở... mặt. Nhưng nói chung thì mọi quyết định đều được cân nhắc rất kỹ, bởi vì sự khác biệt giữa một quyết định đúng với một quyết định sai có thể là nhiều triệu bảng. Ví dụ, Nike sau khi chọn Cristiano làm gương mặt đại diện cho chiến dịch World Cup 2014 ở Brazil của mình đã tính toán rằng nếu Bồ Đào Nha không thể vượt qua vòng loại - hay nói cách khác là Ronaldo không thể góp mặt ở vòng chung kết World Cup - những hệ lụy của nó có thể gây cho công ty những thiệt hại tương đương 10 triệu euro.

Một yếu tố khác cũng cần phải xem xét là giá trị của các cầu thủ cũng tăng giảm thất thường như thị trường chứng khoán. Hình ảnh một cầu thủ có giá trị cao nhất khi anh ta giành được một giải thưởng danh giá như Ballon d'Or. Đó là lý do tại sao danh sách những cầu thủ có thu nhập cao nhất thay đổi luôn luôn. Tất nhiên, thu nhập của các cầu thủ không chỉ tới từ các chiến dịch quảng cáo. Theo Forbes, Ronaldo hiện là cầu thủ có thu nhập cao nhất, ít nhất là ở thời điểm này, khi kiếm được khoảng 58 triệu dollar mỗi năm từ lương và các khoản thưởng. Ngoài ra, anh còn kiếm được một khoản không nhỏ từ các nhà tài trợ. Riêng trong năm 2016 là 35 triệu dollar. Tổng thu nhập của anh, do đó, lên tới 93 triệu dollar. CR7 lúc này không chỉ là cầu thủ được trả lương

cao nhất trên toàn thế giới trong ba năm liên tiếp, mà còn là người có thu nhập cao nhất trong số các vận động viên ở những môn thể thao đồng đội.

Nếu các con số được cung cấp là chuẩn xác - dù trong thế giới bóng đá đầy nhập nhằng thì không dễ để xác thực chúng - Leo Messi là cầu thủ đứng thứ hai trong danh sách. Cầu thủ người Argentina kiếm được 53 triệu dollar từ lương và thưởng, và 27 triệu dollar khác từ các hợp đồng tài trợ. Thu nhập của anh kém Ronaldo khoảng 13 triệu dollar, nhưng vẫn ở mức rất xa so với Neymar, người đứng thứ ba trong danh sách với 37 triệu dollar kiếm được trong năm 2016.

Ở bất kỳ lĩnh vực nào, cả hai cũng đều là những chuyên gia chinh phục các kỷ lục. Mỗi cuộc thương thảo hợp đồng là một vũ điệu của những con số có thể khiến những người thường như chúng ta hoa mắt chóng mặt. Ronaldo từng phá kỷ lục chuyển nhượng thế giới khi chuyển từ Man United tới Real Madrid vào năm 2009 với mức phí lên tới 94 triệu dollar (80 triệu bảng). Khi con số này được công bố, thế giới được một phen náo động. Một số cho rằng đó là một khoản đầu tư tích cực. Nhưng một số khác lại không thể nào lý giải được, tại sao lại có con số điên rồ đó.

Trong những năm gần đây, Ronaldo còn rất "chịu khó" thương thảo lại hợp đồng với Real Madrid. Tháng 11/2016, anh ký với chủ tịch câu lạc bộ Florentino Pérez một bản hợp đồng mới có thời hạn tới tận năm 2021, với mức lương 18 triệu euro mỗi mùa. Lương của Ronaldo vẫn còn kém mức lương (chưa được công bố chính thức) của Messi khoảng 2 triệu euro. Nhưng CR7 cho rằng "trong cuộc đời có những thứ còn quan trọng hơn cả tiền bạc. Đúng là tiền bạc cũng quan trọng, nhưng không phải là ưu tiên hàng đầu." Messi chắc chắn cũng đồng ý với nhận định của Ronaldo, bất chấp thực tế là mỗi lần hai ngôi sao này ký hợp đồng mới là lại xuất hiện thêm những con số 0 mới trong mức lương mà họ nhận được.

Họ vừa là những cỗ máy ghi bàn vừa là những cỗ máy kiếm tiền - và họ luôn cố gắng vượt qua nhau ở cả hai lĩnh vực. Họ có thể là những cầu thủ đắt giá nhất thế giới, nhưng cũng là những cầu thủ có khả năng sinh lợi tốt nhất thế giới. Đó là điều mà Forbes có thể làm chứng. Tạp chí tài chính hàng đầu thế giới này đánh giá rằng dù hai ngôi sao kiếm nhiều tiền hơn bất kỳ ai khác trong đội bóng của họ, đó là mức lương mà họ hoàn toàn xứng đáng hưởng bởi họ chính là những cầu thủ ghi bàn nhiều nhất và kiến tạo thậm chí còn nhiều hơn. Chính những bàn thắng ấy sẽ giúp các câu lạc bộ

của họ, trùng hợp làm sao cũng là hai trong số những câu lạc bộ có giá trị lớn nhất thế giới, kiếm được nhiều tiền hơn nữa. Nói tóm lại, trả bao nhiêu tiền cho họ cũng đáng. Đóng góp của họ đã vượt lên cả bóng đá. Như cựu cầu thủ của Real và Argentina Jorge Valdano nhận xét, đấy là vấn đề về giải trí, là showbiz, là chuyện tạo ra những điều tuyệt vời. Làm sao mà chúng ta có thể định giá được những giấc mơ!

Thành tích

Lionel Andrés Messi

Biệt danh: Leo, La Pulga (“Bọ chét”)

Sinh tại: Rosario, Santa Fe, Argentina, vào ngày 24/6/1987.

Quốc tịch: Argentina

Bố mẹ: Jorge và Celia

Anh em trai: Matías và Rodrigo

Chị em gái: María Sol

Vợ: Antonella Roccuzzo

Các con trai: Thiago, Mateo

Vị trí: Tiền đạo

Số áo: 10

Chiều cao: 169cm

Cân nặng: 67kg

Các câu lạc bộ

Grandoli (1992-1994)

Club Atlético Newell’s Old Boys (1994-2001)

FC Barcelona (từ 2001-hiện tại) Barcelona

Ra mắt đội Một: 16/11/2003 gặp FC Porto (sân khách)

Ra mắt La Liga: 16/10/2004 gặp RCD Espanyol (sân khách)

Bàn thắng đầu tiên: 1/5/2005 vào lưới Albacete (sân nhà)

Số lần ra sân (tính tới 22/7/2017)

La Liga 382 - Bàn thắng 349

Các Cúp 77 - Bàn thắng 56

Cúp Châu Âu 119 - Bàn thắng 97

Tổng số trận 583 - Bàn thắng 507

Argentina

Ra mắt: 17/8/2005 gặp Hungary (sân khách)

Bàn thắng đầu tiên: 1/3/2006 vào lưới Croatia (sân khách)

Trận 141 - Bàn thắng 74 (tính tới 9/6/2017)

Các giải đấu đã tham dự

World Cup U-20: 2005

World Cup: 2006, 2010, 2014

Copa América: 2007, 2011, 2015, 2016

Olympics mùa hè: 2008

Danh hiệu tập thể

Barcelona

La Liga: 10 (2004-05, 2005-06, 2008-09, 2009-10, 2010-11, 2012-13, 2014-15, 2015-16, 2017-18, 2018-19)

Cúp Nhà Vua: 6 (2008-09, 2011-12, 2014-15, 2015-16, 2016-17, 2017-18)

Siêu Cúp Tây Ban Nha: 8 (2005, 2006, 2009, 2010, 2011, 2013, 2016, 2018)

UEFA Champions League: 4 (2005-06, 2008-09, 2010-11, 2014-15)

Siêu Cúp Châu Âu: 3 (2009, 2011, 2015)

FIFA Club World Cup: 3 (2009, 2011, 2015)

Argentina

World Cup U-20: 2005

Huy Chương Vàng Olympic, Bắc Kinh: 2008

Danh hiệu cá nhân

Quả Bóng Vàng FIFA World Cup: 2014

FIFA Ballon d'Or: 2009, 2010, 2011, 2012, 2015, 2019

Chiếc Giày Vàng Châu Âu: 2010, 2012, 2013, 2017, 2018, 2019

Ballon d'Or: 2009

Cầu thủ xuất sắc nhất năm của FIFA: 2009, 2019

Onze d'Or: 2009

Giải thưởng Alfredo Di Stéfano: 2008-09

Vua phá lưới UEFA Champions League: 2009, 2010, 2011, 2012, 2015, 2019

Tiền đạo xuất sắc nhất châu Âu: 2008-09

Cầu thủ xuất sắc nhất châu Âu: 2008-09

Cầu thủ xuất sắc nhất La Liga: 2008-09

Cầu thủ xuất sắc thứ hai châu Âu: 2008

Cầu thủ xuất sắc thứ hai thế giới: 2007, 2008

Cầu thủ xuất sắc nhất châu Âu của UEFA: 2011, 2015

Về nhì FIFA The Best: 2016

Quả Bóng Bạc: 2016

Cầu thủ U-21 xuất sắc nhất châu Âu: 2007

Cầu thủ xuất sắc nhất thứ ba châu Âu: 2007

Vua phá lưới World Cup U-20: 2005

Cầu thủ xuất sắc nhất FIFA World Cup U-20: 2005

Cầu thủ trẻ xuất sắc nhất Copa América: 2007

Cầu thủ Argentina xuất sắc nhất: 2005, 2007

Cầu thủ trẻ đặc biệt của năm (FIFPro): 2006-07, 2007-08

Cầu thủ trẻ của năm (FIFPro): 2005-06, 2006-07, 2007-08

Cầu thủ trẻ xuất sắc nhất (World Soccer): 2005-06, 2006-07, 2007-08

Giải thưởng Don Balón (Cầu thủ nước ngoài hay nhất La Liga): 2006-07, 2008-09

Giải thưởng EFE (Cầu thủ Latin hay nhất La Liga): 2006-07, 2008-09

Vua kiến tạo UEFA Champions League: 2012, 2015

Đội hình tiêu biểu FIFPro: 2006-07, 2007-08, 2008-09

Đội hình xuất sắc nhất năm (UEFA): 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018

Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro

Biệt danh: CR7, CR9, Cris

Sinh tại: Funchal, Madeira, Bồ Đào Nha vào ngày 5/2/1985

Quốc tịch: Bồ Đào Nha

Bố mẹ: José Dinis (mất ngày 6/9/2005) và María Dolores

Chị em gái: Katia và Elma

Anh trai: Hugo

Con trai: Cristiano Junior

Vị trí: Chạy cánh

Số áo: 7

Chiều cao: 186cm

Cân nặng: 85kg

Các câu lạc bộ

Andorinha (1993-1995)

Nacional (1995-1997)

Sporting Lisbon (1997-2003)

Manchester United (2003-2009)

Real Madrid (2009-7/2018)

Juventus (từ 7/2018-nay)

Sporting Lisbon

Ra mắt đội Một: 14/7/2002, giao hữu gặp Olympique Lyonnais

Ra mắt giải Vô địch Quốc gia: 7/10/2002 gặp Moreirense FC

Bàn thắng đầu tiên: 3/8/2002, giao hữu với Real Betis

Số lần ra sân

Giải Vô địch Quốc gia 25 - Bàn thắng 3

Các Cúp 3 - Bàn thắng 2

Cúp Châu Âu 3 - Bàn thắng 0

Manchester United

Ra mắt: 16/8/2003, gặp Bolton ở Premier League

Bàn thắng đầu tiên: 1/11/2003 vào lưới Portsmouth

Số lần ra sân

Premier League 196 - Bàn thắng 86

Các Cúp 38 - Bàn thắng 17

Các Cúp Châu Âu 55 - Bàn thắng 16

Real Madrid

Ra mắt: 21/7/2009, giao hữu gặp Shamrock Rovers

Ra mắt La Liga: 29/8/2009 gặp Deportivo de La Coruña

Bàn thắng đầu tiên: 29/7/2003, vào lưới Liga Deportiva Universitaria de Quito (giao hữu)

Số lần ra sân (tính tới 24/7/2017)

La Liga 265 - Bàn thắng 285

Các Cúp 36 - Bàn thắng 25

Các Cúp Châu Âu 89 - Bàn thắng 92

Bồ Đào Nha

Ra mắt: 20/8/2003, gặp Kazakhstan (giao hữu)

Bàn thắng đầu tiên: 12/6/2004 vào lưới Hy Lạp ở trận mở màn UEFA Euro 2004

Trận 143 - Bàn thắng 75 (tính tới 28/6/2017)

Các giải đấu đã tham dự

UEFA Euro 2004, 2008, 2012, 2016

FIFA World Cup 2006, 2010, 2014

Danh hiệu tập thể

Manchester United

UEFA Champions League: 1 (2008)

Premier League: 3 (2007, 2008, 2009)

FA Cup: 1 (2004)

Cup Liên đoàn: 2 (2006, 2009)

FIFA Club World Cup: 1 (2008)

Community Shield: 2 (2007, 2008)

Real Madrid

La Liga: 2011-12, 2016-17

Cúp Nhà Vua: 2011, 2014

Siêu Cúp Tây Ban Nha: 2012

UEFA Champions League: 2013-14, 2015-16, 2016-17

Siêu Cúp Châu Âu: 2014, 2016

FIFA Club World Cup: 2014, 2016

Juventus

Giải bóng đá vô địch quốc gia Ý: 2018

Siêu Cúp Italia: 2018

Cầu thủ xuất sắc nhất Serie A: 2018

Bồ Đào Nha

UEFA Euro: 2016

Giải vô địch bóng đá các quốc gia châu Âu 2018-19: Vô địch

Danh hiệu cá nhân

Ballon d'Or: 2008, 2016, 2017

FIFA Ballon d'Or: 2013, 2014

Cầu thủ xuất sắc nhất năm FIFA: 2008

FIFA The Best: 2016

Chiếc Giày Vàng La Liga: 2010-11, 2013-14, 2014-15

Chiếc Giày Vàng FIFA Club World Cup: 2016, 2017

Quả Bóng Vàng FIFA Club World Cup: 2016

Cầu thủ xuất sắc nhất năm (PFA): 2007, 2008

Cầu thủ trẻ xuất sắc nhất năm (PFA): 2007

Giải thưởng Sir Matt Busby: 2004, 2007, 2008

Đội hình xuất sắc nhất Euro: 2005, 2012

Đội hình xuất sắc nhất năm: 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018

UEFA Champions League Team of the Season: 2013-14, 2014-15, 2015-16, 2016-17, 2017-18

Vua phá lưới UEFA Champions League: 2008, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018

Cầu thủ xuất sắc nhất lịch sử Bồ Đào Nha.